

बीर सेवा मन्दिर
दिल्ली

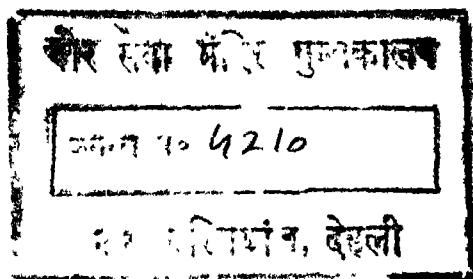

4210

क्रम संख्या

काल न०

लप्त

खर्गवासी साधुचरित श्रीमान् डालचन्दजी सिंधी

बाबू श्री बहादुर सिंहजी सिंधीके पुण्यशोक पिता

जन्म-वि सं १९२१, मार्च वदि ६ खर्गवास-वि सं १९८४, पोष शुदि ६

दानशील - साहित्यरसिक - संस्कृतिप्रिय
ख० बाबू श्री बहादुर सिंहजी सिंधी

अजीमगंज-कलकत्ता

जन्म ता. २०-६-१८८५]

[मृत्यु ता. ७-७-१९४४

सिंघी जौ न ग्रन्थ मा ला

[ग्रन्थाङ्क ४८]

श्रीमहेन्द्रसूरि-विरचिता

[प्राकृतभाषा-निषद्धा]

नम्मया सुन्दरी कहा

4210

SINGHI JAIN SERIES

[NUMBER 48]

NAMMAYĀ SUNDARĪ KAHĀ

[A PRAKRIT WORK]

OF

MAHENDRA SŪRI

क ल क चा नि वा सी
 साधुचरित-अष्टिवर्ष श्रीमद् डालचन्द्रजी सिंधी पुण्यसृतिनिमित्त
 प्रतिष्ठापित एवं प्रकाशित

सिंधी जैन ग्रन्थ माला

[जैन आगमिक, दार्शनिक, साहित्यिक, ऐतिहासिक, वैज्ञानिक, कथात्मक-इत्यादि विविधविषयगुणित
 प्राकृत, संस्कृत, अपञ्चन, प्राचीनगौर्जर, -राजस्थानी आदि नाना भाषानिबद्ध सार्वजनीन पुरातन
 वाक्याय तथा नूतन संशोधनात्मक साहित्य प्रकाशिती सर्वश्रेष्ठ जैन ग्रन्थावलि]

प्रतिष्ठाता

श्रीमद्-डालचन्द्रजी-सिंधीसत्युत्र

स्व० दानशील - साहित्यरसिक - संस्कृतिप्रिय

श्रीमद् बहादुर सिंहजी सिंधी

प्रधान सम्पादक तथा संचालक
 आचार्य जिन विजय मुनि
 अधिष्ठाता, सिंधी जैन शास्त्र शिक्षापीठ
 निवृत्त ऑनररी डायरेक्टर
 भारतीय विद्या भवन, बम्बई

*

संरक्षक

श्री राजेन्द्र सिंह सिंधी तथा श्री नरेन्द्र सिंह सिंधी
 प्रकाशक
 अधिष्ठाता, सिंधी जैन शास्त्र शिक्षापीठ
 भारतीय विद्या भवन, बम्बई

जयन्तकृष्ण ह. दवे, ऑनररी डायरेक्टर, भारतीय विद्या भवन, चौपटी रोड, बम्बई, नं. ७, द्वारा प्रकाशित
 तथा - लक्ष्मीबाई नारायण चौधरी, निर्णयसागर प्रेस, २६-२८ कोलमाट स्ट्रीट, बम्बई, नं. २, द्वारा मुद्रित

श्रीमहेन्द्रसूरि-विरचिता

[प्राकृतभाषा-निषद्धा]

न मया सुन्दरी कहा

[देवचन्द्रसूरिकृत संक्षिप्त प्राकृत कथा, जिनप्रभसूरिकृत अपन्नेशभाषामय नमया सुन्दरी सन्धि, तथा मेरुसुन्दरकृत गूजरभाषागद्यमय बालावबोधसमन्वित]

॥

संपादनकर्ता

कुमारी प्रतिभा त्रिवेदी, एम. ए.

प्राध्यायिका भा. वि. भवन कोलेज, बर्सर्ह

प्रकाशनकर्ता

सिंघी जैनशास्त्र शिक्षापीठ

भारतीय विद्या भवन, बर्सर्ह

॥

विक्रमाब्द २०१६]

प्रथमावृत्ति – पंचशनप्रति

[१०.६० विक्रमाब्द

ग्रन्थांक ४८]

[मूल्य रु. ४/४०

किंचित् प्रास्ताविक

महेन्द्रसूरि रचित 'नम्यासुन्दरी कहा' (सं० नर्मदासुन्दरी कथा)नी मूळ प्रति, मने सन् १९४२-४३ मां जैसलमेरना ज्ञानभंडारोनुं अवलोकन अने संशोधन करती बखते दृष्टिगोचर थई हती। कागळ पर लखेली ए प्रति कोई ५०० वर्ष जेटली प्राचीन जणाती हती। मैं ते बखते तेना परथी प्रतिलिपि करावी लीवी। सिंधी जैन ग्रन्थमालामां विशिष्ट रचनावाळी प्राकृत कृतिओ प्रकट करवानो जे उपक्रम में कर्यो हतो, तेमां आ कथाने पण प्रकट करी देवानो मारो विचार ययो अने तदनुसार प्रेस माटे कोपी तैयार करवा मांडी।

ए दरम्यान, विदुषी कुमारी प्रतिभा त्रिवेदी एम्. ए. प, मारा मार्गदर्शन नीचे, बम्बई युनिवर्सिटीमां पीएच्. डी. माटे पोतानु रजीस्ट्रेशन नोंधाव्यु अने भारतीय विद्याभवनमां प्रविष्ट थई अध्ययन करवानी इच्छा व्यक्त करी। मैं ए बहेनने पोताना थिसीझ माटे प्रस्तुत कथानुं विशिष्ट परीक्षणात्मक संपादन करवानुं कार्य सूचव्युं, जे एमणे बहु उत्साही स्वीकार्यु अने मारा मार्गदर्शन प्रमाणे, एमणे बहु ज संतथी पोतानुं अध्ययन चालु कर्युं।

जूना हस्तलिखित ग्रन्थोनी लिपि वांचवा-उकेलवामां अने शास्त्रीय संपादननी दृष्टिए प्राचीन ग्रन्थोना पाठो विगेरेनी अशुद्धि-शुद्धि आदि माटे केवी दृष्टिए काम लेवुं विगरे विषयमां, ए बहेने सारो श्रम उठाव्यो अने तेमां योग्य प्रावीण्य मेलव्युं।

प्रस्तुत कथानी मूळ वाचना बराबर तैयार थई गया पछी मैं एने प्रेसमां छापवा आणी दीची अने धीरे धीरे एनु मुद्रण कार्य थतु राह्यु। वीजी बाजू कुमारी त्रिवेदीए, एना अंगेना परीक्षणात्मक विवेचननी संकलना करवानुं काम चालु राख्युं।

केटलोक समय व्यतीत थतां एमनी शारीरिक स्थिति जरा अस्वस्थताजनक रहेवा लागी अने तेथी एमनुं अध्ययनात्मक कार्य अटकी पड्यु। ए दरम्यान मारो पण बम्बईनो निवास अस्थिर बन्यो अने हुं राजस्थाननी नूतन 'राजधाना जयपुरमां, मारा निर्देशन नीचे' स्थापवामां आवेल 'राजस्थान पुरातत्त्व मन्दिर'नी रचना अने व्यवस्था माटे वारंवार लां जवा-आववामां व्यस्त रहेवा लाग्यो। वच्चे वच्चे, ऊयारे ऊयारे, बम्बई आववानो प्रसंग आवतो ल्यारे ए बहेनने पोताना थिसीझनुं काम पूर्ण करवा सूचना करतो रहेतो।

परंतु समयनुं व्यवधान थई जवायी तेम ज ते पछी भारतीय विद्याभवनमां संस्कृत भाषाना अध्यापननुं कार्य पण स्वीकारी लेवायी, एमने पोताना थिसीझनुं कार्य हाल तरत पूर्ण करवा जेटलो अवकाश अने उत्साह बंने न जणावाने लीघे, मैं आ कथाने अस्यारे आम मूळ रूपे ज प्रकट करी देवानुं उचित धायुं छे।

जो ए बहेन नजीकना मविष्यमां पोतानुं थिसीझ पूर्ण करशे तो ते, एना परिशिष्ट रूपे बीजा भागमां प्रकट करवानी व्यवस्था थशे।

आ पुस्तकमां, सर्वप्रथम महेन्द्रसूरीरचित प्राकृत ‘नमयासुन्दरीकहा’ मुद्रित करवामां आवी छे । एनी कुल ११७ गाथा छे । वज्चे वज्चे केटलोक गथभाग पछ छे । तेथी एकंदर एनो प्रन्थाप्र परिमाण १७५० लोकप्रमाण छे—एम एनी मूळ प्रतिलिपा अन्ते ज लखेणु मले छे । एनी रचना महेन्द्रसूरि नामना आचार्ये विक्रम संवत् ११८७ मा करेली छे । महेन्द्रसूरीए करेला उल्लेख प्रमाणे मूळ ए कथा एमणे शान्तिसूरि नामना आचार्यना मुख्यथी संभवी हती ।

महेन्द्रसूरिनी आ रचना बहु ज सरल, प्रासादिक अने सुबोधात्मक छे । कथानी घटना आबाल जनने हृदयंगम थाय तेवी सरस रीते कहेवामां आवी छे । वज्चे वज्चे लोकोकिनओ अने सुभाषितात्मक वचनोनी पण छटा आपवामां आवी छे । प्राकृत भाषाना अभ्यासिओ माटे आ एक सुन्दर अध्ययनने योग्य रचना छे ।

ए मुख्य कथाना परिशिष्ट रूपे, एना पछी श्रीदेवचन्द्र सूरिनी रचेली पण एक कथा आपवामां आवी छे । देवचन्द्र सूरि ते सुप्रसिद्ध कलिकालसर्वज्ञ गणाता आचार्य हेमचन्दना गुरु छे । तेमणे पोताना पूर्वगुरु, आचार्य प्रबुज्ञसूरीरचित ‘मूळशुद्धि-प्रकरण’ नामना प्राकृत प्रन्थ उपर विस्तृत टीकानी रचना करी छे । ए टीकामां उदाहरण रूपे, अनेक प्राचीन कथाओनी संकलना करी छे, तेमां प्रस्तुत ‘नमयासुन्दरी’ अर्थात् नर्मदासुन्दरीनी कथा पण, प्रसंगवश, संक्षेपमां आलेखी छे । देवचन्द्र सूरिनी आ रचना ल्याभग २५० जेटली गाथामां ज पूरी थाय छे । पण कथागत मूळ वस्तुनुं परिज्ञान मेळववा माटे आ रचना पण बहु उपयोगी छे । खरी रीते महेन्द्रसूरि वाली कथानो मूलाधार आ देवचन्द्र सूरिनी ज रचना होवानो संभव छे । देवचन्द्र सूरिना अन्तिम उल्लेख प्रमाणे नर्मदासुन्दरीनी मूळ कथा वसुदेवहिंडी नामना प्राचीन कथाप्रन्थमां गूंथेली छे अने तेना ज आधारे देवचन्द्र सूरीए पोतानी रचना करेली छे ।

देवचन्द्र सूरिनी कृति पछी जिनप्रभ सूरीए अपभ्रंश भाषामां रचेली ‘नमयासुन्दरि-सन्धि’ नामनी कृति मुद्रित करवामा आवी छे । आ कृति अपभ्रंश भाषाना अभ्यासनी दृष्टिए तेम ज नर्मदासुन्दरीकथागत वस्तुनुं तुलनात्मक अध्ययन करवानी दृष्टिए उपयोगी थाय तेम छे ।

ए ज गीते, ते पछी मेरुसुन्दर गणिए प्राचीन गुजराती गथमां लखेली ‘नर्मदासुन्दरी कथा’ पण मुद्रित करवामां आवी छे । मेरुसुन्दर गणिए ‘शीलोपदेशमाला’ नामना प्राचीन प्राकृत अन्थ उपर, प्राचीन गुजराती भाषामां बहु ज विस्तृत बालावबोध नामनुं विवरण लख्यु छे, जेमां आवी अनेकानेक प्राचीन कथाओ आलेखित करवामा आवी छे । प्राकृत मूळ कथाना अध्ययन अने विवेचनमा उपयोगी होवाथी आ रचना पण अहीं संकलित करवामां आवी छे ।

एम, २ प्राकृत रचना, १ अपभ्रंश भाषारचना, अने १ प्राचीन गुजराती गथ रचना—मठीने ४ कृतिओनो आ सुन्दर संग्रह ‘सिंधी जैन प्रन्थमाला’ना ४८ मा मणिना

खूपमां अम्यासिओना करकमलमां उपस्थित करवामां आवे छे । आशा छे के प्रन्थमालाना अन्यान्य ग्रन्थरकोनी माफक आ संग्रह पण आदरणीय थशे ज ।

अन्तमां विदुषी कुमारी प्रतिभा त्रिवेदिए प्रस्तुत संग्रहना संपादन माटे जे परिश्रम उठाव्यो छे ते माटे एमने मारा हार्दिक अभिनन्दन आपुं हुं अने साथे शुभाशीर्वाद पण आपुं हुं के ए पोतानुं यिसीङ्ग पूर्ण करी तेने प्रकट करवा जेटलुं स्वास्थ्य अने समुत्साह प्राप्त करे ।

भारतीय विद्याभवन बम्बई

—[ता. ५.३.६०]—

—मुनि जिनविजय

विषयानुक्रम

१. महिंद्रदत्तरिदया नम्यासुन्दरी कहा

प्रसंग	पृष्ठ
१ पत्थावणा	१
२ महेसरदत्तमाया-रिसिदत्ताजम्मवण्णणा	२
३ रुददत्तस्स रिसिदत्तोवरि रागाणुभावो	३
४ रुददत्तस्स कवडसावगधम्मांगीकरणं	४
५ रुददत्तस्स रिसिदत्ताए सह परिणयणं	५
६ रिसिदत्ताए ससुरगिहगमणं	६
७ पीइगिहाओ रिसिदत्ताए संबंधविच्छेओ	७
८ नम्यासुन्दरीजम्मवण्णणा	१४
९ नम्यानईतीरे नम्यपुरनिवेसो	१६
१० नम्यासुन्दरीरूववण्णणा	१८
११ रिसिदत्ताए सपुत्रकए नम्यासुन्दरीमागणा	१९
१२ महेसरदत्तस्स मायामहिगिहगमणं	२१
१३ महेसरदत्तस्स नम्यासुन्दरीपरिच्छयो	२२
१४ महेसरदत्तस्स नम्यासुन्दरीअथ्ये पथणा	२४
१५ नम्यासुन्दरीवीवाहोसवो	२६
१६ मुणिपदत्तसावप्पसंगो	२९
१७ जवणदीवं पइ पयाणं	३०
१८ महेसरदत्तस्स कुतंका	३१
१९ नम्यासुन्दरीपरिच्छाओ	३२
२० नम्यासुन्दरीए सुन्दीवे पलावो	३४
२१ धम्मज्ञाणेण कालगमणं	३६
२२ चुल्लिउणा सह मिलण बब्बरकूलगमणं च	३८
२३ वीरदासस्स हरिणीवेसागिहगमणं	४२
२४ हरिणीचेडीहिं नम्यासुन्दरीए हरणं	४६
२५ वीरदासकया गवेसणा गिहं पइ पयाणं च	४८
२६ हरिणीए कवडसंभासणं	५०
२७ हरिणीकयोवएसो	५२
२८ हरिणीकया कयस्थणा	५४

नर्मदा सुन्दरी कथा

२९. करिणीकायं द्रुकवमोयणं	५५
३०. हरिणीमरणं नम्मयासुन्दरीए सामिणीकरणं	५७
३१. धगेसरकहाणयं	६०
३२. नम्मयासुन्दरीए राइणो निमंतणं	६२
३३. जिणदेवेण सह मिलणं	६५
३४. नम्मयासुन्दरीए मोयणं	६८
३५. सयणाण सह मिलणं	७१
३६. सुहत्तियसूरिणो नम्मयपुरे आगमणं	७४
३७. पुच्छमववणणा	७७
३८. दिक्कलागहणं	८२
३९. पवत्तिणीपयठवणा	८५
४०. क्रूचन्द्रगामं पह गमणं	८५
४१. महेसरदत्तकयो पच्छायावो	८८
४२. सुहत्तियसूरिकया धम्मदेसणा	९१
४३. महेसरदत्त-तज्जणणी-चरणपडिवत्ती	९३
४४. नम्मयासुन्दरीए सगगमणं	९५
२. दवेष्वदसूरिकया नम्मयासुन्दरीकहा	११७-११७
३. जिणप्पहसूरिविरहया नमयासुन्दरी सन्धि	११८-१२२
४. मेरुसुन्दरगणिकृता प्राचीनगूर्जरभाषाप्रथित गद्यमय- बालावबोधरूपा नर्मदा सुन्दरी कथा	१२३-१२८

नरसुन्दरक गणीपति सलवदहों धारा मेतासकारी काका वाहंगाद्वीन एमगुणी। बहूद्योवतस हो के ॥ अपीलामरेवं पापं भक्षेत्यासिंहं
 उम्भेत्यसारमाली। तकालंपालि त्रिआउये॥। तजावहस्त्रुद्यक्षम इहा॥। क्रुद्वद्यक्षमिश्यविद्वा॥। अपुन्तरमाड़ेगुरोपर्वतीना
 हृतिकामधुमक्षमकोमया॥। ०० दृष्टियसाहृदयेन सरामधुदीपी। क्रुद्वद्यतना हैराहृदयेन सरामधुदीपी॥।
 सरामृद्वद्यतना परविश्वप्रिएहृदयेन सरामधुदीपी॥। क्रुद्वद्यतना हैराहृदयेन सरामधुदीपी॥।
 संपविचिद्विक्षिमि॥ २३ दृष्टियसामुपरिद्विक्षिमि॥। तिरंतंविवितिनिः। उविष्टियानामुली। तिरंतविवितिनिः।
 उविष्टियानामुली। तिरंतविवितिनिः। उविष्टियानामुली। तिरंतविवितिनिः। उविष्टियानामुली।
 एथप्रायाद्विक्षिमि॥। तिरंतविवितिनिः। उविष्टियानामुली। तिरंतविवितिनिः। उविष्टियानामुली।
 यद्विविष्टियानामुली। इजालिहृदयविवितिनिः। ५८ सामयक।
 गायसंतीकरउमर्नीमृतियसामयविवितिनोरामस
 कहस्ताद्युमंवश्वरक्षोत्ताएक्षारमहिमेऽद्वजा
 हृष्णालिहृष्टागतिशीलंदराम॥। १३॥। इतिमध्यविवितिनिः। उपायानामुली। १७॥।
 मीष्टिविवितिनिः। उपायानामुली। १८॥। इतिमध्यविवितिनिः। १९॥।

सिरिमहिंदसूरिकहिया

नम्यासुंदरीकहा

[पत्थवणा]

जयह शुवणपर्वईवो'	सदशू जस्त नाणजुन्हाए ।	
लकिलजाइ भवभवणे कालचयसंभवं वत्थुं'	॥	१५
अदिरयनमंतसुरवरमणिरयणकिरीडकोडिकोडीहिं ।		
मसिणीकयपयवीढा जयंति तित्येसरा सबे ॥		२
उवसगगपरीसहस्रुवाहिणी वाहिणी तिहुअणस्स ।		
एगेण जेण विजियाँ सो जयउ जिणो महावीरो ॥		३
निम्महियमयणकरिणो कुमयकुरंगप्पयारनिहुवणा ।		१०
सबे मुणिवरसीहा हुंति सहाया सथा मज्जा ॥		४
काउं सरस्सईए सरणं हरणं समत्थविग्राणं ।		
वोच्छामि नम्यासुंदरीए चरियं मणमिरमं ॥		५
भणियं चिय फुडमेयं विसुद्धबुद्धीए पुष्पुरिसोहिं ।		
तह वि य गुणाणुराया ममावि भणाणुजमो जाओ ॥		६ १५
बहुसो वि भन्नमाणं सुणिजमाणं पि धम्मियज्जणस्स ।		
कभरसायणमेयं एगंतसुहावहं होइ ॥		७
गुणवन्नणेण उत्तमज्जणस्स ज्ञिज्ञांति असुहकम्माइ ।		
उवसमह दाहमंगे लग्गंतो चंदकिरणोहो ॥		८
सुयपुवं पि सुणिजउ सुहयरमेयं महासईचरियं ।		२०
होइ चिय विसहरणो मंतो कन्नेसु पविसंतो ॥		९
उत्तमकुलप्पस्या निम्मलसम्मत्तनिच्छलसुसीला ।		
अणुचिर्बसमणधम्मा न वचणिज्ञा कह णु एसा ॥		१०
ता होऊण पसभा सभावमज्जत्थमाणसा सुयणा ।		
निसुणेह पावहरणं चरियमिणं मे भणिजांतं ॥		११ २५
जह जाया उद्गृढा चत्ता य समुहमज्जदीवम्मि ।		
चुल्लपिउणो य मिलिया पुणो वि चुका जहा तचो ॥		१२

[†] The Ms. begins with ॥ ६ ॥ उ नमो शीतरागाय ॥

Wherever the text is corrected the original readings of the Ms. are noted in the foot-note:— १ पर्वईवो. २ वर्थं. ३ विजया. ४ अमुचिड़.

	अकलंकियधम्मगुणा बद्धरदीवभिम् जह चिरं बुत्था ।	
	मोयाविया य पितृणो मित्रेण गया य कुलगेहं ॥	१३
	सोउण भवं पुरिम् सुहृत्यद्विस्तरिस्य पायमूलभिम् ।	
	निक्खंता संपत्ता कमेण तह देवलोगभिम् ॥	१४
६	सयलं कहंगमेयं वत्तव्वं इत्थ पत्थुयपवंधे ।	
	संखेव-वित्तरेणं पद्मक्षरं तं निसामेह ॥	१५

[महेसरदत्तमाया-रिसिदत्ताजम्भवण्णा]

	अत्थि सरिसेलकाणणगामागरनगरनिवहरमणीओ ।	
	नामेण मज्जादेसो महिमंडलमं [७. १४] डणो देसो ॥	१६

१०

जत्थ-

	गामा नगरायंते नगराणि यं देवलोगभूयाणि ।	
	दद्वृण व संतोसा लच्छी सयमेव अवयरिया ॥	१७
	आवासिएहैं निचं पए पए सत्थवाहसत्थेहैं ।	
	एयं विसममरब्नं एयं ति न नज्जह विसेसो ॥	१८
१५	तत्थऽत्थि पुरं पयडं धणधनसमिद्वलोयसंपुञ्च ।	
	नामेण वद्वृमाणं पवद्वृमाणं ज्ञणधणोहैं ॥	१९
	जिणमंदिरेसु जम्मी अणवरयपयद्वृगीयनद्वैसु ।	
	पत्तो पिच्छइ लोओ तणं व भावेह सुरलोयं ॥	२०
	सालो जत्थ विसालो सुयणो व समुच्चओ परागम्मो ।	
२०	दीसंतो दूराओ भयंकरो वेरिवग्गस्स ॥	२१
	निसिपडिविवियतारा नीलायवज्जियं च दिवसम्मि ।	
	गयणंगणं ^१ व रेहद्व समंतओ खाइया जस्स ॥	२२
	कयधम्मेजणपसायो पासाया गयणमर्णुगया जत्थ ।	
	रेहंति सुरधरा इव अच्छरसारिच्छपुत्तलिया ॥	२३
२५	सुयणो सरलसहावो परोवयारी कयत्थओ ^२ धीरो ।	
	निवसइ जत्थ सुसीलो सज्जणलोओ सया मुहओ ^३ ॥	२४
	ससिनिम्मलसीलाओ लज्जाविभाणविण्यकलियाओ ।	
	जत्थ वरअंगणाओ ^४ धरंगणाहैं ^५ वि न पासंति ^६ ॥	२५

१ ग. २ °माणं माणं पवद्वृजणं. ३ गयणगाणं. ४ °बम्मा. ५ °प्यज्जाया.
६ °प्यज्जुयो. ७ °प्यज्जुओ. ८ सुहशो. ९ वरंगणालो. १० घरगणाहैं. ११ पसंति.

तं नस्थि जं न दीसइ तम्मि पुरे वत्थु सुंदरसहावं ।
संयुक्तवज्ञओ तो कह कीरह तस्स विउसेहिं ॥

२६

अविय-

द्वृण अ[न]भसमं निययसिरि हरिसमजमत्तं च ।

नम्भशह व निचं पवणुद्धुयधयवडकरेहिं ॥

२७५

तं पुण पालेइ तया असोगसिरिनतुओ कुणालसुओ ।

मोरियवंसपस्त्रओ विक्खाओ संपई राया ॥

२८

पडिवक्षो जिणधम्मो जेण सुहत्थिस्स पायमूलम्मि ।

संबोहिओ य पायं भरहद्देँणारियजणो वि ॥

२९

काराविया य पुहवी अणेगजिणभवणमंडिया जेण ।

10

जिणभयबहुमाणाओ अकरभरा सावया य कया ॥

३०

तत्थेव पुरे निवसह सिट्ठी नामेण उसभदत्तु ति ।

जीवाहतत्तवेहि निच्छलचित्तो जिणभयम्मि ॥

३१

जिणधम्मे धीरमई वीरमई नाम गेहिणी तस्स ।

कुँदेँदुजलसीला पिया हिया बंधुवग्गस्स ॥

३२ 15

तेसि पि दुवे पुत्ता कमेण जाया गुणेहिं संजुत्ता ।

कुलन[प. १ B]हयलससि-रविणो सहदेवो वीरदासो य ॥

३३

एगा य वरा कन्ना पहसियहलच्छरूवलावचा ।

३४

गुणसयभूसियगता जाया नामेण रिसिदत्ता ॥

उत्तमकुलुञ्जवाणं कन्नाणं रूवक्कंतिकलियाणं ।

20

सहदेव-चीरदासा पिउणा गिन्हाविया पाणी ॥

३५

एवं^१ च तेसि सद्वेसि कुलकमागयजिणधम्माणुपालणरयाणं इह-परलोयचि-
रुद्धकिरियाविरयाणं जिणमुणिपूयासकारकरणुज्जयाणं परमयपर्यंडपासंडिवाह-
दुज्जयाणं विसुद्धववहारोवजियपहाणपसिद्धीणं पुवभवोवजियपुभाणुभावपवभु-
माणधर्णसमिद्धीणं सुहेण वच्चति दीहा । इत्थंतरे रिसिदत्ता संपत्ता तरुणज-
णमणमयकोवणं जोवणं-जायाइं तसियकुरंगिलोअणसरिच्छाइं चंचलाइं
लोयणाइं, पाउञ्चूओ पओहरुगमो, खामीभूओ मज्जभागो पसाहिओ य
तीहिं वलयरेहाइं, समुद्रिया य नाभिपउमस्स नालायमाणा रोमराई,

^१ भरहडौ. ^२ कुँदेँदु. ^३ पत्ता. ^४ सिरिदत्ता. ^५ एक. ^६ प्राणवज्ञ.

पवित्त्वरियं नियंचकलयं^१, अँलंकियाओ जंघाओ हंसगमणलीलाए । किं
बहुणा ? उक्कंठियाए व सवंगमालिगिया एसा जोवणलच्छीए ।

तओ-

	जतो जतो वच्छ दंसणतण्हालुया नथरतस्त्रौ ।	
५	ततो घोलिरमालइलयं व फुलंधुया जंति ॥	३६
	विहवमयाओ केई रुवमयाओ बहुतंगद्वाओ ।	
	जायंति तं अणोगे क्यविणया उसभदत्तस्स ॥	३७
	पडिभणइ उसभदत्तो-'तुव्वेस वि सुंदरा चेव ।	३८
	किंतुं मम एस नियमो समाणधम्मस्स दायद्वा ॥	
१०	जं विसरिसधम्माणं न होइ परिणामसुंदरो नेहो ।	
	नेहं विणा विवाहो आजम्मं कुणइ परिदाहं ॥'	३९
	जो जो वणेई कञ्च तं तं इव्वो निवारए एवं ।	
	नं य कोइ नियं धम्मं कन्नाकज्जे परिच्छयइ ॥	४०

[रुद्रदत्तस्स रिसिदत्तोवरि रागाणुभावो]

१५ अचया समागओ तथ्य कूवचंद्राभिहाण[नयर]वासी महेसरधम्माणुरत्त-
चित्तो महग्नभंडभरियजाणवाहणेहिं रुद्रत्तो सत्थवाहपुत्तो । आवासिओ
समाणगुणधम्मस्स कुबेरदत्तस्स मित्तस्स भंडागारसालासु । तथा य [प २८]
तम्मि नयरे लोह्डो कोइ महामहो वद्वृइ । तथ्य य सविसेसुजालभूसणनेवत्थो
सष्ठलोओ समंतओ संचरह । कोउहललोयणलोलयाए रुद्रत्त-कुबेरदत्ता एगत्थं
२० हड्हे निविहा नायरजणचिद्वियाइं निहालिउं पवत्ता ।

अवि य-

	कत्थइ नचंति नडा कत्थइ कुदंति गसयं तरुणा ।	
	गायंति चच्चरीओ खिलावियैविविहकरणेहिं ॥	४१
२५	तह वद्वृते रंगे पिकखणवक्षित्तमाणसा लोया ।	
	अच्छोशपेल्लणेण इओ तओ तथ्य वियरंति ॥	४२

एत्थंतरे मणिरयणकिरणुओइयभूरिभूसणाडंबरा सुचंगदेवंगवसणंसुमने-
वच्छा समाणैवयदेसाहिं महियाहिं किंकरीहिं य परिबुड्डै समागया तम्हदेसं
रिसिदत्ता । सा य तम्मि जणसंवाहे पलोयणोगासमलहमाणी समास्ता

१ जिर्वलियचकलयं. २ अकल०. ३ °तस्णो. ४ बहुत्त०. ५ कुंतु. ६ खणेइ. ७ लि.
८ वणहस्त. ९ °क्षासिव०. १० °थक्षेत्त०. ११ सुंदंग. १२ समाण०. १३ परिबुड्डा.

पश्चात्प्रहृष्टोवरि, निष्ठलनयणा पेच्छणाइ पलोइउं पथता । तं दट्टूण लिर्हिव-
हियएण मणियं रुद्दत्तेण - 'अहो छणपेच्छणयाणं वयंस ! रम्मया, जेण
गयणंगणागयाउ अच्छराओ नियच्छंति ।' तओ हसिऊण मणियं कुबेरद-
त्तेण - 'किं दिहाओ तए कहिंचि अच्छराओ जेण पचाभियाणसि ।' इयरो
भणइ - 'न दिहाओ, किंतु अत्थ जणप्पवाओ जहा "ता[ओ] अणमिसनयणाओ ५
हवंति" । अणमिसनयणाओ एयाओ समासचहृष्टोवरि चिहुंति, तेण भणामि
अच्छराओ । न एरिसं रुवं माणुसीए संभवइ ।' पुणो पचुतं कुबेरदत्तेण -

'गमिछुओ कलिऊसि अदिकल्लाणओ य तं मित्र ! ।

जो माणुसि^१देवीणं रुवविसेसं न लक्खेसि' ॥ ४३

एसा इन्भस्स सुया नयरपहाणस्स उसभदत्तस्स । १०

जा देवीसंकप्पं संपायद्व माणसे तुज्ज्ञ ॥ ४४

एसा य विसालच्छी लच्छी व सुदुल्लहा अहभाण ।

जम्हा न चेव लब्धभइ कुलेण रुवेण विहवेण ॥ ४५

जो जिणसासणभत्तो रंजइ चित्तं इमीइ जणयस्स ।

सो सधणो अधणो वा लहइ इमं नवहा कहवि ॥ ४६ १५

वत्थेहि भूसणेहि य कीरइ न गुणो इमीएँ देहस्स ।

भुवणं उज्जोयंती छाइज्जइ केवलं कंती ॥ ४७

एयं निसामयंतो तं चेव पुणो पुणो पलोयंतो ।

सहस ति रुद्दत्तो विद्वो मयणस्स वाणेहि ॥ ४८

परिभाविउं पवत्तो 'को णु उवाओ इमीएँ ला^२ [२४]भम्मि १ । २०

न हु धारेउं तीरइ जीयं विरहम्मि एयाए ॥ ४९

घेतुं बल्ला न तीरइ एसा भडचडयरेण महया वि ।

सावगजणस्म भत्ते संपहरायम्मि जीवंते ॥ ५०

जइ मगिगऊण पुवं अलहंतो सावयत्तणं काहं ।

तो डंभिउ ति काउं नियमा इच्छं ने साहिर्सं ॥^३ ५१ २५

[रुद्दत्तस्स कवडसावगधम्मांगीकरणं]

एवयणेगहा परिचितिऊण नत्थ उवायांतरमध्यं ति कथनिच्छओ गओ
धम्मदेवद्यारिसमीवं । कथप्पणामेण पुच्छिओ धम्मं । साहिजो तेहिं साहुधम्मो ।
परस्पिजो तेण, भणियं च - 'अहो दुकरकारया भगवंतो जेहिं एवंविहो कायर-

^१ माणुसः. ^२ छवक्षंसि. ^३ चिहरंगि. ^४ तुला. ^५ त. ^६ साहिस्स. ^७ उवायंतेर.

जणहियथउकंपकारओ दुरयुचरो^१ अंगीकओ समणधम्मो । कया पुण होही सो अवसरो जया अम्हे वि एरिसं धम्ममणुचरिस्तामो ? संपयं पुण करेह मे गिहत्योचियधम्मोवषेणाणुगगहो^२ त्ति । साहूहिं भणियं -

‘जिणपूया मुणिभत्ती जीवाहपयत्थेसद्वाणं च ।

३ पालणमणुवयाणं वाया(सावय ?) गहिघम्मतत्तमिणं ॥’ ५२

सोऽं सवित्थरमिणं दंसियसंवेगसाहसो - ‘भते ! ।

लद्धं जं लहियवं पत्तं मे अज जम्मफलं ॥ ५३

मायाँ पिया य तुब्मे बाढं परमोवयारिणो मज्जा ।

जेहिं इमो अदुलहो^३ मोक्खपहो दंसिओ मज्जा ॥’ ५४

१० तमेवं जाणिउण संविगं, सिक्खावियं साहूहिं देवगुरुवंदणविहाणं, पञ्च-क्षणाणपुंवं सयलं सावयसमायारं । तओ सो सविसेसैदंसियसंवेगो विसिद्धय-रदेवपूयाइकिचं तहा काउमारद्धो जहा सवेसिं सावयाणं पहाणबहुमाणभायणं^४ संकुचो ।

अवि य -

१५ ‘धन्नो महाणुभावो नूणं आसन्नसिद्धिगामि त्ति ।

जस्सेरिसो दुरप्पो (उदगो ?) समुज्जमो धम्मकिरियासु ॥’ ५५

जणमणजणियच्छेरा उदारया सुहु दाणधम्ममिम ।

जिणसंघपूयाणाइसु धणं नणाओऽवरं गणइ ॥ ५६

एवं पत्तपसंसो सगोरवं सावएह दीसंतो ।

२० सो रुदत्तसङ्गो जाओ सुवियक्खणो धम्मे ॥ ५७

पवेसु सयलसंघं पूयइ वथाइहिं वत्थूहिं ।

पडिलामेइ सुविहिए दिणे दिणे पत्तभरणेण ॥ ५८

जिणसाहूसावयाणं चरियाइं विम्हिओ निसामेइ ।

सिंगारकहासु पुणो न देइ कन्न खणदं पि ॥ ५९

२५ अवि पाविजाइ खलियं सुसंजयाणं सुसावयाणं पि ।

निउणेहिं पंडिएहिं^५ वि न तस्स मायापहाणस्स ॥ ६०

एवमाराहियइभपमुहसावयहियथस्स रुदत्तस्स बोलिया गिम्हृ [प. ३४] पाउसा । समागओ निप्पन्नसयलसस्तासासियासेसकासयजणो वियसियकमल-संडमंडियमहिमंडलो पक्षुल्लमल्लियामालईपमुहपसत्थकुसुमुजलुजाणमणोहरो सर-

^१ दुरयुचरो. ^२ °पहथ०. ^३ मायो. ^४ °दुलहो. ^५ सविसेसविसेसदं. ^६ °भावणं.

^० °दूरज्ञा०. ^८ °कहास. ^९ पडिएहिं.

यसमओ । तमालोइउण पुच्छिओ रुददत्तेण उसभदत्तो - 'समागओ मम जबयाएसो । तुम्हाशुभ्राए गच्छामि संपयं सद्वाणं ।' इवमेण भणियं - 'जण्य-समीवं' पष्टियस्स को विग्नं करेह ? तहा वि अम्भ घम्मे चेत्ता-उज्जोएसु चेइय-मवपेसु समव्युर्यभूयाओ अद्वाहियामहिमाओ कीरति । ताओ' ताव येच्छाहि, तओ जहिच्छमणुचेड्जासि ।' तेण भणियं - 'जमाइसह । एअमाइसं-^५ तेहिं' भवतेहिं कओ महंतो ममाणुग्गहो । कहमअहा अम्हारिसाणमेरिसमहूसव-दंसणं ति ।

धन्नो धन्नयरो हं साहम्मियसीह ! अज्ञ मह तुमए ।

जं भवणनाहमहिमा निवेइया धम्मतिसियस्स ॥

६१

जह कहवि न साहिंतो गमणामिपायमप्पणो^१ तुज्जा ।

१०

मन्ने कल्लाणाणं अहो अहं वंचिओ होंतो ॥

६२

सा सा यभवइ बुद्धी हुंति सहाया वि तारिसा नूणं ।

जारिसया संपत्ती उवट्ठिया होइ पुरिसस्स ॥'

६३

इच्छाइर्णा कबसुहावहेण वयणविक्षासेणोसभदत्तस्स हिययमाणंदिउण
अच्छिउं पवत्तो^२ रुददत्तो जाव अद्वाहियामहिमा संपत्ता ।

१५

तथ य ता पठमं चिय उकंठियमाणसेहिं सद्वेहिं ।

पउणीकयं समग्गं जिर्णिंदंभवणं तुरंतेहिं ॥

६४

पठमं जिणविंचाइं विहिणा विमलीकयाइं सयलाइं ।

पवरेहिं भूसणेहिं पसाहियाइं^३ जहौजोगं ॥

६५

ससहरपंडरकोड़ बहुवश्विचित्तचित्तरमणिङं ।

२०

मणितारियामिरामं पडिलंविरमोत्तिओउलं ॥

६६

नाणाविहवत्थेहिं पद्मसुयदेवदूसपमुहेहिं ।

६७

कयउल्लोयं लोयं विम्हावितं समंतेण ॥

एयारिसमहरम्मं अमरविमाणं व कयजणपमोअं ।

६८

इय विहियं जिणभवणं सहावरम्मं पि अहरम्मं ॥

२५

तो रहया वरपूया जिणाण कुसुमेहिं^४ पंचवश्वेहिं ।

बहुविहवंभन्निसारा महुयरश्वंकारंसोहिला ॥

६९

तत्तो कुसुमंकुडीओ पडिमाण कयाउ परिमलकुओ ।

७०

कप्पूरागरुसाराउ धूवघडियाउ ठवियाओ ॥

१ लान्ना०. २ जाणवा०. ३ °समीय. ४ ममभ्य०. ५ तीजो. ६ एमाइभसंतेहिं.
७ °भव्यमाणो. ८ इवाणा. ९ पवत्तो. १० जिर्णिंद०. ११ पमाहियाइं. १२ ज्या०.
१३ कुसमेहिं. १४ °विहु०. १५ °मंकार. १६ कुसम०.

	सप्तस्य विरहयाहं ^१ फुलघराहं विचित्ररूपाहं ।	
	उद्गीकयपेच्छयजणमुहाहं ^२ भमरोलिमुहलाहं ॥	७१
	बहुवच्चएहि बहुभन्निएहि बहुसत्य [प. ३८] एहि क्षयज्ञोऽं ।	
	रहयं जिणाण पुरओ सुटु पहाण वलिविहाणं ॥	७२
५	खञ्जगमोयगपमुहेहि ^३ विविहभक्षेहि रहयसिहराहं ।	
	थालाहं विसालाहं पुरओ णेगाहं दिक्काहं ॥	७३
	तह नालिकेरखज्जूरमुहियाअंवजंवपमुहाहं ।	
	विविहाहं वणफलाहं पुरओ दिक्काहं धनेहि ॥	७४
१०	इय निम्माणे ^४ रम्मे पूयाबेलिवित्थरे महत्थम्मि ।	
	हरिसुद्धुसियसरीरो मिलिओ लोओ तओ बहुओ ॥	७५
	गुम्रुगुमितगहिरमहलं, वासंतकुसुमवहलं;	
	कीरंतकरडरडरडं, पयदुपदुपदहपदु(ड १)प्पडं;	
	वजंतसंखकाहलं, समुच्छलंतकंसालकोलाहलं;	
	भवियजणपावरयपमज्ञाणं, पारद्वं ^५ खुवणनाहस्स मज्ञाणं;	
१५	चित्तेहि विचित्तेहि, उद्धामयुत्तेहि;	
	संजायतोसेहि, गंभीरधोसेहि;	
	पच्छा वियहृषेहि, त[.....]सहृषेहि;	
	पम्हुद्दुसोषेहि, साहम्मियलोषेहि ।	
	जणजणियमहातोसो पए पए नच्चमाणवरगेजो ।	
२०	मज्ञाणमहो पयद्वो तिलोयनाहस्स वीरस्स ॥	७६
	कत्थइ विविहभूसणभासिणीओ नच्चंति विलासिणीओ;	
	कत्थइ गायंति ^६ मंगलगीयाहं सोवासिणीओ;	
	कत्थइ लीलाए दिति तालियाओ कुइंति रासयं कुलबालियाओ ^७ ;	
	कत्थइ मंदमंदप्पणच्चिरीओ स्फहवाओ दिति चच्चरीओ ।	
२५	एवं वड्डियकुहो बहुविच्छड्हो जणस्स सुहजणओ ।	
	विहिविहियसयलकिचो जिणनाहमहूसवो वचो ॥	७७
	कयसयलदियसकिचो काऊण य जागरं महापूयं ।	
	पठमद्वाहियकारी परितुहो वासरे बीए ॥	७८
	साहम्मियाण पूयं करेह तोसेह ^८ गायणाईए ।	
३०	समण-समणीण विहिणा विहेह पिलिलाहणं हिड्हो ॥	७९

१ विहृष्टाठ. २ 'सुहाहं. ३ 'पमुहेहि. ४ निम्माण. ५ 'वलि'. ६ शुद्ध. ७ पमरदं.

८ 'शुसेहि. ९ गाइति. १० 'बालिभो. ११ जिणनाण. १२ तोसेय.

इवं सत्त तिहीओ विहियाओ अड्डमे दिणे इवं ।
विचवइ रुद्दचो मालयलनिहिचकरमउलो ॥ ८०
'तुम्हे वज्रसउच्चा महाफलं जम्मजीवियं तुम्ह ।
जे वीयरायमहिमं करेह एवं महासत्ता ॥ ८१
ता मह कुणसु पसायं अड्डमहिमं करेमि जहासत्ता ।
तुम्हाण पसाएणं करेमि नियजीवियं सहलं ॥' ८२
परिवचियपरितोसो इब्मो पडिभणइ - 'होउ एवं ति ।
गोरवठाणं अम्हं तुमाउ नडओ मणे होइ ॥ ८३

किंतु -

अड्डसर्यं दअ[.....]लगं मोल्लेण पठमपूयाए । १०
तचो सयसयबुद्धी जाया सदासुं पूयासु ॥ ८४
तं कुणसु जहासत्ति सेसं अम्हाण वच्छ ! साहेज ।
तं चिय सफलं वित्तं जं वच्छ तुम्है साहेजे ॥' [प. ४ ४] ८५
इय बुत्तो सो' धुत्तो ईसि हसंतो भणेइ तं इवं ।
'तं होसु सुप्पसक्को तो सबं सुंदरं होही ॥'
इय भणिय गए तम्मी 'तओ वि अओ सुसावगो कत्तो ?' ।
इवंसस मणे कुरियं 'दिज्जउ एयस्स रिसिद्दाँ ॥' ८७
इय चितिऊण तुरियं पुच्छइ स्त्रिं परेण विणएण ।
'भयवं ! अहिणवसह्नो पडिहासह केरिसो तुम्ह ? ॥'
इय पुढो भणइ गुरु - 'छउमत्था किं वयं वियाणामो । १०
जसियमेत्तं तुम्हे जाणामो तसियं अम्हे ॥ ८९
दीसइ अणवसरिसो सद्वो एयस्स धम्मववहारो ।
परमत्थं पुण सावय ! मुणंति सद्वज्ञुणो चेव ॥' ९०
अह अड्डमम्मि दिवसे पूया सदायरेण तेण कया ।
तीयचउविहा जाओ सत्तसु पूयासु जावइओ ॥ ९१ २५
दीणारक्यसिहाइं थालाइं सत्थिएसु ठवियाइं ।
जाइं दहूण पुणो सद्वो वि हु विम्हयं पत्तो ॥ ९२

[रुद्दत्तस्स रिसिद्दाए सह परिणयणं]

अइविम्हएण तचो इवेण सुसावया समाहया ।
भणिया य - 'एस तुम्हं नवसह्नो केरिसो माइ ? ॥'

९३ ३०

	एगेण तत्थ भणियं - 'अम्हे पुरुषं पमाइणो आसि । एयस्स सन्निहाणा संपइ सुस्सावर्या जाया ॥'	९४
५	अन्नेण पुणो भज्ञह - 'धणवइ ! सबभावसावओ एसो । किं जंपि[ए]ण बहुणा न हु दुखे ^१ पूजरौ हुंति ॥ कवडेण किं कयाई इच्चियदव्वस्स कीरए चाओ ? । पज्जालिउण भुवणं को किर उज्जालयं कुणह ^२ ॥ इच्चाइ जंपियाइं निसुणंतो सावयाण सवेसिं । जाओ कधादाणे निच्छियचित्तो इमो इच्चो ॥ निष्पाइया य तत्तो चरिमा अडाहिया महामहिमा ।	९५ ९६ ९७
१०	इब्मेण तो तयंते निमंतिया सावया सवे ॥ सम्माणिउण बदुहा सपुत्रसयणेण उसभदत्तेण । सो रुददत्तसङ्गो एवं भणिओ सबहुमाणं ॥ 'उत्तमकुलप्पस्त्रओ कलाकलावम्मि सुहु कुसलो ति । जिणसासणभत्तीए अम्हं साहम्मिओ' जाओ ॥	९८ ९९ १००
१५	जा जा कीरइ पूया उत्तमसाहम्मियस्स तुह अम्हे । सा सद्वा वि हु तुच्छा पडिहायइ अम्हं चित्तम्मि ॥ ता परिगिन्हसु इन्हि कक्षारयणं इमं अणग्घेयं । जीवियसव्वस्स इमं अम्हाणं तह य सयणाणं ॥'	१०१ १०२
२०	पडिभणह रुददत्तो - 'को वयणं' तुम्ह अन्नहा कुणह ^३ । किं पुण मायावित्ते पुच्छिय जुत्तं इमं काउं ॥' इब्मेण पुणो भणियं - 'मा गिण्हालंबणं इमं अलियं । जणएण लाभकज्जे जम्हा इह पेसिओ तेसिं ॥ एसो फरमो लाभो एयं दहुं न रुसिही' जणओ ।	१०३ १०४
२५	घरमायंती लच्छी सुहावहा कस्स नो होइ ^४ ॥' [प. ४४] १०५ 'एवं' ति तेण वुत्ते ^५ कारियमिब्मेण हट्टुट्टेण । लग्गे गणयविदिन्ने विवाहकिब्बं निरवसेसं ॥ आणंदियसयलजणो वित्ते वीवाहमंगले तुड्हो । हिययम्मि रुददत्तो संपुञ्चमणोरहो ^६ जाओ ॥ ठाऊण केह दियहे सबुद्धिकोसल्लरंजिओ घणियं ।	१०६ १०७
३०	तं रिसिदत्तालाभं मन्नंतो रज्जलाभं व ॥	१०८

^१ सुसावणा. ^२ दुहु. ^३ उंभरा. ^४ अडाहिया. ^५ साहम्मिम्मिओ. ^६ वणयणं.
^७ बुत्तं. ^८ रसिही. ^९ बुत्तो. ^{१०} मणोहरो.

तचो पत्तस्थदिवसे संभासियसयणपरियणं सयलं ।	
ससुरकुलाशुआओ संचलो नियपुराभिषुहो ^१ ॥	१०९
संभासिया य पिउणा रिसिदत्ता नेहनिब्भरमणेण ।	
'सयलसुहमूलभौए सम्मते निच्छिया होऊ ॥	११०
चियबंदणसज्जाए पञ्चक्खाणम्मि उज्ज्वा होऊ ।	
सुदुँ सुसीलविणीया दयालुया सद्गीवेसु ॥	१११
जह सायरमज्जगओ पोयं मोत्तृण मंदबुद्धिलो ।	
जलहिम्मि दिच्छर्पो होइ नरो दुहसयाभागी ॥	११२
तह भवसायरमज्जे जिणमयपोयं सुदुलहं मुद्दे ! ।	
मा मुंचसु जेण न होसि भायणं दुक्खलक्खाणं ॥'	११३ १०
एवं बहुप्यारमणुसासिउण [.....] ।	
भडवंचिया(?) सपरियणेणोसभदत्तेण रिसिदत्ता ॥	११४
जामाउगो वि भणिओ - 'चिंतामणिकण्पसालसारिच्छं ।	
जिणधम्मं मा मुंचसु कल्याणपरंपराहेऊ ॥	११५
साहमिमणि तुह एसा धम्मसहाओ इमीह तं होऊ ।	१५
मुद्दजणोहसणाओ मा मुंचसु धम्मबोहित्यं ॥'	११६
इयरेण सो पवुत्तो - 'भरियं उयरं गुरुवएसेण ।	
दिढं निसुणेसु पुणो अहयं काहं जमेत्ताहे ॥	११७
मा कुण इमीए चिंतं नासीभूया इमा ममेयाणि ।	
तह काहामि जहेसा न सरइ करिणी" व विङ्गस्स ॥'	११८ २०
एवं कयसंभासो सहायसहिओ इमो ^२ समुच्चलिओ ।	
उचियसमएण तचो संपत्तो कूवचंद्रम्मिं ॥	११९

[रिसिदत्ताए सस्सुरगिहे गमणं, सधम्मा परिभंसो य]

चिरकालाओ मिलिओ उकंठियमाणसाण सयणाण ।	
लज्जाए नेय गेणहइ नामं पि जिणिदधम्मस्स ॥	१२० २५
रिसिदत्ता वि हसिजह कुणमाणी पूयबंदणाईयं ।	
जणएण विदिभाणं मणिकंचणधडियपडिमाणं ॥	१२१
सामूर्यं पिव भणिया सासु-नन्दाहाहि ^३ सा वि पुणरुत्तं ।	
'जइ चिढ्हसि अम्ह गिहे ता मुंचसु अप्पणो धम्मं ॥	१२२

१ "हमिसहो. २ सुम्मु. ३ "पसण. ४ नासहू. ५ करणी. ६ इमी. ७ "बंदूडिम.

१९ पीइगिहाओ रिसिदत्ताए संबंधविच्छेऽो, पुत्रजम्मं च । [१३३-१३४]

भसारदेवयाओ नारीओ होंति जीवलोगम्मि ।

जं किं पि कुण्ड भक्ता ताजो वि कुण्ठिति तं धम्मं ॥

१२३

अम्हाण वि धूयाओ गोगाओ संति सावयकुलेसु ।

ताओ सावयधम्मं कुण्ठिति अम्हे न रूत्सामो ॥'

१२४

एसो पुण बुत्तंतो रिसिदत्ताए वि भरुणो सिद्धो ।

१२५

तेणावि ताओ भणियं दंसियनेहं इमं वयणं ॥

१२५

‘हड्डा सि मज्ज सुंदरि ! जीवियभूया सि सुणसु म[ह] वयणं ।

सयणाणं लज्जाए न हु तीरह पालिउं धम्मो ॥ [५. ५४]

१२६

तुह कजे भई धम्मो परिचत्तो ताव तित्तियं कालं ।

मम कज्जेण पुणो तं न चयसि किं दिड्डवेड्डो वि ॥

१२७

एयं घरसद्वस्सं सबं पि समप्पियं मए तुज्जा ।

को जाणेह किसोअरि ! को धम्मो सुंदरो नो वाँ ॥’

१२८

ताओ सा किंचि तस्तं नेहाओ, किंचि सासुय-नणंदा[ण] भयाओ, किंचि

उवहासलज्जाए, किंचि अप्पसत्तयाए पम्हुसिऊण जणयवयणं परिचत्तजिण-
१५ सासणकिच्चो तेसिं चेव अणुद्वाणं काउमारद्वा ।

अवि य-

किच्छेण [ए]स जीवो ठाविझह उत्तमे गुणद्वाणे ।

१२९

लीलाए चिय निवडह किच्छे मिच्छत्तपंकम्मि ॥

जिणधम्ममयभूयं काउं को रमह तुच्छमिच्छत्ते ।

१३०

जह ता पुष्टकयाइं न होंति कम्माइं गरुयाइं ॥

पुष्टजियपाववसा अमयं बमिऊण तेहिं दोहिं पि ।

१३१

हालाहलं महाविसमापीयं मूढचित्तेहिं ॥

२०

[पीइगिहाओ रिसिदत्ताए संबंधविच्छेऽो, पुत्रजम्मं च]

मग्नंतेण पउत्ति विभायं सद्वमेवमिबमेण ।

१३२

सिद्धं च बंधवाणं – ‘मुड्डा भो ! तेण धुत्तेण ॥

कभालाभनिमित्तं सुसावगतं पयासियं तेणं ।

१३३

ऐच्छ कह सयलसंघो वि मोहिओ गूढहियएण ॥

धम्मच्छलेण छलिया अम्हे निउणा वि तेण पाबेण ।

१३४

ता सर्वमिणं जायं धुत्ताण वि होंति पडिबुत्ता ॥

निहम्मकुलप्पसुओ' पावो सो ताव तारिसो होउ ।
 बालवगहियधम्मा चुक्को कह पिछ्छ रिसिदत्ता ॥ १३५
 सब्बैमिणं सा वरई^१ दिशा अम्हेहिं तस्स पावस्स ।
 तहवि कुलागयधम्मो तीए न हु आसि मोत्तवो ॥ १३६
 ता इथ इमं जुतं तीए तत्ती न काइ कायदा ।
 सा पुँडि पि न जाया मया य सब्बैहिं दहुडा ॥ ५
 जो पुण तीसे तर्सि^२ काही अम्हाण सो वि तसुलो ।
 इय साहियम्मि तत्ते मा अम्हं को वि कुपिजा ॥' १३७
 १३८

किं बहुणा ?-

तह सा चत्ता तेहिं जह किर नगराणमंतरं तेसि । १०

जोयणदुगमेत्तं पि हु संजायं जोआणसयं च ॥ १३९

तओ 'जो पुँडि गहियपाहुडे पहईदियहं मम पउत्तिनिमित्तं पुरिसे येसंतो सो
 संणह मासाओ वासाओ वि न पेसह' ति मुणियज्ञणयकोवाइसया किंकायदैभूढा
 कालं गमेउमारद्वा रिसिदत्ता, जाया य कालेण आवश्यसत्ता । तओ दूर्यपेसणेण
 भणिओ तीए ताओ-'कीसाहं तुब्मेहिं परिचत्ता ? । तुब्मेहिं चेव अहमत्थ^३
 मिच्छत्तपंके पकिखत्ता । ता खमसु मम एगमवराहं । नेहि ताव गिहं । तत्थ-
 द्विया आएसकारिणी चिद्विस्सामि । अञ्चं च सद्वाओ विलयाओ पढमं पिशगि-
 हेसु पसवंति, ता कह लोयावश्ववायाओ न बीहेसि ?' इचाइ बहुडा भणिए-
 [५. ५ B]ग पडिभणियमिठमेण -

'जप्पमिह चिय तुमए धम्मो चत्तो जिणिदपभत्तो । १४०
 तप्पमिह चिय अम्हं मया तुमं किमिह बहुएण ॥'
 सोऊण जणयवयणं सुहरं परिश्चरित्तण हिययम्मि ।
 जाया मणे निरासा संठवह पुणो वि अप्पाण ॥ १४१
 जाओ कमेण पुत्तो^४ बहुलक्खणसंगओ कणयगोरो ।
 नियकुलजणियाणंदो तुड्डा दहूण तं माया ॥ १४२^५
 सोऊण सुयं जायं कयाइ तूसेऊं मज्जैं जह जणओ ।
 इय येसेह तुरंती बद्वावयमाणवं पिउणो ॥ १४३
 इन्मेण सो पवुत्तो - 'वरस्स बद्वावओ तुमं होसु ।
 अम्हाण नत्थ धूया रिसिदत्तानामिया कावि ॥' १४४

^१ अद्वारो. ^२ पुणा. ^३ सब्बमिं. ^४ विरई. ^५ तत्ती. ^६ पवदि०. ^० काहइ०.
 ८ दूडा०. ९ पत्तो. १० तसेज्ज. ११ मस.

एवं च नामकरणे बुद्धावण-मुङ्डणाहयहेसु ।
आहूओ वि न पतो कुलगेहाओ मणूसो वि ॥ १४५
तं चेव बालयं तो हियए आलंबणं दढं काउं ।
परिवालिउं पवता एसा एगगगचित्तेष ॥ १४६

५

[नम्यासुंदरीजम्बवण्णा]

अह बहुमाणनयरे जिछाए उसभदत्तसुण्हाए ।
नामेण गुणेहिं य सुंदरीऐ सहंदेवभजाए ॥ १४७
उववचो कथपुचो को वि जिओ सुंदरो [······] गन्मे ।
धणियं धम्मज्ञाणे ये उज्जमा(या ?) जेण संजाया ॥ १४८

१० परिवहियलायन्ना इट्टा पहणो सपरियणस्सावि ।
ससुरस्स सासुयाए सा जाया तो विसेसेण ॥ १४९
नवरं पंचममासे संजाओ तीऐं दोहलो एसो ।
नम्मयंमहानईए गंतूण करेमि मज्जणयं ॥ १५०

१५ सा पुण पणिडुदेसे गंतुं तीरह सुहेण नो तत्थ ।
कञ्जममज्ज्ञं नाउं द[इ]यस्म वि सा न साहेह ॥ १५१
द्विज्जहैं अपुज्जमाणे डोहलऐ सयलमंगमेर्ईए ।
तत्तो तं महदेवो दडूणं पुच्छए एवं ॥ १५२

‘किं सुयणु ! तुह मणिडुं संपज्जह नडम्ह मंदिरे किंचि ।
किं केणह परिभू आ बाहइ किं कोइ तुह रोगो ? ॥ १५३
जेणेवं छउयंगी दरिहघरिण व नज्जसि साच्चिता ।
साहेहि फुडं मुद्रो ! जेण पणासेमि ते दुक्खं ॥’ १५४

२० तीए भणियं – ‘पिययम ! असज्जमेयं न साहिमो तेण ।
वरमेगा हं झीर्णा किं तुह उव्वेयकरणेण ? ॥’ १५५
सहदेवेण पवुत्तं – ‘नासज्जं मज्ज विज्जह जयम्मि ।
ता कहसु फुडं अग्धं को जाणह थवि(गि?)यरयणाई(ण ?)’॥ १५६

२५ इय बुत्ताए ताए सबभावो साहिओ तओ तेण ।
भणियं – ‘कित्तियमेत्तं निबुद्धहियया दढं होसु ॥’ १५७
आपुच्छिऊण जणयं भणिया सद्वे वर्यसर्या तेण ।
‘तुरियं करेह कडयं गच्छामो नम्मयं दडूं ॥’ १५८

१ °८ वि सहैं. २ गडभो. ३ °णे जाय डौ. ४ नम्महैं. ५ सिज्जह. ६ पीणा.
७ किसेवा. ८ विद्यसया.

मणियाण्ठंतरमेव य पमोयभरनिभररेहि तेहि पउणीकयाइं जाणवत्ताइं, गहि-
याइं अपेगाइं क्याणगाइं, सहाईकओ नाणाविहपहरणविहत्थो सुहडसत्थो ।
चालियाओ बहुविहाओ [४. ६४] पयईओ । समुच्छाहिया गंधइनझुकारया
चारणगणा । पयझा कोउगावलोयणलालसा सयमेव पभूया लोया । तओ
पसत्थवासरे कयकोउयमंगला परिवारपरिवारिया पवङ्कुतपमोयउद्दुरेहि^५ वंध-
वेहि सपुत्राकलज्ञेहि मेत्तेहि सहिया चलिया दो वि सहदेव-वीरदासी । कहं ?

गंभीरतूरघोसपाडिसद्पूरियनहंगणा, बहलधूलीपडलधूसरियपेळ्ठयजणा;

वजंतसंखकाहला, वणे वणे पलायमाणपुलिदनाहला;

गामे गामे पलोएज्जमाणा गामिएहि, गोरविज्ञमाणा गामसामिएहि;

कुणमाणा महन्धुयभूयाओ पूयाओ जिणिंदाणं गामनगरेसु, अद्युया(?)—¹⁰
विलंबिएहि पयाणएहि सुत्थीकयसमत्थसत्थिया सुहंसुहेण संपत्थिया । पत्ता
कमेण नाणावणराहरमणीयं रेवासञ्चभूमिभागं । परितुझा य सुंदरी दद्धुण बहले-
तरंगरंगंतकुंचकारंडवृहंसारसाइविहंगसंगसंपत्तरम्यं महा[नहं ?] नम्मयं ।

आवासिओ य सद्वो कडयजणो हरिसनिभरो तथ ।

सहदेवसमाएसा भूभाए सगग्गंरमणीए ॥

१५९ १५

बीयदिष्पम्मि सदारा कयसिंगारा मणोहरायारा ।

मजणकमीलाहेउं रेवातीरं गया सदे ॥

१६०

पेळ्ठंति तयं सरियं महल्लकल्लोलभीसणायारं ।

१६१

कत्थइ अम्भत्थ तरंगभंगुरं सुप्पसञ्चं च ॥

२०

कत्थइ गहिरावत्तं कत्थइ कीलंततारुयनरोहं ।

१६२

कत्थइ मज्जंतमहागायंदमयसुरहिजलवाहं ॥

१६३

विज्ञगिरिपायपायवपगलियघणकुसुमगोच्छचिंचह्यं ।

१६४

अवियह्लोयणाओ थिरोदयं तं दहं दहुं ॥

१६५

हरिसेण तं पविझा उच्चुडनिभुकुणेण कयहासा ।

१६६

विलसंति ते सहेउं सम्मं महिलाहि परितुझा ॥

सिंगियजलेण केर्इ पहणति परोप्परं पहासिल्ला ।

१६५

अन्ने हरियंदणपंडियाहि हम्मंति महिलाणं ॥

परिकीलिझण सुहरं संपत्तपरिस्समा समुत्तिना ।

१६६

तत्तो महद्दहाओ करिति जिणबिवपूयाइं ॥

१ °डहरेहि. २ °दसो. ३ °सवल्ल. ४ पडितुझा. ५ छहक०. ६ °कारंजहव०.
७ ममा०. ८ कीइ.

अइसयथमोयपडिहत्थमाणसा सुंदरी विसेसेण ।

कुणह पडिमाण पूर्यं पडिपुअमणोरहा जाया ॥

१६७

एवं दियहे दियहे कीलंताणं अतित्तचित्ताणं ।

पोसदिवसो व सहसा मासो समझच्छओ तेसि ॥

१६८

५

[नम्मयानईतीरे नम्मयपुरनिवेसो]

नाणादेसाहिंतो कडयं आवासियं निएजण ।

विविहक्याणगकलिया पत्ता घोगे तर्हि वणिया ॥

१६९

कयविकओ^१ पवत्तो दिये दिये सयलकडयलोयस्स ।

कयपरिओसो लाभो मणोरहागोयरो जाओ ॥

१७०

१०

संलवियं च जणेहि – ‘कयउओ को वि सुंदरीगन्मे ।

जस्स कएणऽम्हाण^२ पवड्यै संपया एसा ॥’

१७१

अभे भणंति – ‘बलियं वत्थु एयस्स भूमिभाग^३ [प. ६४] स्स ।

नयरनिवेसं काउं चिड्हुह भो किं नै एत्थेव ? ॥

१७२

किं तथ वहुमाणे^४ मुंडा(?) अम्हाण रोविया वाडा ।

चिड्हुंति जेण गम्महै सुरलोयसमं इमं मोत्तुं ॥’

१७३

उवलद्वजणाकूओ सहदेवो सुंदरिं तओ भणह ।

‘चिड्हुमो किं भहे ! गम्मम्मि इहेव ठाणम्मि ॥’

१७४

तीए भवह – ‘पियथम ! रेष्टंतमहंतलोलकछोलं ।

पिच्छंतीए एयं ममावि भणनिधुई जाया ॥

१७५

२०

ता जइ रोचह तुम्हे कुणह निवेसं इहेव ठाणम्मि ।

किर सद्व लोओ जुताजुत्तं फुडं मुणह ॥’

१७६

तओ सहदेवेण वीरदासेण सद्दिं^५ समच्छिऊण पसत्थवासरे पारद्वो नयर-
निवेसो – ठावियाइं वत्थुविजावियक्खणेहि सुचहारेहि तियचउक्कचहाइं, संठा-
वियाओ जहाजोगं पासायभवणपंतीओ, आहूओ सबेहि पि नियनियकुडंच-
२५ परिगरी, कारियं च सुरिंदमंदिरसुंदरं जिणमंदिरं, दिक्षं च नामं नयरस्स
नम्मयपुरं ति । किं वहुणा ? –

विभायसयलवत्तो संजुत्तो सयलसयणवग्गेण ।

सेही वि उसभदत्तो तुरियं तत्थेव संपत्तो ॥

१७७

^१ विक्षण. ^२ नहाण. ^३ पवड्या. ^४ वलियं. ^५ किच. ^६ वहुमाणा. ^७ गम्महै.

^८ सुंदरी. ^९ सिद्धि. ^{१०} दग्गोण.

करगरविविक्षियाणं ^१ अपीडियाणं परेण केणाचि ।		
वशइ सुहेण कालो जणाण सग्ने सुराणं व ॥	१७८	
अह वशुंते चंदे गहवलजुत्तम्मि सुंदरे लग्ने ।		
सा सुंदरी पस्त्या धूयारयणं कमलनयणं ॥	१७९	
पढमो अवच्छलाभो पुत्रऽब्दमहिया य वालिया एसा ।		
इय पुत्रजम्मणम्मिव वद्वावणयं कयं पिउणो ॥	१८०	
सयलो वि नगरलोगो जंपइ आणंदपुलझ्यसरीरो ।		
‘धक्काण इमा वाला लच्छि व [घ]रे समोइमा ॥’	१८१	
छट्टीजागरणाई किंच सयलं पमोयकलिएहि ।		
जणएहिं तीऐं विहियं पढमम्मिव पुत्रजम्मम्मि ॥	१८२ ^{१०}	
वत्तम्मि वारसाहे सयणसमक्खं [च ?] सुहमहुत्तम्मि ।		
गेझंतगीयमंगलमविरथवञ्चंतवरतूरं ॥	१८३	
जं नम्मयसरियामज्ञणम्मिं जणणीई डोहलो जाओ ।		
तं होउ नम्मयासुंदरि ति नामं वरमिमीई ॥	१८४	
अहसुंदरनाममिमं पस्सइ सधो वि पुरजणो मुहिजो ।		१५
पुश्वभिहओ जीवो किर कस्स न वल्हो होइ ॥	१८५	
हत्थाहत्थं घिप्पह जणेण अबोन्नपेल्लणपरेण ।		
वहुइ वड्डुयूकंती सियपक्खे चंदलेह व ॥	१८६	
बोल्लाविज्ञह पिउणा पंचनमोक्तारभणणकुहेण ।		
देवगुरुण पणामं सिकखाविज्ञह हसिरवयणा ॥	१८७ ^{२०}	
सधस्स चेव इट्टा विसेसओ वीरदासलहुपिउणो ।		
चीवंदणाइकिंचं पढमं सिकखाविया तेण ॥	१८८	
नारीजणोचियाई विआणाई तओ वि चउसट्टी ।		
तओ [य] समप्पिया साहुणीण सम्मच्चै[प. ७ व ८] नाणट्टा ॥१८९		
जीवाइनवयत्था नाया तीए विसुद्धपश्चाए ।		२५
पढियाईं पगरणाईं वेरगकराईं णेगाईं ॥	१९०	
सरमंडलाभिहाणं तीए कुहेण पगरणं पढियं ।		
नर-नारीण सरुवं गुणागुणे जेण नजंति ॥	१९१	
गिणहइ सुहेण जं जं सुणोइ पाएण एगसंघातं ।		
पम्हुसइ नेव गहियं तहाचि पढणुज्जमो तीसे ॥	१९२ ^{३०}	

१ भरतिविक्षियाणं. २ पिडणो. ३ वरममीए. ४ वडिय. ५ समर्थ.

सो वि महेसरदत्तो रिसिदत्तानंदणो निषयपिउणा ।
बावत्तरीकलाओ पढाविओ लोगपयडाओ ॥

१९३

[नम्मयासुंदरीरूपवण्णणा]

अह नम्मयापुराओ केर्ह वणिया कयाणगमपुर्व ।

८ घेचूण लाहहेडं संपचा कूचचंद्रमिम ॥ १९४

रिसिदत्ताए पुट्ठा—‘नम्मयपुरवासिणो फुडं तुझ्मे ।

तो उसमदासमिव्भं परियाणह निछ्छयं नो वा ? ॥ १९५

सहदेव-वीरदासा तस्स मुया विस्तुया पुहइवीहे ।

ते परियाणह तुझ्मे तह तेसि पुत्तभंडाइं ? ॥’ १९६

हसिझण तेहि॑ भणियं—‘चंदं गुरुसुक्संगयगयाण ।

को न वियाणह सुंदरि ! जं भणियवं तयं भणसु ॥’ १९७

तीए॒ भणियं—

‘नम्मयसुंदरिनामा सुव्वह सहदेववल्लहा धूया ।

वयरूवाइं तीसे जह जाणह तो फुडं कहह ॥’ १९८

वणिएहि॑ युत्तं’—

‘तारुभयकयसोहं तीसे रुवं न वनिउं सका ।

वन्नताणं नियमा अलियपलावत्तां होइ ॥ १९९

जह सुंदरि ! भासेमो॑ छत्तं पिव मेहडंबरं सीसं ।

ता सीमंतयसोहा तीसे वि निवारिया होइ ॥ २००

छणचंदसमं वयणं तीसे जह साहिमो सुय[णु!] तुज्ज्ञ ।

तो तकलंकपंको तम्मि समारोविओ होइ ॥ २०१

संबुक्कसमं गीवं रेहातिगसंजुयै॒ ति जह भणिमो ।

वंकत्तणेणं सा दूसिय ति मन्नह जणो सद्वो ॥ २०२

करिकुंभविव्भमं जहै॑ तीसे वच्छत्थलं च जंपामो ।

तो चम्मथोरयाकासफलसया ठाविया होइ ॥ २०३

विल्लहलकमलनालोवमाउ बाहाउ तीए॑ जो कहह ।

सो तिक्ककंटयाहिट्यतदोसं पयासेइ ॥ २०४

किंकिल्लिपल्लवेहि॑ तुर्ला॒ करपल्लवि ति वितेहि॑ ।

नियमा निम्मलनहमणिमंडणयं होइ अंतरियं ॥ २०५

१ नम्महै॑, २ न्म्मुत्तं, ३ भासेसो, ४ संबुक्क, ५ इगमंजुय, ६ पंकत्तणेण, ७ जह, ८ तुक्क, ९ वितेहि॑.

जह आसिलाह तीसे रंगाथंभोवमाड जंघाओ ।		२०६
ता किर तासिमवस्तु असारथा होइ वजारिया ॥		
कीरंते चलणाणं कुम्भुवमाणम्भि बुहज्ञो ^१ भणिही ।		२०७
निम्भंतकम्लडाणं नणु तेसि केरिसी सोहा ^२ ॥		
जं जं तीसे अंगं वभेमो तस्स तस्स भुवणम्भि ।		२०८
नत्थि समं उवमाणं कह तीए वभिमो रुबं ॥		
सग्गम्भि अच्छरा जह तीए तुला इमं न वत्तवं ।		
जं सा विलोलनयणा इयरीओ ^३ थदैदिहीओ ॥'		२०९

[रिसिदत्ताए सपुत्रकये नम्मयासुंदरीमग्गणा]

[ए]वं विषेहि वभिजामाणं नम्मयाए निरुवमरुवैसंवयं निसामयं [प. ०८] १०
 ती चितिठं पवत्ता रिसिदत्ता 'कह नाम तं कभारयणं महेसरदरस्त करे
 विलग्गिही'^४ १ न ताव ताओ असाहम्मियस्स दाही । पडिवज्जसावगधम्भस्तावि
 दिहुज्ञयचरिया ते न पत्तियंति । एगवारमेव कहुमयथालीए रज्जाइ । को
 दिहुतकरेहि अप्पा मोसेइ^५ २ न चाहं^६ तत्थ गया दंसणमवि लहिस्तं । ताव
 पेसेमि पडिवचिवयणकुसलं कं पि दूयं ति । मा कया[इ] समागयकारुभमावाँ^७
 ते पसीयंति' एवं संपहारिइण पेसिओ तीए पडिवचिवयणकुसलो विसिहु-
 पुरिसो । संपत्तउचियसम्माणेण य भणिओ तेण इङ्मो- 'ताय ! अबलाओ
 अबलाओ वेव हुंति, विसेसओ ससुरकुलगयाओ । जओ -

एगत्तो रडइ पई एगत्तो सासुया य परिसवहू ।		
दूमंति नणंदाओ रुसइ सेसो वि झुल्लोगो ॥		२१० २०
परङ्गीणाणं ताणं नियधम्मो तह य कह णु निवहू ।		
को किर रिसिदत्ताए दोसो सम्मं विभावेह ॥		२११
अणुतावग्गिपलित्ता अवराहं अप्पणो खमावेइ ।		
मग्गह धम्भसहायं सा नम्मयसुंदरीकबं ॥		२१२
काही जिणवरधम्मं तीए संगेण नत्थि संदेहो ।		
एस महेसरदत्तो कुणह इमं पत्थणं तीए ॥'		२१३
इङ्मेण तओ भवह - 'पत्तिजामो न तस्स भुत्तस्स ।		
जेण तथा ढंभाओ सवज्ञो ^८ विम्हयं नीओ ॥		२१४
जारिसओ सो जणओ तणएण वि तारिसेणं होयवं ।		
न कयावि अंबुलिया निवडइ पासम्भि निवस्स ॥		२१५ ३०

^१ उहज्ञो. ^२ हयरीओ. ^३ घटदि. ^४ रुवंसं. ^५ विकउग्गी. ^६ चाहं.

^७ भाता. ^८ ज्ञ. ^९ ज्ञ. ^{१०} भारिसेण.

	एगं ता रिसिदत्ता अणवररयं दहइ माणसं अम्ह । ता जाणंता बीयं न पक्षिवामो ताहिं अम्हे ॥'	२१६
	एवं बहुप्यारं भणिओ रुडेण सत्थवाहेण । दूओँ विलक्ष्महियओ गओ निरासो नियं ठाणं ॥	२१७
८	सोउ दृयम्भाओ सयणुष्टावं सिणेहनिरविक्खं । 'हा सघ्ना वि चत्तां नियपिउणा पावकम्मा हं ॥'	२१८
	इय सा विमुक्ककंठ रिसिदत्ता रोविउं तह पवत्ता । कारुक्षपुश्चहियओ अओ वि जणो जह परुओ ॥	२१९
१०	आसासिऊण बहुसो भणिया सा नंदणेण - 'किं अम्मो !' किं हअसि अणाहा इव कहेहि दुहकारणं मज्जा ॥'	२२०
	तीए भणियं - 'पुत्रय ! तुह पिउणाँ डंभिएण होऊण । परिणितु इहाणीया चयाविया तह य जिणधम्मं ॥'	२२१
	उजिश्यजिणधम्माए चत्ता चत्ता वि मज्जा सयणेहिं । आसानडियाएं ममावि वोलिओ एत्तिओ कालो ॥	२२२
१५	अत्थी उत्तमरुवा दुहिया तुह माउलस्स मे णिसुयं । सा दूयपेसणेणं तुह कज्जे जाइ[या] वच्छ ! ॥	२२३
	सा ताव न लद्ध खिय मह पिउणा निङ्कुरं तहा भणिओ । पुच्छसहिएण दूओ जहा निरासा अहं जाया ॥	२२४
	अणुरुवा तुह पुत्रय ! जइ सा हत्थे न लग्ग[प. c A]ई बाला । किं जीविएण ता मह इय दुक्खाओ मए रुञ्ज ॥'	२२५
२०	तेण पञ्चतं - 'अम्मो ! कयावराहाण किमिह रुञ्जेण । कुवियसयणेहिं विहिओ' सहियओ परिभवो' सद्वो ॥	२२६
	अब्जं च -	
२५	कारणवसेण कुविया वि सञ्जणा मंगुलं न चिंतंति । विहहंति ^१ नेव वसणे जो उ परो सो परो चेव ॥	२२७
	जइ तुज्जा इमं दुक्खं ता हं गंतूण तं विवाहेमि । अवराहविरहिओ हं न कोवहेऊ जओ तेसिं ॥	२२८
	कुविओ वि दढं ताओ विणीयवयणस्स तूसिही मज्जा । पञ्जलइ नेव जलणो सिञ्चतो वारिधाराहि ॥'	२२९

१ इब्बो. २ विच्छा. ३ चिडणो. ४ वहिओ. ५ परिभवो. ६ विहवुंसि.

- तीए बुर्चं - 'पुत्र ! माइण्हियमोहिओ जणो पायं ।
परिहरह दूरउ चिय महासरं नीरपडिपुर्चं ॥' २३०
- विणएण य चाएण य तुह पिउणा रंजिओ जणो तइया ।
सब्भावविणीयसंसं वि पत्तियह कहं तओ ताओ ? ॥' २३१
- भणियमियरेण - 'अम्मो ! येच्छाहि ममावि ताव कोसल्हं ।
आइससु जेण तुरियं पूरेमि मणोरहा तुज्ञ ॥' २३२
- पडिभणह तो हसंती रिसिदत्ता - 'पुत्र ! होउ तुह सिद्धी ।
समषुभाओ सि मए होउ सिवं मंगलं तुज्ञ ॥' २३३

[महेसरदत्तस्स मायामहगिहगमणं]

- आयुच्छिऊण जणयं महया सत्थेण सो तओ चलिओ । १०
पत्तो कमेण तत्तो अझरम्मं नम्मयानयरं ॥ २३४

तओ नयररम्मयाविम्हियमणेण बहिरुजाणे संठिएणेवं पेसिओ जाणा-
वणत्यं मायामहस्स सभीवं पुरिसो । तेणावि सपुत्रपरियणो सुहनिसभ्नो
पणमिऊण भणिओ सत्थवाहो - 'एस तुम्ह नंदणीनंदणो मायामहस्स
दंसणुकंठिओ विविहभंडभरियजाणवाहणो समागओ महेसरदत्तो, विअवह्य - १५
"दंसेह कं पि भंडनिकखेवणद्वाणं ति" । तमायनिऊणं तिर्वलीतरंगभंग-
भालवह्नेण सकोवं भणिओ सत्थवाहेण - 'न किंचि अम्ह तेण पओयणं । चिह्नउ
जत्थ अओ वि देसंतरवणिया चिह्नंति ।' तओ कयकरंजलिमउलिणा विअतं
सहदेवेण - 'ताय ! मा एवमाणवेह । सो' वालो अदिदुदोसो' तुम्ह दंसणुकंठिओ
समागओ । अझस्स वि घरमागयस्स उचियउवयारो कीरह । जेण भणियं - २०

- जेण न किंचि वि कजं तस्स वि घरमागयस्स जे सुयणा ।
नूणं पहडुवयणा नियसीसं आसणं दिति ॥ २३५

ता सबहा तस्सावमाणकरणं न जुर्चं । सम्माणिओ समुप्पमसिणेहो मा
क्याइ जिणधम्मं पडिवज्जेझा ।' 'एवं होउ ति ।'

- तओ भणिओ पगंतु [······] सहदेव-वीरदासेहिं । २५
- दंसियगरुयसणेहो पवेसिओ नयरमज्जम्मिं ॥ २३६
- उत्तारियं च भंडं भंडागारेसु निरुवसग्गेसु ।
- तओ [य] विणयमहग्यं पणओ माया [प. ८ B] महो तेण ॥ २३७

१ इड्भाविकणीयस्स. २ संठिपणव. ३ 'लिसज्जा. ४ विज्ञवश्च. ५ तमाहजिडण,
६ सिवह्नी. ७ तो. ८ 'दोसा. ९ 'मरगम्मि.

	आलिंगिऊण गाढ़ मायामहिगाइ चुंविओ सीसे ।	
	दिभा पवराऽसीसा - 'अक्खयअजरामरो होसु ॥'	२३८
	तो मायामहवरणीओ उ(ताओ ?) सद्यायरेण पणमेह ।	
	लद्दासीसो तत्तो पणमह सद्वं सयणबग्गं ॥	२३९
४	बहाइ चेहयभवणं तेहिं समं नभइ मुणिवरे विहिणा ।	
	जिणविंबदंसणाओ वहाइ पमोयं हिययमज्जे ॥	२४०
	सुविणीओ सुहचरियो ^१ पियंवओ वल्हो गुरुजणस्स ।	
	जं पुण मिच्छहिड्ही [त्ति] मणागमरुहकरं एयं ॥	२४१
	भणिही सद्वो लोगो पारदुं जणयचेड्हियंमणेण ।	
१०	तेण न सिक्खइ धम्मं मामयभणिओ वि पुणहुतं ॥	२४२

[महेसरदत्तस्स नम्यासुंदरीए सह परिचओ]

	पेच्छंतो रुवं सुंदरीए चितेह माणसे धणियं ।	
	'कह नाम समुलाओ होही एयाए सह मज्ज ॥'	२४३
	अगदिणे वच्चंती दिड्हा अज्ञाउवस्सए तेण ।	
	तो सो वि तयणुमग्गं गओ तहिं दंसणसुहत्थी ॥	२४४
	[ल]ओणयाए तीए ईसिं हसिऊण सो इमं भणिओ ।	
	'पाहुणय ! किं न वंदसि अज्ञा अम्हाण गुरुणीओ ? ॥'	२४५
	'जह तुम्हं गुरुणीओ तुम्हे वंदेह अम्ह किं इत्थ ? ।'	
	'होही तुहावि धम्मो गुरुभन्नीए नमंतस्स ॥'	२४६
२०	काऊण पणामं अज्ञियाण इयरेण सा इमं भणिया ।	
	'तुह वयणाओ सुंदरि ! पणमामि न धम्मबुद्धीए ॥	२४७
	कुलधम्मं मोत्तूणं सुंदरि ! अबोबधम्मनिरयाणं ।	
	नासंति दो वि धम्मा को गच्छइ दोहिं मग्गेहिं ? ॥'	२४८
	दाऊण आसणं तो भणिओ - 'निवसाहि एत्थ ख[ज]मेकं ।	
२५	मज्जत्थचित्तयाए धम्मसरुवं वियारेमो ॥'	२४९
	उवविड्हस्स य भणियं - 'विकंति कयाणगाइँ' हड्हेसु ।	
	मंगुलमणोरमाइ नियनियविभवाणुसारेण ॥	२५०
	निन्छंति विकणंता मंगुलवयणं ^२ ति मंगुलं वोतुं ।	
	कहएण उ घेत्वं सुंदर ! सुपरिन्मियं ^३ काउं ॥	२५१

१ °क्षरियं २ °वेद्युथं ३ °कमाणगाइं ४ °पयणं ५ °किलं

घरमक्षयाणगमेवं परलोगमुहत्थिणा वि वेत्तवं । जो तत्य वंचिओ किर सो चुकह सबसोक्खाणं ॥	२५२
अम्हाणं ताव धम्मे अड्हारसदोसवज्जिओ देवो । ते पुण बुहेहिं ^१ सुंदर ! दोसा एवं पठिज्जंति ॥	२५३
अभाणकोइमयमाणलोहमाया रई य आरई य । निहासोयअलियवयणचोरिया मच्छरभया य ॥	२५४
पाणिवहपेमकीडापसंगहासा य जस्सड्मी दोसा । अड्हारस य पणड्हा नमामि देवाधिदेवं ^२ तं ॥	२५५
जीवदथ सबवयणं परधणयरिवज्ञं च वंभं च । पंचिदियनिग्गहणं आरंभपरिग्गहच्चाओ ॥	२५६ १०
[ए]स विसिड्हो धम्मो उवड्होऽणुद्धिओ सयं जेण । सो अम्ह वीयराओ देवो देविंदकयपूओ ॥ [प.१८] एसो न चेव तूमह न य रूसइ दुहचिद्धियस्सावि । सावाणुग्गहरहिओ तारेह भवन्नवं नियमा ॥	२५७
तहा —	१५
अवगयधम्मसहवो सुधम्मकरणुझुओ य जो निष्ठं । धम्मोवएसदाया निरीहचित्तो गुरु अम्ह ॥	२५९
एयारिसगुणहीणो देवो गुरुणो वि नङ्मह रोयंति । जइ अत्थ पहाणयरा अचे साहेहि तो अम्ह ॥	२६०
इय देवाइसहवे सवित्थरं ^३ नम्मयाएँ परिकहिए । कम्माण खओवसमा महेसरो मणसि पडिबुद्धो ॥	२६१
तह वि परिहाससारं पुणो वि सो नम्मयं ^४ इमं भणह । 'अम्हाण वि देवाणं सुणसु सहवं तुमं भदे ! ॥	२६२
सुयण ! अम्ह संतिया देवा अप्पडिमछा इच्छाए हसंति, इच्छाए कीलंति गायंति नवंति । जइ रूसंति सावे य पयच्छंति, जइ तूसंति वरे [य]वियरंति । २५ तेष जुसा तेसि पूयाविहाणेगाराहणा । तुम्ह संतिओ वीयरागदेवो न रुड्हो निग्गहसमत्थो, न तुड्हो कस्स वि पसिज्जई । ता किं तस्साराहणेण ? तो नम्मयासुंदरीए भणियं – 'एए हासतोससावाणुग्गहपयाणभावा सबजणसामआ, ता देवाण जणस्स य को विसेसो ? जं च भणसि "सावाणुग्गहपयाणविगलस्स किमाराहणेण ?" तत्थ सुण । मणिमंताइणो अचेयणा वि विहिसेवगस्स समी- ३०	

१ अम्हाण, २ बुहेहिं, ३ विदेवं, ४ सवित्थरं, ५ नम्मय, ६ पस्सह.

२४ महेसरदत्तस्स मायामहसमीवे नम्यासुंदरीअत्थे पत्थणा । [२६३-२६४]

हियफलदाइणो भवंति, अविहिसेवगस्स अवयारकारिणो भवंति । एवं वीयरागा
वि विहिअविहिसेवगाण कल्लाणकल्लाणकारणं संपञ्चति ।' पुणो भणियं महे-
सरदत्तेण - 'जह न रुससि ता अचं पि किं पि पुच्छामि ।' तीए भणियं -
'पुच्छाहि को धम्मवियारे' रुसणस्सावगासो ?' इयरेण भणियं - 'जह तुम्ह
देवो वीयरागो ता कीस नहाइ कीस गंधपुष्काइनडुगीयाहं वा थडिच्छाह ।' तओ
ईसि हसित्तु भणियं नम्याए - 'अहो निउणबुद्धीओ तुमं अओ चेव अरिहो
सि धम्मवियारस्स, ता निसामेह परमत्थं । अरहंता भगवंतो मुत्तिपयं संपत्ता ।
न तेसि भोगुवभोगेहिं पओयणं । जं पुण तप्पडिमाणं प्हाणाह कीरह एस सद्वो
वि ववहारो सुहभावनिमित्तं धम्मियज्ञणेण कीरह, तओ चेव सुहसंपत्ती भवह'
१०ति । तओ महेसरदत्तो भणह - 'सुलहाहं इत्थियाणं पडिउत्तराहं । जओ
पडिजाह विउसेहि -

दो चेव असिक्षियपंडियाहं दीसंति जीवलोगस्मि ।

कुकुड्याण य जुद्धं तत्थुप्पवं(?) च महिलाण ॥

२६३

सुंदरि ! विजिओ वाए अहं तुमए ।' सुंदरीए भणियं - 'मा एवं भणह । न
१८ मए वायबुद्धीए किं पि भणियं । किंतु तायाईण [५ ९ B] अईवल्लहो तुमं, तेण
इहागयस्स मए पाणेहिंतो वि पियं घरसारभूयमेयं नियधम्मपाहुडं तुहोवणीयं ।'
इयरेण भणियं - 'ममावि मामयैधूया तुमं ति गोरवट्टाणं वडुसि,' ता
पडिच्छयं मए तुह संतियं पाहुडं' ति भणंतो उड्हिओ महेसरदत्तो ।

तप्पभिहमेव धम्मं नाउं काउं च सो समारद्धो ।

मूढजणोहसणाणं कन्नमदेतो सुथिरचित्तो ॥

२६४

[महेसरदत्तस्स मायामहसमीवे नम्यासुंदरीअत्थे पत्थणा]

गहिओ सावगधम्मो भणह य मायामहं अह कयाह ।

'कीरउ एक पसाओ दिज्जउ मम नम्ययं ताय ! ॥'

२६५

सो याऽह - 'को न इच्छह संजोगं नागवल्लिपूणाणं ।

नवरं तुह परिणामं अह्ने सम्मं न याणामो ॥

२६६.

अम्ह कुले एस कमो घेतुं जो चयह वीरजिणधम्मं ।

जाईकुलपंतीणं बज्ज्वो सोऽवस्स कायद्वो ॥

२६७

एत्तो चिय तुह माया चत्ताऽम्हेहिं न कोवदोसेण ।

को सक्को' नियदुहियं विसुद्धसीलं जए मोतुं ? ॥

२६८

१ °वारो. २ गहं. ३ ममायं. ४ वद्वसि. ५ सक्का.

पुत्र ! पिओ सयणार्ण गेहं गंतूण चयसि जह घम्मं ।	२६९
दिक्षा वि इमा कक्षा तुमं च ता दूरओ होसि ॥'	
मणह महेसरदत्तो - 'न मए कवडेण एस पडिवओ ।	
जिणपन्नतो धम्मो ता मा एवं विगच्येह ॥'	२७०
'परिभावित्तण सम्मं जं जुत्तं वच्छ ! तं करिस्सामो ।	५
मा होसु उच्छुगो' तं पुच्छामो मामए तुज्ज ॥'	२७१
'एवं'ति तेण बुत्ते सिंहं गंतूण तेण एगंते ।	
इळमेण सपुत्राणं भणियं - 'तो किमिह जुत्तं'ति ॥	२७२
आह तओ सहदेवो - 'धुत्राणं ताय ! को णु पतियह ।	
किंतु निसुणेह एगं मह वयणं एगचित्तेण ॥	२७३ १०
बहुजणरंजणकजे उडभडवेसाउं होंति वेसाओ ।	
न तहा कुलंगणाओ नियसणपरिओसरसियाओ ॥	२७४
घम्मरया वि हु पुरिसा कितिमसाभाविया कलिझांति ।	
अच्छुब्दभडसाहावियकिरियाकरणेहि निउणेहि ॥	२७५
जह चेव जणसमक्खं तहेव एगागिणो जह कुणांति ।	१५
ता नज्जाइ सुस्समणो सुसावओ वा सुचुद्दीहि ॥	२७६
एस महेसरदत्तो जणरंजणैकारि उडभडं किं पि ।	
न कुणह न चेव जंपह कुणह विसुद्धं अणुद्वाणं ॥	२७७
सच्चविओ सो य मए एगागी चेह्याहैं वंदेतो ।	
रोमंचंचियगतो संपुञ्चविहि ^१ अणुद्वितो ^२ ॥	२७८ २०
सब्भावसावगो खलु तम्हा एसो न इत्थं संदेहो ।	
एसा वि अम्ह धूया निच्छलचित्ता जिणमयम्मि ॥	२७९
ता कीरउ संजोगो एयाण न किं चि अणुचियं सुणिमो ।	
अहवा जं पडिहासह तायस्स तमेव अम्हाणं ॥	२८०
सुंदर ! अमोहबुद्दी सुदीहदंसी तमाउ को अओ ।	२५
ता की[र]उ एवमिण ^३ इय भणिए उसभदत्ते[४. १० A.]ज ॥	२८१
जे नयरंम्भै पहाणा गणया सधे वि ते समाहूया ।	
संपूर्हउण भणिया 'विवाहलग्गं गणह सारं' ॥'	२८२
नाउं रविगुरुसुद्धि सुमीलियं ^५ तहै य जम्मंरिकखाणं ।	
तिहिनकखत्तपवित्ते ससिवलजुत्तम्मि दिवसम्मि ॥	२८३ ३०

^१ उच्छवणो. ^२ वेसाउ. ^३ रंसण. ^४ विही. ^५ अणुद्वंतो. ^६ नरशम्मि. ^७ गणसहार.

^८ सुसीलियं. ^९ वह. ^{१०} जस्त.

संपुष्कमहबलं सद्वसुंदरं सोहियं तहा लग्नं ।
सयलसुहसिद्धिजणयं एगगमणेहि गणएहि ॥

२८४

[नमयासुन्दरीविवाहोस्वो]

तमायनिङ्ग नमयासुन्दरीए विवाहो ति हरिसिओ नयरलोगो । उनिभ-
याइ^१ घरे घरे तोरणाइ, ठाणे ठाणे पिणद्वाओ^२ वंदणमालाओ, मंदिरे मंदिरे
पवज्जियाइ^३ मंगलतूराइ, पणच्चियाओ स्थवनारीओ, जाओ परमाणदसमुद्दनि-
भुडो^४ इव सुहियओ पुरिसवग्गो । सहदेवेणावि तिय-चउकचच्चराईसु पवज्जि-
याइ अवारियसज्जाइ, निमंतिओ सयलनायरलोगो, सम्माणिओ बत्थतं-
बोलाइएहि । किं बहुणा ? -

10 वजंततूरमणहरं, नचंतलोयसुहयरं;

पढंतभडृचडृयं, यए पए पयडृयं;

पमोइयासेसमग्गणं, जणसंवाहविसद्वहारखंडमंडियघरंगणं;

कीरंतको[उ]यमंगलसोहणं, सयलपेच्छयजणमणमोहणं;

पिईमाइचित्तभारनिम्महणं, संजायं नमयासुन्दरी-महेस[र]दत्ताणं पाणिग्गहणं ।

15 अवि य -

दाणेण य माणेण य पिउणा तह तोसिओ जणो सद्वो ।

आसीवायसयाइ अच्छत्थगओ वि जह देइ ॥

भणइ जणो - 'भो सुंदर ! केहि तुम आगओ सि सउणेहि ।

जं एसा संपत्ता घरणी लच्छि ब पच्चक्खा ॥'

20 अच्चाओ बुड्हाओ अकखयमुड्हिं सिरम्मि मोत्तूण ।

जंपंति - 'नंद मिहुणय ! णहंगणे जाव ससि-सूरा ॥'

'अणुरुवो संजोगो विहिणा घडिओ' भणंति अच्चाओ ।

'कोमुई-गहनाहाण य मा विरहो होज कइया वि ॥'

इय नयरजणासीसे^५ पडिच्छमाणो^६ गुरुण कयतोसो ।25 उपाइयनेहो नमयाए सो^७ संठिओ तथ ॥

आपुच्छिय सुहिमयणो महेसरो पत्थिओ नियं नयरं ।

जणएण दिन्नसिक्षा विसज्जिया नमया चलिया ॥

केहि वि दिणेहि पत्तो भडेहि बद्धाविया य रिसिदत्ता ।

कयमंगलोवयारा पच्चोणि निगया सयणा ॥

२८९

२९०

२९१

१ उचिभवाइ. २ पिणद्वाओ. ३ °निबुहो. ४ पीइ. ५ °चित्तभारनिम्महण.
६ °सुन्दरीए महेइ. ७ °बुड्हि. ८ कोइमुई. ९ °सीसो. १० °माणा. ११ से.

तजो पठमाणेहि मंगलपाठगेहि अग्रिधज्जमाणो पायमूले^१, पलोहज्जमाणो नयरलोएहि, रोलंतवंदणमालं दुवारोभयपासपइडियकणयकलसं पविहु समं वहूए^२ महेसरदत्तो नियमंदिरं ति । निवडिओ चलणेसु जणयस्स जणणीए सेस-गुरुजणस्स य । नम्मयासुंदरी वि चलणेसु निवडमा [४. १०४]णी चिरकालु-कंठियाए रिसिदत्ताए समालिंगिऊण दिनासीसा पवेसिया निहोलम्मि ।

परितोसिथसुहिसयणं वद्वावणयं सवित्थरं काउं ।

रिसिदत्ता परितुहा कालं गमिउं सपारद्वा ॥

२९२

चियवंदणसज्जायं कुणमाणि^३ नम्मयं सुणंतीओ ।

गोयरिमिव हरिणीओ सासुरयाओ न तिप्पंति ॥

२९३

उवसंतं सयलकुलं [ती]य समीवे सुणेइ जिणधम्मं ।

१०

परियाणियपरमत्थं जायं धम्मुज्जुयं^४ सद्वं ॥

२९४

अह अच्चयौ कयाई [.....]यणो ।

भणइ महेसरदत्तो जणयं महुराए वाणीए ॥

२९५

‘ताय! इमो जिणधम्मो चितारयणं व दुल्हहो सुहु ।

लद्दूण कीस तुमए बालेण व उज्ज्वाओ ज्ञ त्ति ॥

२९६ १५

जइ कीरइ जीव्रदया अलियं चोरिक्कया य मुच्चंति ।

पालिजइ बंभवयं कीरइ न परिगगहारंभो ॥

२९७

किं इन्थ ता न जुतं भणियमिणं सासणेसु सघेसु ।

पागयनरा वि एए पंच वि वाढै विवुज्जंति^५ ॥

२९८

एए जो परिवज्जइ सो देवो सो गुरु त्ति किमजुत्तं ।

२०

समदोमाणं दोण्हं तारेइ तरेइ को भणसु ॥

२९९

विन्नायमिणं सद्वं तुमए तइया गुरुप्पसाएण ।

न य धरियं नियहियए चोज्जमिणं अम्ह पडिहाइ ॥

३००

आसाइयअमयरसो पिचुमंदरसस्स को नरो सरह ।

पत्तम्म पुहहरजे हलियत्ते को मई कुणइ? ॥^६

३०१ २५

इय महुरगिरा भणिओ^७ लग्गो^८ मग्गम्मि जिणवरुद्दिहे ।

पच्छायावपरद्वो संविग्गो रुहदत्तो वि ॥

३०२

इय मुणियधम्मतत्तं सासुरयं सद्वमेव संपत्तं ।

संगेण नम्मयासुंदरीए गुणरयणखाणीए ॥

३०३

^१ मूलेहि. ^२ विहुए. ^३ कुणमाणी. ^४ चस्सुज्जुयं. ^५ अजथा. ^६ पाढं.

^७ विपुरसंति. ^८ भरणिओ.

[मुणिपद्दत्तसावप्पसंगो]

	अआदिषे भुत्तुत्तरकालं एगागिणी गवकस्त्रम्भि ।	
	तंबोलपुच्चवयणा चिह्न्द नयरं नियच्छंति ॥	३०४
	मुक्कोऽणाभोगाओ तंबोलावीलबहलगंडूसो' ।	
५	सहस त्ति पमायाओ हेडुँहुत्तं अपेहिता ॥	३०५
	सो खल्लिवल्लिनाया इरियाउत्तस्स' खवगसाहुस्स ।	
	सहस त्ति सिरे पडिओ तुरियं पि हु वच्चमाणस्स ॥	३०६
	आर्लिंगियं च अंगं सहसा साहुस्स सोणविंदूहिं ।	
	अवलोइओ न कोई नियच्छमाणेणुवरिहुत्तं ॥	३०७

- 10 जाहे न कोई उवलद्वौ ताहे कोवानलपरद्वमाणसेण भणियमुहुसहं - 'जेण केणावि पक्किखत्तमेसो इहेव जम्मे घोरवसणमणुभविस्सह' । ताहे को एसो त्ति संभंताए पलोयमाणीए सच्चविओ' महारिसी । तयणु 'हद्वि कथं मए महापावं' ति संभंती ओतिभा पासायाओ, गहियफासुयसलिला गया मुणिसमीवं तुरियं । पक्कलालि^[५. ११ आ.]उण मुणिअंगाहं ल्द्वहिउण य
- 15 चोक्खवच्येहिं कथयंचंगपणामा रोयमाणी भणिउं पवत्ता - 'भयं महापावा हं जीए तुह सयलसत्तवच्छलस्स देवासुरमणुयपूयणेजास्स एयारिसं समायरियं ति । पमायमहागहमोहियाए नै निज्ञाइओ भूमिभागो, ता खमाहि मे महंतमेगमवराहं ति । तुब्मे चेव खमिउं जाणह, तुब्मे चेव खमासीला, तुब्मे चेव सद्वजीवहिर्याणुपेहिणो' । एवं पुणो पुणो पलवमाणिं^[६. ८] पेच्छ-
- 20 माणस्स य रिसिणो विज्ञाओ हिययकुडे कोवगी । सोमदिहीए पलोयमाणस्स नमयासुंदरी एर्य त्ति जायं पच्चभिक्षाणं । तओ साणुत्तावं^[७] भणिया एसा - 'महाणुभावे ! नमयासुंदरि ! न मए वियाणिया तुमं कोवानलपलित्तचित्तेण । संपयं पुण अदुड्हभावा तुमं ति निज्ञियं मए, ता नत्थि तुहोवरि रोसलेसो वि । ता धम्मसीले ! मा रुयाहि । कुणसु वीसत्था धम्माणुद्वाणपालर्ण
- 25 ति !'^[८] तीए भणियं - 'भयं ! जहा आणवेह तुब्मे । किंतु बीहेमि दढं घोरव-सणसावाओ, ता देहि मे अभयं' ति । साहुणा भणियं - 'भहे ! ठिर्ही'^[९] एसा सावो अभहा काउं न तीरह त्ति, ता होसु तुमं देवच्छणदाणसीलतवाणुद्वाणपरायणा । तओ सवं सुंदरं भविस्सह' त्ति दिन्नपडिवयणो गओ सद्वाणं रिसी । इयरी वि सावसल्लियमाणसा विसेसओ पवत्ता धम्मकज्जेसु ।

१ °गंडूसो. २ इट्टा०. ३ °डः तस्स. ४ मञ्चविओ. ५ ति. ६ सव्वे जीवविथा०.

७ पठनमाणी. ८ मुज्ज. ९ °गुज्जावं. १० छिर्ही.

[महेसरदत्तनम्मयासुंदरीण जवणदीवं पइ पथाणं]

अम्मया महेसरदत्तो उजाणे कीलंतो भणिओ सिणिद्वित्तेहिं^१ – ‘किमम्है क्रपदहुरेषेवादिद्वृदेसंतराण जीविएण ? किं वा जणणिसमाए जणयविदत्ताए लच्छीए परिक्षाएण कीरमाणेहिं चायंभोगाइविलासेहिं ? अवि य-

नियम्यविदत्तदब्बो मणोरहे मगणाण पूरितो । ५

विलसह जो न जहिच्छं चलंतथाण^२ न सो पुरिसो ॥ २०८

जे चिय भमंति भमरा ति चिय पावंति बहलमयरंदं ।

मंदपरिसक्किराण होइ रई निवक्षुमेसु ॥ ३०९

अहयंडिओ वि पुरिसो अदिद्वृदेसंतरो हवह अबुहो । ३१०

देसंतरनीईओ भासाओ वा अयाणंतो ॥ ३१० 10

पुच्छापुच्छपरिच्छा कीरइ दढमप्पणो मणुस्सेहिं ।

हिंडंतेहिं धणज्ञणक्जे नाणाविहे देसे ॥ ३११

किं बहुणा ? –

होसु तुमं अम्हाण [सद्वाण] अगणी जवणदीवं ।

वच्चामो नाणाविहमणिमोत्तियरयणपडिहत्था ॥ ३१२ 15

एवं बहुप्यार^३ वयंसयाणं सुणेतु विच्छिति ।

आह महेसरदत्तो – ‘किमजुतं होउ एवं ति ॥’ ३१३

तजो आपुच्छिडण नियनियजणए पारद्वा संजन्ती – गहियाहं तदीवपाउ-
ग्गाहं भंडाहं, पउणीकयाहं जाणवत्ताहं, सजिया निजामया, निरुवियं
पत्थाणदिवसं । एत्थंतरे पुच्छिया भतुणा नम्मयासुंदरी – ‘पिए ! वच्चामो²⁰
वयं जवणदीवं ।’ नम्मयाए भन्हइ – ‘हो[प. ११४]उ एवं, ममावि सायरदंसण-
झडं संपु[रि]ज्जं ति । इयरेण भणियं – ‘तुमं ताव अंब-तायपायसुस्सूसणपरा
इहेव चिढाहि जाव वयमागच्छामो ।’

पडिभणइ सुंदरी तं – ‘मा एरिसमाणवेसि कइया वि ।

न तरामि तुह विओए पाणा धरिउं सुहुत्तं पि ॥ ३१४ 25

अवि जीवह कुंथुरिया नीरविउत्ता वि कित्तियं कालं ।

तुह विरहे पुण नियमा सहसा पाणेहिं मोच्चामो ॥ ३१५

एक्षप्य चिय पिययम ! किं एवं निझुरो तुमं जाओ ।

किं तुं सुया चेव तए लोगपसिद्धा इमा गाहा ॥ ३१६

भत्ता महिलाण गई भत्ता सरणं च जीवियं भत्ता । 30

भत्तारविरहियाओ वसणसहस्राहं पावंति ॥’ ३१७

१ °मेजेहिं. २ किमिम्ह. ३ चाहं. ४ °चाणु. ५ °वयारे. ६ लित्वयं. ७ संपुञ्जति. ८ तु.

	मणइ महेसरदत्तो- 'सुंदरि' ! अचंतभीसणो जलही । तेण तुमए समाणं गमणं न हु [जु]ङ्गए काउं ॥	३१८
	मा कुण बालगाहं मह भणियं सुयणु ! मबहा कुणसु । आणाकारि कलत्तं सलहिङ्गे लोयमज्ञग्मि ॥'	३१९
५	निच्छयनिवारणतं आयवियं नम्मया तह परुआ । जह निङ्गो वि भत्ता जाओ करुणापरो धणियं ॥	३२०
	मणइ य पुणो वि- 'सुंदरि' ! रोयसि तं कीस तुह दुहभएण । अहमाइसामि एवं मा मबसु कारणं अब्रं ॥'	३२१
	सा साहुमावभीया विरहं दृश्यण सह अणिच्छंती । भणइ - 'सुहं दुकखं वा तुमए सहिया सहिस्सामि ॥	३२२
१०	अहवा चिट्ठ गिहे चियं अहवा मं नेहि अपणा सद्दिं । जह ता जीवंतीए पुणो वि मिलियाइ तुह कञ्जं ॥'	३२३
	विक्षायनिच्छयं तो अणुणेत्ता नम्मयं महुरवयणं । भणइ महेसरदत्तो - 'तं काहं जंपियं तुज्ञ ॥'	३२४
	सो नम्मयाइ सहिओ सहेहि मेत्तेहि एगचित्तेहि । भडचडयरेण गुरुणा पत्तो गरिनम्मयाकूलं ॥	३२५
१५		

तथ य पत्तेहि संजत्तियाइं पव[ह]णाइं आयामेण वित्थरेणावि पावंचा-
सहत्थंपमाणाइं, मुणिकुलाइं व परिहरियलोहाइं पहाणगुणसंजमपगिहुकड्हाहि-
द्वियाइं च, चित्तकम्माइं पिव सुनिम्मायविचित्तभूमिभागाइं वहुवन्नरुवयसंग-
याइं च । कओ तेसु वहुकालजोग्गजलधनधन्नाइसंगहो, निबद्धा चउसुं पि
२० दिसासु नंगरा, पवेसियाइं च पसत्थवामरे गंभीरनीरे पोयपवेसठाणे । आरुदा
नियनियजाणवत्तेसु संजत्तिया । महेसरदत्तो वि समाहढो सह पिययमाए
विसेसरमणिझे उवरिमभूमिविरइए वासमंदिरे । तो कुसलनिजामगकञ्चधारेहि
पावियउकुलपवणप्पयारेहि विमज्जियाइं पवेसियाइं च महाममुहं जाणवत्ताइं ।
कथइ गिरिसिहरायमाणमहल्लेक्खोलेहि गयणाभिमुहं निजमाणाइं, अचंत्थ
२५ विलीयमाणेहि तेहि चेव पायालं पिव पवेसिझा^३ [प. १२४] माणाइं, खलिजमाणाइं
महामच्छेहि, पेल्लिजमाणाइं जलहित्थमत्थर्हिं, आहम्ममाणाइं मगर-
नकपुच्छच्छड्हाहिं, विलगंमाणाइं विडुमवणगहणेसु, उप्पयमाणाइं पिव
पवणुदुयसेयवडेहि गयाइं अणेगाइं जोयणसयाइं । तओ नम्मयासुंदरी^४ ।
भणियं - 'सामि ! अचंतभीसणो एस समुहो तेण जिणसासणे संसारउवमाणं

^३ सुंदरि. ^४ सलहेजह. ^५ आद्यस्थ. ^६ कुट्टभायण. ^७ विय. ^८ गुरुणो.
^९ °वाहसत्थ°. ^{१०} "रमणेज. ^{११} °महाहि". ^{१२} विलिग. ^{१३} लिज्जम°.

कीरह । अब्रं च कल्य गया नगरकाणणामया मेइणी, रविससिगहाइणो वि ? एष किं जलयरा जेण जले उगमंति जले चेव अत्थमंति? हयरेण भणियं - 'सुंदरि ! मा भाहि पभ्रयमज्जं वि अपुवं दद्ववं ।' तीए भणियं - 'तए सभिहिए कर्यताओ वि न वीहेमि ।' इच्छाइ समुद्धात्रपवत्ताणं चोलिया जेगे दियहा ।

५

[महेसरदत्तस्स नम्मयासुंदरीचरियम्मि कुसंका]

अब्रया मज्जरत्तसमए कोइ पुरिसो सुइसुहयं किंपि गाइउं पवत्तो । तस्स सरं सुणमाणीए नम्मयासुंदरीए सरियं भरमंडलं पगरण^१ विक्कायं च तस्स सरवं । तओ अहपरिओसाओ भणिओ भत्ता - 'जो एम पुरिसो गायइ तस्सैरुवमहमि-हट्टिया चेव जाणामि ।' 'केरिसं?' ति तुने साहिउं पवत्ता - 'पियथम ! एस^२ १० तावं वशेण सामो पंसुलो पंसुलजुवइवल्लहो य । अब्रं च एयस्स गुज्जदेसे पवालसमवत्तो मसो अत्थि ।' तं सोउण विम्बिहेण भणियं भत्तुणा - 'कहं पुण तुमभिहट्टिया जाणामि?' तीए भणियं - 'सवन्नुवयणाओ ।' तओ 'सच्चमेयं न व?' ति गंतूण बीयदिवसे एगंते पुच्छिओ सो तेणावि 'एवमेयं' ति भणिए समुप्पन्नविलीओ समालिंगिओ ईगापिसाईए असंभावणिर्जा इमं भाविउं पयत्तो ।

अवि य -

ईमावसेण पुरिसा हवंति धुत्तरिय व विवरीया ।

न नियंति गुणं संतं दोममसंतं पि पेञ्चंति ॥ ३२६

चिंतेइ कहं जाणइ गुज्जपएमट्टियं^३ मसं^४ एसा ।

जह ताव न परिमिलिओ पंसुलपुरिसो इमो बहुहा ॥ ३२७ २०

नूण निरंतरमेसो एयाए हिययमंदिरे वसइ ।

अब्रह किह देह मणो एसा एवस्म गीयम्मि ॥ ३२८

एसो वि महां धुत्तो गायइ उच्चं निसीहसमयम्मि ।

जेण निषामेइ इमा संकेओ वा इमो दुन्हं ॥ ३२९

मोत्तृण चंदणं मच्छियाउं लगंति असुइदवेसु ।

२५

पर्यह इह महिलाणं विलीणपुरिसेसु रञ्जति ॥ ३३०

भणियं च -

अहरुवयणं लज्जं कुणंति बीहंति पंडियजणस्स ।

महिलाण एस पर्यह काणयंकुटेसु रच्चति ॥ ३३१

^१ मज्ज. ^२ पयगरण. ^३ यस्म०. ^४ ताच. ^५ जाणामि. ^६ असंभावणोजा.

^७ पएसं ठियं. ^८ मस. ^९ बहुहण. ^{१०} एसो. ^{११} सुहा०. ^{१२} मिमिछमाड. ^{१३} कामह०.

	अन्नं चिंतिति ^१ मणे पेसलवयणाहै दिति अग्रस्स ।	
	[अग्रस्स] निद्रदिङ्गु स्थिरंति रामंति पुण अन्न ॥	३३२
	तह दंसिओ सिणेहो तहा तहा रंजियं मणं मज्जा ।	
	एया एरिसचरियाँ अहो महेलाण निउणत्तं ॥ [प. १२४]	३३३
५	एयस्स विरहभीयौ नूणं एसा ठिया न गेहम्मि ।	
	बहुकूडकवडभरिया नज्जाइ पुण उज्जुया एसा ॥	३३४
	का होज एथ दृइ किं नामं केयठाणमेएसिं ।	
	कह नाम वंचिओ हं एयाए गूढचरियाए ॥	३३५
	मिज्जाइ जलहिस्स जलं तोलिज्जाइ मंदरो य धीरेहिं ।	
१०	कूडकवडाण भरियं दुञ्चेयं महिलियाचरियं ॥	३३६
	कुवियपपसप्पग[सि]ओ पणडुसओ इमो दहं जाओ ।	
	पमहुधधम्मकम्मो परलोयभएण वि विशुक्को ॥	३३७
	[महेसरदत्तस्स नम्मयासुंदरीपरिच्छाओ]	
	विम्हारिउण सबे गुरुवएसे पयत्तपत्ते वि ।	
१५	तग्मारणोकवित्तो चिंतइ कोहाउलो एवं ॥	३३८
	को होज मे पयारो जेण इमा दिडिगोयरे मज्जा ।	
	चिड्हाइ न स्खणं पि स्खला मलिणियनिम्मलकुला पावो ॥	३३९
	जह ता घाएमि सयं ^२ अवब्रवाओ तओ दहं होह ।	
	जम्हा जणो न याणह दुञ्चरियं को वि पावाए ॥'	३४०
२०	छणभगणत्थमच्छाइ गोवियकोवो विसेसियपत्राओ ।	
	जह कह वि निसातिमिरे छुभेज एयं ^३ समुद्दम्मि ॥	३४१
	सम[ह]कंते दियहे वद्वंते रयणिपटमजामाम्मि ।	
	निजामएण केणह घुडुं उदामसदेण ॥	३४२
	'भो अथिं जलहिमज्जे दीवं निम्माणुसं अहपमाणं ^४ ।	
२५	नामेण भूयरमणं तम्मि पहायम्मि गंतवं ॥	३४३
	तत्थजित्थ महाहरओ गंभीरो महुरनीरयडिपुन्नो ।	
	घेतवं तथ जलं सुणंतु संजतिया सबे ॥'	३४४
	सोउण घोसणं तं महेसरो पमुइओ विचितेह ।	
	'होही सुंदरमेयं छड्हिस्सं तत्थ दीवम्मि ॥'	३४५

१ विसेति. २ परिसं चरियं. ३ 'भीहा. ४ पाया. ५ संवं. ६ मत्थह.
७ एवं. ८ 'मपाणं. ९ पहाइम्मि.

तसो पहायसमए पोर्यं धरिजण दीवनियडम्बि ।		
जलगहणस्थं चलिओ पवहणलोगो तहिं बहुओ ॥	३४६	
मणह महेसरदत्तो - 'पेच्छामो ता वर्यं इमं दीर्घं ।		
जह रोचह तुह सुंदरि !' तीए भणियं- 'हवउ एर्वं ॥'	३४७	
चलियाईं तओ दुधि वि सलिलं पाऊण तम्मि हरयम्मि ।		५
'अहरमणिओ दीवो पेच्छामो ताव एर्यं पि ॥'	३४८	
हय एर्वं जंपतो हियए हुद्गो मुहम्मि पियवाई ।		
परिसकिउं पवत्तो दंसितो तीए बणराई ॥	३४९	
कत्थइ असोगतरुणो निरंतरं मेहवंदसारिच्छा ।		
कोइलकलरवमुहलां कत्थइ सहयारतरुनिवहा ॥	३५०	10
फलरसतिचधराओ निरंतराओ कहिंचि सिंदीओ ।		
नालीरीओ कत्थइ अविरलंबंतलुंभीओ ॥	३५१	
कत्थइ दाढिमरुक्खा कत्थइ जंबीरगहिरुम्माई ।		
कत्थइ दक्षामंडवछायापारिसुत्तसारंगे ॥	३५२	
दाहंतो दह्याए सुंदरवणराइराह्यं दीर्घं ।		15
पत्तो हरयासक्षं पेच्छह व[प. १३ ४]गहणमहुविलं ॥	३५३	
मालइजाईकलियं साहावियकयलिगेहकयसोहं ।		
दहुण मणह- 'सुंदरि ! संता परिसकणेण तुमं ॥	३५४	
ता माणेमो ^३ एर्यं कयलीहरयं मणोहरच्छायं ।		
तरुपछुवेहिं सेअं काऊण खणं पि वजामो ॥'	३५५	20
तीए 'तह' ति भणिए रह्याए सुहयरीए सिजाए ।		
सुत्ता पसच्छित्ता सुविसत्त्या नम्मया तहियं ॥	३५६	
चेत्तस्स सच्छयाए परिस्समाओ सुसीयपवणाओ ।		
मयसंभमरहियमणा वसीकया झं ति निहाए ॥	३५७	
इयरो वि कूरचित्तो दहुं निहापरवसं एर्यं ।		25
सणियं ऊसरिउणं पहाविओ वहणजणसमुहो ॥	३५८	
दोहिं वि करेहिं सीसं निविडं ^४ वच्छ[थ]लं च ताढितो ।		
लछकमुकपुको 'हा हा ! मुद्गो' ति पलवितो ॥	३५९	
सहस ति तओ भणिओ रोवंतो वारिजण मित्तेहिं ।		
'सत्त्ववह ! केण मुद्गो कहिं चौं सा वलहा तुज्जह ? ॥'	३६०	30

सो आह - 'इत्य गहणे अत्य महारक्षसो अहपमाणो । येच्छंतस्स य दृश्या खणेण कवलीकया तेण ॥'	३६१
अहमवि देवनिओआ पलायमाणो इहं समायाओ । संचलह ताव तुरियं खजामो तेण मा सबे ॥'	३६२
इय मेसिएहि॑ तेहिं सहसा परिपिल्लियाह॑ वहणाह॑ । संठाविओ य एसो रुयमाणो कह वि किच्छेण ॥'	३६३
तो सो वि सुहु तुडो चितह 'सिद्धं॒ समीहियं मज्जा । निच्छृदा सा पावा निवारिओऽवश्वाओ वि ॥'	३६४

[नमयासुंदरीए सुन्नदीवम्मि पलावो]

- १० नमयासुंदरी वि सुहरमच्छउण निहवगमे विउदा, उद्ग्रावणसुद्धाए भत्तारा-
मिशुहं झुयं पसारेइ । तत्थापेच्छंती तं दुश्यपासं निरुवेह 'नूणं सरीरचिताइकओ
कतथृ गओ । मा निहाविघं ति नाहं विबोहिया, तुरियमेवेहेहि' ति ठिया
मुहुर्तं । जाव नागच्छह ता 'मम धीरियं परिच्छह' ति भाविती भणह-
'पाणवछह ! कओ अबलाणं धीरिमा ? तुरियमेहि बीहेमि एगागिणी । किं
- १५ वा लिह(निलु॑)कणखेड्यभारद्वं ? दिट्टो सि मालइडालंतरिओ, कयलीवणे
चिढुसि । इतिओ चेव परिहासो सुंदरो होइ, एहि तुरियं, वाहराहि॑ वा
जेणाहमागच्छामि॑' बहुं पि भणिए न कोइ जंघइ 'नूणं सत्थाभिषुद्धो गओ
मविस्सइ ति । सत्थरोलो॑ वि [न॑] सुष्वइ [चि॑] संभवा संठविओवरिल-
कडिला पहाविया, पत्ता वासड्हाणं । तं पोयड्हाणं पि सुबं दडूण दढमाउलीहूया
- २० चितह 'सुवमेर्यमसंभावणिङं, नूणं सुमिणय॑ [प. १३ व] महं येच्छामि । भूयपे-
याइणा वा केणावि विमोहिय मिह' ति भीयहियया रोयमाणी विलविउं
पवता । कहं ? - 'हा कंत ! नाथ ! दृश्य ! नाहं येच्छामि मोहिय मिह केणावि,
देहि देहि दंसणं निर्गिणो सि॑' एवं कहि जाओ ।

वीसरिया कीस अहं बहुजणवावारमाउलमणस्स । अहवा न घडइ एर्यं कहेहि ता कारणं अञ्ज ॥	३६५
काऊण मज्जा रुचं वेलविओ किमसि [भूय] रुचेण । भूयरमणु ति नामं सुष्वइ एयस्स दीवस्स ॥'	३६६
मुच्छिज्ञह खणमेकं खणमेकं लद्धवेयणा रुयह । कुणह पलावे विविहे खणं खणं किं पि श्वाएह ॥	३६७

१ भेसिएहिं॑. २ सिद्धं॒. ३ वेहेहे॑. ४ वाहराहि॑. ५ सत्थाराको॑. ६ 'मेष्य'. ७ सि॑.

एवेव सुभषु(ङु)आ वण्ठतराई सणं निहालेह ।	
‘एहि दृश्य ! दृश्यय !’ वाहरइ पुणो पुणो मूढा ॥	३६८
सोऊण य पडिसहं तचोहुतं पहावए तुरियं ।	
पुणरवि अपेच्छमाणी कुणइ पलावे बहुपयारे ॥	३६९
भणइ वणदेवयाओ – ‘तुबमे जाणह फुडं कहह मज्जा ।	५
मोत्तूण मं पसुत्तं कथ्य पलाणो पिओ सो मे ? ॥	३७०
सोऊण सउणविरवं एसो मं कोकहै ति पहसंती ।	
धावइ तचोहुतं अपिच्छमाणी पुणो रुयइ ॥	३७१
एवं जाव दिणंते ^३ रुयमाणि ^४ तं तहा करुणसहं ।	
दहुमचाइंतो इव स्त्रो बुझो जलहि[मज्जे] ॥	३७२ १०
दहूण पञ्चपइ – ‘किं ने नियसि अंधारियं [तुमं ?] खुवणं ? ।	
“एगागिणी वराई कह होही सा पिया मज्जा ॥”	३७३
भुजो वि करुणसहं तह रुञ्च तत्थ भीयहियथाए ।	
जह दीवदेवयाओ समं परुभाउ णेगाओ ॥	३७४
अलहंती निदसुहं ताडंती नियउरं पुणो भणइ ।	१५
‘किं हियय ! वज्ञघडिय न फुडुसि जं एरिसे वसणे ॥’	३७५
उदहिरवं अहभीमं निसुणंती विविहसावयसरे य ।	
कंपंतसयलगता कह [वि] गमेर्ह तयं रथणि ^५ ॥	३७६
ताव [य] उइओ स्त्रो विहुणेता रथणितिभिरपव्यारं ।	
किं जियह सा वराई किं वा वि मय ति नाउं वा ॥	३७७ २०
उच्चत्थैलमारुढा निज्जायंती दिसाउ सद्वाओ ।	
भणइ – ‘कहिं ^६ नाह ! गओ इकसि मे देहि पडिवयणं ॥	३७८
वज्ञामि कथ्य संपइ कं सरणमुवेमि कस्स साहेमि ? ।	
पिययम ! सुभारभे कत्तो ठाणं लहिस्सामि ? ॥	३७९
कभे जणो[ण] केणइ मन्ने तं नाह ! मज्जा रुसविओ ^७ ।	२५
तह वि ^८ पडिवज्ञवच्छल ! काउं न हु एरिसं जुतं ॥	३८०
किर जीवदयासारो उवहडो मुणिवरेहिं तुह धम्मो ।	
सो वीसरिजो किं मं सुभारभे चयंतस्स ॥	३८१

१ मो. २ कोकह. ३ दिणंतं ४ रुयमाणी. ५ किङ. ६ रथणी. ७ लो उच्चत्थै.
८ कहि. ९ चक्षविक्षो. १० वि न पडिं.

जह परिचक्ष अहयं दुखयवयोहिै मोहिममयोऽ ।

तह मा जिणकरधम्मं हर्गतसुहावहं चयसु ॥ ३८२

मं मोक्षमणोऽ जह ता आसि तुमं कीस जणपिज्जयाणं ।

पासे नाहं शुक्ता जम्मतरवेरिओ किं मेै ? ॥ ३८३

५

[नम्मयासुंदरीए धम्मज्ञाणेण कालगमणं]

करुणं रुयमाणीए तीए उवेविएण मू(भूै)एण ।

नहयलगएण दिमा फुडकलरं एरिसा वाया ॥ ३८४

‘नद्वो सो पावर्द्धे शुद्धे ! किं रुयसि कारणे तस्स ? ।

किं पलविएण सुंदरि ! सुशारभम्मि एथम्मि ? ॥ ३८५

10

तं सोउण नम्मयाए चिंतियं –

‘आगासगया वाया एसा सुरजाइयस्स कस्सा [प. १४ ४]वि ।

नूणं न होइ अलियं गओ पिओ मं पमोत्तूण ॥ ३८६

न कयं किं पि अजुतं आणा वि न खंडिया मए तस्स ।

तह दंसिऊण नेहं परिचक्षा कीस सुञ्जम्मि ? ॥ ३८७

15

सुयणा सरलसहावा असमिक्षियकारिणो न खलु हुंति ।

एमेव अहं चक्षा अहयं कह तेण विउसेण ॥ ३८८

मुणिसाबाओ भीया पडिया कह इत्थ दारुणे वसणे ।

कूयमिचाओ(?) तत्था खित्ता॑ रहे समुद्रम्मि ॥ ३८९

धी धी अहो ! अकजं कयं अणजेण विगयलज्जेण ।

20

संचालिण गेहा एत्थाहं पाडिया दुक्खे ॥

अहवा न तस्स दोसो पुबकयं दारुणं समोइम्म ।

तह सुट्टिएण मुणिणा दिमो कहमचहा सावो ? ॥ ३९१

मु[णि]णो वि नत्थि दोसो महावराहेण चोइयमणस्स ।

उच्छलहै जेण अग्गी चंदणकहै वि अइमहिए ॥ ३९२

25

किं श्वरिएण॑ संपह आयहियं सबहा विचितेमि ।

धीरोहिै कायरोहिै वि सोद्वं जेण सुहदुक्खं ॥ ३९३

होज्जण कायरा जह करेमि मरणं न दुकरं तं तु ।

किं तु अविहाणमरणं निबारियं वीरनाहेण ॥ ३९४

30

मषे ता धन्नाओ कुमारसवणीओ जीवलोगम्मि ।

पियविप्पओगदुक्खं जाओ सुमिणे वि न मुणंति ॥ ३९५

१ अहौ. २ अमण. ३ मो. ४ खेता. ५ श्वरिएण. ६ जष०.

अहं पि वासुभावे जह ता गेण्हेजा जियमए दिक्खं ।	३९६
एयारिसदुखार्ण नामं पि न ताव जाणती ॥	३९६
अजा वि जह जीवंती जंबुदीबं कहं पि पाविजा ।	
गेण्हेसं पछां सुहत्थस्त्रिस्त पामूले ॥	३९७
एतो इहेव नियमो पारिस्तं छट्ठमत्तपञ्जंते ।	३९८
नियमेण एगवारं फासुयफलपत्तपुप्फेहि ॥'	३९८
संठाविजण हियं घेत्तूण अमिग्गहं इमं घोरं ।	
निहणइ उदयस्त तडे संकेयपटं चिरपसिद्धं ॥	३९९
'जिणधम्मो बोहित्थं साहू संजत्तिया सहाया मे ।	
निजामओ जिणिदो भवजलही दुत्तरो कह णु ॥	४०० १०
चत्तारि मंगलं मे अरहंता तह य सद्वसिद्धा य ।	
सद्वो वि साहुवग्नो धम्मो सद्वन्नुपन्नतो ॥	४०१
धन्ना हं जीय मए सामग्गी एरिसा समणुपत्ता ।	
भवसयसहस्त्रदुलहं निवंधणं सगगमोक्षार्ण ॥	४०२
ता संपह मम देवो वीरजिणो विगयरागमयमोहो ।	१५
सयलसुरासुरमहिओ सहिओ अहसयसमूहेण ॥	
संसारभउविग्गा एगग्गा गुरुवएसु जा लग्गा ।	४०३
सेवंति सुद्धचरणं ते गुरुणो साहुणो मज्जा ॥	४०४
जीवाश्व यपत्थे जिणभणिए सहामि सद्वे वि ।	
न रमह एकं पि खणं कुतित्थसत्थे मणं" मज्जा ॥	४०५ २०
इय ददसम्मत्ताए पत्ताए दारुणम्मिम वसणम्मिम ।	
सा होजा मज्जा चिंता जीवामि मरामि वा झी ति ॥	४०६
कित्तियमेयं वसणं महाणुभावेहि धीरचित्तेहि ।	
सहियाहं" मुणिवरेहि सुवंति जिणागमे जाहं ॥	४०७
निप्फोडियाणि दोन्नि वि सीसावेढेण जस्त अच्छीणि ।	२५
ने य संजमाडं चलिओ मेयज्जो मं [प. १४ B] दरगिरि व ॥	४०८
कस्त न करेह चोजं असमोपसमो चिलाइपुत्तस्त ।	
दुक्करक्करणं पि तहा अवंतिसुकुमालं महरिसिणो ॥	४०९
धन्नो गयसुकुमालो" मत्थयजलिएण जस्त जलणेण ।	
दुकुम्भेसेसं सहसा कम्मवणं" चिरपरूढं" पि ॥	४१० ३०

१ गेण्हेस्ता. २ अभिग्गहं ३ लिलिहणइ. ४ संकेयवयं ५ खण. ६ ज्ञ.

७ लक्ष्मीकाहं. ८ लि. ९ संजमालो. १० °सुकुमाल°. ११ °सुकुमालो. १२ ददम°.

१३ कम्मावण. १४ °परूढं.

३८ नम्यासुंदरीए चुल्पिउणा सह मिलणं बब्बरकूलगमणं च । [४१३-४२३]

	ब्रह्मो मुणिवहसाहू धम्मज्ञाणम्भि निष्ठलो धर्मियं ।	
	दहो ^१ ससीसपाओ जलिएन वणे हुयासेण ॥	४११
	रिसिदचा-स्त्रीयाहिं अभाहि वि अंजणापशुक्खाहिं ।	
	सुद्धइ महासईहिं दुस्सहदुक्खाहिं ^२ सोढाहिं ॥	४१२
५	ता जीव ! मा किलम्मसु उवेयं नियमणम्भि मा कुणसु ।	
	साहससहायसहिया कल्पाणसयाहिं पावंति ॥ ^३	४१३
	इय बहुविहमप्पाणं अणुसासिती गमेह सा कालं ।	
	बच्छह य पोयठाणं दिणे दिणे उभयकालं पि ॥	४१४
	‘जह ता लहामि कथह जंबुदीवाणुगामियं सत्थं ।	
१०	मिलिउण सज्जणाणं करेमि ता उत्तमं चरणं ॥ ^४	४१५
	एवं चिंडुंतीए वोलीणं माससत्तगं तत्थ ।	
	अमुयंतीए सत्तं सद्वि सम्मतरयणेण ॥	४१६
	सकाराभावाओ सीयायवपवणसोसियसरीरा ।	
	तीए तणुयंगीए संजाया केरिसी छाया ? ॥	४१७
१५	अविय-	
	उत्तत्तकणयवबो देहो जो आसि धुवकालम्भि ।	
	सो लक्षितज्ञह इण्हि पडियं नवमेहखंडं वै ॥	४१८
	कोहंडस्स वै बिंट कंठो तणुयत्तणेण संबुत्तो ।	
	तावससिरं वै सीसं केसेहिं जडतपचेहिं ॥	४१९
२०	परिसुसियनीलपंक्यनालिं पिव सहह वाहियाजुयलं ।	
	पका मा[स]फली इव हृथंगुलियाउ सुकाओ ॥	४२०
	चुचुगमेत्तुवलक्षियपओहरं पयडपंसुलं चच्छं ।	
	यरतुलं उदरं खामत्तमुवहह ॥	४२१
	कट्टमयं पिव घडियं नियंवफलयं अमंसलं जायं ।	
	अहथूलगुंफियाओ ^५ जंघाओ कागजंघ व ॥	४२२
२५	तं तारिसयं तीसे अंगं दहूण नूणशुविग्गो ।	
	आसालग्गो जीवो न मुयह बोहुं असत्तो वि ॥	४२३

[नम्यासुंदरीए चुल्पिउणा सह मिलणं बब्बरकूलगमणं च]

एत्थंतरे नम्यासुंदरीए पुन्नोदयरजुसंदाणिओ व बब्बंरकूलं उहिस्स चलिओ
३० नम्यापुराओ वीरदासो । कहाणयविसेसेण संपत्तो भूयरमणदीवासवं । दहूण

१ दहा. २ दुक्षसाहिं. ३ सरीरो. ४ यगीए. ५ च. ६ व. ७ वाहिया. ८ वस्थं.
९ अहथूलगुंफियं जायं अहथूलगुंफियाओ जंघाओ. १० बब्बर.

नम्मयासुंदरीसमुन्निमयं चिंधं भणितमादत्तो - 'ओ ओ ! अतिथ इह दीवे कोइ
भिजाहिजो' । समओ एस पोयवणियाणं, एयं मोत्तून न गंतवं । ता
ठवेह एयस्स समीवे पवहणाइं ।' ठवियाइं च तेहिं । तओ समुत्तिजो'
समागओ हरयतीरे । दिड्डाइं च मसिणधूलीए अचिरागयाए नम्मयासुंदरीए
पयाइं । ताइं च सपुष्टाइं पिव मन्तो सविसेसं पलोहड्डण भणितमादत्तो - ३
'ओ ओ वाणियगा ! एह एह, दंसेमि किं पि कोउगं ।' समागयाणं च
दंसियाइं, भणियं च वीरदासे [५. १५४] ण - 'न ताव एयाइं पुरिसपयाइं,
जओ एरसि पच्छिमभागो भारिओ इव लकिखजह । किं बहुण ? एयाइं
नम्मयासुंदरीए संतियाइं पयाइं ।' तेहिं भणियं - 'अहो अच्छेयं । कथ्य
नम्मयासुंदरी ?' वीरदासेण भणियं - 'जइ अहमओ भवामि ता एयाइं पि १०
अचाह भवंति । एगागिणी य एसा, जओ पुरिसपयाइं नतिथ । चिरआगया यैं
नजाइ जओ पहओ' दंडओ एस । ता एह ताव सम्म निरिक्षिमो' ति मणंतो
चलिओ दंडएण । नाइदूरगण्ण निसुओ' जिणगुणपडिबद्धाइं थुइशोत्ताइं
पढंतीए सहो । पञ्चभिन्नाया, 'मा संखों गच्छीही' [ति ?] महया सहेण
भणियं - 'निसीही' । सा वि कहिं इत्थं चुल्लबप्पो' ति विम्हिया अप्पाणं १५
संठविं सम्मुही समुट्टियो । तओ दद्दूण वीरदासं पम्हुडुं' पि दुक्खं संयणजण-
दंसणे पुणबवं' होइ ति दुक्खभरभारिया चलणेसु निवडिऊण विशुक्कंठं
रोविं पवत्ता । तओ -

खणमेकं रुयमाणी पडिसिद्धा [सा न] वीरदासेण ।

उग्गिलियहिययदुक्खा जेण सुहं कहह नियबुत्तं ॥ ४२४ २०

दोहि वि करेहिं सीसं गहिऊद्दीकया खणदेण ।

आलिंगिऊण गाहं निवेसिया निययअंकमि ॥ ४२५

भणिया - 'पुत्ति ! कहिजउ काऽवत्था एरिसी इमा तुज्जा ।

साहिजउ बुत्तंतो असंभवो तुह कहं जाओ ? ॥ ४२६

आखमरिसिसावाओ' सिड्हो तीए असेसबुत्तंतो । २५

'इह ठाणम्मि पसुत्तं मोत्तून गओ पिओ जाव ॥ ४२७

अहमवि [चि]रस्स बुद्धा सुचमणा एत्थं घणवणे दीवे ।

अमृणियतण्हुण्हुहा अवियाणियजामिणीदियहा ॥ ४२८

गहगहिया इव भमिया "हा पिययम ! हा पिय !" ति पलवंती ।

मीममिम एत्थं दीवे केह दिणे तं न याणामि ॥ ४२९ ३०

*१. बाह्यीओ. २ समुत्तिजे. ३ मविसेसं. ४ ह. ५ पहव. ६ मिसुओ. ७. °बदाहं.
८ °कम्पो. ९ सामुट्टिया. १० पम्हुडु. ११ पुणबवं. १२ °सावाड.

४० नम्यथासुंदरीए चुल्लिणा सह भिलण बब्बरक्कलगमणं च । [४३०—४४४]

	कइवर्येदिणपेरते आगासगण केण ह सुरेण ।	
	भणियं “न एथ मत्ता कस्त कए रुयसि तं मुद्रे ! ॥” ४३०	
	मुणियं च मए सद्वं नूणं अवउजिया अहं तेण ।	
	कत्तो अवराहाओ एयं पुण नेव जाणामि ॥ ४३१	
५.	परिशुकजीवियासा भाविय संसारविलसियं विसमं ।	
	जिङवरभणियं धम्मं करेमि ता ताय ! एगगा ॥ ४३२	
	अणवरयमेव सुद्धै अहोरो एस जलहिनिघोसो ।	
	सावयजणा अणोगे भमंति पासेसु भयजणगा ॥ ४३३	
	कोकंति ^१ कोलहुयेगणा निसासु फेकंति भलुयसंधाया ।	
१०	घूरुग्धुरंति ^२ वग्धा उप्पज्जइ नो भयं मज्ज ॥ ४३४	
	ताव चिय होइ भयं निवसइ हियमिम जाव जीवासा ।	
	सा वि मए परिचत्ता तत्तो कत्तो भउप्पत्ती ॥ ४३५	
	झायंती ^३ वीरजिणं भाविंती विविहभावणाजालं ।	
	दूरियअद्वदुहड्डा तायाहं ^४ एथ चिडामि ॥ ४३६	
१५	ताय ! ममावि कहिज्जउ कहं [७. १५ B] तए जाणिया अहं इथ ।	
	अच्छब्धुयं महंतं ताय ! इमं भासए मज्ज ॥ ^५ ४३७	
	तो ^६ भणह चुल्लवप्पो ^७ – ‘पुत्ति ! तुहावढिई ^८ ’ इह पएसे ।	
	तह सुहियाए जाया किं न हु अच्छब्धुयं एयं ॥ ४३८	
	सा संपज्जइ बुद्धी हुंति सहाया वि तारिसा चेव ।	
२०	जारिसया जियलोए नरस्स भवियव्या होइ ॥ ४३९	
	न कयाइ मज्ज सुंदरि ! मणोरहो आसि पोयवाणिजे ।	
	अस्थि घरे चिय विहवो सुहाइ संतोससाराहं ॥ ४४०	
	तुह पुन्नोइयस्स व जाया एयारिसी मई कह वि ।	
	गंतुं बब्बरक्कलं करेमि अत्थज्जणं इणिं ॥ ४४१	
२५	चलिओ मित्तेहिं समं संपत्तो जाव इह पएसमिम ।	
	दिड्डा सायरतीरे ताव पडाया पवणविहुया ॥ ४४२	
	तं दहुं ^९ ओइओ सुंदरि ! एयमिम भूयरमणमिम ।	
	दिड्डाइं तुह पयाइ नायाइ परिचयगुणेणै ॥ ४४३	
	तेसि अणुसारेण संपत्तो सुयणु ! तुह समीवमिम ।	
३०	दिड्डा सि तुमं संपइ निहि व दारिहतविएण ॥ ४४४	

१ कष्टवयः. २ सुच्छह. ३ कोकंति. ४ कोलहयः. ५ घूरुग्धुरंति. ६ झायंती.

७ नायाहं. ८ नो. ९ वप्पो. १० तुहावढिई. ११ दहुं. १२ गुणग. १३ भासु.

चिंतेमि तओ हँडी सा तारिसलपकंतिगुणकलिया ।		
केण इमा मह धूया उवणीया एरिसमवत्थं ॥	४४५	
हा हा ! खलो अणजो निलुजो निरिषिणो ^१ महापावो ।		
को नाम हुआ पुरिसो जेण इमा पाडिया दुख्खे ॥	४४६	
नूर्ण न अस्थि ठाणं नरयं मोत्तूर तस्स पावस्स ।		५
जेण जणवल्लहुगुणा एसा दुहसंकडे छूढा ॥	४४७	
कह से चलिया चलणा कह वा हियं झड़ ति न हु झड़ै ।		
कह सो जीवइ लोए जेण कयं एरिसं पावं ? ॥	४४८	
हा वाले ! हा वच्छे ! सुलभखणे ! सरलसुंदरसहावे ! ।		
संपत्तं कह शु तए सुंदरि ! एवंविहं दुक्खं ? ॥	४४९	१०
अजेव तुमं जाया जाओ परमूसवो इमो अम्ह ।		
दिहा सि तुमं वच्छे ! जीवंती कह वि तं अज ॥'	४५०	
भणियं च सुंदरीए – ‘सीईधूयाइँ मज्ज अंगाइँ ।		
जाया य जीवियासा तुह मुहकमलम्भि दिहुम्भि ॥	४५१	
वसइ मम जीवलोओ चिमलीभूयाइँ दिसिवैहुमुहाइँ ।		११
अभएण व सेत्ता हं तुह मुहकमलम्भि दिहुम्भि ॥’	४५२	

तओ महुरवयणोदएण निवावियदुक्खानलौ नीया वीरदासेण महाहासभ-
लयाभवणे । अबंगिया कलाणतिछेण, उवटिया सुरहिसोमालेहि उष्टुणेहि,
मज्जाविया तिहिं उदएहि, अलंकिया पहाणवत्थाइएहि, भोइया विविहोसहस-
णाहं सरीरसुहकारिणीमहापेजं । किं बहुणा ? महाविजेषेव विसिहुपत्थाइएहि २०
तहा तहा पडियरिया जहा थेवेहि चेव वासरेहि जाया साहावियसरीरा ।
तओ भणिया तेण सहायमणुस्सा–‘भो ! संपत्तो अम्ह मणोरहाइरिचो महालभो
नम्मयासुंदरिलंमेण, ता देह पच्छाहुतं पथाणयं ।’ तेहि भणियं–‘मा एवं
भणाहि । जओ आगया बहूणि जोयणसयाणि पच्चासञ्चं बब्बरकूलं बहुइ ।
अश्च च एस नम्मयालभो उत्तमो [प १६ ४] सउणो । अओ चेव तत्थ गयाणं २५
विसिहो लाभो भविस्सइ ति । अओ सबहा जुत्ता बब्बरकूलजत्ता ।’ एवं भणिजो
दक्खिन्नसारयाए तहाविहभवियव्यानिओगओ पयझो वीरदासो ।

शेवदिवसेहि पत्तो पेलिजांतोऽणुकूलपवणेण ।

‘पत्तो बब्बरकूले पोयझाणं मणभिरामं ॥

४५३

१ लिषिणो. २ जहाद. ३ झुमा. ४ बहु. ५ दुक्खानक. ६ दुखणा.

० बम्बर.

	उत्तारिङ्ग भंडं संजंसियवाहयस्स मज्जमिम् । निम्माविया य सहसा गुणलयणी भियगपुरिसेहि ॥	४५४
5	तीसे मज्जे रिज्जा निम्मविया नम्मयाह पाओगा । चिद्दह य सुहोसीणा सुत्ता वा नम्मया तत्थ ॥	४५५
10	अह अत्थ तत्थ दीवे नयरं नामेण बबरं रम्मं । मणिकणगरयणपुर्वं बबरलोयस्स कयतोसं ॥	४५६
15	तत्थऽत्थ हरिणलंछणलंछणकिरण्जलो जसपयासो । नामेण इंदसेणो सुपयासो पुहहवीदमिम् ॥	४५७
20	सो पुण हिओ पयाणं जणओ इव निययमंडलगयाणं । दीवंतरागयाणं विसेसओ पोयवणियाणं ॥	४५८
25	पोयहृणपुराणं अंतो दोन्हं ^१ पि नाइदूरमिम् । घटुजणकयपरिओसं वेसाण निवेसणं अत्थ ॥	४५९
	विज्जह य तत्थ गणिया हरिणीनामेण नयरसुपसिद्धा । नरवइक्यसामित्ता गणियाण सयाण सत्तण्हं ॥	४६०
	गिन्हह सा वि विढतं तासि सद्वासिमेव दासीणं । सा वि पयच्छह रभो भागं तइर्यं चउत्थं ^२ वा ॥	४६१
	अत्थ यं रायपसाओ तीए सद्वेहि पोयनाहेहि । अडुसर्यं दम्माणं दायवं रायभाडीए ॥	४६२
	नरवइक्यप्पसाओ गवं सद्वो जणो वहह पायं । पर्यईतुच्छसहावो किं पुण पञ्चगणावग्गो ॥	४६३
	सोहगगरुवगवं समुद्दहंती ^३ तओ विसेसेण । उम्मत्ता इव हिंडह हीलंति ^४ न[य]रजणं सवं ॥	४६४
	[बीरदासस्स हरिणीवेसागिहे गमणं]	
25	निसुयं च तओ तीए जंबुदीवाउ आगयं वहणं । सामी उ बीरदासो तस्स ति जणप्पवायाओ ॥	४६५
	गोससमयमिम् ताहे महगधवत्थाण जुवलयं घेत्तुं । पहियं चेडीजुयलं निमंतरयं पोयसामिस्स ॥	४६६
	भणिओ य सप्पणामं कोसहियमपिङ्गण सो तेण । 'विभवह अज ! हरिणी अम्हाणं सामिणी एवं ॥	४६७

१ सजप्ति० २ मुहां० ३ करिण० ४ दोजं० ५ चड्हं० ६ वे० ० वहह०

८ अम्हाणा० ९ दीक्षिती०

होयहमजे सामिय ! अम्हाणं पाहुमेहि॑ तुम्हेहि॑ । अम्हं रायाएसो कायवं तुम्ह पाहुमं ॥'	४६८
ता भणह वीरदासो - 'कहियवं सामिणीय तुह वयणं । मवि(दी?)यमेयं सवं कयं च तुम्हेहि॑ दहुवं ॥	४६९
अम्ह वि रायाएसो पडिवज्ञेयवं' इमं तुमं महे ! ।' भणिऊण तासिमप्पइ अदूसयं रूढ(व?)दम्माणं ॥	४७०
गंतूण चेडियाहिं॑ कहियं हरिणीए वीरसंलवियं । उवणीयं अदूसयं दम्माणं पाहुडं ताहिं ॥	४७१
जाणियहिययाकूयाँ कुविया हरिणी विचितई 'नूणं । आगंतुं॒ सो नेच्छइ करेइ मम माणपरिहाणि॑ ॥	४७२
दोहग्निणि ति लोए मज्ज पसिद्धी अणागए होही । ता पेसिऊण दवं कोकेमि॑ तमेव गेहम्मि॑ ॥'	४७३
पेसेइ तओ चेहिं॑ - 'भणिऊ धणमप्पिऊण तं वणियं । न हि मह धणेण कज्जं तुमम्मि॑ गेहे [५. १६३] अणितम्मि॑ ॥	४७४
नो खलु रायाएसो "मुहाइ गेण्हेज तं तओ विचं । किंतु विणएण भामिणि॑ ! आराहित्ता मणं तस्त ॥"	४७५
पडिभणइ वीरदासो - 'आराहियमेव मह मणं तुमए । सब्भावसारमेयं निमंतणं कारयंतीए ॥	४७६

भणियं च -

वायो॑ सहस्रमहया॑ सिणेहनिज्जाहयं॑ सयसहस्रं॑ । सब्भावो॑ सज्जणमाणुसस्तं॑ कोडिं॑ विसेसेइ॑ ॥	४७७
ता मा काहिसि॑ भद्दे॑ ! अम्होवरि अश्वा॑ मणं किंपि॑ ।' इय भणिऊण सदद्वा॑ विसज्जिया॑ सा गया तुरियं ॥	४७८
किं पुण सो नागच्छइ ताओ॑ ? अन्नाउ॑ वयणकुसलाओ॑ । झुज्जो॑ वि पेसियाओ॑ णेगाओ॑ छेयंचेडीओ॑ ॥	४७९
तम्मि॑ समयम्मि॑ दिङ्गा॑ आसन्ना॑ नम्मया॑ ज्ञयवयणं । मुहु॑ मुहु॑ निज्जायंती॑ सिणिद्वलोलेहि॑ नयणेहि॑ ॥	४८०
तीए॑ सरीरसोहं दहुण॑ सविभियाउ॑ सद्वाओ॑ । अकोङ्गं॑ वयणाइ॑ पलोइउं॑ झै॑ ति लग्गाओ॑ ॥	४८१

१ °म्हाह. २ °बजोवर्ष. ३ चोडियाहिं॑. ४ °याकूवा. ५ आगंतु. ६ °हाणी. ७ कोकेमि॑.
८ चेही. ९ चाया. १० °माणुसस्त. ११ भिद्दे. १२ नाशो. १३ छोद. १४ ज्ञाह.

मणंति य-

	‘ता रुवर्वई नारी आसअं जा न होइ एथाए । सहइ गहनाहजुण्हा द्वयपहा जा न अल्लियह ॥’	४८२
६	पुणरवि सविणयमेवं मणिओ पोयस्स नायगो ताहिं । ‘अज ! पसीयसु॑ हरिणि॒ हरिणीवयणं कुणसु॑ कमे ॥ नयणेहिं॑ को न दीसइ केण समाणं न हुंति उल्लावा । हिययाणंदं जं पुण जणेइ॑ तं माणुसं विरलं ॥’	४८३
	दिढ्हो सि न तं सुंदर ! निसामिया तुह गुणा अणमसमा । तुह दंसणूसुयमणो तेणाहं सुड्ह संजाया ॥	४८४
१०	न धणेण मजङ्क कञ्जं किं पुण नासेइ मजङ्क गुणमाणो । जह न कुणसि नियचलणुप्पलेहिं गेहं मम पवित्रं ॥ नासइ तुज्ञ वि नियमा गरुयतं मह गिहं अणिंतस्स । जं संलविही लोगो विहुणो(?) तिड्हावरो एस ॥’	४८५
१५	एवं यहुप्पयारं भणियं सोउण तासि दासीणं । ‘जणरंजणतथगमणे धणवह ! को नाम दोसो त्ति ॥’	४८६
	इय मित्तवयणसवणा काममकामो वि पुरिसदुगसहिओ । सहस त्ति बीरदासो पत्तो गेहम्मि हरिणीए ॥	४८७
	अब्दुष्टुउण तीए पारद्वा आसणाइपडिवत्ती । एत्थंतरभिमि निहुयं॑ पटियं एगाए॑ चेडीए ॥	४८८
२०	‘अभस्स बंधभोहणि ! नवपवइसेल्ल[क]यवइल्लस्स । आयार्मेत्तवसिओ न कज्जकरणक्षमो’ एस ॥’	४८९
	अम्मणियतव्वभावाए॑ हरिणीए॑ पुच्छिया रहे॑’ चेडी । ‘साहेहि फुडं भदे ! भावत्थमिमस्स पटियस्स ॥’	४९०
	तीए॑ भणियं -	
२५	‘एय समीवे रमणी॑’ दिढ्हा अम्हाहिं॑ तत्थ पत्ताहिं॑ । उद्दिसिरंभतिलोत्तमंगोरीणं[………] ॥	४९१
	तहुणजणमोहकारणभुवणब्बुयभूयदेहसोहाए॑ । तीसे पासम्मि धुवं न सहसि तं हरिणि ! हरिणि व ॥	४९२
	तं मोत्तून न कत्थइ मणभमरो रमइ नूमेयस्स ।	४९३
३०	ता किं उवयारपरिस्समेण बज्ज्ञेण एयस्स ॥	४९४

१ “यहा. २ पसीयस. ३ हरिणी. ४ जाणह. ५ मणो. ६ तिहुयं. ७ “पवित्र”.
८ जोवर. ९ “लमो. १० दहे. ११ रमणीहिं. १२ “लिलोचिम”.

मावत्त्वो तुह कहिओ सामिणि ! एयस्स नियथपठियस्स ।	
नाऊण इमं तत्थं जं रोयइ तं करिजासु ॥ ^१	४९६
हरिणी भणइ - 'हला जइ न करिस्स[प. १७ ४]२ मज़ा इच्छियं एसो	
ता एयनामसुहं तुह अप्पिस्सं कह वि घेहुं ॥	४९७
चिंधेण तेण हरिउ आणेझाह एयवल्लहं तरुणि ।	३
पञ्चमदारेण पवेसिल्लण भूमीगिहं निजा ॥	४९८
कायदं पडिकूलं दक्षिखविवज्जियस्स एयस्स ।	
सामच्छिल्लण एवं अल्लीणा सत्थवाहस्स ॥	४९९
अबउजिज्ज्ञयनेहाण वि विज्ञाणं किंपि होइ वेसाणं ।	
पयडंतीओ नेहं जेण जणं पत्तियावंति ॥	५०० १०
अब्जंगिओ तओ सो सुगंधनेहेण नेहरहियाए ।	
संवाहिय उद्विड्य ष्हविओ ^३ ष्हाणेहिं विविहेहिं ॥	५०१
परिहाविओ ^४ य तत्तो सोमालाहं महग्वत्थाहं ।	
आलिंपियं च अंगं गंधुकडचंदणाईहिं ॥	५०२
काऊण कोउयाहं कप्पूरागर्हतुरुक्माईहिं ।	१५
विहिया से धूवणिया तस्स मणोरंजणपराए ॥	५०३
बहुहावमावसारं नाणाविहचाहुकम्मकुसलाए ।	
तह तह भणिओ वि धणं न पवक्तो तीय वयणम्मि ॥	५०४
माणीय मुंचमझैहरि(भणिया च सुंदरि अहं ^५) संपइ वचामि अप्पणो ठाणं ।'	
अंसुजलल्लियवयणाँ पुणो वि धुत्ती इमं भणइ ॥	५०५ २०
'.....' अभग्गमाणा नयरपहाणा बहुं पि शक्खांती ।	
तुमए नाहं गणिया उद्वारुदेण सुणिय व ॥	५०६
तह वि हु मे नयणाहं निम्माणाहं न चेव तिर्पति ।	
तुह दंसणस्स ता कुण खणमेकं ज्यूयगोहुं पि ॥ ^६	५०७
हरिणिपरिओसहेउं पडिवशं तेण उज्जुहियएण ।	२५
कंजियजलेण छलिओ धुत्तीए जुर्खमझारो ॥	५०८
विस्संभभावियाणं पबंघणे किमिह नाम पंडिचं ।	
अंकपसुत्ते हणिए संसिजह केण म्मरत्तं ॥	५०९
अह सा पहडुवयणाँ सारीपद्मं ठवितु तस्सगे ।	
परिकीलिउमारद्वा चिंचियगयदंतसारेहिं ॥	५१० ३०

१ नेज. २ भूमि०. ३ एहविड. ४ परिहारिओ. ५ 'वथाहिं. ६ 'रामर०. ७ 'वयणो.

८ जुत्त. ९ हलिओ.

४६ हरिणीचेडीहिं नम्मयासुंदरीए हरण, तीए पलावं च । [५११-५२४]

- ‘लद्धावसरा घेतुं दाहिणपाणिं’ भणेह – ‘ते सुहय ! ।
मुहारयणमपुं झुजहलं एरिसे मज्जा ॥’ ५११
भणेह य नियंचेडिं तो – ‘दंसेहि इमं सुवशयारस्स ।
यथाए घडणीए मुइं सिंघं घडावेहि ॥’ ५१२
उड्हिउकामो एसो आगंतवं अओ तुरियतुरियं ।’
इय भणिय पुहचेडी पढुविया गहियसंकेया ॥ ५१३

[हरिणीचेडीहिं नम्मयासुंदरीए हरण, तीए पलावं च]

- बेडीवंद्रसमेया पत्ता सहस ति पोयठाणम्मि ।
दिट्ठा य सुहनिसन्ना असहाया नम्मया ताहिं ॥ ५१४
‘भहे ! सो तुह वणिओ हरिणीभवणम्मि संठिओ संतो ।
आओ अपडुसरीरो तेण तुमं सिंघमाह्याँ ॥’ ५१५
तुह पञ्चयजणणत्थं मुहारयणं इमं तु पढुवियं ।
एवं भणमाणाहिं समप्पिया मुहिया तीसे ॥ ५१६
सोऊण इमं वयणं संभंता नम्मया विचितेह ।
‘न घडेह तायस्स इमं अलियं जंयंति एयाओ ॥’ ५१७
अहवा पयहअणिचे संसारे एरिसं पि संभवह ।
अझह मुहारयणं कीस इमं पेसियं तेण ॥ ५१८
तह वि न जुतं गंतुं” असहायाए इमाह सह मज्जा ।
मग्गेमि ता सहायं परियणमज्जे जणं कं पि ॥” ५१९
उड्हेह निहालेह य पुणो पुणो निययमाणुसं कं पि ।
भवियहयानिओ[प. १७ ४]या न य दिट्ठो को वि कत्थावि ॥ ५२०
किंकायव्वविमूढा ठाउं गंतुं च नेव चाएह ।
तो ताहिं पुणो भणिया – ‘न एसि जह मुंच ता अम्हे ॥’ ५२१
चितह पुणो वि एसा अगयाए नूण रुसिही ताओ ।
जापह जुत्ताजुत्तं सो चेव किमम्ह चिंताए ॥ ५२२
पुहकयासुहकम्मेहिं चोहया तासिमग्गओ ठाउं ।
संचलिया सा चाला बलवं^५ खलु कम्मपरिणामो ॥ ५२३
ताहिं परिवेहिया सा नाया केणावि नेवं वञ्चती ।
भूमीगिहम्मि छूढा पिहियं दारं च तो ताहिं ॥ ५२४

दिदुम्बि अंधयारे हरिया एयाहिं इय परिमाए । मुच्छानिमीलियच्छी पडिया सहस ति घरणीए ॥	५२५
कहकह वि लद्दसभा विमुक्षुक सरेण करणेण । घणमवि चिरं परुआ न सुया केणावि बजेण ॥	५२६
‘हा हा ! अकामेयं किं राया नत्थि कोइ इह नयरे । हरियाऽहमणवराहा निभ्यचिचाहि दासीहिं ॥	५२७
एसा णु मिलपछी किं वा चोराण एस आवासो । जमहमकयावराहा हरिया एयाहिं रंडाहिं ॥	५२८
किं नत्थि कोइ रक्खो सोयां वा नायपेच्छओ को डै । जेणेवमणवराहा हरिया हं चोरनारीहिं ॥	५२९-३०
धरपयडम्बि दिवसे हरिया हं पिच्छ पावबिलयाहिं । सो एस छच्छहंगो जाओ रायम्बि जीवंते ॥	५३०
हा तायय ! कत्थ गओ मा मा अब्त्थ मं गवेसेमु । अच्छामि एथ अहयं छूटा नरओवमे घरए ॥	५३१
तं ताय ! कत्थ चिदुसि पत्ता तुह मुहिया कहमिमाहि । अम्हाण वि जीएणं कुसलतं होज तुह ताय ! ॥	१६
तुह मुहादंसणओ मुहा हं ताय ! जाणमाणा वि । मा रुसि [हि] ति ताओ भीया एयाहिं सह चलिया ॥	५३३
हा ! निबिर्दा कम्मगई पत्तो बीओ ^१ न कोइ तुह सत्थे । विहिणा खलेण तायय ! रुटा सवे वि दिसिभाया ॥	५३४-३०
तुह दंसणेण तायय ! छूटा पुंच पि घोरदुख्खाओ । ता एहि एहि पुणरवि तुरियं मह दंसणं देसु ॥	५३५
आर्म भणंती तायय ! तं किर अब्त्थवल्हो मज्ज । तं अलियं चिय जायं तुह विरहे जीवमाणीए ॥	५३६
हा ताय ! मज्जा हिययं वजसिलायाहिं निम्मियं नूरं । जं अज वि तुह विरहे न जाइ सयसिकरं सहसा ॥	२५
हा ताय ! अहं मूढा जुत्ताजुत्तं वियाणमाणी वि । तुह करभूसणभुष्टा पडिया दुक्खदहे घोरे ॥	५३७
वरमासि तम्बि दीवे मया अहं ताय ! सुद्धपरिणामा । संह इयदुखता न याणिमो कह भविस्त्वामि ॥	५३८
	५३९-३०

१ बल्हो. २ सोडा. ३ ओ. ४ वलियाहिं. ५ सो सए ससलत. ६ निवारा,
७ शीतो. ८ आसं.

४६ वीरदासस्स नम्मयासुंदरीगवेसणा, गिहं पइ पयाणं च । [५४०—५४३]

	जह बग्धाओ मीया सहसा सीहस्स पड़इ उच्छंगे ।	
	तह मोइया वि तुमए हममिम दुहसंकडे पड़िया ॥	५४०
	नूणं मुणिवरसावो अज वि न हु निरवसेसओ होइ ।	
	उवयमेरिसदुक्खं पुणरवि जं दारुणं मज्ज ॥	५४१
५	अंगीकयमरणाओ किं काही मज्ज आवई एसा ।	
	न हु रि स महाषुभावो शिजिस्सर्ह मह कए ताओ ॥	५४२
	पाणेहिंतो ^१ वि पिया तस्साहं आसि भृत्त ^२ प. १० औस्ता वि ।	
	मह विरहदुक्खियो सो पाविस्सइ किं न याणामि ॥ ^३	५४३
	एयाणि य अब्राणि य पलवंती पुणु पुणो वि मुच्छंती ।	
५४४	करुणसरं रुयमाणी अच्छइ घरए नरयतुले ॥	५४४
	दासीहिं पुणो गंतुं हरिणीहत्थे समप्पिया मुद्दा ।	
	भणियं च — ‘तूम सामिणि ! अम्हेहिं कओ तुहाएसो ॥’	५४५
	तो भणइ वीरदासो — ‘मयच्छि ! [ग]च्छामि निययमावासं ।’	
	नभ ति भणंतीए पक्षो सो पोयठाणम्मि ॥	५४६

५७ [वीरदासस्स नम्मयासुंदरीगवेसणा, गिहं पइ पयाणं च]

	पढमं चिय परिखिवई दिडिं सो नम्मयापडकुडीए ।	
	न य दीसहै ति पुच्छइ—‘कथ्य गया नम्मया कहह ? ॥’	५४७
	पडिभणइ परियणो सो — ‘जाणामो अत्थ पडकुडीमज्जो ।	
	अब्रत्थ सा न गच्छइ निस्विर्यां तो न अम्हेहिं ॥’	५४८
२०	‘नूणं मज्ज पएहिं हरिणीगेहमिम सा गया होही ।’	
	गंतूण तथ्य पुच्छइ ताओ पभणंति — ‘नाऽस्याया ॥’	५४९
	ताहे अडुवियहौ(डुं ?) तमनिस्सन्तो ^४ पुणो भण(म)इ तुरियं ।	
	भणइ य परियणमिते — ‘गवेसिमो नम्मयं दडं ॥’	५५०
	सवन्तो अब्रेसिर्या सबहिरब्भंतरे पुरे तम्मि ।	
२५	पुच्छंतेहि वि नूणं पउत्तिमेत्तं पि नो पत्तं ॥	५५१
	तो गंतूण नरिदो भणओ — ‘दावेहि पडहयं देव ! ।	
	जो मह दंसइ धूयं तस्स पसबो अहं सामि ! ॥	५५२
	जेत्तियमेत्तं चं तुला तुलइ पयच्छामि तित्तियं कणयं ।	
	इत्तियअन्थेण पुरे कारिझउ घोसणं देव ! ॥”	५५३

१ जिजिस्सइ. २ पाणेहिंतो. ३ दीसय. ४ निस्विया. ५ तमनिस्सन्तो. ६ बाहि-सिया. ७ व.

तिथि य दिणाईँ रभा दवाविजो पडहगो उभयकालं ।		
घोसणएण समार्ण न य लद्वा कत्थइ पउची ॥	५५४	
सहस ति वीरदासो मुच्छाविहलंशलो महीवीढे ।		
पडिजो निरासवितो मिलिओ य तओ सयणवग्गो' ।	५५५	
चंदणजलेण सितो पवीझओ विविहीयणाईहिं ।		५
कहकह वि लद्वसओ ताहे पुकरिउमारद्वो ॥	५५६	
'मुहो [अहं] अणाहो इतियलोयस्स मज्जयारम्भि ।		
जीवियभूयं धूयं सहस चिय नासयंतेण ॥	५५७	
अवहरियं नयणेजुयं खलेण उद्धालियं च सब्बसं ।		
छिअं च उत्तिमंगं जेण हिया नम्मयाँ मज्जं ॥	५५८	१०
हा पुति ! कत्थ चिडुसि कत्तो गच्छामि कत्थ पुच्छामि ।		
दच्छिसं कत्थ गओ तुह मुहचंदं कहसु वच्छे ! ॥	५५९	
पत्तं महानिहाणं सहसा भूएहिं मज्ज अवहरियं ।		
दिड्वा वि सुन्दरीवे न दीससे जह तुमं अज ॥	५६०	
जम्मंतरम्भि कस्सह अवहरियं किं मए महारयणं ।		१५
अवहरिया सि किसोअरि ! तेण तुमं मह अउबस्सै ॥	५६१	
दाइस्सं कस्स मुहं साहिस्सं कस्स निययदुच्चरियं ।		
मडुण व जेण मए करट्टियं हरियं रयणं ॥'	५६२	
इय विविहं पलवितो भणिओ मित्तेहिं ईसि हसिऊण ।		
'पुरिमो ति तुमं चुच्चसि पलवसि रंड व किं एवं ॥	५६३	२०
किं पलविएण इमिणा एही कत्तो वि नम्मया तुज्ज ? ।		
उज्जसु कायरभावं धरेहि धीरत्तणं हियए ॥	५६४	

अवि य -

सिरपिढ्कुड्हणेणं जुझई अह कायराण ववहारो ।		
धीरा लद्वाविणडे उवापतत्ताणि भावंति० ॥	५६५	२५
मा[प. १०८]वेहि फुडं सुंदर ! चेहामो जाव इत्थ दीवम्भि ।		
ताव नं हु होइ पयडा सुचिरेण वि नम्मया तुज्ज ॥	५६६	
ता गंतूण सनयरं आगच्छामो पुणो वि पच्छभा ।		
जह न वियाणइ लोओ जुता अआभिहाणेहिं ॥	५६७	

१ दग्गो. २ नयमेजुयं. ३ नम्मयो. ४ मउज्जं. ५ जडजस्स. ६ रुज्ज.

७ भासंति. ८ धीरंसि. ९ ज.

	ताहे पेच्छेस्सामो' वियरंति' नम्मयं न संदेहो । परियाणियपरमत्था जं जुत्तं तं करीहामो ॥'	५६८
	सोऊण मित्तवयणं उवायमचं अपिच्छमाणेण । जुत्तमिणं ति कलित्ता पडिवचं वीरदासेण ॥	५६९
५	विणिओइउण खिप्पं नियभंडं ^१ गहियपउरपडिभंडा । चलिया पडिप्पहेणं संपत्ता नम्मयानयरं ॥	५७०
	सिंहा य वंधवाणं वत्ता मेत्तेहिं जा जहावत्ता । भुजो वि वीरदासो घणं ^२ परुओ सयणसहिओ ॥	५७१
	रोइसुं चिरं सयणा सोयंता संलवंति अओनं । ‘हा ! निगिधणो हयासो पुत्तो सो रुदच्चस्स ॥	५७२
१०	नस्थिव वयणे पहुँचा एयाण कुले य निच्छओ ^३ चेव । दिडुमयस्स(?) वि वयं पयारिया तेण पावेण ॥	५७३
	अहवा सो चेव खलो निहओ ^४ केणावि असुहकम्मेण । एरिसमित्थीरंयणं उज्ज्ञइ कहमन्हहा मूढो ॥	५७४
१५	मा गेष्हह से नामं न कज्जमम्हाण तस्म तत्तीए । सोएमो तं बालं निदोसं आवयावडियं ॥	५७५
	सा परघरंसंपत्ता सहिही नूणं कयत्थणा भीमा । काही न सीलभंगं पाणचाए ^५ वि नियमेण ॥	५७६
	अविय -	
२०	अवि कंपइ कणयगिरी उदेइ ^६ सूरो वि पच्छिमदिसाए । उड्डै जलम्मि अग्गी न हु खंडइ नम्मया सीलं ॥	५७७
	उइयं न णु पुष्कयं कम्मं तीए महाणुभावाए । उवरुवरिमावयाओ उवेति जं सुद्धैसीलाए ॥'	५७८
२५	एवं च नम्मयासुंदरीदुखदावानलडज्ञमाणमाणसो ^७ सद्वो वि नम्मयापुर- जणो दुखखेण कालं गमंतो चिड्डै ।	

[हरिणीए नम्मयासुंदरि पइ कवडसंभासण]

सा वि पुण नम्मयासुंदरी तम्मि य चारगगिहे रुयमाणी विलवमाणी,
बीयैदिवसे चेढीहिं उवणीयं भोयणं [अ] शुंजमाणी, बहुकूडकवडभरियाए
हरिणीए [भणिया]-‘चच्छे ! शुंजाहि भोयणं । न किंचि अम्हे तुहासुंदरं’^८

^१ पेच्छेस्सामो. ^२ वियरंती. ^३ हियभंड. ^४ घण. ^५ तोइतु. ^६ पयहा. ^७ नेच्छओ.
^८ निहओ. ^९ °सित्थी°. ^{१०} परघर°. ^{११} °चए. ^{१२} उवेह. ^{१३} सुह०.
^{१४} °माणसा. ^{१५} वीय°. ^{१६} °सुंदर.

चिंतेमो । किं तु सो तुह वाणियगो अग्नि संतियं किं वि आहवं न देइ तेण
तुम्हवरहूदा सि । जया सो दाही तया तुमं पि मुखिहिसि । मा मनेसि “सो
मम दर्शनं न याक्षै” जायेह चेव । किं तु वणियार्ण जणयाओ तणयाओ
जणवीओ घरणीओ वि सथासाओ अस्थो अचंतवल्लहो होइ । तेण दायवं पि
दुम्बेण देति । जह तस्स तुमं पिया ता सिञ्चमेव दाही । तुमं पि मुखिहिसि । ५
एस परमत्थो ।’ तओ नम्मयाए चिंतियं -

‘एसा जंपह महुरं हियए हालाहलं विसं वसह ।

को पत्तियह खलाए पावाए चप्फलगिराए ॥

५७९

न कयाइ मज्जा ताओ न देइ आहवं मुहुत्तं पि ।

एवमणियस्स उचियं करेमि पडिउत्तरं किं पि ॥’

५८० 10

एवमालोचिऊँ भणियं नम्मयासुंदरीए - ‘भोइणि ! जह एवं ता शुंचाहि मं
जेण अजेव तुह [आ]हवं दुगुणं तिगुणं वा दवावेमि । देमि तुह दाहिण[ह]त्थं,
अबं [प. ११८] वा दुक्करं सवहं कारेहि ।’ तओ तीए भणियं - ‘शुंजाहि जह ते
इच्छा । नाहं सवहेहि पत्तियामि’ ति भणंती उढिउण निगगाँही हरिणी । न
भुत्तं नम्मयाए । तयहदेहम्मओ(तझ्यदियहे मरउ ?) ताव छुहाए ति 15
भाविती न पत्ता चेव तीए सगासं हयासा नोवणीयं च भोयणं । पुणो चउत्थे
दिणे ‘मा मरिहि’ ति संकाए समागया भणिउं च पवत्ता - ‘निभभगे ! करेहि
कवलगगहणं । जीवंतो जीवो कळ्ळाणभायणं भवह ति ।’ ताहे ‘अणुकूलो’ मम
एस वाइओ सउणो । नूणं भविस्सइ मे जीयमाणीए सामन्नसंपत्ती । एसा वि
अणुवत्तियवयणा सिसिरहियया होइ’ ति कलिउण वत्ताजुत्ताजुत्तवियारिणीए- २०
‘भर्म एगंतहियया लक्षित्तजसि ता करेमि तुहाएसं जेण अबं पि मे’ हियं
तुमए चिंतियवं’ ति विंतीएं अडुमभत्ताओ याणधारणनिमित्तं भुत्तं नम्मयाए ।

एवं अडुमभत्ता पुणो पुणो पारणं करेमाणी ।

तम्मि घरयम्मि चिड्हइ’ रुयमाणी नरयसारिच्छे ॥

५८१

हंसी पंजरहूदा सरह जहा अविरयं कमलसंडं ।

25

तह नम्मया वि सुमरह निरंतरं जणिजणयार्ण ॥

५८२

न तहा बाहईं तीए नियअंगे उढिया महापीडा ।

जह चित्तियस्स हियए भावितीए विरहदुक्खं ॥

५८३

पचासभावासा वग्धीए कंपह(ए) जहा हरिणी ।

तह कंपमाणहियया भणेण एसौ वि हरिणीए ॥

५८४ 30

१ कि. २ सुविहिसि. ३ याणाइ. ४ उचियं. ५ नालोविडण. ६ लियवा.

७ अङ्गुकूलो. ८ सम. ९ से. १० वींतीए. ११ चिड्हइ. १२ बाहइ. १३ पमा.

जिणगुणगणगहियाहं थुहथोत्ताहं पुणो परिगुणंती ।

चिंडुइ मोक्षासाए परिभाविती इमं हियए ॥

५८५

‘कहया होज दिणं तं जत्थाहं साहुणीण मज्जाम्मि ।

धम्मज्जाणोवगया करेज सिद्धत्सज्जायं ॥’

५८६

[नम्मयासुंदरीए गणियत्तणे हरिणीकयोवपसो]

अबया जाणिऊण पडिगए पवहणवणिए ‘सिद्धं मम वदं(कवडं?) ति
पहडुहियया समायाया नम्मयासुंदरिसमीवं हरिणी, भणिउं पवत्ता – ‘हला !
पेच्छ तेण वणिएण जं कयं । न दिअं मम देयं । तुमं पि मोक्षूण णड्हो ।
धिरत्थु तस्स ववहारो जो तिड्हाए मोहिओ नियमाणुसं परिच्छयइ । ता भदे !
१० मा तुमं तस्स कारणे खिजिहिसि । चेडुनिबुया मम गिहे इमिणा मम परिय-
णेण सद्धि’ विलसंती । नाहं तुह भाराओ बीहेमि । मम वयणकारिणीए न ते
किं पि मंगुलं भविस्सइ ।’ तओ ‘नूनं मम पउत्तिमपाविऊण निरासीभूओ
पडिगओ ताओ । होउ तस्स कुसलं ममाए मंदभग्गाए न याणामि^१ किं
पि अणुभवियब्दं’ ति चिंतिऊण पडिभणियं—‘का ममानिबुई तुह समीव-
१५ द्वियाए ? तुममेव मम हियाहियं चिंतेसि’ ति बुत्ते नीणिया भूमिगिहाओ,
गिहमष्टे मोक्लाचारेण चेडुइ ति । अबया पुणो वि भणिया हरिणीए –
‘सुंदरि ! दुल्लहो माणुसीभावो, खणभंगुरं तारुचं, एयस्स विसिडुसुहाणुभ-
वणमेव फलं । तं च संपुच्च वेसाणमेव संपड्हइ, न कुलंगणाणं । जओ पहाणमवि
भोयणं पइदियहं भुंजमाणं न जीहाए तहा सुहमुप्पा[ए]इ, जहा नवनवं
२० दि[प. ११८]णे दिणे । एवं पुरिसो नवनवो नवनवं भोगसुहं जणइ य ।

अब्रं च –

वियरिज्जइ सच्छंदं पेज्जइ मझं च अमयसारिच्छं ।

पच्चकखो विव सग्गो वेसाभावो किमिह बहुणा ? ॥

५८७

तुज्ज वि रइस्वाए पुरिसा होहिंति किंकरागारा ।

२५ वसियरणभाविया इव दाहिंति भणिच्छियं^२ दवं ॥

५८८

एयाओ सद्वाओ अद्वं मे दिंति नियविद्त्तस्स ।

तं पुण मह इड्यरी देज्जाहि चउत्थयं भायं ॥’

५८९

इय दासीधुत्तीए नाणाविहजुत्तिउत्तिनिउणाए ।

भणिया वि न सा भिज्ञा जलेण छुहलित्तभिति व ॥

५९०

^१ पहड़ू. ^२ सद्धि. ^३ याणिमो. ^४ मणिच्छियं.

भणिं च पवता -

‘जं जस्त जणे रुढं जुआइ तस्सेव मामि ! दं(तं) कम्मं ।

न सहइ चलणाभरणं सीसम्मि निवेसियं कह वि ॥ ५९१

भणियं च -

जं जसु घडियं तं तसु छज्जइ उद्ग्रह पाह कि नेउरु बज्जइ ॥ ५

सुह वि शुकखइ शुल्लउ न कुणइ कहय वि चम्मयरत्तणु गिहिवइ ॥ ५९२

तुम्हाणं विय सोहइ एसायारो न जाउ अम्हाणं ।

लज्जाए मह हियर्यं फुद्गइ व इमं^१ सुणंतीए ॥ ५९३

जं जस्त कुले रुढं तं तस्सासुंदरं न पडिहाइ ।

भणइ जणे चम्मयरो सुहु सुयंधं घरं मज्ज ॥ ५९४ १०

बुत्ता सि मए भामिणि ! सबं काहामि जं तुमं भणसि ।

एसंजली कओ मे मा गणियत्तं समाइसु ॥’ ५९५

पुणरवि भणेइ धुत्ती - ‘एसो धम्मो जयम्मि सुपहाणो ।

जं बहुनराण सोकखं कीरइ अंगप्पयाणेण ॥ ५९६

अहवा धम्मे दिज्जइ निययसरीरेण अजिओ अत्थो । १५

एसो वि महाधम्मो जइ कञ्जं तुज्ज धम्मेण ॥’ ५९७

पडिभणइ नम्मया तं - ‘धम्मो पाविज्जए ण विभवेण ।

उप्पज्जइ इह भामिणि ! सुणेहि इत्थं पि दिङ्गंतं ॥ ५९८

धतुरीयैशीयाओ न होइ अंबरस्तं उग्गमो लोए ।

एवैजियदद्वाओ एवं धम्मो वि ना होइ ॥’ ५९९ २०

पुणरवि हरिणी^२ जंपइ - ‘नूणं अइपंडिया सि तं बाले ! ।

न मुणसि^३ अत्थेण विणां कह पूरिज्जइ जठरपिठरी ॥ ६००

अत्थस्सेसोर्वाओ किलेसरहिओ सरीरसुहजणओ ।

विहिणा अम्हं सिद्धो तम्हा इत्थं समुज्जमसु ॥’ ६०१

भणियं च नम्मयाए - ‘अत्थमुवज्जेमि जइ तुमं भणसि । २५

करेमि लण्हसोसं^४ करेमि गंधि व धूयं वा ॥ ६०२

जाणामि रसवइविहिं पकझविहिं च बहुविहिं काउं ।

दंसेहि कंचि कम्मं एगं गणियत्तणं मोजुं ॥’ ६०३

^१ इम. ^२ पालिनिष. ^३ खुसीरयौ. ^४ अवस. ^५ एयौ. ^६ हारिणी. ^७ विज.

^८ ‘बोद्धाजो. ^९ अत्थसु. ^{१०} लण्हमोसं.

[हरिणीकथा नम्मयासुंदरीकथत्थणा]

	इय सोउं आरुडा पाविड्हा निढुरेहि॑ वयणेहि॑ ।	
	हिययगयकालकुङ्ठं॒ सहसा उर्गिरिउमारद्धा ॥	६०४
	‘पावे ! सामेण मए भणिया न करेसि तह वि मह वयणं ।	
	नूरं पयंडदंडं अज वि मग्गेसि निव्वग्गे ? ॥	६०५
	संपह तं मज्ज्व वसे कारिस्समवस्स तो मणोभिङ्ठं॑ ।	
	किं कह्या वि हर्यासे ! लुज्जइ अह गहुरा सवसा ॥’	६०६
	पडिभर् ४. २० ४] णह नम्मया तं – ‘जीवंती न हु करेमि गणियतं ।	
	मारेसु व चूरेसु व जं वा रोयइ तयं कुणसु ॥’	६०७
१०	तो तीए क(दु)ट्टाए आरुडो कामुओ॑ समाहूओ ।	
	भणिओ – ‘बला वि भुंजसु इह भयणे महिलियं एयं ॥’	६०८
	आलवह सुंदरी तं – ‘भाय ? अहं तुज्ज्व भहणिया एसा ।	
	मा कुणसु मज्ज्व दोहं जणणीमवहेण सविओ सि ॥’	६०९
	सो वि विलक्खो नट्टो अचे अचे वि सा महापावा ।	
१५	जे जे पेसेह नरे ते वारइ नम्मया एवं ॥	६१०
	सुहुअरं सा पावा कुविया दंडाह्या पुयंगे व ।	
	आणवइ नियथदासे॑ – ‘रे रे ! आणेह कंवाओ ॥’	६११
	आणीयाओ तेहिं कणवीराईण लंबकंवाओ ।	
	भणिया – ‘पहणह एयं जह चयह पहव्यावायं ॥’	६१२
२०	ते वि चिरवेरिया इव तामाहंतुं तहा समारद्धा ।	
	जह सुकुमालैसरीरे तीसे ताडिंति मम्माइ॑ ॥	६१३
	जह जह सरइ सरीरा रुहिरं रचीभवंति कंवाओ ।	
	तह तह सा हरिसिज्जइ पावा खड्डिकघरणि व ॥	६१४
	भणइ य – ‘अज वि पहणह जेणं सा मुयइ कुलवहूवायं ।	
२५	ते वि जह नरयपाला तह तह ताडिंति नित्तिसा ॥	६१५
	न मुयइ॑ सेकारं पि हु ताडिजंती वि नम्मया तेहिं ।	
	चिंतइ॑ ‘मए वि एवं केह जिया ताडिया पुवि॑ ॥	६१६
	सद्गो पुष्वकथायां कम्मायां पावए फलविवारं ।	
	अवराहेसु गुणेसु य निमित्तमत्तं परो होइ ॥	६१७

१ निढुरेहि॑. २ 'कुङ्ठं. ३ 'भिङ्ठ. ४ हावासे. ५ कामुओ. ६ 'दोसे. ७ सुक-
माल॑. ८ मंसाइ॑. ९ 'बहू॑. १० सुयह॑.

- होउ सरीरे फीडा नाहं फीलेमि अप्पणो सीलं ।
अकलंकियसीलाए मरणं पि [न] बाहए मज्जा ॥ ६१८
- बाहरै पुण जं एसा अयाणमाणी मणोगयं मज्जा ।
संतावइ अप्पाणं इमे वि आणाकरे पुरिसे' ॥' ६१९
- वारं वारं पुच्छइ हरिणी - 'किं रमसि अम्ह मग्गम्मि ? ।'
'न हि न हि न हि' ति जंपइ सा वि दढं हम्ममाणा वि ॥ ६२०
- पमणइ हरिणी - 'पहणह मारह चूरेह निरिघणा होउं ।
मुच्छइ जेण हयासा छिऊंती अप्पणो गाहं ।' ६२१
- इै चोइएहिं तेहिं वि तह तह [सा] निह्यं हया बाला ।
जह संभत्ता मुच्छं खणेण सुनिरुद्धनीसासा ॥ ६२२ १०
- 'मा मरिहि' ति खुणो वि हु सिन्ना सलिलेण दाविओ पवणो' ।
कहकह वि लदूसच्चा पुड्हा तं चेव सा भणइ ॥ ६२३
- 'वीसपउ' ति विषुका मज्जण्हे तह उणो दढं पहया ।
अघरण्हे वि तहेव य पहया जा पाविया मुच्छं ॥ ६२४
- इय कितियं व भन्नइ तीए पावाइ निरिघणमणाए ।
बहुहा कयत्थिया सा संपुच्चा तिन्हि जा मासा ॥ ६२५ १०

[करिणीकयं नम्मयासुंदरीए दुक्रवमोयणं]

- अह अत्थ तथ वेसा करिणी नामेण भद्रियौ किंचि ।
दहुं कयत्थणं तं जाया करुणावरा धणियं ॥ ६२६
- ता एगंते तीए संलच्चा नम्मया - 'तुमं भदे ! ।
किं सहसि जायणाओ' एयाओ घोरख्वाओ ॥ ६२७ २०
- कीरउ हरिणीवयणं कुडिजसि दुकरं तुमं किमि[प. २० ब]हे ? ।
कीरउ सुहिजो लोओ जेण इमा हरिणिया वडु(?) ॥ ६२८
- तंबोलकुसुमपमुहो भोगो सबो वि सुंदरो अम्ह ।
ता कीस तुमं मुद्दे' ! एवं वंचेसि अप्पाणं ? ॥' ६२९ २५
- वज्जरइ नम्मया तो - 'पियसहि ! नेहेण देसि मह सिक्खं ।
ता साहेमि फुडं तुह पच्छन्नं नत्थ सहियाणं ॥ ६३०
- जावजीवं भहिजो नियमो मे सुयणु ! पुरिसंगस्त ।
नियवायापडिवज्जं जीवंतो को जए चयह ? ॥ ६३१

	कस्स व न होइ मरणं जियलोओ कस्स सासओ होइ ? ।	६३२
५	अंगीकयमरणाए पियसहि ! जं होइ तं होउ ॥'	६३३
	पुणरवि पुच्छइ करिणी - 'सुंदरि ! किं होइ तुज्ज सो बणिओ ? ।'	६३३
	हयरी पभणइ - 'मुहए ! पित्तियओ मज्ज सो होइ ॥'	६३४
	'जह एवं सुविसत्था चिह्नसु मोएमि अज दुर्खाणं ।'	
	हय जंपिउण पत्ता करिणी हरिणीसमीवभिमि ॥	६३४
१०	पभणइ - 'सामिणि ! एसा मारिझइ कीस बंदिणी दीणा ? ।	
	किं वसइ तुज्ज हियए एसा वणियस्स तस्स पिया ? ॥'	६३५
	सा भणइ - 'सच्चमेयं एयाए मोहिएण वणिएण ।	
	नाहं खणं पि भुत्ता ता एसा वेरिणी मज्ज ॥'	६३६
	करिणी पभणइ - 'सामिणि ! मा कुणसु मणभिमि एरितं संकं ।	
	जेण सहोयरधूया एसा भन्तिजिया तस्स ॥	६३७
	कयपुरिससंगनियमा वंभवया निच्छिएण' हियएण ।	
	अब्सुवगच्छइ मरणं न य करणं पुरिसभोगस्स ॥	६३८
१५	तिहि मासेहिँ न भिन्नं चित्तं एयस्स अभहा काउं ।	
	एत्तो' ताडिजंती मरह चिय सबहा एसा ॥	६३९
	ता मुय ईसादोसं उवरिं एईँ कुणसु कारुनं ।	
	कुणमाणी धरकम्मं धारउ पाणे तुह पसाया ॥	६४०
	अम्हाहि एत्तियाहिं भंडागारं न पूरियं तुज्ज ।	
२०	किं पूरिसइ एसा अंगीकयतणुपरिच्छाया ? ॥	६४१
	सुबह इत्थीवज्ज्ञा बहुदोसा मवधम्मसत्थेसु ।	
	ता मा कुणसु कलंकं मह विन्रत्ति कुणसु एयं ॥'	६४२
	तीसे सोउण गिरं ^१ मणयं उवसंतैमच्छरा हरिणी ।	
	वाहरह ^२ तकखणं चिय नम्मयमेवं च भाणीया ॥	६४३
२५	'जह ता घयपुन्हेहिं गल्ला ^३ ऊँडंति तुज्ज निभभगे ? ।	
	ता चेहु मज्ज गेहे रसवइकिच्छाहृं कुबंती ॥'	६४४
	हियए अणुगगहं सा मलंती भणइ 'होउ एवं' ति ।	
	तो तीएं अणुज्ञाया पारद्वा रंधिउं भत्तं ॥	६४५
	सा आहारं साहइ जह सबो परियणो भणइ तुहो ।	
३०	'ताइं चिय दब्बाइं नजह अमिएण सित्ताइं ॥'	६४६

१ नम्भिष्टण. २ पत्तो. ३ गिरं. ४ उवयसत्. ५ वाहरह. ६ ताहो.

सो वि अउशो साओ संजाओ अज्ज सहवत्थुं ।	६४७
जह अम्हायं जीहा तिर्चि न हु पावह कहंचि ॥'	६४७
नामावंजवपकशरंजिया हरिणियाँ चिर्चितेह ।	
'यद्यं चिय कि न मए ठविया एसा इह निओए ॥'	६४८
संरोहिया य तसो कंचाधाया घयाइदबेहि ।	६४८
भणिया - 'अजाप्पभई अभयं ते चिडुसु जहिच्छं ॥'	६४९
चितेह न [प. २१ A] न्मया वि हु 'जायं असुहस्स कालहरण मे ।	
जाया जीवियआसा करेमि ता निवृया घम्मं ।'	६५०
तसो य उभयसंझं हियए ठविऊण जिणवरं वीरं ।	
बंदइ जायाणुआ करेह उचियं च सज्जायं ॥	६५१ १०
भावेह भावणाओ वेरग्गकराइँ गुणइ कुलयाइँ ।	
सहजणो अणुकूलो ^१ वाधायं को वि नो कुणइ ॥	६५२
पहिरेह डंडियाइँ थालीमसिमंडियाइँ मलिणाइँ ।	
परिकम्मेइ न अंगं लिपइ य मसीऐं सविसेसं ॥	६५३
भुंजइ थोवं थोवं तहा वि चित्तस्स निवृहगुणेण ।	१५
गेनहइ उच्चयमंगं उववासं कुणइ तो बहुसो ॥	६५४
विसहइ सीयं तावं 'मा कंती [होउ] मह सरीग्स्स ।'	
तह वि हु तणुलायम्बं न होइ से अश्वा कह वि ॥	६५५
जइ वि सरीरं सुर्थं तावेह तहा वि माणसं दुक्खं ।	
रोयइ कलुणं सुमरंती कुलहरं बहुसो ॥	६५६ २०

[हरिणीमरणं, नम्यासुंदरीए वेसाण सामिणिकरणं च]

अह अश्वा कयाई हरिणी उग्गाइ स्त्रुलवियणाए ।	
अभिभूया विलवंती पत्ता सहस त्ति पंचत्तं ॥	६५७
तो भणइ परियणो सो - 'महासई सेहिया हयासाए ।	
तेण अकाले वि भया तारुभभरम्म वट्टती ॥'	६५८ २०
रुचा केणइ न खला न विहियमधं ^२ पि पेयकरणिङ्गं ।	
दासीसुएहिँ केहि वि पक्षित्ता सा मसाणम्मि ॥	६५९
जाणावियं च रुचो हरिणी हरिया कयंतचोरेहि ।	
तेणावि समाइहुं पंचउलं जाणगं निययं ॥	६६०

१ कहिंचि. २ हरिणया. ३ अणुकूले. ४ थालीमसिमुवियाइ. ५ परिकाःमह.

६ विहिय अर्थ.

	भणियं - 'जा तुम्हाणं पडिहासइ रुलकखणेहि जुया । तीसे करेह टिकं' हरिणीठाणम्मि वेसाए ॥'	६६१
	कयसिंगारो मिलिओ वेसावगगो ताहिं निरवसेसो । अहमहमियाएँ पंचउलगाण देहं पयासितो ॥'	६६२
५	तेसि निरुविंताणं ^१ संपत्ता दिडिगोयरं कह वि । सहस त्ति नम्मयासुंदरि उ मलमलिणतणुवसणा ॥	६६३
	रुवसरुवं तीसे दहूणं विम्हिएहि तो बुत्तं । 'धूली(लिं?)तरियं रयणं भो ! एयं किं न पेच्छेहेह ॥'	६६४
१०	लक्षणरुवसणा हो अन्ना न हि अत्थ महिलिया एत्थ । कीस निरुवह अग्नि दीवेण करम्मि गहिएण ? ॥'	६६५
	भणियाओ चेडीओ - 'उवडियमजियं इमं कुणह । परिहावेह य तुरियं वत्थाभरणाणि हरिणीए ॥'	६६६
१५	विहियं च चेडियाहिं अणिच्छमाणीए नम्मयाए तं । 'हद्दी किमेयमवरं उवडियमिमं' ति॒ चितेइ ॥	६६७
	ठविऊण हरिणियाविडुरम्मि पंचउलिएहिं तो तीए । मंगलतूररवडुँ ^२ कयं सिरे राणियाटिकिं ॥	६६८
	भणियं च - 'जं किचि हरिणितणयं भवणं दवं तहेव परिवागे । आहवं चिय सवं तं दिनं तुह नरिदेण ॥'	६६९
२०	इय जंपिऊण ताहे पत्ता पंचउलिया नियं ठाणं । इयरी वि देवया इव दिप्पंती चितेए एवं ॥	६७०
	'एयाहि सहायाहिं [प. २१८] होही सवं पि सुंदरं मज्जा । तम्हा करेमि इर्ण्हि सद्वाओ सुप्पसन्नाओ ॥'	६७१
२५	आय(वाह ?)रिऊणं ^३ ताहे सद्वाओ गोरवेण भणियाओ । 'जं नियविढत्तभागं दितीओ आसि हरिणीए ॥	६७२
	सो सद्वो वि इयाणि मए पसाएण तुम्ह परिशुको । जं पुण रओ देयं तं दिजह हरिणिकोसाओ ॥'	६७३
	परितुद्वाओ ताओ सद्वाओ नियसिरेण पयकमलं । फुलिऊण विंति ^४ - 'सामिणि ! कम्मयरीओ वयं तुज्जा ॥'	६७४

१ द्विक्ष. २ निरुविंताणं. ३ °गमणुं. ४ पेच्छेहा. ५ °सगशो. ६ °टिकं वि त्ति.
७ °रवहं. ८ सुप्पसन्नाओ. ९ °रिऊण. १० विति.

भयिया य विसेसेण करिणी—‘सहि ! बलुहा अहं तुज्ञः ।
जाणासि य मह चिंतं ता चेद्गुसु मज्ज ठणम्मि ॥ ६७५
सबं हरिणीकिचं करेज सेवागयाण पुरिसाण ।
अहयं तु तुह पसाया छञ्चा’ चिट्ठामि गिहमज्जे ॥’ ६७६
'एवं' ति तीय भणिए संतुडा नम्मया हियथमज्जे । ४
नियधम्मकम्मनिरया सुहज्ञाणगया गमइ कालं ॥ ६७७

[असंतुडकामुकस्स राइणो कच्चे पजंपणं]

अबदिवसम्मि एगो कयसिंगारो नवम्मि तारुचे ।
संपत्तो तीय गिहं अहधणवं कामुओ’ पुरिसो ॥ ६७८
पुच्छइ—‘सा कत्थ गया तुम्हाणं राणिया अचिरठविया ? ॥’ १०
करिणी भणइ—‘अहं सा पच्चभियाणेसि नो मुद्द ! ॥ ६७९
सो पभणइ—‘नवदिणयरसमाणतेयं मणोहरं अंगं ।
तीए कमलच्छीए दिंड चेद्गुड मणे मज्ज ॥ ६८०
लक्खंसेण वि तुछा न तुमं तीए कहेहि ता सबं ।
अच्छइ सा कम्मि गिहे संपइ दंसेहि वा झ ति ॥ ६८१ १५
तीए कज्जेण मए दुकरकम्मेहिं अजिओ अत्थो ।
ता मह दंसेहि तयं पुज्रंति मणोरहा जेण ॥’ ६८२
करिणी पुणो वि जंपइ—‘तुमए पच्छादिया तया दिड्डा ।
संपइ सहावरुवा गामिल्लय ! कीस भुल्लो सि ? ॥’ ६८३
सो भणइ—‘नत्थि जईं सा सड्हाणं जामि तो अहं इन्हि ॥’ २०
करिणी भणइ—‘न अम्हे वारेमो कुणसु जं रुयइ ॥’ ६८४
गच्छंतेण य मग्गे कम्मयरो को वि पुच्छिओ छञ्चं ।
‘जणयसवहेण सविओ कहेहि सा राणिया कत्थ ? ॥’ ६८५
कहियं च तेण छञ्चं—‘कहिंचि अच्छइ अहं न याणामि ।
सा कुलनारी नूणं परिवालइ अप्पणो सीलं ॥’ ६८६ २५

तओ सो आसाभंगसमुप्पाइयमहाकोवानलडज्जमाणमाणसो तीए सीलमंड-
णखंडणोवायमलहंतो, रायाणमुवसप्पिऊणे जंपिउं पवत्तो—‘देव ! निवेष्मि किं
पि पियकारयं देवस्स अच्छबुयं ॥’ राइणा भणियं—‘किं तयं ?’ ति । तओ सो
पावकम्मो नम्मयाकम्मचोइओ वज्जरिउमाढत्तो—‘अत्थि इह नयरे एगा नारी ।

सा तिलेत्तमाईणमच्छराईणमनयरी, सुरवइसावेण निवडिया न कस्स वि
अप्पद्धर्म दंसेह । मने पयावइणा तुह निमित्तमेव रक्षित्तजाइ । ता किं देव !
रूवेण जोवणेण रज्जेण जीविएण वा जह सा लच्छि व सयलसुहखाणी मय-
रद्यमहानरिंद्राय [७. २२. १] हाणी अतेउरं नालंकरेह ? । राहणी मणियं -
‘का सा ?’ इयरेण मणियं – ‘जा सा हरिणीठाणसभिविहा ।’

मुओ एस वहयरो नम्यासुंदरीए, चितियं च ‘सञ्च’ केणावि पढियं –

आमासिज्जइ चक्को जलगयपडिविंबदंसणसुहेण ।

तं पि हरंति तरंगा पिच्छह निउणत्तणं विहिणो ॥

६८७

वज्ञामि जा न पारं दुक्खसमुद्दस्स कह वि एगस्स ।

10

तावैऽन्नयरमपुर्वं उवद्वियं दारुणं वसणं ॥

६८८

खुहो रुहो चंडो निद्रम्मो नारओ महापावो ।

एसो बब्बरराया गहिओ को छुड्डृ इमेण ? ॥

६८९

ता इन्हि किं करेमि ? कत्थ गच्छामि ? कस्स साहेमि ? कं सरणं पवजामि ?
सद्वहा नत्थि मे जीवमाणीए सीलरक्खा ।

15

हा हा कयंत ! निघिण ! जई ता हं दुक्खभायणं रह्या ।

सा कीस इमं रूवं निम्मवियं वेरियं^१ मज्ज ? ॥

६९०

खुहिए कीरह रूवं दुहियमरूवं ति एत्थ जुत्तमिण ।

लोहीए पक्कनं रज्जइ नहु(तह) खप्परे छगणं ॥

६९१

पुश्स्स य पावस्स [य] वासो^२ एगत्थ एस कीस कओ ? ।

20

सद्वगुणसंपउत्ते भत्ते विसखेवणमुजुत्ते ॥

६९२

एवमणेगहा विलविऊण परिभावितं पवत्ता ‘मरणमेवोसहमिमस्सं दुक्ख-
स्स, नड्वहा सीलरक्खा होइ । तं पुण विहाणसेण वा विसेण वा झ ति
संभवह । अनं च सुयपुर्वं मे साहुणीयं समीवे अक्खाण्यं –

[धणेसरकहाण्यं]

25 वसंतपुरे नयरे धणवइसिद्धिसुओ धणेसरो अहेसि । सो जणणिज्जणए
क्षालगए तहाविहकम्मदोसेण गहिओ दारिद्रविहिणा चितितुं पवत्तो –

‘चिरकालियवेरग्गो कयाइ उच्छामिया पणस्संति (?) ।

इय नासइ दालिहं कयाइ देसंतरगयस्स ॥

६९३

१ सं. २ °माईणिम°. ३ °अतेउर. ४ रायणा. ५ सर्व. ६ विहिणा. ७ लाव.

८ जय. ९ वेरिय. १० बामो. ११ °मिममस्स.

अथं च -

उच्चं नीयं कर्मं कीरह देसंतरे धणनिश्चितं ।

सहविद्वियाण मज्जे लज्जाइ नीयकम्पेण ॥'

६९४

एवमालोइडण संठविडण कुडंबं दूरदेसे पत्तो एगं गामं । 'न पयाणएहि दालिहं छिजाइ' पि ठिओ तथ । भणिओ गमीणेहि - 'गोरुवाई चारेहि' १५ पि । लेभिहिसि मासंते पहगोरुवयं रुवयं' ति । सो वि [व]वसायंतरा-मावाओ चारिउं पवत्तो । तस्स य पंच पंच रुव[य]सयाइं पहमासं भिलंति । पंचहि वासेहि जाओ भद्राधणो । तओ मुत्तूणै गोवालरं लग्गो वाषेओ । दुवालसवासेहि जाओ अणेगधणकोडिसामी, चितिउं च पवत्तो -

'किं तीए लच्छीए नरस्स जा होइ अशदेसम्बि ।

न कुणइ सुयणाण सुहं खलाण दुक्खं च नो कुणइ ॥'

१०

तओ सो गमणमणो चिंतेइ 'अंतरा महंतभरभमत्थि । तत्थाणेगे भिल्लपुलिं-दाइणो चोरा परिवसंति, ते महंतं पि सत्थमभिद्वंति । ता न एसा संपया निवाहिउं तीरह' २३ पि काउं गहि[प.२२८]याइ [त]ओ महग्घमोळाइं पंच महारथणाइं । ताइं जुभचेलंचले वंधिडण कमेण पत्तोअभपचासभं । सुयं च १५ 'इत्थारम्बे घोगाओ' चोरपछीओ । कप्पडिओ वि वचंतो उग्गावि-यनग्गोविओ कीरह । रुयगो वि गंठिवद्वो' न छुझ्हइ । तओ धणेसरो रय-णाणि एगत्थ ठविडण तेहि समाइं पंच पत्थरखंडाइं" कछुवियाए गोविडण, 'वंचेयवा मए तकर' ति निच्छुर्यमणो, - 'एस भो ! रयणवाणिओ गच्छइ' ति उच्चसहं घोसंतो पविह्वो महाडवि' । घोसणाणंतरमेव गहिओ तकरोहि, २० पुच्छिओ य - 'कथं पत्थिओ सि ?' भणइ - 'रयणाणि विकेउं' । 'कथं रय-णाणि ते ? दंसेहि' ति बुत्ते धणेसरेण कच्छोटियाउ कछुडण दंसिओ गंटी, भणियं च - 'महग्घाणि एयाणि न तुव्वमे गिणिहिउं तरह' । 'किमेएसि मुलं' ति पुच्छिएण सिहुं - 'एगेगा धणकोडी' । तओ पच्चभिलायं पत्थरे चोरेहि 'नूणं गहैगहिओ एसो' ति कलिडण भणिओ तेहि - 'तुममेव एएसि जोग्गो सि । २५ गच्छ भणिच्छियं' ति । इयरेण भणियं - 'जइ केह गाहगा असे वि जाणह ता सिग्धं पेसिजाह' । तओ हसिडण पडिनियता चोरा । धणेसरो वि तं चेव घोसंतो चलिओ । अग्गओ पुणो वि भिलेहि बुलाविओ । ते वि" तहेव 'गहगहिउ' ति भणिडण गया । एवं पए पए पुलिंदाईणं दंसंतो पत्तो महाकंतारपारं । वीयविवसे तहेव घोसंतो पडिनियतो" । तहेव उग्गाइओ गहगहिओ ति मुक्को ३०

१ किजाइ. २ कुणंबं. ३ मूत्तूण. ४ महंत. ५ गग्गाओ. ६ °बहे. ७ °संदांब.

८ नेविलय. ९ महाडवि. १० °भिलोय. ११ गहै. १२ व. १३ °मिलतो.

६८ नम्यासुंदरीए राइणो निमंतणं गहेलचेहुयकरणं य । [६९६-६९८]

य । तप्यभिहं^१ दूरद्विया चेव चोरा निहालयंति जाव सत्तमदिणे रयणाणि घेत्तून गओ । सुहेण पत्तो सट्टाणं, भोयाणं च भागी संबुत्तो^२ ति ।

तो जहा तेण धणेसरेण रयणाणि रक्खयाणि तहा अहं गहेलैवि हे(चेहे^३)ण सीलयणं रखेमि ति । मा [कयाइ] जीवंती कहिं पि कुलहरं पि पावेजा । किं तु जइ कह वि एसो राया इह एइ ता मम सरीरं पासइ तक्खणमेव भंजइ मे सीलं, ता न तीरइ गहिलृत्तणं काउं, घरमज्ज्वगया विहाणसेण मरिस्सं । अह अओ कोइ एही ता लद्वावसरा^४ अवहस्थियलज्ज-विणया अंगीकयसरीरसंतावा गहेलैचेहुयेमेव पवजिस्सं । माया वि कारणे कीरमाणी न दोसमावहइ^५ ति निच्छियमणाए ।

१० [नम्यासुंदरीए राइणो निमंतणं गहेलैचेहुयकरणं य]

अब्या रूवायन्नावजियमाणसेण राइणा पेसिओ समागओ नम्याणिहं दंडवासिओ । परियाणियकज्ञाए कया तस्म पडिवन्नी पुच्छिओ य - 'किमा-गमणपओयणं ?' तेण भणियं - 'राइणा तुह दंसणुकंठिएणाहमायरेण समाइडो "हरिणीठाणदृवियं राणियं सिंघमाणेहि"' ता तुरियं कीरउ गमणेण १५ पसाओ ।' नम्याए भणियं -

'जं इच्छंती हियए तुमए तं चेव मज्जा आइडुं ।

इकं उकंठीया चीयं पुण वरहिणा लवियं ॥ ६९६

अस्थि चिय पुचाइं अम्हाणं नस्थि एथ्य संदेहो[प. २३ ।]

जं संभरिया अजं महिवहिणा इंदसेषेण ॥' ६९७

२० भणिया करिणी - 'महे^६ ! सुयं तए सुभासियं -

जह किजइ विड्वालडउ लंघिजइ अप्पाणु ।

तो वरि गहिलिय ! तेण महु जो दंगडइ पहार्ण ॥' ६९८

करिणीए भणियं - 'सुंदरमेयं, पुञ्जतु मणोरहा ।' नम्याए भणियं - 'सलम्भणा ते जीहा । पुणो एरिसमासीवायं मम दिजाहि' ति भणंतीए २५ कारिओ दंडवासियस्स मज्जणभोयणाइओ उवयारो । अप्पणा वि कयमज्जाइ-सिंगारा परिहियविसेसुजलवत्थाभरणा दंडवासिओवणीयसिवियारुढा चलिया नयरामिशुहं । अंतराले दिडुं घडिजंतं^७ वहमाणं । तओ भणियं - 'तन्हाहया अहं, उत्तारेह मं जेणेथ्य महत्थेण पाणियं पियामि ।' तओ 'जमाणव-सि' ति भणंतेण उत्तारिया दंडवासिएण, पत्ता विमलजलभरियं सारणिं^८ । ३० तत्थ पाऊण पाणियं कुहियचेकणजंचाल^९भरियखड्हाए लद्वावसरा फेल्हुसणीमिसेण

^१ तप्यभिहं. ^२ संबोत्तो. ^३ गहेल'. ^४ 'वंसरा. ^५ 'वेहुयं. ^६ 'सेनेगो.

^७ महा. ^८ पाहाणु. ^९ जंतं. ^{१०} सारणी. ^{११} जंचाल०. ^{१२} पहुसण०.

झड ति निवडिया सहुए । तओ कयअहुहासाए – ‘अहो ! राइणा ममेयमा-
भरण’ पेसियं ति भणतीए सद्मालिपियं सरीरं । एत्थंतरे ‘हा सामिणि !
किमेयं ?’ ति भणभाणो समुहैमागच्छंतो – ‘अरे रे ! रायगिहिणि’ अप्पणो
भारियं काउभिच्छसि’ ति जंपमाणीए पहओ कहमेण दंडवासिओ । ‘अहो !
गहो’ ति कओ जणेण कोलाहलो । विगरालीकयलोयर्णा निलालियजीहा ५
सिवारवं^१ कुणंती पहाविया जणसमूहसमुहं – ‘अहो ! रायभारियं गहिर्लमुलवह
ति संचल्है रायउलं^२ जेण दंसेमि दुब्मासियफलं’ एवमालजालाई पलवंतीए
दंडवासिओ रायसगासं साहित्य पयत्तो – ‘देव ! सचमेयं –

अश्वह परिचितिझइ सहसं कंडुजुएण हियएण ।

परिणमइ अश्वह चिय कजारंभो विहिवसेण ॥ ६९९ १०

जओ सा वराई सयमेव देवसंगमूसुया मम विभन्नियं सोउण बहलोरमं-
चकंचुयं^३ चच्कियं तणुं तुरियं^४ कयसिंगारं मह वयणेण समारुढा सिवियं
ति । तयणंतरं “पञ्चकला लच्छी न हि न हि रंभा तिलोत्तिमा मयणघरणि”^५
ति दिसि दिसि समुद्दिया जणसमुलावा । मए पुण चितियं एयासि संतियं
रूपलायमं घेत्तूण देवस्स कए विहिणा निम्मविय ति । तओ देव ! न याणामि १५
किं तीए चक्खुदोसो ? किं जलं पियंतीए उत्तेडियं किमापि ? खडुतीरेण
गच्छंती धस ति निवडिया विगंधे जंवालंमज्जे । तओ गहगहिया इव जणेण
कीलाविज्जंती चेष्टइ । तओ राइणा संभंतेण भणिओ – ‘गच्छ गच्छ सिगंधं
ति, तिहुयणभूयवाइयमाणेहि’^६ । अहं पि एम तत्थ पत्तो चेव । तओ
दंडवासिएण समाँहओ चेवागओ तिहुयणो । भणिओ रना – ‘निरुवेहि को २०
एस गहो ? केणोवाएण नियत्तइ ?’ तिहुयणेण उग्घाडिया फुडपुत्थिया, निरु-
वियाइं गहलकखणाइ । सुचिरं परिभावित्तुण संलत्त – ‘देव ! एस उवाओ नाम
गहो’^७ । पुरिसित्थिया [३०]मिह माणुससंगमपाविऊण ताणमुष्प्यज्जइ । अस-
ज्जो मंततंताण, [४ २३B] एयस्स इच्छामंगो न कायद्वो । जं मगरईं तं चेव
दिज्जइ, न य चंकारिझइ ति तओ कालेण सयमेव उवसमइ ति । तओ नम्म- २५
यंसुंदरिभागधेयचोइएण भूयवाइएण भणिएण रना उग्घोसाचियं सवाहिरबमं-
तरे नयरे – ‘जो एयाए रायबल्हाए गरुए वि अवराहे कए मंगुलं भणिस्सइ
करिस्सइ वा, तमहं महादंडेण दंडिस्सामि’ ति ।

१ °मालभणं. २ समुहै. ३ °निहिणि. ४ °लोयणो. ५ सिवारवंती. ६
७ मंचलह. ८ °उल. ९ दुब्मासियं. १० सहस. ११ °कंचुयं. १२ तुरिय.
१३ °घरणो. १४ किमंपि. १५ जंवाल०. १६ °माजेहि. १७ सामा०. १८ गहो.
१९ सगाह०. २० णम्मय०.

६४ नम्मयासुंदरीए राइणो निमंतणं गद्देलचेष्टयकरणं य । [७००-७१३]

	अह सा पञ्चयहेउं जणस्त गहचेढ़ियं पयासेइ । हिंडइ घरं घरेणं पप्फोडंती कुलालाइ ॥	७००
	करथइ खप्परहत्था भिन्सं भग्गाइ कहिंचि जह लहइ । छड्हाविज्ज सहसा सह हिंडंतेहिं डिमेहिं ॥	७०१
५	चेकखलं दट्ठूणं लिपइ अंगं पुणो पुणो धणियं । सीसे ^१ खिवह क्यारं छारेण य गुंडइ सरीरं ॥	७०२
	जरचीरचीरियाहिं वेढइ अंगाइ दुगुणतिगुणाइ । दट्ठूण य निम्मलं मुंडे माली(लै?) सिरे कुणइ ॥	७०३
	जं जं रच्छाचीरं तं तं सवं ^२ पि निवसइ कडीए । करथइ गया य नच्चइ करथइ फेकारवं कुणइ ॥	७०४
१०	गायइ हसह य करथइ अन्नथ करेइ घोरधाहाओ । नारीए पुरिसस्स व निवडइ चलणेसु पहसंती ॥	७०५
	दिवसम्मि भमइ नयरे सुन्नघरे जुश्चदेउले वा वि । रति गंतुं छन्नं करेइ जिणवंदणाईयं ॥	७०६
१५	'रे जीव ! मा किलम्मसु एयाए लजणेजकिरियाए । जि चिय सहिंति दुक्खं ति चिय सुहभायणं होंति ॥	७०७
	सीलरयणं महग्धं किंच्छेण वि जइ तरिज्ज रक्खेउं । ता होज्ज मज्ज तुड्ही तिहुयणरजोवलंभे व ॥	७०८
	जइ जत्थ व तत्थ व जह व तह व रे हियय ! निबुइ ^३ कुणसि । ता दुक्हह तुह जम्मंतरे वि दुक्खं चिय न होइ ॥	७०९
२०	रे जीव ! भवे आसिर जत्थ व तत्थ व सुही य गयनिंद ! । जेण व तेण व संतुड्ह जीव ! मुणिओ ^४ सि तं अप्पा ॥	७१०
	जं सोढं जीव ! तुमे दुक्खं सुन्नमिम तम्मि दीवम्मि । भावेसु इमं सवं कित्तियभागो इमो तस्स ॥	७११
२५	हरिणीगेहम्मि तुमे सोढाउं कयत्थणाउ भीमाउ । ताओ संभरमाणो मा झरसु जीव ! एचाहे ॥'	७१२
	एवं अणुसासंती ^५ अप्पार्ण जामिणि ^६ गमेऊण । पुणरवि पभायसमए जिणमुणिगुणसंथवं कुणइ ॥	७१३

१ करथइहरथ खै. २ मीसे. ३ मध्वं. ४ गायइ. ५ निवुयं. ६ सुणिओ.

७ सोढाओ. ८ तासंती. ९ जासिणी.

पुणरवि तहेव नयरे वियरइ कयगीयनच्छणपयासा ।
अबदिणे घरदारे गायइ एयारिसं गीयं ॥

७१४

'पभणइ लोगो गहिलिया सुसुहिया ण अहं गहिलिया ।
जोएमि निरचञ्चभिक्षयं जा नासइ सयलं पि दुक्षतयं ॥'

७१५

[नम्मयासुंदरीए जिणदेवेण सह मिलणं]

८

एयं तीए गीयं निसुयं आसनमंदिरगण्णं ।

७१६

सुस्सावण्ण केणइ अचंतं विम्हियमणेण ॥

एयमउवं गीयं सम्मं हिययम्मि भावयंतेण ।

निरचञ्चसहसुणणा 'नायं न णु नम्मा^[प.२४ A]या एसा ॥' ७१७

कारणवसेण केणइ एरिसनेवच्छधारिणी एसा ।

10

तो निच्छयैनाणत्थं पुच्छजइ छन्नभासाए ॥'

७१८

इयं चितिऊण पुच्छह - 'रे गह ! तं कस्स संतिओ तस्स(?) ।

पूएसि कं चै देवं अवयरिओ किमिह पत्तम्मि ॥'

७१९

तीए बुत्तं -

'सवजगजगडणपरो जेण हओ भोहदाणवो चंडो ।

15

तस्संतिओ गहो^१ हं लीलाए एत्थ निवसामि ॥

७२०

तं चेव महादेवं स्मरं धीरं जमुत्तमं वीरं ।

पूएमि भन्तिसारं किं न मुणसि सावओ तं सि ? ॥

७२१

अवयरणकारणं पुण नाहं साहेमि तह वि नाओ सि ।

वचंति^२ अणिडुमणा बहवे^३ सागारिया लोया ॥'

७२२ 20

भणियं च सावण्ण वि - 'जह वि न साहेमि तह वि नाओ सि ।

हिंडसु जह मणइडु किं अम्हं तुम्ह बुत्तीए ॥'

७२३

इय जंपंतो सहसा ओसरिओ सावओ तओ ठाणा ।

चितह 'न हु सच्चगहो कारिमयं चेहुयं एयं ॥

७२४

साहिउकामा वि हमा न कहइ सच्चं जणस्स संकाए ।

25

ता पझरिकं गंतुं पुच्छिस्सं एत्थ परमत्थं ॥'

७२५

तो अणुमग्गं तीए हिंडइ केणइ अणज्ञमाणो सो ।

इयरी वि गहियभिक्षवा विणिगगया भोयणं काउं ॥

७२६

^१ पवास. ^२ भणेणा. ^३ नेच्छयं. ^४ एय. ^५ किंचि. ^६ गणो. ^७ विचंति,
^८ बहावे.

	नयरस्स नाहदरे ^१ जिन्नुज्ञाणे जणाममविहीणे । नागंघरयम्मि पत्ता उवविहु बोहए जीवं ॥	७२७
	‘रे जीव ! मा धरिज्ञसु निवेयं माणसे मणागं पि । दुहरुवं पि सुह चिय भावेज्ञसु सम्मेवं च ॥	७२८
५	एयाइ ^२ रच्छाचीवराइ ^३ मन्निज देवदूसाइ ^४ । रक्खेजह जेहिं दढं सवावायाण तुह देहो ॥	७२९
	जं पि य अंगे लग्गं कुहियं कहमविलेवणं एयं । सुहु सुयंधं नाणसु सीलंगं कुणइ जं सुरहिं ॥	७३०
१०	एयं पि अंतपत्तं(पंतं) [अन्नं] भावेज अमयरस[स]रिसं । एएण उवगगहिओ जं देहगिहे तुमं वससि ॥	७३१
	भणउ जणो एस गहो तं चिय भावेसु एस मोक्षो त्ति । एयपसाएण तुमं जओ विशुको सि मिच्छाओ ^५ ॥	७३२
	सोटवं दुहमेयं पाविजह जा न निगमोवाओ । एवं वि सहंतीए मे होही सुंदरं सवं ॥	७३३
१५	भणियं च—	
	ता निंति किं पि कालं भमरा अवि कुडयवच्छेकुसुमेसु । कुसुमंति जाव चया भयरंदुहामनिसंदा ॥	७३४
	इय भाविज्ञ सुइरं भम्म वेरगमगगहिया य । भुवणगुरुण जिणाणं संथवणं काउमारङ्गा ॥	७३५
२०	‘निम्महियमोहमला बंधवभूया जणाण सवेसि । जम्मजरमरणरहिया जयंतु तित्थेसरा सवे ॥	७३६
	भन्निज्युयाण जिणाणं जेसिं पयपंकयं थुण्टाणं । वच्चंति दुरंताइ ^६ दूरंदूरेण दुरियाइ ^७ ॥	७३७
	निटुवियक्म्मरिउणो ^८ केवलवरनाणदंसणसमिद्वा ।	
२५	सामयसुहसंपत्ता जयंतु ते जिणवरा सवे ॥	७३८
	सवेसि सिद्धाणं आयरियाणं च गुणस[प.२४ ३]मिद्वाणं । तह य उवज्ञायाणं नमो नमो होउ मे निच्चं ॥	७३९
	मोक्खपहसाहगाणं पाए पणमामि सद्वसाहूणं । सिवमगे सुहियस्स य नमो नमो समणसंघस्स ॥ ^९	७४०

१ नाहदरे. २ नगं. ३ एयाइ. ४ मिच्छाओ. ५ °वस्थं. ६ °रियाओ.

एवं सत्यभूयहित्या जाव कवलगहणं काउमारद्धा, एत्थंतरे सो वि
साकओ उडाणे पंचिसंति[मा]लोइउण कथदिसालोओ दारंतरेण समागओ
बागधरसत्त्वं । ‘भीयत्थो’ ति काऊण भणिया – ‘इओ निसीही ।’ नम्मयासुंदरी
निसीहीसहस्रवाणाओ स्त्रावलोयणरहंगी^१ व मरिउं च जीविया हरिसभरनिभरा
संतुत्ता । तओ – ‘सागर्यं निसीहियाए, वीसमह ताव महासावग ! इह सिणिद्धै-

५

तहच्छायाए जावाहमप्याणं संठवेमि^२ ।’ ताहे अणवसरो ति नाडं निसओ
तहाविहसिणिद्धतरुणैवल्लीए । नम्मया वि तुरियं तुरियं कयकइवयकवलाहारा
कालोचियविहियसरीरसंठवणा – ‘एहि एहि’ ति भणंती निगया संमुही ।
मञ्जुभरनिरुद्धकंठा निवडिया य तस्स चलणेसु रोविउं^३ च पवत्ता । सावगेणावि
महुरवयणेहिं आसासिउण भणिया – ‘महाणुभावे ! किं तं रोहसि ?’ ति । १०

नम्मयाए रुयमाणीए चेव सिद्धुं – ‘बहुकालाओ धम्मवंधवो तुमं दिट्ठो, नं य
लोयावंरा(यविंदा ?)ओ बीह[माणीए ?] मए वयणमित्तेणावि तुह विणय-
पडिवत्ती कया ।’ सावगेण बुत्तं^४ – ‘मुद्दे^५ ! मा एयनिमित्तं खेयमुवहसि ।
कयं चेव सबं तुमए एरिससाहम्मियपक्खवायमुवहंतीए, साहिओ तए निय-
भावो^६ गृद्धक्खराए वाणीए । मए वि लकिखओ चेव कहमभहा इत्थागओ ? १५

ति^७ । ता होसु सुविसत्था । सुणाहि मम वर्तं – अहं भरुयच्छनिवासी जिणदेवो
नाम वीरजिणसासणाणुरत्तचित्तो^८ मित्तो वीरदासस्स । सो वि इथ आगंतुका-
मेणेमेहिं घयभरियंसगडेहिं संपत्तो पोयठाणं । दिट्ठो^९ य मए तत्थ थिरधरि-
यजाणवत्तो अंसुजलोल्लियकवोलो^{१०} वीरदासो । पुच्छिओ य मए – ‘कओ
भवं ? किं च सोयाउरो^{११} लकिखयसि ?’ निवेइयं च तेण – ‘मए वब्बरंकूलगएण २०

हारिया नम्मयासुंदरी । गविड्डा सा बाहिरूभंतरे नयरे वहूणि दिणाणि । न से
पउत्तिमेत्तं पि उवलद्धं, न अम्हेसु चिढुंतेसु सा पायडा होइ ति कलिउण समागया
वयं । एयं मे उवेयकारणं, गेहं गंतूण पुणो वि भायसहिएण सिग्धं तत्थ
गंतवं । तुमं पुण कत्थ पतिथओ सि ?’ मए भणियं – ‘अहं पि तत्थ दीवे
गमिस्सं ।’ ‘जह एवं गच्छहिसि^{१२} तुमं तत्थ [न]म्मयं तं अत्थेण सामत्थेण २५

सष्वस्सेण वा मोयाविजासि ।’ मए भणियं – ‘जा तुह भायधूया सा किं मम
धूया न होइ ? अच्छह तुब्मे वीसत्था जाव ममागमणं ।’ अहं पुण ‘तं दिट्ठ-
ममोइयं मोत्तूण न पडिनियत्तामि’ ति कयपह्नो चलिओ [प. २५ A] म्हि ।

१ पविसंती०. २ °रासच्च. ३ °रहगी. ४ संतुत्ता. ५ मिणिकू०. ६ संठवेमि.
७ °तक्षा०. ८ रोविओ. ९ ने. १० बोत्तं. ११ सुद्दे. १२ °मोब्बहं०. १३ °भावे.
१४ डिव. १५ °चित्ते. १६ °भरीवं०. १७ हिट्ठो. १८ °कंबोलो. १९ सोयाभोरो.
२० वड्वरं०. २१ वच्छहिसि.

अंतरा य भम पोओ पडिकूलपवणेण दीवंतरं^१ नीओ । चिरकालेणाणुद्गूल-
पवणो पाविओ । तेण चिरेणोह पत्तो मिह । अचेसिया मए तुमं इत्थ, न कत्थइ
उवलद्वा सि । अज पुणासभावणिजरुवा वि 'अणवज्ञैभिक्खं माएमि' चि
सोऊण, कुओ इत्थ अणवज्ञसद्वो चि संकिएण पुच्छिया सि । तुमं पि
५ साहेहि एतियदियहेहिं किं सुहमणुभूयं, किं वा गदिल्लचेहणै हिंडसि ?' ।
एवं पुढ्हाए सिङ्गं नम्म[य]ए हरिणीओ आश्वभ वद्वमाणदिवसावसाणं नियच-
रियं । तं सोऊण समुद्दियसिय(?)रोमेण भणियं जिणदेवेण -

'धन्ना सि तुमं वच्छे अहदुक्रगारिए महासत्ते ! ।

सोमालसरीराए जं विसहियमेरिसं दुक्खं ॥ ७४१

10 सच्चो जणप्पवाओ मरह अखुडे न जीवए को वि ।

जं तह ताडिज्ञंतं पाणेहि न वजियं अंगं ॥ ७४२

धीराण तुमं धीरा जीए तह दारुणं महावसणं ।

सम्ममहियासियं सिय(?) न बालमरणे कया वंछा ॥ ७४३

तं धन्ना धन्नयरी धम्मीणं धम्मिणी तुमं चेव ।

15 जीए वसणमग्नुदे धम्मतरंडं न परिचत्तं ॥ ७४४

सीलवर्द्धणं भज्ञे पदमा लेहा लिहिज्ञए तुज्ञा ।

जीए नियबुद्धीए मेच्छाओ रक्खिओ अप्पा ॥ ७४५

[जिणदेवकयं नम्मयासुंदरीमोयणं]

संपद सुणेहि सुंदरि ! जाया तुह मोयणम्मि मह बुद्धी ।

20 वित्तव्यभीरुणं न हु सिज्जह एरिसं कज्जं ॥ ७४६

कल्हं च मए निसुयं एमा इड्हा दढं^२ नरिंदसम ।

नयरा दूरं जंती रक्खिज्ञह रायपुरिसेहिं ॥ ७४७

गस्यम्मि वि यड्वराहे एईए विपियं कुणह जो उँ ।

देह तणुं च पहारं सो पावह दारुणं दंडं ॥ ७४८

25 ता हरिउं न हि तीरसि धणेण वहुणा वि मुयह्न न हु मुच्छा ।

नवरं तु पक्खवाई ददमेसो पोयवणियाणं ॥ ७४९

तेसु सुहिएसु तूमह दूमेज्ञह ताण दुक्खलेसेण ।

तेसुमवराहकारिसु गाढं कोयाउरो होह ॥ ७५०

ता हं सुयणु ! पहाए रायघरासम्भवच्चारे भहे ! ।

30 ठाविस्समणेगाहं घयकुंभसयाहँ पंतीए ॥ ७५१

१ दीवंतर. २ अणविज्ञ. ३ महिल्लविष्टण. ४ संवण. ५ सोयणम्मि. ६ इह.

७ ओ. ८ सुयह.

धेतूण लडडयं तो ताहं फोडिज निइया होउं ।	७५२
मा मं पोक्करमाणं गणेसु कलुणं पि कंदंतं ॥'	७५२
उल्लब्ध नम्मया तो - 'नाहं एथारिसी महापावा ।	
एतियमत्थविणासं काहं जा निययबप्पस्स ॥'	७५३
जिणदेवेण बुतं -	५
'एवं कथमिम वच्छे ! कोवानलडज्जमाणसवंगो ।	७५४
मुंचीहि' धुवं मिच्छो ता होही सुंदरं सवं ॥	७५४
वितं च तं पवितं जस्स वओ' कुणइ मोयणं तुज्जा ।	
तुह लाभाउ न अओ गरुययरो मज्जा धणलाभो ॥	७५५
ता कुणसु मज्जा वयणं मा चिन्तं' कुणसु अब्रहा पुत्ति ! ॥' १०	
एवं कथसंकेओ जिणदेवो उट्टिओ तत्तो ॥	७५६
कयं च दुःखदियहे जहाइडुं नम्मयाए । तओ दोहि वि करेहि सो' पोडू-	
पिडुणं' कुणमाणो पोक्करिउमारद्दो घयसामी जाव हाहारवसुहलो' मिलिओ	
नयर[प. २१ B]लोगो । उग्घोसिओ य अब्रओ' सुंकसालिएहि - 'अहो ! भग्गो	
मग्गो संजत्तियाणं । अहो ! मृढो राया जो एयं महारवस्सिं दीवाओ न १५	
निद्वाडेइ' । एवंविहे जणुल्लावै निसामितो' राया चितेइ 'न एसग्गहो	
उवसमइ, किंतु अहिगयरा दोसबुड्डी भविस्सइ । इओ दीवंतरेसु अप्पसिद्धी ।	
नागमिस्संति पवहणाणि' ता जणभणियं निद्वाडणमेवोचियमेयाए ।' एत्थंतरे	
बहुजणपरिवेढिओ महया सदेण पोकारंतो समागओ रायसमीवं जिणदेवो,	
भणिउं' च पवत्तो - 'देव ! पोयवणियाणमइवंच्छलो त्ति पसिद्धीओ" वयं कयं- २०	
तवयणं भीसणं महोयहिमोगाहिऊणेहागया । एत्थ पुण एस ववहारो, केरिसीए	
मुंच्छायाए पडिगच्छामि ? योगाइं घडसयाइं लाभकए आणियाणि मे एत्थ ।	
पिच्छुउं देवो एसा पुररच्छाए नई बूढा ।	
काउं रिणं पभूयं संगहियं घयमिणं मए भूरि ।	
लाभेण होउ इन्हि मूलं दावेह नरनाह ! ॥	७५७ २५
ससिकासकु[सु]मधवलो वियरइ महिमंडले जसो तुम्हा ।	
सो पहु ! अवस्स नासइ एयाएं कहाइ भीमुए ॥	७५८
आहव[इ?] जस्स एसा दाविजउ तेण मज्जा घयमोळं ।	
मह विश्वती एसा मा कीरउ निष्फलौं सामि ! ॥'	७५९

१ सुंचुहि. २ बड. ३ चें. ४ सि. ५ ओहण. ६ 'सुहलो. ७ अब्राओ.
 ८ 'मितो. ९ पवाहणाणि. १० भानणिउ. ११ 'वणियाणंमयव. १२ पसिद्धिओ.
 १३ सुइ. १४ पिच्छलो. १५ निष्फला.

	पडिभणइ पत्थिवो तो - 'जा पीडा सत्थवाह ! तुह अजा । तचो अबभहियतमा वङ्गुह मह माणसे भइ ! ॥	७६०
	गहगहियाएँ इमाए कुविएहि वि किमिह तीरह काउं । एयाए अवराहे को दाविज्ञउ धणं तुज्ञ ॥	७६१
५	आहवई पुण एसा मह चेव किमित्थ अनभणिएहिं । दिन्ना मए तुहेसा दाउं न तरामि धयमोल्लं ॥	७६२
	जह भंडं चयमाणो मुंचइ सुंकस्स वाणिओ नियमा । तह एसा तुह दिन्ना भा कुण अम्हाणमवराहं ॥'	७६३
१०	आह पुणो जिणदेवो - 'गहगहियाए पओयणं किं मे । किंतु म सका गणिउं बला वि दंता गयमुहम्मि ॥	७६४
	नायं च मए महिवह ! एएण मिसेण निययदीवाओ । धाडेउमिमं इच्छसि छडुणमोल्लं' तह वि देसु ॥'	७६५
	हसिऊण भणइ राया - 'जइ एवं सत्थवाह ! मह रजे' । उसुंकं तुह भंडं एसा वाया मए दिन्ना ॥'	७६६
१५	'जइ एवं तो निययं कोवफलं पायडेमि' एयाए । इय भणिउं जिणदेवो दीहररञ्जुं करे घेतुं ॥	७६७
	बंधह जणपचकखं पहसंती सा वि तं इमं भणइ । 'किं एस चृडओ मे परिहिजइ राइणो दिक्षो ? ॥'	७६८
	तो जिणदेवो जंपइ - 'अज वि फोडिज्ञ धयघडे बहुए । एरिसआभरणाइं तो परिहिस्सं तुह बहूणि ॥'	७६९
२०	एवं दंसियकोवो घेतुं' वाहाएँ दिन्नउकोसो । जणपचयजणणत्थं गओ लहुं निययमावासं ॥	७७०
	थाणुम्मि व[प. २६४]धिऊण - 'झुंजसु दुन्नयफलाइं' बोसंतो । नियकिच्छम्मि ^१ पवत्तो जणो वि कुहुत्थिओ सत्थो ॥	७७१
२५	परितुद्वो जिणदेवो ताहे तं पडकुडीय छोहूण । पकखालइ पयकमलं अबभंगउवङ्गणं' कुणइ ॥	७७२
	मज्जावेहू [य] विहिणा परिहावह सुंदराइं वत्थाइं । अणुणेइ महुरवयणं कारई भोयणं सुहयं ॥	७७३
	भणइ य एसो ^२ - 'जत्ता सहला मह अज सुयण ! संजाया । ममामि तुज्ञ लाभे तिहुयणरजं मए पत्तं ॥'	७७४

१ °मोल्लं. २ रजो. ३ पार्डिमि. ४ रायणा. ५ घेतु वहाय. ६ °किच्छम्मि.
७ °छदंडग. ८ खुहराहं. ९ एसा.

वितेह नम्मया वि हु 'जमंतरबंधवो इमो नूर्ण । नस्या उद्धरिज्ञं जेणाहं ठाविया सगे ॥'	७७५
एवं पमोयसागरपडियाण परोप्परं दुविन्हं पि । सुहसंलावपराणं बोलीणो वासरो श्च त्ति ॥	७७६
तत्तो जिणंदेवेणं खणेण पउणीकओ नियथयोओ । रयणिसुहिं चिय तहियं आहढों नम्मयासहिओ ॥	७७७
'पच्छायावी कयाह शुज्ञो वि कहं पि मा हु तु(मु?)वेजा । इय संकाए सहसा मुक्को पोओ महावेगो ॥	७७८
कम्ममिम्मै समणुक्कुले सबं जीवस्स होह अणुक्कुलं । तत्तो य तक्खणेणं अणुक्कुलो मारुओ लग्गो ॥	७७९ १०
उवसंतसयलविघ्यो जिणदेवो वासरेहिं थेवेहिं । संपत्तो भरुयच्छे बंधवजणकयमहाणंदो ॥	७८०

[नम्मयासुंदरीए सयणाण सह मिलणं]

पट्टाविओ य तुरियं लेहों नम्मयपुरम्मि सयणाणं । लाभेण नम्मयासुंदरीवि(ए?) वद्धावणनिमित्तं ॥	७८१ १५
परिओसनिवभरा ओलंधि(?) उ(तु ?)रंगेहि पवणजवणेहि । सहदेव-वीरदासा सबंधवा तत्थ संपत्ता ॥	७८२
सम्माणिया य सबे जिणदेवेणावि हट्टुतुडेण । मिलियां य नम्मयाए तुट्टा उकंठियमणाए ॥	७८३
काउं कंठगगहाणं परोप्परं रोवियं च तह करुणं । उगिग्लियमणोदुकखा जिणदेवेणावि ते भणिया ॥	२० ७८४
'कजे समझकंते रुचे को इत्थ किर गुणो होह । अज्ञं सु नम्मयासंगमंम्मि नणु होह साणंदा ॥'	७८५
कयवयणधोवणाइं सबेसि सुहासणेसु बइठाणं । जिणदेवो बुतंतं जहदिड्डुसुयं कहह तेसिं ॥	७८६ २५
जह हरिया दासीहिं सुचिरं सेहाविया य हरिणीए । जह सामित्रं पत्ता तासि कवडगगहो य कओ ॥	७८७

१ जह. २ जिणं. ३ रेयणिसुहि. ४ आहहो. ५ कम्ममि. ६ समण. ७ मारुओ.

८ लहो. ९ हत्थ. १० सिलिया. ११ करण. १२ संगंमि. १३ बइड्हाण.

१४ शोचतं.

	दुक्खेण परिशाया दुखलं मोयाविशा य मेच्छाओ ।	
	जिणदेवेण सवित्थरमक्खायं जा गिहागमणं ॥	७८८
	तो नम्मयाइ दुखलं सवेसु वि बंधवेसु संकंतं ।	
	उससियरोमक्खवा सवे पलवंति तो एवं ॥	७८९
५	‘भो’ सोमालसरीरे ! कह एयं विसहियं तुमे दुखलं ।	
	कचविवरे पहडुं अम्हे सोढुं न हि तरामो ॥	७९०
	सुहलालिया वि सुहपालिया वि सयणा[प. २६ व]ण सुहु इडा वि ।	
	हा ! कह कम्मवसेण वसणसमुद्दग्म बुड्हा सि ॥	७९१
	किं नाम सा हयासा हरिणी तुह पुववेरिणी आसि ।	
१०	इयनिदियहिययाए जीए सेहाविया तं सि ॥	७९२
	एरिसनिग्धिणहियया दीमइ नारी न काइ जियलोए ।	
	सा उ अणजा पावा संजाया एरिसी कह णु ॥	७९३
	कह बालिसंभावाए सहिया तह तारिसी तए पीडा ।	
	कह नियज्ञरहियाए पाणा संधारिया तुमए ॥	७९४
१५	कह बालिमंभावाए तुमए संपाविया हमा बुद्धी ।	
	अगणियतणुदुक्खाए कवडगहो ^१ जं कओ तुमए ॥	७९५
	धन्ना सि तुमं वच्छे ! अम्ह वि पुवाइ ^२ अतिथ पुन्नाइ ^३ ।	
	जमखंडियवर्यनियमा मिलिया अम्हाण जीवंती ॥'	७९६
	इय सोऊणं बहुहा बहुसो उचवृहिज्ञ गुणनिवहं ।	
२०	तं ठविया रुयमाणी सा बाला अंवताएहिं ॥	७९७
	अह जिणदेवो भणिओ – ‘सञ्जण ! जिणदेव ! साहु साहु कयं ।	
	अवहत्थिऊण तत्त्वियवित्तं जं मोइया एसा ॥	७९८
	सुयणाण तुमं सुयणो उत्तमपुरिसाण उत्तमो तं सि ।	
	धम्मीण धम्मिओ तं साहम्मियवच्छलो तं सि ॥	७९९
२५	तुह सुंदर ! सवगुणा एणे मुहेण वभिमो कह णु ? ।	
	जलहिर्मिर्व व रयणाणं जेसि न पाविझई अंतो ॥	८००
.	साहम्मियधुरधवलो तं खलु सवस्स पूयणिज्ञो सि ।	
	इय गिष्हसु एयाओ बत्तीस हिरन्कोडीओ ॥'	८०१
	इय भणिरो सहदेवो पडिओ चलणेसु बंधुणा सद्दि ।	
३०	जिणदेवो वि पयंपह – ‘मा बंधव ! एवमाइससुँ ॥	८०२

१ जो. २ बालिसं. ३ राहो. ४ उत्ताइ. ५ उचाइ. ६ जकहस्मि. ७ माइसु.

तुह नेहिं ^१ ति भणिउं न मए मोयावियो हमा किंतु ।	८०३
साहम्मियवि काउं जिणसासणपक्खवाएण ॥	
साहम्मियवच्छलुं महाफलं वशियं जिणम्यवम्मि ।	८०४
जेण बडिजह धणवह ! जिणागमे एरिसा गहा ॥	
साहम्मियवच्छलुम्मि उज्जया उजाया य सज्जाए ।	८०५
चरणकरणम्मि य तहा तित्थस्स पभावणाए य ॥	
जिणसासणस्स सारो जीवदया निगहो कसायाणं ।	८०६
साहम्मियवच्छलया तह भत्ती जिणवरिदाणं ॥	
एगत्थ सबधम्मो साहम्मियवच्छलत्तमेगत्थ ।	८०७ १०
बुद्धितुलाएँ ठवियाइँ दो वि तुलाइँ भणियाइँ ॥	
जो मंदमर्ह पुरिसो न कुणह साहम्मियाण वच्छलुं ।	
जिणसासणस्स तत्तं न मुणइँ सो छेयमाणी वि ॥	८०८
एवं च महापुञ्च समजियं मोयणेण एयाए ।	
तुम्ह धणं गेणहंतो हारेमि ^२ न संपयं इत्थ ॥	८०९
दीणारेषेकेण दो पडियारा न चेव लब्धमंति ।	१५
एवं न होंति देविवि धणवह ! अत्थो य धम्मो य ॥'	८१०
आह तओ सहदेवो - 'जइ तुमए मोइया [प. २७ ४] निययधूया ।	
भण तत्थ किम्महाणं तुज्ज निर्य चेव तं कज्जं ॥	८११
अम्हेहिं किं न कज्जा उत्तमसाहम्मियस्स तुह पूया ।	
साहम्मियवच्छलुं महाफलं मन्नमाणेहि ॥	८१२ २०
मोयंतेण सधूयं निरीहचित्तेण अजियं ^३ पुञ्चं ।	
इन्हि पि तं निरीहो ता कह नासह तयं तुज्ज ? ॥'	८१३
एवं बहुप्पयारं विचितउत्तीहि बोहिओ संतो ।	
अगगढिय(?)दविखन्नो जिणदेवो गाहिओ वित्तं ॥	८१४
संपूर्हया य दोनि वि जिणदेवेणावि ते सपरिवारा ।	२५
जाओ परमाणंदो एवं सबेसि सयणाणं ॥	८१५
ठाऊण केइ दियहे परिवड्हियगुरुसणेहसंताणे ।	
आपुच्छय जिणदेवं सहदेवो पत्थिओ नयरं ॥	८१६
विभवह नम्मया तो जिणदेवं ^४ निवडिउण चलणेसु ।	
'देजाउ भम आएसो चेहुमि वयामि वा ताय ! ॥'	८१७ ३०

१ लिंगविदि. २ जिण. ३ वत्तकाए. ४ मुणह. ५ हारेमि. ६ अजियं. ७ देवे.
नम० १०

	सो वि तयं पडिजंयइ – ‘वत्थालंकारभूसियं काउं । पुति ! पयद्वृषु मग्गे होज विणीया गुरुजणस्स ॥’	८१८
	घेतूण नम्मयं तो सहदेवो पडिगओ सनयरम्मि । नम्मयजम्मदिणम्मि व वद्वावण्यं तओ विहियं ॥	८१९
५	नाणाविहकोसल्लियहत्था पच्चा समत्तपुरपुरिसा । आसीवायपवत्ता अक्खयहत्था य नारिगणा ॥	८२०
	पणमंति नम्मयाए पाए केई वियासिष्ठुहकमला । कुणइ पणामं केसिचि नम्मया नमणजोग्गाण ॥	८२१
१०	जो जत्तियस्स जोग्गो सम्माणं तस्स तत्तियं कुणइ । सहस त्ति वीरदासो मणपरिओसं विवङ्गुंतो ॥	८२२
	अद्वाहिया य महिमा पवत्तिया जिणहरेसु सद्वेसु । पडिलाभिया य मुणिणो फासुयधयण्टतमा(गा)ईहिं ॥	८२३
	कासी य नम्मया वि हु जिणच्चणं पहैदिणं तिसंझं पि । आवस्सगकरणेझं करेई समणीण सन्निहिया ॥	८२४
१५	सरियअणुहूयदुक्खा अणुसमयं बडुमाणसंवेगा । संजमगहेणेकमणा चेद्वृह गुरुसंगमा एसा ॥	८२५

[सुहत्थिसूरिणो नम्मयपुरे ओसरणं]

	अहं अचया कथाई चउदसपुविस्स थूलिभहस्स । सीसो दसपुवधरो तवतविओ उजायविहारी ॥	८२६
२०	संपहरायस्सं गुरु गामागरनगरपद्वृणपसिद्धो । विहरंतो ओसरिओ सुहत्थिस्सरी तहिं नयरे ॥	८२७

	जो सोमो वि णिक्कलंको, स्त्रो वि तवे अमंदो, समुद्दो वि खारहिओ, मंद- रागो वि जडतवजिओ । तहा स्त्रो इव पयावी, चंदो इव सोमदंसणो, सागरो इव गंभीरयाए, मंदरो इव धीरयाए, पईवो इव अचाणतिमिरमोहियाणं, कप्प- २५ पायवो ^१ धम्मोवएसफलदाणे, सारमोसहं मोहमहारोगस्स, घणाघणो कोवदा- वानलस्स, कुलिसपाओ माणमहीधरस्स, पवित्रराओ मायांमुयंगीए, पवणो लोहमेह ^२ [प. २७ ब] षडलस्स । तहा संजओ वि अबंधणो, सुगुत्तो वि सयलजण- पयडो, समिईपहाणो [वि] अवहत्थियपहरणो त्ति । अविय – धम्माधम्मविहश्च बंधवभूओ जियाणं सद्वेसि ।	८२८
३०	परहियकरणेकरसो जुगप्पहाणो विमलनाणो ॥	८२८

१ “ओगाण. २ मम्माण. ३ पयद्विण. ४ तिसञ्जण. ५ महणे. ६ मुडिवसा. ७ राष्ट्र-
स्स. ८ अमंदो. ९ पाहवो. १० साया०. ११ समीह०. १२ अथह०. १३ लिपाण.

सोउं तस्तागमणं सकोउहलो ^१ खणेण संचलो ।		
सयलो नरनारिणो वंदणहेउं मुणिवरस्स ॥	८२९	
सिही वि उसभदसो पमोयसमुहुसियवहलरोमंचो ।		
सयणसुहिपुराजुतो सविहीए ^२ समुच्छलिओ ॥	८३०	
चलिया य नम्यासुंदरी वि जणणीपुरस्सरा तुरियं ।		५
उच्छलियमहामोया रविउगमणे कमलिणि व ॥	८३१	
तिपयाहिणि ^३ करिता पंचगपणामपुड्डयं सदे ।		
संसंति समणसीहं क्यकरयलसंपुड्डा एवं ॥	८३२	
‘जय मुणिमहुयरसेवेजमाणलक्खणसणाहपयपउम ! ।		
दंसणमेत्तपणासियनयजणनीसेसपावमल ! ॥	८३३ १०	
संघसरोवरवररायहंस ! मिछ्छत्कोसियदिणेस ! ।		
दुक्खत्तेसत्तबंधव ! धवलजसापूरियदियंत ! ॥	८३४	
बहुकालाओ अजं अंकुरिओ पुच्चपायवो अम्ह ।		
जं दिट्ठो सि महायस ! अहदुल्लहदंसणो नाह ! ॥'	८३५	
एवं गुरुं थुण्टा वंदित्ता सेसमुणिवरे विहिणा ।		१५
उवविट्ठो गुरुमूले वंदारुजणो जहाठाणं ॥	८३६	
उवविट्ठाण य गुरुणा नवजलहरगहिरमहुरधोसेण ।		
पारद्धा धम्मकहा भयरसनिसंदसुंदेरा ॥	८३७	
‘भो भो ! सुणेह सम्मं चउगइसंसारसायरे बुहु ।		
विसहंति जेण जीवा तिक्खाइं दुक्खलक्खाइं ॥	८३८ २०	
जह जब्बधो पुरिसो पर्वन्चिओ निष्ट्राहिं धुत्तेहिं ।		
पड्ह गहिरंधकूवे कंटयमज्ञाम्मि जलणे वा ॥	८३९	
एवं अन्नाणंधा जीवा धुत्तेहिं ^४ रागदेसेहिं ।		
कयसंमोहा बहुसो नारयतिरिएसु हिंडंति ॥	८४०	
पाणवहासच्चगिराचोरेकाबंभपरिगहासचा ।		२५
अज्जियंवहुपावमर्ला पडंति नरयावडे केवि ॥	८४१	
निस्सीमारंभपरिगहेसु गिद्वा असंति गिद्व व ।		
मंसवससोणियाइं के वि नरा जंति तो नरए ॥	८४२	
तत्थ य छिंदणभिंदणउक्त्तणफालणाइ वि सहंति ^५ ।		
पञ्चंति कुंभियाए वेयरणिजलम्मि छुबंति ॥	८४३ ३०	

१ सुकोड़. २ सुविहीए. ३ विहीणी. ४ संपुड्डा. ५ दुक्खलंत. ६ धुत्तेह. ७ अजिय.

८ पारद्धमकहा. ९ हसंति.

	पोराई दुक्खाई नरएसु सहंति पापियो जाई । कोडिसमाऊ वि नरो को बजेउँ तरई ताई ॥	४४४
	मायाए मुद्रजयं कूडुलाकूडमध्यभंडेहि । वंचितु जंति केह वि तिरियगइँ कम्मधरतंता ॥	४४५
	बहुकूडकवडनडिया लंडुकोडाइश्वरणतिचिछा । मयकरहतुरंभाइसु वाहणतिरिएसु गच्छंति ॥	४४६
	जलयरथलयरखयरा मंसासी जीववायवा कूरा । लद्धूण वि तिरियतं हुंति पुणो नारया दीणा ॥	४४७
10	पतेयमणुयभावे जे धम्मं नायरंति [प. २८ ।] जिणभणियं । नारयतिरिएसु चिरं ते वि पयद्वंति बहुमोहा ॥	४४८
	जिणवययोसहजोगा अचाणंधत्तमूसरह जेसि । वामोहिजंति न ते रागहोसेहि॑ धुत्तेहि॑ ॥	४४९
	सम्मत्तनाणचरणाभरणेहि॑ अलंकिया कथपमोया । पावंति उत्तमसुहं देवतं पुण वि मणुयतं ॥	४५०
15	ता जाव म संपज्जइ सुदुल्हो खाइओ चरणजोगो । तम्मि पुणो संपत्ते नियमा पावंति निवाणं ॥	४५१
	तत्थ उदाहरण न गंधो(?) उवमाइयं सुहं सयाकालं । अणुहुंति॑ सबजीवा अपुर्णभवभावमावना ॥	४५२
	एवं नाउण जणा ! रागहोसाण निगहसमत्थं । पडिगिण्हह॑ जिणवययं जेणापुत्तरसुहं लहहा ॥'	४५३
20	एवं च सुरिमुहमयंकवज्जरियं देसाययं कञ्जलीहि॑ मायामाया- (आयामा ?)वियमाणाणं खणेणावगयं मिञ्चलतविसं । संजाओ केसि॑ चरणधरण- परिणामो, समासादियं॑ केहिं पि बोहिवीर्यंति । एत्थंतरे लद्धवसरेण पुच्छियं वीरदासेष - 'भयवं ! एसा अम्ह धूया भावियजिणवययाँ सरयससहरकिरणपुंज- 25 समुज्जलसीला किमे[रि]सावयाण भाययं संबुचा ?' ताहे भमवया विहियसुय- नत्तणोओगेण सम्मवधारिउण वज्जरियं - 'धम्मसीलै ! संसारे जीवाणं दोभि॑ भंडागाराणि संति - पुच्छागारं पावागारं च । जयौ च जीवस्स ठिईखण्य पुच्छा- गारारउ पुच्छपुदयं॑ लहह॑ तथा जीवो सुही होइ, जया य पावागाराउ पावमुदयमेह तथा जीवो दुही होइ । जया य दो वि उदिजंति तथा जीवो मिस्साईं सुहुदुक्खाई	

१ बजेड. २ तरह. ३ "गई. ४ लंडु. ५ "दोसेहि. ६ अणुहुति. ७ अपुण॑.
८ "जिणहह. ९ "पुच्छवर. १० "सासिच. ११ "वयण. १२ "सीला. १३ जासा.
१४ "सुषुक्षय.

वेष्टइ । जं च उक्तहं तत्त्व ब्रह्मसो होइ । ता म्याए द्वैह श्वाए सुकुलजम्मो
सिंहवरधम्मो रुक्मिनीसुखथा खोगोवभोगसंपद्या - एयमस्मवं^३ पुचो(ओ)दय-
माहप्पं । जं पुणो भशुयो विरामो, सुखदीवे चाग्मो, वेसाहि इरण, तहाविह-
इरुप्पजायणाकर्णं - एयं यहावलं पावेद्यपायफलं त्ति ।' पुणो पण्मित्तुण
वीरदासेण पुच्छियं - 'भयवं ! कहं पुण दुर्गमेयमेयाए उवंजियं ? ति नाउ-५
यिच्छामि, तो विसेसेणाणुगगहनिमित्तं साहेउमारद्दो । अविय-

[नम्मयासुंदरीए पुच्छवभववण्णा]

अत्थ कलिंजय(र)विसए गामो सिरिमेलउ ति नामेण ।

तथ सिरियालनामो एगो कुलपुचओ होत्था ॥ ८५४ १०

तस्य य सुर्वकलिया सिरिप्पभा भारिया सिणेहवड ।

गरुयाणुरायकलिया ताणं कालो सुहं जाह ॥ ८५५

अच्छदिणे सिरिपालो समाणमित्तेहि एवमुळविओ ।

'गंतूण अमुगगामं लूडेमो अजरयणीए ॥ ८५६

जो कोइ तथ ला[प २०८]भो तस्सद्दं तुज्ञा सेसमम्हाणं । १५

दिआहि जहाजोगं विभजिस्सामो य तो अम्हे ॥ ८५७

किं तस्स जीविएणं नरस्स रंड इ विगयवचसाओ ।

जो चारणेहि निवं न हु गिज्ञाइ दंतिदंतीहि(?) ॥ ८५८

सोङ्गण समुळावं सिरिप्पभा ए पिओ निओ भणिओ ।

'मा नाह ! कुणसु वयणं एएसि पावमेसाणं ॥ ८५९ २०

धणधबसमिद्धप(घ)रं मोचूण कुणंति रोरियमणेगे ।

धणसामिपहावहया चुक्तिं सधे(गे?)हभोगाणं ॥ ८६०

पेच्छाई छीरं वरओ मंजारो न उण लउडयपहारं ।

पेच्छांति परेसि धणं निययं मरणं न पेच्छांति ॥ ८६१

जे हुंति नरा दुन्था धरितं न तरंति अच्छहा जीयं ।

ते खलु चोरियज्जयं रमंति इरितं व मरितं वा ॥ ८६२

तं पुण धमसउओ विलससु नियसंपइं सया मुझओ ।

सहुणहुणं सयं^४ अलाहि चोरेक्करणेण ॥ ८६३

^३ चेष्ट, ^४ एयगणग्वं, ^५ पुण०, ^६ डवंजियं, ^७ तस्सधं, ^८ पच्छाह, ^९ चट्ठीर,
१० मधातो, ^{११} लिषय गरण, ^{१२} संपहै, ^{१३} सहाणेट्टेण, ^{१४} मयं, ^{१५} चोश्वां०,

	लोहमहागहगहिओ सिरिपालो संठवेह नियदहर्ण ।	
	‘नाहं करेमि एयं दहए ! तं थेहु सुविसत्था ॥’	८६४
	अकहिता धरणीए रथणीए निगओ सगेहाओ ।	
	सहस त्ति ताण धाडी पडिया हिष्ठच्छिए गामे ॥	८६५
६	सधद्वा गामभडा पयद्वमाओहणं महाघोरं ।	
	भगा य तहा धाए अपुलग्गा पिहुओ कुटिया ॥	८६६
	दहुणं हम्ममाणे नियजोहे कोवजलणपञ्चलिओ ।	
	चलिओ तेसि समुहो सिरिपालो साहसरहाओ ॥	८६७
१०	सो एगोऽणेगोहिं समंतओ बाणघायजञ्जरिओ ।	
	पडिओ मेहणिवीढे संपत्तो दीहरं निहं ॥	८६८
	आयभिऊण एयं सिरिप्पहा मुच्छिया गया धरणि ।	
	कहकह वि लद्वसन्ना कासि पलावे बहुपयारे ॥	८६९
	तचो वि सुश्रपु(वु?)न्ना अहुवियहु वर्णतरे भमिरी ।	
	कालिजरंगिरिमूले संपत्ता आसमं एगं ॥	८७०
१५	दिहा य तावसीहिं दयापहाणाहिं महुरवयणेहिं ।	
	बोलाविऊण भणिया – ‘भदे ! कि इथ रुषेण ॥	८७१
	जह रुपसि जह वि विलवसि तिलं तिलं जह वि कप्पसे अप्पं ।	
	तह वि न वलंति पुरिसा विहिणा उदालिया जे उ ॥’	८७२
२०	तो सा जंपह – ‘भयबह ! न कयाह वि मग्ग(ज़ा) खंडिया आणा ।	
	ता कीस सो पउत्थो मए तहा बारिओ संतो ? ॥’	८७३
	तावसीए भच्छइ –	
	‘जह वि न ग(इ?)च्छह गंतु बारिझइ जह वि निद्रबंधूहिं ।	
	तह वि हु बच्छ पुरिसो पगद्विओ कालपासेहिं ॥	८७४
	किं तस्स सोइवं धम्मिणि ! चितेहि अप्पणो धम्मं ।	
२५	जम्मंतरे वि जत्तो दुकखाण न भायणं होसि ॥	८७५
	एसो चिय वणवासो मूलं सदेसि होइ सुकखाणं ।	
	पियविप्पओगदुक्खं सुविणे वि न दीसए एत्थ ॥	८७६
	न सुणंति फहसैवयणं आणं न सुणंति कस्सह क्याहै ^१ ।	
	न सुणंति कलहवयणं वणवासी सवहा [प. २९ अ] धम्मा ॥	८७७

^१ दहुण, ^२ काकिनर, ^३ फरस, ^४ कयाह.

इयं यालिङ्गाइ वंशं दुहियाण जियाण कीरह परिशा ।		
तपिंजाइ निष्ठगी नवनवसमिहाहि॑ पहंदियहं॑ ॥	८७८	
कायवा गुरुभत्ती गुरुआणापालणम्म जहयवा(वं?) ।		
इच्छाइ अम्ह धम्मो सुहकरणजो सुहफलो य ॥'	८७९	
एमाइ भणंतीहि॑ सिरिप्पथा बोहिया तहा ताहिं॑ ।		५
जह तासिं चिय भूले सथराहं तावसी जाया ॥	८८०	
तो पवणुरागदोसा परिसुद्धायारपालणुजुत्ता ।		
विहिणा कयसञ्चासा उववजा वंतरनिकाए॑ ॥	८८१	
सअणाडियपरिवारे नम्मयनहरक्खणम्म अभिउत्ता ।		
परिहिंडइ सच्छंदा कीलंती नम्मयतडेसु ॥	८८२	१०
कारंडहंससारसरहंगपमुहेहि॑ बहुविहंगेहि॑ ।		
चितह॑ य जलं रेवं निज्ञायंती सुहं लहइ॑ ॥	८८३	
उच्छलिय विलिङंते पिङ्टुंती नम्मयाइ कलोले॑ ।		
चिदुह॑ पलोयमाणी अतित्तचित्ता चिरं तं पि॑ ॥	८८४	
कत्थइ हत्थिकुलाइ॑ वणमहिसिकुलाइ॑ नम्मयजलम्म ।		१५
उब्बुहुनिब्बुडण्णवावडाइ॑ तूसइ॑ पलोयंती॑ ॥	८८५	
आरुहइ॑ विज्ञसेले पेच्छाइ॑ विज्ञाडविं॑ विसेसेण॑ ।		
रुरुज्ञगवयेस्त्रयरकुलेहि॑ परिमंडिउद्देसं॑ ॥	८८६	
सहूलसरहचित्तयसीहाइजिएहि॑ मीमस्त्रवेहि॑ ।		
घेपंतपलायंतेहि॑ संकुलं तं महारन्म ॥	८८७	२०
इच्छाई॑ रमइ॑ विसे(सए॑) नचंतंसिहंडिमंडलीरम्मे॑ ।		
निज्ञायइ॑ संज्ञगिरि॑ कीलइ॑ तत्थेव गंतूण॑ ॥	८८८	
सुचिरं परिभमंती केलिकि॑(पि)या सा कयाइ॑ दच्छीय॑ ।		
विज्ञगिरिस्स नियंबे॑ ज्ञाणत्थं॑ मुणिवरं॑ एंगं॑ ॥	८८९	
नासानिरुद्धदिं॑ संवरिर्यासेसइंदियपयारं॑ ।		२५
मेरुमिव॑ निष्पकंपं॑ एगगगमणं॑ महासमणं॑ ॥	८९०	
जाईए॑ पच्चएणं॑ कीलारसिया॑ तओ॑ तयं॑ दहुं॑ ।		
सा परिचिंतइ॑ 'एयं॑ चालेमि॑ कहंचि॑' ज्ञाणाओ॑ ॥'	८९१	

१ इया. २ पयवि॑. ३ इसमणा॑. ४ अप्पहनिष्पुहण॑. ५ ग्राववब॑. ६ इहाए॑.

७ तर्वत॑. ८ संचरिया॑. ९ कहिंगि॑.

	परिचितिऊण सहसा शुचैँ अद्वृद्वृहासमझीयं । गुह्यकुहरुद्धियपदिरवसराविषयलजीवं [च ?] ॥	८९२
५	दद्वृण तं अभीयं तहे दंसेह घोरसहूले । गुंजारवभरियनहे विगरालघुहे समुहर्मिते ॥	८९३
१०	सुनिरुद्धदिद्धियसद्(र)सस तस्स तद्व(न व)ते भर्कजो जाया । ताहे उक्षिविअर्ण मुंचृह तं जलहिमज्ञाम्बि ॥	८९४
१५	तुच्छम्बि जलहिनीरे सवत्तो परिमिलंतगुरुक्ले' । तत्थ वि य अबीहंतं नेई' [पुण] पुष्टाणम्बि ॥	८९५
२०	तत्थ य दंसेह पुणो पुलिदवंदाहै भीमरुवाहै । 'छेदह भिदह [मारह]' भणमाणाहै अणेगाहै ॥	८९६
२५	[एस] भएण [ण] जिप्पह कलिऊण करेह चित्तहरणत्थं । उबभडवेसविलासिणिरुवं चाहृणि' कुणमाणं ॥	८९७
३०	तेणावि अक्यखोहं पसंतहियं महाशुणि नाउं । उव[प. २१ व] संतमणा देवी सपञ्चयावाँ विचितेह ॥	८९८
३५	'एसो कोइ महप्पा तीरह न हु चालिउं गुमाणाओ । किं वद्व(ह)ह सिहरिनाहो पहओ वि पयंडपवणोहिं ॥	८९९
४०	तो हुई मए विहियं किलेसिओ एस जं महासत्तो । नीसेससत्तमुहओ वड्हतो सुद्धज्ञाणम्बि ॥	९००
४५	कोउगमित्तेण मए इमस्स झाणंतरायमारद्धं । कीलस्स कए नूणं पवीलियं तुंगंदेवउलं ॥	९०१
५०	उत्तर्मसत्तो धीरो चलिओ न वि एस सुद्धज्ञाणाओ । पत्तं च मए पावं पावेकमणाह पावाए ॥'	९०२
५५	एवं पच्छायावं उवहमाणी मुणिस्स चलणार्ण । पुरओ कयप्पणामा खामेह मुणि सुपरिणामा ॥	९०३
६०	'भयवं ! खमाहि' मज्जं अवराहमिमं महामहंतं पि । पविखत्तं नियसीसं मया तुहंके महाभार्यै ! ॥	९०४
६५	धिद्वी मह देव[से] माहप्पमुर्वकिखऊण तुह जीए । खलियारणा खलाए कया पयद्वृस्स सिवमग्गे ॥	९०५

१ गिह०. २ सुबुनिं. ३ °बेलो. ४ नेह. ५ °वंडाह. ६ चाहणि. ७ सपञ्चाया.
८ डुड. ९ °माणम्बि. १० तुम०. ११ डत्तग०. १२ खमाणि. १३ °मावा.
१४ माहप्पमडत्रिक०.

डज्जाइ मणो महायस ! दुच्चरियमहानलेण एषणं ।	
विज्ञावसु तं सुसंजय ! मं भीमसु(सीचसु?) वारिधाराए ॥ १०६	
अशाश्वमोहियाए बालिसभावाइ खमसु मे दोसं ।	
बालकओ अवरहो कोवं म जणेह जण्याणं ॥ १०७	
खम खमसु भर्हरिसि ! तुमं खमिउं जाणासि तं चिय न अओ । ^५	
नहि ^६ चंद्रमंडलाओ पडंति अंगरधाराओ ॥' १०८	
एवमणेगप्यरं स्वार्मिंति पासिऊण मुणिवसभो ^७ ।	
उवसंतो उवसग्गो त्ति पारए झाणमइपुञ्चं ॥ १०९	
पभणइ - 'सुमाविगे' ! मा बीहसु साहृण होइ न हु कोवो ।	
सहयारपायवाओ न निवगुलियाण उप्पत्ती ॥ ११० ^{१०}	
किं च निसामेहि फुडं उवएसं वजरेमि जिणभणियं ।	
जिणसाहुचेह्याहं आसायंतो जणो मूढो ॥ १११	
अजेह महामोहं अणंतसंसारकारणं घोरं ।	
जेण न पावह अच्छं नारइतिरियाह्यादुरियाणं ॥ ११२	
हासउजियं पि कम्मं वेयइ दुक्खेण कह वि रोयंतो । १५	
अच्छजणस्स वि विसए विसेमओ जिणमयवएसु ॥ ११३	
एकसि कए वि दोसे अणुहवइ जिओ असंखदुक्खाहं ।	
जिणसाहुचेह्याणं पडणीओ होज मा कोइ ॥ ११४	
जह वि तुह नासि रो(दो ^१)सो तहा वि तुमए उवजियं पावं ^२ ।	
इय [पच्छ]यार्वपराएँ नवरं उवसामियं बहुयं ॥ ११५ ^{२०}	
तो होज इओ सुंदरि ! जिणमुणिभता विसुद्धसम्मता ।	
झोसेसि ^३ जेण सवं पावं एयं पि अच्छं पि ॥' ११६	
उप्पाह्यसम्मतो सो साहू नम्याइ देवीए ।	
काऊण धम्मलाभं चलिओ नियवंछियविहारं ॥ ११७	
देवी संवेगपरा भवभमणभएण भावियसुभावा । २५	
सवं मुणिवरभणियं आयरइ जहडियं तुडा ॥ ११८	
पंथपरिब्मट्टाणं मग्गं दंसेह समणसमणीणं ।	
तकरवग्धाइभया सा रक्ष्वइ निच्च सञ्चिहिया ॥ ११९	
तण्हाछुहा[प. ३० ^४]भिभूयं संघं दट्टण अडविमज्जाम्मि ।	
निम्मेह गोउलाइं विउलाइं भत्तपाणट्टा ॥ १२० ^{३०}	

१ महा०. २ महि. ३ °वसभा. ४ सुसावगे. ५ फयं. ६ °यात्रप०. ७ झासेसि.
नम० ११

	चेष्यन(ज)इपडणीयं उवसामइ देवसत्तिओ सवं ।	
	कुणइ जिणचेइएसुं तिकालं पूयमणुदियहं ॥	१२१
५	चेयावचं निचं वच्छलुं तह समाणधम्माणं ।	
	कुवंतीए सावग ! पुन्रं समुवजियं तीए ॥	१२२
	साहूवसग्गपभवं खवियं पावं पि ताव अइबहुयं ।	
	किन्चि पुण सावसेसं न निद्वियं चिकणत्तेण ॥	१२३
	एत्यंतरमिम आउक्खणेण सा देवया चुया तत्तो ।	
	उववश्चा कुच्छीए एसा महदेवघरणीए ॥	१२४
१०	जं नम्यानइं पह यडिबंधो आसि तम्मि कालम्मि ।	
	तेणं चिय जणणीए जाया नम्जणे सङ्घा ॥	१२५
	एवं दुन्नि वि सावग ! कयाइं एयाए पुन्रपावाइं ^१ ।	
	अइबलवंतं पुन्रं पावं पुण तारिसं नासि ॥	१२६
	जेउण आवयाओ मिलिया तुम्हाण पुन्रमाहृप्पा ।	
	बलिएण दुव्वलो जं जिप्पइ तं किमिह चोजं [व ?] ॥	१२७
१५	पावं ति(वि) पुवभवियं इमीए जायं निकाडयत्तेण ।	
	जं वावियं सुपर्तं मज्ज(हा ?)फलं होइ दाणिं च ॥ ^२	१२८

[नम्यासुंदरीए दिक्खागहणं]

	एवं च निसामिती महम चिय नम्या गया मोहं ।	
	जाया य समास्तथा [चे]लंचलपवणसंगेण ॥	१२९
२०	भाणी य पणमिऊणं - 'भयवं ! तुब्मेहिं मुद्द उवलद्दो ।	
	निम्यलनाणच्छीए जहाडिओ मज्ज तुत्तंतो ॥	१३०
	केवलिजिणाण विरहे जुगप्पहाणेहि दाणि तुब्मेहिं ।	
	धा(धी ?)रिज्जइ तत्थमणं संमयवोच्छेयदच्छेहिं ॥	१३१

गुरुणा भन्नइ -

२५	'सुन्नम्मि तम्मि व(र ?)चे मुंदरि ! हियम्मि आसि जे धरिया । तेमिं मणोरहाणं पन्थाओ सुंदरो एसो ॥'	१३२
	वियसंतवयणकमला वंदित्ता वयइ नम्या - 'भयवं ! । जह आणवेह तुब्मे वसइ [इ]मं माणसे मज्जं ॥'	१३३

सुगुरुं मग्गतीए पत्तं तुह दंसणं मए सामि ! ।		
अब्भुद्वियाए वयभारधरणबुद्धि धरंतीए ॥	१३४	
आपुच्छिजण जणए करेमि ता तुम्ह तुरियमाण ति ।'	१३५	
भणइ गुरु वि - 'अविघ्नं मा पडिबंधं करेज्ञासि' ॥'	१३५	
वज्जरइ गिहं पत्ता सबं चिय गुरुजणं विणयसारं ।	५	
'दिहो नाणाइसओ सुहत्थियूरिस्स तुब्मेहिं ॥	१३६	
जं किंचि मज्ज अंगे मणवर्यकाएहिं जोहिं जं रह्यं ।	१३७	
तं सबं चिय नज्जइ समक्खमेयस्स संजायं ॥	१३७	
अणुहूयबहुद्वाए सुमरियनियपुद्वजम्मकम्माए ।	१३८	
ता एयपायमूले जुत्तं मे समणगुणधरणं ॥'	१३८	१०
पडिभणइ गुरुजणो तं - 'पुत्ति ! तुमं सुद्द वल्लहा अम्ह ।	१३९	
किं तु तुह तम्म वयणे अम्ह सिषेहेण किं सिडुं ? ॥	१३९	
सोउण दुम्महाइं तुमए सोटाइं दुक्खलक्खाइं ।		
मत्तं(मवं ?) अम्हाणं पि हु पटु(च)इओ हंदि सद्वेसि ॥	१४०	
किं तु वयं गुरुकम्मा लतम(न तरा)मो दुद्धरं वयं धरिउं ।	१५	
धन्ना य तुमं इक्का अंगीकाउं [प. ३० B] इमं महसि ॥	१४१	
पद्मा[विज्ञ]हि वच्छे ! अम्हं पि य धोहणं करेज्ञासि ।		
भावियजिणवंयणाणं वयगहर्णनिवारणमजुत्तं ॥'	१४२	
इय पमुहृयहियएहिं दिक्खामहिमा गुरुहिं पारद्वा ।		
धोमाविया य अमरी कया य अद्वाहिया महिमा ॥	१४३	२०
पडिलाभिया य विहिणा समणा समणी य फासुदवेहिं' ।		
सम्माणिओ य सम्मं समानधम्माण समुदाओ ॥	१४४	
दिन्नमवारियसत्तं भग्गणयगणस्स वहिंओ तोसो' ।		
विहिया य विसेसेणं पूया नियसयणवग्गस्स ॥	१४५	
सोहणदिणम्मि तत्तो न्हायालंकाररीरियावयवा ।		२५
चलिया सिवियारुढा थुच्वंती' मह(मागह)गणेण ॥	१४६	
वज्जंतगहिरतूरं मंगलगीयाइं दिसि दिसि सुणंती ।		
पत्ता वसहिसमीवं उत्तिआ [त]ओ [य ?] सिवियाओ ॥	१४७	
होउण गायचा[ई ?] काउं तिपयाहिण" मृणिवहैस्स ।		
पभणंति कयंजलिणा जणणीजणया मृणिगईदं ॥	१४८	३०

१ सुनुरं. २ गग्गतीए. ३ जामि. ४ वह०. ५ कम्मगए. ६ दुस्सहाय.

७ जिणतयण०. ८ गहरण०. ९ देवेहिं०. १० तासो. ११ लंकारेरीरिया०. १२ मुच्चंती.

१३ गहिसेस. १४ वहिण. १५ वयस्स.

	‘भयवं ! एसा अम्हं अहपिया नम्या वरा धूया । संसारभउविग्गा इच्छइ संजमभरं’ वोदुं ॥	१४९
	एयं सीसिणिभिक्खं तं गेण[ह] दिज्ञमाणमग्नेहिं । तुम्ह सरणागयाए जं जुत्तमिमीऐं तं कुणह ॥’	१५०
५	आह गुरुः – ‘जुत्तमिणं धन्ना एसा पुरा सुकयपुन्ना । तुन्ये वि नूर्णं धन्ना जाण कुले वड्डिया एसा ॥’	१५१
	दिक्खा य तओ दिक्खा तीए पच्चक्खमेव सयणाणं । जिणभासिएण विहिणा सुहत्थिनामेण मुणिवड्णा ॥	१५२
१०	अभिवंदिया य विहिणा तत्तो सयणोहिं मुईयहियएहिं । दिक्को आंसीवाओ – ‘नित्थारगपारगा होसु ॥	१५३
	देवगुरुपसायाओ संपुञ्चमणोरहा तुमं जाया । अम्हाण वि संपत्ती एरिसिया होज्ज कइया वि ॥’	१५४
	उवृहिऊण बहुसो पुणो पुणो वंदिऊण भत्तीए । वड्डियहरिसविसाओ सयणगणो पडिगओ गेहं ॥	१५५
१५	इयरी वि वसुमईए पवत्तिणीए समपिया गुरुणा । दुविहपयारं सिक्खं पगिन्हिया विणयनयनिउणा ॥	१५६
	तूसइ मारिजंती अणुग्गहं मुण्डै वारिया संती । चोइजंती वि खरं न चेव पडिचोयणं कुणइ ॥	१५७
	दिवसेण वि जिह्वाए विणीयवयणा करेइ सा विणयं । तवमाणगुणडा(ड्हा?)णं गुरुबुद्धीए कुणइ किच्चं ॥	१५८
२०	छट्टुमाइरुवं तवइ तवं गुरुजणस्म आणाए । सोसेइ नियं देहं सुमरंती पुबदुक्खाइ ॥	१५९
	पत्ता(च्चा)इसया तुरियं अहिया[है] विजियदुज्जयपमाया । एकारस अंगाइं पवित्तिणीए पसाएण ॥	१६०
२५	भरभावियसुचत्था संतत्थाऽसवभवाण य दुहाणं । संजाया गुरुगोरवपयं विसेसेण समणीणं ॥	१६१
	पावियसुहपरिणामा जा नम्यसुंदरी तवं चरइ । एत्थंतरमिम वसुमझपवत्तिणी [प. ११४] पाविया सगं ॥	१६२

१ गंजभसर. २ त. ३ ममीए. ४ गुरु. ५ बुज्जे. ६ तूण. ७ वयणा. ८ मत्तो.
९ बुवहिं. १० जासी. ११ पगिसिह्या. १२ मुहणइ.

[नम्मयासुंदरीए पवत्तिणीपयठवणा]

जोग ति॑ जाणिऊणं ठविया गुरुणा पवत्तिणी एसा ।	९६३
जणयंती आणंदं समणीसंघस्स सयलस्स ॥	९६४
तो गुरुणाणुआया साहूणिजणउचियउञ्जयविहारा ।	९६४०
गामनगरेसु विहगइ बोहंती धम्मिए लोण ॥	९६५
सब्बतथ नियदचरियं सविन्थरं साहिऊण संविग्गा ।	९६५
समणीण सावियाण य विसेमओ देइ उवएसं ॥	९६६
साहूसु साहूणीसु य - 'वयभंगमणं पि मा करेज्ञासु ।	९६६
दुक्खेहिं दारुणेहिं जइ ता पत्तेहिं न हु कजं ॥	१०
अन्नाणमोहियाए पुष्पभवे मुणिवर्गे मण एगो ।	९६७
काउम्मगम्मि ठिओ घुच्छड नवत(न य व)ति कोहुण ॥	९६८
उवसगिगओ महप्पा घुमिओ मणयं पि नेव ज्ञाणाओ ।	९६९
बद्धं च मण पावं जस्म विवागो इसो जाओ ॥"	९६९१५
वयपरिणामतवेहिं किसियंगी भा चिरेण कालेण ।	९७०
तारिसिया संजाया सयणा वि जहा न लक्खंति ॥	९७१
जे आसि सिरे केसा अद्कुडिलतरंगमच्छहच्छाया ।	९७१
ते कासकुसुमधवला विरल च्चिय केइ दीमंति ॥	९७२
आयंससमच्छाया आसि कवोला वि जे समुन्नाणा ।	९७२
तवसोसियदेहाए जाया खल्ला दढं ते वि ॥	९७३
सोमालमंग(स)लाओ अंगुलिओ आसि हत्थवाएसु ।	१०
परिसुकक[हु]घडिय व अब्रुवं गया ताओ ॥	९७३
सेयपडपाउयंगी तणुइं शूलं व मुणइ न हि कोइ ।	
मदो वि तागमहुरो न अन्नभावं गओ तीण ॥	

[नम्मयासुंदरीए कूवचन्द्रगाम पद विहगण]

इओ य जप्पभिई॒ जाणिओ॑ जणएहिं॑ नम्मयापरिच्छागवुत्तंतो॑ तप्पभिई॒ चेव २५
अवहत्थिओ॑ कूवचंद्रोदंतो॑ । रिसिदत्ता वि अन्नायपुत्तावराहा न कोइ तर्ति
करेइ ति माणेण न तेसिं वत्तमन्निस्मइ । चिरस्म समागएण महेसरदत्तेण
हयमाणेण साहियं सयणाणं जहा - 'सुन्दरीवे रक्खवसेण खइया मम दह्या,
अहं पि किच्छेण वारिवसहं मरिऊण पलाणो नेण जीविओ इन्हि ।' एयं

१ जोगचित्त. २ संविग्गा. ३ तणुइ. ४ ग्राषभियं. ५ जाणिडं. ६ चडोदत्तो.

सोउण जाया सोआउग रिसिदत्ता, रोयमाणी कहकह वि धीरविया सयणव-
गेण । तह वि तीए माणाइमएण न जाणाविओ एम वइयरो जणयगिहे ।
महेसरदत्तो वि क्यकलत्तंतरसंगहो अपरिच्छत्तमावगधम्मो नम्यासुंदरिकारिय-
चैहए पूयणवंदणाइ कुणमाणो चेह्हइ । परोप्पगमणागमणाभावाओ कूबचंद्रे
५ नयरे न केणावि विज्ञायं नम्यासुंदरीए आगमणं पवयणं वा । एवं च काले
वज्ञमाणे अब्या पवत्तिणीए सामच्छियाओ साहृणीओ - 'जह भे रोयहे
ता कूबचंद्रेण विहारं करेमो ।' ताहिं भणियं - 'भयवई' पमाणं । 'तो खाहं
तुझे तत्थ गयाओ मम नामं मा [प ३१] कहेज्जह, "पवत्तिणी" पवत्तिणी"
वा अहं माणियवा जओ अन्नार्यउच्छमे(से ?)वाण मे वन्नइ किं नामविक-
१० एण ?' तओ 'जमाणवेहि' ति परिवारेण वुत्ते सुहविहारेण पत्ता तत्थ । दहृण
वंदियाओ महेसरदत्तेण, दिभो नियगिहाम[न] उवम्मओ । ठियाओ तन्थ
वंदियाओ मत्तिसारं । रिसिदत्ताए दंसियाइं चेह्याइं, क्यमुकंठियाए
पवत्तिणीए विसेसेण वंदणं । विहिया विहाणेण धम्मदेशणा, आणंदिओ
सावियावग्गो । एवंमन्नायचरियाए विहर्माणीओ मज्जायंतीओ चेहृति । तन्थ
२५ महेसरदत्तो वि तासि किरियाकलावाणुरंजियमणो तासि मज्जायञ्जिणेगच्छि
निमामेह, विसेसओ पवत्तिणीए । चिंतहं 'नम्यसुंदरिमरिच्छो एम् [म]हो ।
नूणमेसा तीसे माउच्छा माउच्छीदुहि[या] वा भविम्मइ । कहमन्नहा मद-
समाणत्तं ?' ति । अब्या क्याइ पवत्तिणी" महुवार्णीए मरमंडलपगरणं
परवत्तिउं पवत्ता । अवि य -

२०	'सो जयउ जिणवगिदो जस्म मुहा म(पु)न्नचंदविवाओ । जगमरणवाहिहरणं सिद्धन्तमहामयं अरियं ॥	९७४
	जयइ सरमंडलं तं जेणिह पटिण वुड्हिमन्तेहं । पुरिसाण महेलाण य गुणा य दोसा य नज्जति ॥	९७५
	सत्त सरा पन्नत्ता मज्जो" रिमहो तहेव गंथारं । मज्जिम पंचम रेवय नेमाओ मत्तमां होइ ॥	९७६
२५	सत्त [स]ग्धाणाइ तत्थ य मञ्जं" तु अग्गजीहाए । रिसभं उरेण कण्टेण तइयं नीमवेह भरं ॥	९७७

१ "क्षता" २ "गमणीभा" ३ आगमण ४ रोवह ५ भयवह ६ कहेज्जहा.
७ वत्तिणी ८ अज्ञायं ९ वंसियाइ १० एव ११ विरहमां १२ "सुणि" १३ चिंतय १४ पस १५ वत्तिणी १६ साज्जा १७ मज्ज १८ कण्टेण

मजिज्जमेजीहाए मजिज्जमें तु नासाएं पंचमं जाण ।	
रेवय दंतोडुवहं ^१ भमुहक्खेदे(वे)ण नेसायं ॥	१७८
सञ्जं रवह मयुरो रिसहं पुण कुकुडो सरं ^२ रवह ।	
हंसो गंधारसरं मज्जं तु गवेलया रवह ॥	१७९
पंचमयं परपुडा छटुं पुण सारसा य कुंचाय ।	३
मत्तमयं तु गयंदा मत्तसरा जीवनिस्साओ ॥	१८०
सञ्जं रवह मुइंगो गोमुह रिसहं च नदह गंभीरं ।	
संखो वि य गंधारं मजिज्जमयं झल्लरी रमह ॥	१८१
चउचरणगोहिया पंचमं तु आडंबरो य रेवयं ।	
मत्तमयं पुण भेरी भणिया अजीवनिस्साओ ॥	१८२ १०
मञ्जेण सुहपवित्री बहुपुत्रो वल्लहो ^४ य जुवईणं ।	
रिसहेणं धणवंतो भणिओ सेणावई चेव ॥	१८३
विविहधणग्यण मागी भणिओ गंधधियो य गंधारे ।	
पवियकरणो कवी वि य एयम्मि सरे समक्खाओ ॥	१८४
मजिज्जममरप्पलावी मुहजीवी बहुधणो य दाया य ।	१५
पंचमपरमंता पुण पुह[इ]वहं ^५ हुंति स्त्राय ॥	१८५
लट्टे कुच्छियंवित्ती कुवसणकुभोरणा कुजोणीया ।	
कलहकरलेहवाहयदुहजीवां सत्तमे भणिया ॥	१८६
पर्यईकसिणो मञ्जं अवस्म भावेह जह वि य समतं ।	
अममत्तेणइकालो गुज्जमिम य लक्खणं रत्तं ॥	१८७ २०
रिसहं मरगयगोरो [प ३२ A] अवस्स भावेह परमगोरो वा ।	
तेण य सिरम्मि तस्म य विवरीयं लक्खणं भवह ॥	१८८
धवलो गंधारमरं अवस्म भावेह किंचि भावेण ।	
तेण य तं विवरीयं दाहिणओ लक्खणं होइ ॥	१८९
कणयपहो मजिज्जमयं अवस्म भावेह जह वि न विस(सम?)त्तं ।	२५
तेण उदरम्मि विवं तविवरीयं वियाणेजा ॥	१९०
आलोहियधवलवन्नो अवस्म भावेह पंचमं सो उ ।	
होइ य सिरम्मि पिष्पो पंक्कयदलमप्पभो तस्स ॥	१९१
छटुं कंबोयवह(?) अवस्म भावेह चित्तवन्नो य ।	
तेणावि रत्तवन्नो अवस्म लिंगे मसो होइ ॥	१९२ ३०

१ तजिज्जम०, २ सजिज्जम०, ३ °ठवह, ४ इसंर, ५ तल्लहो, ६ °वह, ७ कुच्छिय०,
८ °कुतोयण, ९ °जीव, १० सिरम्मि.

सत्तमयं मुद्ग(ह?)सामो पठमतिवचो य कुणइ नियतीए ।
ताण य रुक्खविश्वक्षा होंति मसा चलणदेसेसु ॥' १९३

[महेश्वरदत्तकथपच्छायावो]

	एयं च पठिजन्तं सबं आमन्नसंटिओऽवहिओ ।	१९४
५	सुणाड महेश्वरदत्तो चिंतेई तो मणेषेवं ॥	१९४
	‘आसि मण् मुयपूर्वं एगा मरमंडलं वियाणोइ ।	१९५
	सिंहं च ताय अहयं जाणामि जिणागमपसाया ॥	१९५
	कोहिग्गुयंगमवंकियस्म पम्हुदुमयलमन्नस्म ।	१९६
१०	मुझंगायं न पञ्चं पठिमग्गमग्गमग्गस्म ॥	१९६
	पम्हुद्वो गुणनिवहो अमंतदोमा पडिया चित्ते ।	१९७
	धुन्तरियहिययस्म व विवरीया धाउणो जाया ॥	१९७
	एकिक्को नीय गुणो दीमड अन्नामुं नेव नारीओ(सु) ।	१९८
	अप्पा ह अप्पा चिय हा ! मुद्गो दुदुचित्तेण ॥	१९८
	सो तारिमओ विणओ सिनि) चिय महूरकखग समुद्धावा ।	१९९
१५	कस्थ मण् लहियवा दुर्गीक्यभागधेज्ञाणं ॥	१९९
	हा हा ! पाविड्वो हं जेण तहा भीमणमिम दीवम्मि ।	२००
	एगागिणी भणाढा मुक्का निकर्णचित्तेण ॥	२०००
	महविरहभीरुहियया मण् ममं पन्थिया किर वर्गाई ।	२००१
	सो मे कओ महंतो ही मगणाओ भयं जायं ॥'	२००१
२०	एव विर्चतयंतो संभरियाग्मसिणेहमवभावो ।	२००२
	महम ति मेझर्णाए मुच्छाविहलंघलो पडिओ ॥	२००२
	तक्षणामिलिर्गह मयंधर्वोहै महम ति सिभिर्नीरेण ।	२००३
	जलमिच्छणपत्रणाओ किल्लेण मच्छयणो होउं ॥	२००३
	वारं वार हन्थं गच्छइ मुच्छं नियन्त्रमाणाणं ।	२००४
२५	नीमेमनज्जणाणं हाहाव्वभरियभवणाणं ॥	२००४
	नाइक्क्वइ नियद्रक्क्वं पुच्छंताणं पि निद्वंधृणं ।	२००५
	मोणवणाणं चेद्गुह एयं हिययम्मि ज्ञायतो ॥	२००५
	‘अप्पा ह अप्पा चिय लज्जाइ मरिएहिं जेहिं कम्मेहिं ।	२००६
	कह ताणि वंधवाणं पुरओ तीरंति अक्षवाउं ॥’	२००६

वाहरिया य सवेगं संपत्ता तो पवत्तिणी भणइ ।	
‘किमियमयंडे चंडे’ सावग ! वसणं समुप्पत्तं ॥’	१००७
काऊण य एगंतं पभणइ – ‘भयबइ ! उवट्टियं मरणं ।	
देहि पसायं काउं पञ्जंतालोयणं मज्जा ॥	१००८
[वो]तुमज्जुतं अचस्स जं पुरो निययदुक्यमणज्जं ।	५
तं पि गुरु ^१ १ ३२४ नियमा माहिज्ज भरणसमयमिम ॥’	१००९
इय भणियमिम नियमा पवत्तिणी माहियं तओ तेण ।	
सयलं जहट्टियं जाव नम्मया उजिज्जया मुत्ता ॥	१०१०
‘सरमंडलसज्जायं अज सुणंतस्स मज्जा संभरियं ।	
सा वि पढंती एवं विचायं तेण तं चिंधं ॥	१०११ १०
अज्जे ! जाणामि अहं असमिक्षययारओ ^२ महापावो ।	
दुकडमिणं सरंतो पाणे धरिउं न याएमि ॥	१०१२
ता देहि अणसणं मे कब्रेसु जवेसु जिणनमोकारं ।	
मा तुज्ज पसायाओ ^३ पाविज्ज पुणो वि जिणधम्मं ॥’	१०१३
भणइ ^४ पवत्तिणी तो – ‘बालुल्लावेहि सावग ! इमेहिं ।	१५
सिज्जह न किंचि कज्जं परमत्थवियारणं कुणसु ॥	१०१४
न हि ^५ मरणमित्तमज्जं एयं तुह मंतियं महापावं ।	
तुज्जह नियमा तवसंजमेहिं जिणवीरभणिएहिं ॥	१०१५
अनं च –	
नूणं पुराणमसुहं कम्ममुहब्बं तया तुह पियाए ।	२०
तद्वसओ से नूणं समुद्दिओऽलिंजरे अग्नि ॥	१०१६
पंडिय ! सुसिकिखओ तं गुरुज्जणउवएससा(भा ?)वियमणो हं(य) ।	
नूणं तीए कम्मेहिं चोइओ निहओ जाओ ॥	१०१७
किं बहुणा भो सावग ! उवेयं मा करेसु तद्विसए ।	
दुक्यसुक्यं च निययं भोत्तवं सवज्जिवेहिं ॥’	१०१८ २५
भणइ महेसरदत्तो – ‘भगवइ ! तं भणसि अवितहं सवं ।	
तह वि न तरामि धरिउं पाणे तीए अदिड्डाए ॥’	१०१९
विचायनिच्छया तो ईसि हसंती पवित्तिणी भणइ ।	
‘उवलक्खेसि न दिढ्ढं तहावि तुह इत्तिओ नेहो ॥	१०२०
नण होमि नम्मया हं न मया निरुवक्माउया नूणं ।	३०
सावय ! तुज्ज पसाया सामच्चसिरी भए पत्ता ॥	१०२१

१ चंडे. २ भणज्जा. ३ भारओ. ४ पसायाओ. ५ भणइ. ६ लहि.
नम० १२

तुमए अणुजिज्ञयाए कुडंबवावारवावडमणाए ।

को जाणइ होअ न वा दुलहा जिणभणियपदज्ञा ॥' १०२२

तओ एवं सुणमाणो^१ महेसरदत्तो असंभवं संभव[ति] ति विम्हिओ, एसा
सा जीवइ ति हरिसिओ, कहमेयाएँ सुहं दंसेमि^२ ति लज्जिओ, सुदरं वयम-
५ षुपालेइ ति निबुयमणो,^३ एवं संकिन्नरसमणुहवंतो महियलनिहितजाणुपाणि-
भालबट्टो पणमिऊण भणिउमारद्वो – ‘तुह मज्जाय[माय]न्नमाणस्स ठियं मम
मणे एरिसो नज्जइ नम्मयसुंदरिमहो, किं तु नियदुचेहियवयमंभावियावस्स-
मरणस्स पणद्वा जीवियमंभावणा, तो सुहु कयं जमज्ज मरणाणस्स जीवियं
दिच्चं, खमाहि य मे पाविड्जिड्डुस्य दृच्छिड्डियं ।’ एवं पुणो पुणो पणामधुवं
१० खामिंतो भणिओ पवत्तिणीए – ‘मावय ! कुओ भावियजिणागमतत्ताणं अखमा-
संभवो । तहया वि मर्ण सकम्मफलमेव संभावियं, कहियं च मे भगवया
सुहत्तिथसूरिणा तस्म दुरंतवमणस्म कागणं । ता मा विचित्तो^४ भवाहि ।’ पुणरवि
महेसरदत्तेण भणिया – ‘साहेह मे अणुगगहं काऊ[प. ३३ : १]ण मए विमुक्ताए
तुमए केरिसं दुक्खमणुभूयं ? कहं वा तओ दीवाओ समुद्दाओ वा
१५ निक्खंता सि ति ।’

बुरं पवित्तिणीए – ‘भासेहिं मत्त साठिया तत्थ ।

रुशाइँ पलवियाइँ कित्तियमेत्ताइँ सुमरामि ॥ १०२३

अह कह वि दिव्वजोगा संपत्तो मज्ज पित्तिओ तत्थ ।

तेण य पयाणुसारा गवेसमाणेण दिड्डा हं ॥' १०२४

२० इच्चाइ सवुत्तंतो रिसिदत्तापमुहंपरियण्णजुयस्म ।

सिड्दो पवत्तिणीए जा पत्ता कूवचंद्रमिं ॥ १०२५

सोउण मद्वलोगो जाओ दुक्खाउरो दंठ^५ तत्थ ।

रिसिदत्ता वि परुञ्चो गणणीकंठगगहं काउं ॥ १०२६

आ ति महेसरदत्ते पडिया सयणाण नीरसा दिड्डी ।

२५ लज्जोणामियसीसो सो वि ठिओ गरुयअणुतावो ॥ १०२७

वज्जरइ तओ अज्ञा – ‘मवे जीवा महंति दुक्खाइ ।

पुव्वजियपाववसा निमित्तमित्तं पुणो बज्जं ॥' १०२८

जरसीसवेयणाओ भवंति जीवस्स पुव्वकम्मेहिं ।

अबभक्खाण [.....] वद्भाणं तेलमाईणं ॥ १०२९

१ सुणगाणो. २ जीवमइ. ३ “मेया २. ४ दसेपि ५ निबुयमणो. ६ सए.

७ विचिसे. ८ साहेहे. ९ °साराओ. १० रिसिदत्ता २ सुह०. ११ °परियण०. १२ कव-
चंद्रमिं. १३ दुखसाज्जोरो. १४ यरुद्धा. १५ वज्जं.

जायह धणस्स नासो जणस्स पुवंतरायदोसाओ ।		
तेण णरिदाईण रूसइ लोगो मुहां सबो ॥	१०३०	
अभाणंधा जीवा करेति कूराहँ ताहँ कम्माहँ ।		
नासंतरुयंतस्स व अणुमग्गं जाहँ धावंति ॥	१०३१	
भो भो ! महाणुभावां वीरजिणिदस्स सासणे लीणा ।		५
काउण समणधम्मं दुक्खाण जलंजलिं देह ॥'	१०३२	
पभणइ महेसरो तं - 'जं पत्तं बबरे तुमे दुक्खं ।		
तं सोउं पि न मको किं पुण सोहुं जणो अओ ॥	१०३३	
तस्स वि अहं निमित्तं हा ! खिद्धी निजिधणो महापावो ।		
पाविज किं कयाहं सोहिं बोहिं च जिणधम्मे ॥'	१०३४	10
पभणइ पवत्तिणी तं - 'वारं वारं किमेवमुल्लवसि ? ।		
नत्थ असज्जं किंचि वि सावग ! जिणभणियदिक्खाए ॥ १०३५		
सुवह दद्धपहारी चोरो अचंतकूरकम्मो वि ।		
सामन्नाओ पत्तो मुद्धिं सिद्धिं च सुक्याओ ॥	१०३६	
एही सुहत्थिस्त्री निम्मलसुयनाणलोयणो एथ ।		15
नीसेसपाणिपरिणामज्ञाणो तस्मीवम्मि ॥	१०३७	
आलोइऊण पावं पालिजसु निम्मलं समणधम्मं ।		
सोहित्वाओ एसो मा धरसु मणम्मि संदेहं ॥	१०३८	
भुत्ता तुमए भोगा मुणियं संसारवासनेशुन्नं ^३ ।		
भुत्ते पत्तलिचाओ संपह गिहवासचाओ ते ॥'	१०३९	20
रिसिदत्ता वि रुयंती बुत्ता - 'जह वल्लहा अहं अंवे ! ।		
लग्गसुं ममाणुमग्गं मग्गे णोवाणनयरस्स ॥	१०४०	
अब्रह रुब्रं मुब्रं नेहो वि हु कित्तिमो व पडिहाह ।		
जलणम्मि वसह लोगो मद्धिं खलु वल्लहजणेण ॥	१०४१	
तुम्हाणमेव बोहणनिमित्तमहमागया इह पुरम्मि ।		25
सुवह सत्थेसु जओ दहुं धम्मम्मि जोहज्जा ॥'	१०४२	
नम्मयपवत्तिणीए पवत्तियाहं दुवे वि वयगहणे ।		
सो चिय सबो मित्तो जो पावाओ नियतेह ॥	१०४३	
[मुहत्थिमूरिकया धम्मदेसणा		
इत्थंतरम्मि पत्तो सुहत्थिस्त्री महाषुणी तथ ।		30
आवासिओ य रम्मे उज्जाणे नंदणवणम्मि ॥	१०४४	

१ सुहा, २ भावो, ३ नेगुत, ४ लमासु, ५ सिद्धि.

	जाओ नयराणंदो पए पए मन्नए जणसमूहो ।	
	नूणं इमम्नि नयरे कल्लाणमुवड्हियं किं पि ॥	१०४५
	जं एमो सुरमहिओ संपइरायस्स वळुहो ^१ भयवं ।	
	संपत्तो अज इहं जणकझवसंडनिसिनाहो ॥	१०४६
५	रायाह नमोसज्जो नियपयउचिएणं सयलविहवेण ।	
	अभिवंदिउं मुणिंदं निकखंतो ज्ञ ति नयराओ ॥	१०४७
	अभिवंदिउण विहिणा मुणिनाहं ^२ साहौसत्थपरियरियं ।	
	उवविड्हो सयलज्जो नियनियउचिएसु ठाणेसु ॥	१०४८
	पारद्वा धम्मकहा नवजलहरगहिरमहुरसदेण ।	
१०	सबेसि सत्ताणं अणुग्गहत्थं अइमहत्था ॥	१०४९
	‘माणुस्स कम्मभूमी आरियदेसो ^३ कुलम्मि उपत्ती ।	
	रूबं बलमारोगं (गं) मुदीहरं आउयं बुद्धी ॥	१०५०
	सुहगुरुजोगो बोही ^४ सद्धा चारितधम्मपडिवत्ती ।	
	दुक्खेण जए लब्भइ एमा कल्लाणरिंद्धोली ॥	१०५१
१५	एगिंदियाँ अणंता मरिउं मरिउं पुणो वि तत्थेव ।	
	उववज्जंति वराया कालमणंतं सकम्मेहिं ॥	१०५२
	उवड्हिउणं विरला विंयतियचउरिंदिएसु गच्छंति ।	
	तत्थं य पुणो पुणो वि य मरंति जायंति बहुकालं ॥	१०५३
	पंचिंदियाँ वि होउं जलथलयरखयरविविहजोणीसु ।	
२०	चिंद्वंति चिरं कालं जंति पुणो पुरिसजोणीसु ॥	१०५४
	विरला केह नरत्तं लहंति तत्थ वि अणारिया बहवे ।	
	तत्तो वि हु विरलाणं आरियदेसे हवइ जम्मो ॥	१०५५
	आरियदेसे वि ठिझो धीवरचंडाललुद्याईसु ।	
	कुच्छियकुलेसु जाया नामं न मुणंति धम्मस्स ॥	१०५६
२५	उत्तमकुलेसु जाया काला कुंटा य पंगुला अंधा ।	
	जीवा अणिड्हरुवा दिक्खं न लहंति जिणभणियं ॥	१०५७
	तवसंजमबलवियला धम्मं न कुणंति रूबकलिया वि ।	
	बलवंताण वि रोगाउरण धम्मे कओ सत्ती ? ॥	१०५८

१ वळुहो. २ ओविएण. ३ भयलविहतेण. ४ नाहो. ५ माहु^१. ६ दोसा.
७ बोहा. ८ सुधा. ९ एगदिषा. १० उवटिक्का. ११ विय^२. १२ पंचिंदिया.
१३ धीवर^३. १४ पुगुला.

सहगुणसंगया वि हु बालते केइ जंति पंचतं ।		
अब्दे नवतारुषे तेसिं पि हु दुल्हो धम्मो ॥	१०५९	
चिरजीवीण वि बुद्धी धम्मे विरलाण होइ केसिंचि ।		
गुरुसंपओगविरहा बहूण न हु साफलं होइ ॥	१०६०	
धम्मे महँ कुण्ठता अभाणपासंडिगोवरावडिया ।		५
भामिज्जंति अणेगे जह चकं कुंभयारेण ॥	१०६१	
कारिज्जंति अधम्मं बाला धुत्तेहैं धम्मबुद्धीए ।		
भोइज्जंति विसञ्चं नूणं चिरजीवियैनिमित्तं ॥	१०६२	
गुरुणा वि कहिज्जंते धम्मे बोहिं न केइ पावंति ।		
चिकणनाणावरणस्य कम्मणों हंदि उद्दण्णे ॥	१०६३	१०
बुद्धे वि धम्मरुवे न मदहाणं बहूण संभवइ ।		
मिच्छत्तमोहणिजे तिवे उद्यम्मि संपत्ते ॥	१०६४	
सहहमाणा वि नरा धम्मं जिणदेसियं विगयसंगं ।		
न कुण्ठति समनधम्मं [प ३४४] गिद्वा गिहदेसविसएसु ॥ १०६५		
दुलहं गुणसंदोहं लद्धं पि हु ते पमायदोसेण ।		१५
हारिंति मंदभग्गा धमियं कणयं व फुकाए ॥	१०६६	
जह सागरम्मि पडिओ कीलयकज्जेण भिर्दई नावं ।		
इय विसयकए जीवो हारइ पत्तं पि सामर्निंग ॥	१०६७	
जह कोइवाण छित्ते छित्तुं कप्पूरतरुवरसमूहं ।		
वाडी करेइ एवं भोगत्थी चयइ जो धम्मं ॥	१०६८	२०
कहकह वि दुकसपत्तं कप्पतरुं कोई पत्थइ बोरे ।		
पत्तं पुवगुणोहे एवं विमएसु जो रमइ ॥	१०६९	
अत्थो अणत्थमूलं बंधुजणो बंधणं विसं विसया ।		
पसमसुहामयभारेओ संजमरयणायरो एगो ॥	१०७०	
जरमरणवारिपूरे विओगरोगाइगाहगहणम्मि ।		२५
मा पडह भवसमुद्दे चरित्तपोयं समारुहह ॥'	१०७१	
देसणमिमं सुणिता संबुद्धा तत्थ पाणिणो बहवे ।		
संसारभउविग्गा जाया समणा समियमोहा ॥	१०७२	

[महेसरदत्तस्स जणणीसहियस्स चरणपडिवत्ती]

सो वि महेसरदत्तो संपावियभावचरणपरिणामो ।		30
आलोइयदुच्चरिओ जणणीसहिओ ठिओ चरणे ॥	१०७३	

	संजाया कयकिच्चा पवत्तिणी णाणचरणलाभेण ।	
	संवेगभावियाइं तिक्रि वि तप्पंति तवमुग्गं ॥	१०७४
	छड्हाओ अड्हमाओ तह य दसमाओ मासओ अद्धमासा अंतं पंलं [च रुक्खं] तणुजवणकए किं पि शुंजंति भत्तं ।	
५	सीयं उन्हं च तन्हं खुहमवि बहुसो भावसारं सहंते सोसेउं पावपंकं गुरुपयकमले भिंगरुवं वहंता ॥	१०७५
	अड्हेण रुदेण य दूरियाइं धम्मेण मुकेण य संजुयाइं ।	
	सुखेण अत्थेण य ताणि नूणं भावेति अप्पाणमहीनिसिं पि ॥	१०७६
१०	एवं विहरंताइं कयाइं पत्ताइं नम्मयपुरम्मि । परितुट्ठो चंधुजणो मध्यो भणिउं समाढ्हत्तो ॥	१०७७
	'धन्नाइं' पुश्छाइं' तुब्मे तुम्हाण जीवियं सहलं ।	
	सामन्नमणन्नममं जाइं पालेह एयं ति ॥	१०७८
	अम्ह कुले जायाणं जुत्तं एवंविहं अणुड्हाणं ।	
	सयलो वि अम्ह वंसो अलंकिओ नूण तुब्मेहिं ॥	१०७९
१५	अहधाना सि पवत्तिणि ! रिसिदत्ता ठाविया जओ तुमए । पुंषं सावगधम्मे इन्हं पुण दृक्करे चरणे ॥'	१०८०
	एवमुववहिया वंदिया य मयणेहि हट्टुट्टेहिं ।	
	सेसो वि नयरलोगो जाओ तद्दमणं मुड्हओ ॥	१०८१
२०	तीए तथ ठियाए जाओ धम्मुज्जुओ सयललोगो । पवाविओ य विहिणा मयणज्ञो सेमलोगो वि ॥	१०८२
	ता जत्थ जत्थ विहरइ सुभगआएज्जकम्मजोगेण ।	
	पडिबोहइ भवजणं कुम्हयज(व)णं चंदलेह व ॥	१०८३
	पावेइ केह चरणं अन्ने ठावेड देमविग्यम्मि ।	
	गाहेइ केह सम्म उप्पायइ बोहिकीयाइं ॥	१०८४
२५	सासणघुब्भासंतीं विहरइ मा जत्थ जत्थ देसम्मि । जायइ लोगो गुणगहणवावडो तथ सवत्थ [प. ३४ B] ॥	१०८५
	अह अन्नया कयाइ एगारसअंगधारिणी होउं ।	
	तवनियमसोसियंगी रिसिदत्ता गुहअणुन्नाया ॥	१०८६
	आलोह्यपडिकंता सम्मं संघस्स खामणं काउं ।	
३०	भत्तपरिचपइन्नामंदरसिहरं समारूढा ॥	१०८७
	चउसरणगमणबु(दु?)कडगरिहासुकडाण(ण)मोयणं काउं ।	
	झायंती य सुणंती पंचनमोकारमविरामं ॥	१०८८

असुहवसभंससोणियचम्मद्विण्हारुवारबीभत्थं । मोत्तृण तणुं तणमिव उववक्षो मासभन्ते ॥	१०८९
कप्पे सणंकुमारे अइमयरमणेज्ञसुरविमाणम्भिम् । सुरविसरकयाणंदो मुरिंदसामाणिओ देवो ॥	१०९०
कडयमणिमउडकुंडलतुडियाभरणेहि भूसियावयवो । हारद्वहारवन्थो(छो) दीहररेहंतवणमालो ॥	५ १०९१
विनायपुवजम्मो काउं मवाइँ देवकिचाइँ । अच्छरगणमज्जगओ विलसइ एगंतसच्छंदो ॥	१०९२
एव महेमरदत्तो साहू साहूण सन्निहाणेण । भत्तपरिनाणसं काउणाराहिऊणं तो ॥	१०९३ १०
तथेव देवलोए सुरवइसामाणियत्तमणुपत्तो । अवगयन्नारित्तफलो विलमइ सम्मत्तथिरंचित्तो ॥	१०९४

[नम्मयासुंदरिए सगगगमण]

कालेण कालकालं पवत्तिणी नम्मया वि नाउण । उव्वरियमवसङ्गा सयलं संधं खमावित्ता ॥	१०९५ १५
समणीण मावियाण य विसेसओ वागरेह उवएसं । 'आसायणं मुणीणं मणमा वि हु मा करेज्ञाह ॥	१०९६
जो हीलइ माहुजणं म हीलिण्जो भवे भवे होह । अकोसंतो वहवंधणाह पावेह पइजमं ॥	१०९७
जो पुण देह पहारं सम्मत्तजियवंधवाण साहूण । वजागियोरजालावलीसु सो पच्छए नरए ॥	२० १०९८
तत्थेव अन्थहाणी ^१ होह मुणीणं अवश्वायाओ । इट्टुजणविष्पओगो [अ]कालमरणं च जीवाणं ॥	१०९९
अहव असज्जो देहे संजायइ कोह दारुणो वाही । हसिया वि रोवियवे होंति निमित्तं न संदेहो ॥'	११०० २५
एवं भणिउण फुडं कहेह नीसेसमष्पणो चरियं । जेण निसुएण जाओ संवेगो ममणमझीणं ॥	११०१
ताहे भत्तपरिनं सम्मं पालेह मासपरिमाणं । जीवियमरणासंमष्पओगपरिवज्जियमईया ॥	११०२
चइजण तणुकरंकं पत्ता तथेव तइयकप्पम्भिम् । सुरनाहसमाणत्तं परियरआयप्पमाणेहिं ॥	११०३ ११०३

१ °द्विष्पद्वाह० २ °विर० ३ °सलो. ४ °दाणी.

	तियसमहुयरालीलीढंपाथारविंदो मणिकणयविचित्राकल्संपत्तसोहो । पणपतियसरामारामणाखित्तचित्तो न हि मुण्ड स कालं जंतमचंतदीहं ॥ ११०४	
	गीयं गंधवियाणं सुहसुहज्ञयं नूण तालाणुविद्धं भङ्गं देवंगणाणं नयणमणहरं अंगहाराभिरामं ।	
५	गंधो कप्पूर [प २५ A] पारीपरिमलबहलो धाणसंतोसकारी फासो देवंगदेवीतणुसमणुगओ देहसोक्षस्म हेऊ ॥	११०५
	सोक्खं ग्वंपयारं ते संवेयंता निरंतरं । सत्त्वासागरमाणं ते कालं पालितु आउयं ॥	११०६
	तत्तो चइत्ता सुहसेसजुत्ता कुले पहाणम्म महाविद्देहे ।	
१०	अणुत्तरे साहुगुणे धरित्ता जाहिति मोक्खं धुयकम्मकोसं ॥	११०७
	चरियमणहमेयं नम्मयासुंदरीए अबुहज्ञहियत्थं पायडत्थं पसत्थं ।	
	भणियमसुहुबुद्धीनामणत्थं जणाणं परहियरसिएहिं संतिस्थरिप्पहूहिं ॥	११०८
	धम्मकहा पुण एमा जम्हा इह माहिओ इमो धम्मो ।	
	सम्मते जइयवं मिवसुहसंपत्तिहेउम्मि ॥	११०९
१५	वयभंगस्स निमित्तं उवसग्गो नो मुण्णीण कायद्वो । पालेयवं सीलं पाणज्ञाण वि जत्तेण ॥	१११०
	चहुङ्ग गेहवासं कायद्वो संजमो मुपरिसुद्धो ।	
	नम्मयसुंदरिचरियं निरंतरं संभरंतेहिं ॥	११११
	विविहपयसंपयाए कहाह जह किंचि ऊणमहियं वा ।	
२०	भणियं पमायओ वा न संसओ तत्थ कायद्वो ॥	१११२
	एसा य कहा कहिया महिंदम्हरीहिं नियर्यसीसेहिं ।	
	अब्भरिथएहि न उणों पंडिच्चप्यडणनिमित्तं ॥	१११३
	जो लिहह जो लिहावह वाएह कहेह सुणह वा सम्मं ।	
	तेसि पवयणदेवी करेउ रक्खं पयत्तेण ॥	१११४
२५	संति ^१ करेउ संती संतियरो सयलजीवलोयस्स । तह बंभसंतिजक्खो कयरक्खो समणसंघस्स ॥	१११५
	निम्माया एम कहा विक्कमसंवच्छरे वइक्कते ।	
	एकारसहिं सएहिं सत्त्वासीएहिं वरिसाणं ॥	१११६
	आसोयासियएगारसीए वारम्म दिवमनाहस्स ।	
३०	लिहिया पठमायरिसे मुणिणा गणिसीलचंदेण ॥	१११७
	॥ श्रीः ॥ इति नर्मदासुन्दरीकथा समाप्ता ॥	
	॥ ग्रंथाग्रं १७५० ॥	

१ ल्लिहे० २ गुणाण० ३ कोस ४ मिथ्य० ५ उणे ६ संता०

सिरीदेवचंदसूरिकथा

नम्मयासुंदरीकहा

(मूलशुद्धिप्रकरणवृत्त्यन्तर्गथिता)

एत्थेव जंबुदीवे ^१ दीवे भरहद्वमज्जखंडमि ।		
अत्थ गुणोहनिहाण ^२ वरनयरं वद्धमाणं ति ॥	१५	
तस्स पूर्व सिरिमोरियवंसप्पभवो कुणालअंगरहो ।		
तिक्खंडपुहइसामी अत्थ निवो संर्पई नाम ॥	२	
अब्बो वि तत्थ नीसेसगुणमओ उसभसेणसत्थाहो ।		
अत्थ जिणधम्मनिरओ वीरमई तस्स वरभज्ञा ॥	३	
तीसे य दुर्णि पुत्ता सहदेवो तह य वीरदासो ^३ ति ।	१०	
रिसिदत्ता वि य धूया पभूयनारीयणपहाणा ॥	४	
तीसे य रूवजोवैष्णलुद्धा वरया अयंति ^४ रिद्विजुया ।		
न य देह ताणं जणओ मिच्छादिडु ^५ ति काऊण ॥	५	
भणई ^६ - 'दरिद्वजुओ वि हु रूवविहीणो ^७ वि जिणवरमयमि ।		
जो होही निकंपो ^८ दायवा तस्स मे एसा ॥'	६ १५	
एवं ^९ सुणिय पट्टणं ^{१०} समागओ कूववंद्रेनयराओ ।		
नामेण रुददत्तो महेसरो तत्थ सत्थेण ॥	७	
अह संकामिय भंडं नियमित्तकुवेरदत्तगेहमि ।		
तवीहीए निविडो ^{११} जावडच्छह ताव नयरपहे ^{१२} ॥	८	
निययसहीयणजुत्तं निगच्छंतं ^{१३} निएह रिसिदत्तं ।	२०	
तं दट्टूणं एसो विद्वो मयणस्स बाणेहिं ॥	९	
'का मिच ! इमा कण्णो ^{१४} ?' पुडे सो कहइ तस्सरुवं तु ।		
तत्तो तल्लोहेणं गच्छह सो सूरिपासमि ॥	१०	

१ L ^०हीवे. २ L गुणोहनिवासं. A B गुणोहनिहाणं. C D गुणाण निवासं. ३ L ^०डमरहसामी.
४ L कुचि. ५ L ^०दासु सि. ६ L ^०दत्ता वरभूया. ७ L ^०जुवणं. ८ L आइति.
९ L अयरिइ साणं. १० A B मिच्छावाह ति. ११ L पभणह. १२ L ^०विहूओ. १३ L
लिङ्गंप्यो. १४ A B एवं. १५ L सुणिय पर्ष्वं. १६ L कूवचंद०. १७ L तदीहीए निलितो-
विडो. A B निविडो. १८ L मयरमहे. १९ L नियच्छंती. २० L कज्जा.

	जाओ य कवडसङ्गो जिणगुरुप्याइएसु बहुदबैँ । वियरहै. अहवा पुरिसो रागंधो किं च न हु कुआ ॥	११
	तो दहुं तच्चरियं अच्चंत्थं ^१ रंजिओ उसभसेणो । सयमेव देह कण्णं ^२ वीवाहं कुणह रिद्धीर्य ॥	१२
५	भुंजंतो वरभोए चिढ्हइ जा तथ्य रुहदतो सो । तां पिउणा से लेहो आहवणत्थं तु पढ्हविओ ॥	१३
	तव्भावत्थं नाउं ^३ ससुराओ मोइऊण अप्पाण । रिसिदत्ताएँ ^४ सहिओ संपत्तो कूवर्वंद्रम्मि ॥	१४
१०	अंभिनंदिओ ^५ पिइ-माईएहिं चिढ्हइ तहिं सुहेण सो । कवडगहिय ति दूर ^६ दूरेणं मुयह जिणधम्मं ॥	१५
	रिसिदत्ता वि हु मिच्छत्तसंगदोसेण दूसिया अहियं । मोनूणं ^७ जिणधम्मं धणियं ^८ निद्वंधसा जाया ॥	१६
	तं नाउं जणएहिं वि ^९ आलावई विवजियं ^{१०} सवं । जोयणदुगमित्तं पि हु संजायं जर्लहिपारं च (व १) ॥	१७
१५	मयमत्ताणं ताणं विसयपसत्ताण अन्नया जाओ । रिसिदत्ताए पुत्तो रुवेणं सुरकुंमारो व ॥	१८
	तस्स महेसरदत्तो ^{११} ठवियं नामं गुरुहिं समयम्मि । कालेण परिणयवओ ^{१२} उद्दामं जोवणं ^{१३} पत्तो ॥	१९
	एत्तो ^{१४} य वँडुमाणे पुरम्मि रिसिदेत्तजिढ्हभाउस्स ^{१५} । सहदेवसस उ भजा सुंदरिनामा अणन्नसमा ॥	२०
२०	जिणधम्मरया निचं भुंजंती नियपियेणं सह भोए । गठभवई संजाया उप्पज्जइ डोहलो तत्तो ^{१६} ॥	२१
	जाणामि जइ पिएणं समयं मज्जामि नम्मयासलिले । बहुपरिवारसमग्री तम्मि अपुञ्जतए तत्तो ॥	२२

१ A B जिणमुणिप्या०. २ L बहुदत्तं. ३ L वयरहै. ४ L अचांतं. ५ L कज्जं.
 ६ L रिद्धिए. ७ O D तो. ८ L नाओ. ९ L °साए समेओ. १० L कूवचंद्रम्मि.
 ११ L अभिनंदिओ १२ L पियमाई०. १३ L °गहिवं ति काउं दूरेण १४ L मुत्तूण.
 १५ L धणियम्मि निर्द्धै०. १६ L जणएहिं आलां०. १७ L विसज्जियं. १८ L कलहिं०.
 १९ A B सिरिकुमारो. २० L °दत्तो उचियं. २१ A B °णयकलो. २२ L मुख्याण.
 २३ O D तत्तो. २४ L वहमाणे. २५ A B सिरिदत्त. २६ L °भायस्स. २७ L °पिष्ण.
 २८ L सीए. २९ L °वारसमेया तम्मि.

कंठगयपाणी सा जाया अश्वंतदुब्बलंसरीरा ।	
चिंतावजा चिड्हइ तं दडुं भणइ सहदेवो ॥	२३
‘कि तुह पिए ! न पुज्हइ जं जायै एरिसा’ सरीरेण ? ।’	
भणइ इमा – ‘मह पियथम ! मणम्भि नणु डोहलो गरओ ॥	२४
जाओ गव्भवसेण जह किरे मजामि नम्मयासलिले ।	५
तुमए सह’, तो एसो आसासिर्य कुणइ सामग्निंग ॥	२५
बहुवणिउर्त्तसमेओ गिणहै नाणाविहाँ पणियाहै ।	
काऊण महासत्थं चलिओ अह सोहणदिणम्भि ॥	२६
अषावरयपयाणोहिं वियरंतो ^१ अत्थवित्थरं पत्तो ।	
नम्मयैनर्दै तीरे आवासइ सोहणपएसे ॥	२७ १०
दडुण नम्मयं तो बहुतरलतरंगरेहिरंवत्तं ।	
अहगरुयविभूइ ^२ पियाँए सह मञ्जणं कुणइ ॥	२८
संपुणो डोहलाए तत्थेव य नम्मयापुरं नाम ।	
रम्मनयर ^३ निवेसिय कारावइ वरजिणाययणं ॥	२९
तं सोउं सब्बत्तो आगच्छह तत्थ भूरि बणिलोगो ^४ ।	१५
जायइ यैं महालाभो पसिद्धमेवं ^५ पुरं जातं ॥	३०
अह सुंदरी वि तत्थेव वरपुरे नियगिहे ^६ निवसमाणी ।	
पसवइ पसत्थदिवसे वरकन्नं तीएं सहदेवो ॥	३१
कारइ वद्रावणयं परितुझो जेडुपुत्तजम्मे ^७ व ।	
विहियं च तीएं नामं जह नम्मयसुंदरी एसा ॥	३२ २०
कमसो परिवडुंती जाया नीसेसवरकलाकुसला ।	
सरमंडलं च सबं विकायं अह विसेसेण ॥	३३
पत्ता य जुञ्चरणं सा असेसतरुणयणमणविमोहणयं ।	
तत्तो परा पसिद्धी संजाया तीएं सब्बत्थ ॥	३४
सोऊण तीएं रुवं रिसिदत्ता दुक्खिया विचिंतेह ।	२५
‘कह मह पुत्तस्स इमा होही भजा वरा कण्णा ? ॥	३५

१ L कंठगयपाणी. २ L °दुब्बल०. ३ A B °जह संजाया. ४ L एरिसी सरीरेण.
 ५ L किरि. ६ L नम्मया०. ७ L आसासि कुण०. A B आसासह. ८ L °बणियोत्तिसमेओ.
 ९ O D शिणिय. १० L विलसंतो. ११ L नम्मया०. १२ L °रेहिंरा०. १३ L °विशूइ०.
 १४ C D पिएण. L पियाह. १५ L संपुज्हडोहलाए. १६ L °नयरम्भिवे०. १७ A B वणकोगो०.
 १८ L आप्हइ महा०. १९ O D °दम्भेण. २० L निवपुरे निवस०. २१ L शिडुपुत्तिसम्भेण.

	हा हा ! अहं अपुण्णां विवजिया जा समत्थेसयणेहि ।	
	अहवा कितियमेत्तं॑ एयं परिचत्तधम्माए ॥	३६
	आलावो वि हु जेहि परिचत्तो ते कहं महं कण्णे॑ ।	
	दिंति॑ इय माणसेणं दुक्खेणं रोबए एसा ॥	३७
५	तं दहूणं भत्ता पुच्छहै – ‘किं पिययमे ! तुहं दुक्खं ।	
	साहीणे वि ममम्मी॑ भणसु तथं॑ जेण अवणेमि ॥’	३८
	तो सा कहेह सबं तं सोऊणं पयंरहु पुस्तो ।	
	‘तार्य ! विसज्जेहं ममं॑ जेणाहं तत्थ वच्चामि ॥	३९
	विणयाइएहि॑ “सबे॒” आराहिता मए इमा कण्णो॑ ।	
१०	परिणेयव्वाऽवसं कायवो जणणिसंतोसो ॥’	४०
	तो विविहपणियमंडेहि॑ “पूरियं अहमहंतयं सत्थं॑” ।	
	काऊणं जणएणं विसज्जिओ नम्मयानयरे ॥	४१
	पत्तो य तत्थ बाहिं सत्थस्स निवेमणं करेऊणं ।	
	मायामहस्स गेहं पविसइ सुपसत्थदियहम्मि ॥	४२
१५	मायामहमाई॑ सयणे दहूण हरसिओ॑ धणियं ।	
	गेहागयं ति लोगद्विई॑ गोरविहि॑ इयरे वि॑ ॥	४३
	विणयाइएहि॑ “सबे तत्थ वसंतोऽणुरजै॑ एसो ।	
	मगगइ य आयरेणं तं कण्ण॑ ते वि नो तस्स ॥	४४
	दिंति तओ तेण इमे अचत्थं॑ जाइया ततो॑ ते वि ।	
२०	कारविय विविहसवहे॑ दिंति तयं अन्नदियहम्मि ॥	४५
	जाए धम्मवियारे कण्णावयणोहि॑ माहुषडिबुद्धो ।	
	सद्धम्मभावियमई॑ जातो अह सावगो॑ परमो ॥	४६
	तो तुट्टा जणयाई पाणिगगहण॑ विहीए॑ कारेति॑ ।	
	भुंजह विसिङ्गभोए तीए समं धम्मकयचिसो ॥	४७

१ L अपुणा, २ L समत्तं, ३ L मित्तं, ४ L कष्ठं, ५ L पिच्छह, ६ AB पहम्मी, ७ L 'सु तुमं जे॑, ८ L सो य विल॑, ९ CD विसज्जेहि, L विसज्जिति, १० L समं, ११ L विणयाइहि॑, १२ A B सब्ब, L सब्बेहि॑, १३ L कापा, १४ L सो विविहरणियमंडेहि॑, १५ L सब्बं, १६ L मायमहमाहए, १७ A B हरसिओ, १८ L लोगद्विई॑, १९ A B गोरविहि॑, C D गोरवएहि॑, २० A B इयरेहि॑, २१ L विणयाइहि॑, २२ L एउरजह॑, २३ L कप्तं, २४ L अचत्थं, २५ L तओ, २६ L ° सबहेहि॑, २७ L कछासयणेहि॑, २८ L सद्धम्मभावियमई॑ जातो, २९ L सावगो, ३० L प्रगहण, ३१ L कारेति॑.

केण य कालेण तओ' नियनयरं जाह नम्मयासहिओ ।	४८
जप्ययाईपडिवतीपुबं पविसरइ नियगेहे ॥	
सासूनसुराइणं पडिवति नम्मया विहेऊणं ।	
चिड्ह विणएण तओ अप्पवसं कुणइ सबं पि ॥	४९
सो वि महेसरदत्तो धम्मभिम दढो कयत्थमप्पाणं ।	५
लामेणं तीए मबह विलसइ नाणाविणोएहिं ॥	५०
रिसिदत्ता वि पुणो वि हु पडिवजहु पुबसेवियं धम्मं ।	
अह अन्नया कयाई सा नम्मयसुंदरी हिड्हौ ॥	५१
आयरिसे निर्यवयणं पलोयमाणाँ गवकखमारूढा ।	
जा चिड्ह ता साहू तत्थ तले कह वि संपत्तो ॥	५२ १०
तों तीएँ पमायपरव्वसाएँ अनिरुविज्ञण पविखत्ता ।	
पिंका मुणिस्स सीसे तों कुविओ जंपए साहू ॥	५३
'जेणाहं पिकाए भरिओ सबंगयंपि(मि)'' सो पावो ।	
पियविष्पओगदुकखं मह वयणेणं समणुभवउ ॥	५४
बहुविहदुकखकिलंतो पभूयकालं तु मज्ह वयणेणं ।'	१५
तं सोउ नम्मयसुंदरी वि सहस ति संभंता ॥	५५
उत्तरिय गवकखाओ निंदंती अप्पयं बहुपयारं ॥	
ल्दहित्तो वत्थेणं पणमइ मुणिचलणजुयलम्मि ॥	५६
परमेणं विणएणं खामित्ता - 'भणइ जगजियाणंद ! ।	
संसारियसोकखाहं ॥ मा मह एवं पणासेहि ॥	५७ २०
धिद्धी ! अहं अणज्ञा जीहं पमायाउ एरिसं काउं ।	
बहुविहदुकखसुहे खित्तो अहभीसणे अप्पा ॥	५८
अञ्ज चिय सामि ! महं सद्वाहं ॥ पणट्टयाहं ॥ सोकखाहं ॥	
अज्ञ अहं संजाया पाविड्हाणं पि ॥ पावयरी ॥	५९
तुम्हारिसा महायस ! कुणंति दुहियाण उवरि कारुणं ॥	२०
ता करुणारससायर ! मयवं ! अवणेहि महैं सावं ॥'	६०

१ L केण य कालेण इमो तओ. २ L लंमेण. ३ L विलसइ. ४ A B पडिवजिय.
 ५ L दिड्हा. ६ L ^१से जववयणं. ७ L ^२माणी. ८ तो ^३ is not found in L. ९ L तीए य यमा०.
 १० L पेकखा. ११ L ला. १२ A B सबंगियंपि. १३ L नम्मया०. १४ L ^४प्पवर्त.
 १५ L लक्ष्मिय वरथे०. १६ L ^५मुखाहं. १७ L जीए. १८ A B सब्बाह. १९ L पणड्हाहं.
 २० L सुखाहं. २१ A B ^६हाणं तु पाव. २२ L कारुण. २३ O D मम.

	इय विलवंती बहुहा भणिया उवओगपुद्यं पुणिणा ।	
	‘मा मा विलवसु सुद्धे ! एवं अहदुकखंसंतता ॥	६१
	कोववसगम्भगएणं दिणोऽ सावो तुहं मैं भदे ! ।	
	संपइ पसण्णहियओऽ तुह उवरि नस्थि मे’ कोवो ॥	६२
५	किंतु अणाभोगेण वि भणिओ सावोऽ हु भाविओ एसो ।	
	तुमए अबमंतररसुनिकाइयकम्मदोसेण ॥	६३
	पियविरहमहादुकखं अणुभवियवं तए चिरं ^० कालं ।	
	न हु नियकयकम्माणं संसारे छुट्टए को वि ॥	६४
	वच्छे ! हसमाणेहिं जं बज्ञाह पावयं इह जिएहिं ।	
१०	रोवतेहिं ^० तयं खलु नित्थरियवं न संदेहो ॥	६५
	तो नाउं परमत्थं वंदिय साँहूँ विसज्जिओ तीए ।	
	तम्मि गए रुयमाणी ^० पिएण्ण पुड्डा कहह सवं ॥	६६
	आसासिऊण तेण वि भणिया कुण जिणैजईण पूर्याई ।	
	दुरियविघायणहेउं न हु रुन्नेण हवह किं पि ॥	६७
१५	पडिवजिय तवयणं ^० कुणह तवं पूर्यए जिणाईए ।	
	कहहिं वि ^० दिणेहिं तत्तो पुणो वि भोगप्परा जाया ॥	६८
	एवं परिगलमाणे काले मित्तेहिं एरिसं भणिओ ।	
	सो हु महेसरदत्तो एगंते ठविय सवेहिं ॥	६९
	‘अत्थोवज्ञणकालो मित्त ! इमो वड्डए सुपुरिसाणं ।	
२०	पुद्वपुरिसज्जियत्थं लज्जिझइ विलसमाणेहिं ॥	७०
	ता गंतु जवणदीवं विटवित्ता नियभुयाहिं ^० बहुदवं ।	
	विलसामो ^० तवयणं पडिवज्जइ रंजिओ एसो ॥	७१
	अह महायाकड्डेणं जणणी-जणयाणं मोक्लावेउं ^० ।	
	गिणहैं बहुप्यारं जं जं भंडं तहिं जाइ ॥	७२
२५	भणिया य नम्मयासुंदरी वि – ‘कंते ^० ! समुदपारम्मि ।	
	गंतवं मह होही चिट्ठसु ता तं सुहेणेत्थ ॥	७३

१ L °कुख०. २ L दिज्जो. ३ O D सावो मण् तुमं भदे. ४ L °हियण तुह. ५ L °तिथ मह को०. ६ L °भोगेण भणिओ. ७ A B भावो. ८ L °सलिकाहय०. ९ L हय-विरह०. १० O D तए बहुं कालं. ११ L रोवतेहिं. १२ L साहुं. १३ A B रुवमाणी. १४ L रियेण. १५ कुण जईण०. १६ L तवयणा. १७ L बंद्विः. १८ L °भूयाहिं. १९ O D °जणयाणि. २० L मुक्लावेउ. २१ L गिणहै. २२ L वि कंठे समु०.

जम्हा अइसुकुमालं तुह देहं न हु सहिस्तर्ह कहुं ।	
तम्हा देव-गुरुणं मत्तिपरा चिह्न अणुदियहं ॥'	७४
तो भणह इमा - 'पिययम ! मा जंपसु एरिसाइँ वयणाइँ ।	
जम्हा उ तुज्ञ विरहं नै समत्था विसहिर्ह अहर्यं" ॥	७५
कहुं पि तए समयं वच्छतीए अईव सुहजणयं ।	' ५
ता निच्छणे तुमए सह गंतवं मए नाह ! ॥'	७६
तन्हेहमोहियमई पडिवजिय तो महंतसत्थेण ।	
गंतूण जलहितीरे आरहह पहाणवहणेसु ॥	७७
जा जाइ जलहिमज्ञे पहाणअणुकूलवायजोगेण ।	
ताव तहिं केणावि हु उग्गीयं महुरसदेण ॥	७८ १०
तं सोउण बाला सरलखणजाणिया पहिडुमुही" ।	
जंपइ - 'एसो पिययम ! गायहं कसिणच्छवी पुरिसो ॥	७९
अइथुलंपाणिजुयलो बब्वरकेसो रणम्मि दुजेओ' ।	
उण्यवच्छो साहसिसओ य वत्तीसवारिसिओ" ॥	८०
गुज्जम्मि० य रत्तमसो इमस्स उरुम्मि० सामला रेहा ।'	१५
इय सोउं से भैं गयनेहो" चितए एवं ॥	८१
'नूणं इमेण समयं वसह इमा तो" वियार्ह एवं ।	
ता निच्छणे असई एसा अचंतपाविटा ॥	८२
आसि पुरा मह हियए महासई साविया इमा दह्याँ ।	
किं तु कयं मसिकुचयेदाणमिमीए कुलदुगे वि ॥	८२ २०
ता किं खिवामि एयं उयहिम्मि० उयाहु मोडिउं गलयं ।	
मारेमि० आरडंती किं वा घाएमि हुरियाए ॥'	८४
इय चितइं जावेसो बहुविहमिच्छावियप्परिकलिओ ।	
ता कूवयहियनरो" जंपइ - 'रे धरह वहणाइ ॥	८५
एसो रक्खसदीवो गिणहैं इह नीरदंथणैर्हयं ।'	२५
ते वि तयं पडिवजिय धरंति तत्थेव वहणाइ ॥	८६

१ L जम्हा. २ L उम्हा हु तु०. ३ O D ०हं असमत्था. ४ L विसहियं अहर्यं. ५ L सरलखणजाणिया पहडुमुही. ६ L जंपह पिययम गीयह एसो जंपह कसिण०. ७ L असूर०. ८ L बब्वरकेसा रणम्मि पुच्छेड. ९ L उच्छयवच्छा. १० L वारसिओ. ११ L गुस्सम्मि रच०. १२ L उरम्मि. १३ L सत्ता. १४ L जेहं. १५ L इमा विया०. १६ L दह्या. १७ L ०कुचय०. १८ L उवहिमि. १९ L मारेमे. २० L चितिय. २१ L ता कूवयहिपुरिसो. २२ L गिन्हह. २३ L ०थंधणा०.

	पेच्छांति ^१ तयं दीवं गिन्हन्ती ^२ इंधणाइयं सर्वं ।	
	सो वि महेसरदत्तो मायाए जंपए एवं ॥	८७
	‘अइरमणीओ ^३ दीवो सुंदरि ! ता उत्तरितु पेच्छामो ^४ ।’	
	सा वि परितुद्वचित्ता तेण समं भमइ दीवम्भि ॥	८८
५	अणण्णोसुं वणेसुं कमेण पिच्छंति सरवरं एकं ।	
	उत्तुगपालिसंठियनाणाविहतरुवरसणाहं ॥	८९
	अइसच्छेसाउसीयलजलपुण्णं सयलजलयरसणाहं ।	
	दट्टुण तयं मञ्जंति दो वि तत्तो वि उत्तरिउं ॥	९०
	जा तवणगहणेसुं भमंति ता सच्चवंति ^५ एगत्थ ।	
१०	रमणीयलयाहरयं तं मज्जे करिय सत्थरयं ॥	९१
	दोण्णि वि सुवण्णयाइं खणेण ^६ निहावसं गया बाला ।	
	तो चित्तइ से भन्ना निगिधणहियओ जहा ‘एत्थं ॥	९२
	मुंचमि इमं जेणं मरइ सयं चेव एगिया रणो ^७ ।	
	इय चित्तिउण सणियं ^८ सणियं उस्सकिउं ^९ जाइ ॥	९३
१५	वहणेसुं विलवंतो ‘माइलो’ उच्च-उच्चसहेहिं ।	
	सथिलएहि पुट्टो – ‘रुयसि ^{१०} किमत्थं ?’ ति सो ^{११} भणइ ॥ ९४	
	‘सा मम भज्ञा भाउय ! खद्वा घोरेण छुहियरकखेण ।	
	तं दडुं भयभीओ अहमेत्थ पलाइउं ^{१२} पत्तो ॥	९५
	तो पूरह वहणाइं मा एत्थ समागमिसर्ह रकखो ।’	
२०	ते वि तओ भयभीया पूरंति झड ति वहणाइं ॥	९६
	सो वि हु आहाराई दुकखकंतो व मुच्चैं खणेण ।	
	रोवैं विलवइ कुट्टइ उरसिरमाईण ^{१३} मायाए ॥	९७
	हियएणं पुण तुट्टो ^{१४} चित्तइ नणु सोहणं इमं जायं ।	
	जं लोगडवाओ ^{१५} वि हु परिहरिओ एवविहियम्भि ॥	९८

१ L पिच्छंति, २ L गिन्हन्ती, ३ L °समणीओ, ४ L पिच्छामो, ५ L अस्सोसुं, ६ L कमेण, ७ C D अइअच्छ^०, ८ L °सियजलपुण्णं, ९ L जाव य बणगहणेसुं, १० L सब्बवंति, ११ L हुच्छि सुब्बवंति खणेण, Blank space is found in A B for the lines from निहावसं (inclusive) upto the letters खेमे (inclusive) of खेमेण^० in verse १०१, १२ L इत्थ, १३ L पुणया रजे, १४ L सयिं, १५ L ओस्सकियं, १६ L रुपसि, १० L ति तो भं, १८ L छुरियं, १९ L अहमित्थ पलाइयं, २० दुकखकंतो, द्व मुच्चैं, २१ C D तह विलौ, २२ L °माईण, २३ L हियएणं परितुट्टो, २४ L जं लोगडवाओ.

सत्यिल्लहिं ततो पडिबोहिय भोइओ ^१ इमो वि तओ ।	
अइमहया कहेण संजाओ विगयसोगो ^२ व ॥	१९
पत्ता य जवणदीवं सबेसि वि ^३ हिययवंछियाओ वि ।	
जाओ आहिओ लामो कमेण गिहित्तुं पडियणिए ॥	१००
बलिउण खेमेण पत्ता सबे वि कूवंद्रमिमे ।	
सो वि महेसरदत्तो अक्खाइ सयणाण रोवंतो ॥	१०१
जह - 'मह दइया खद्धा रक्खसदीवमिम घोरक्खेण ।'	
ते वि तओ दुक्खत्ता कुण्ठति तीसे मयगकिचं ॥	१०२
परिणाविओ य एसो अण्ण ^४ कुलबालियं अइसुरुवं ।	
तीए य बद्धनेहो शुंजइ भोगे अणण्णसमे ^५ ॥	१०३ १०
एत्तो ^६ वि नम्मयासुंदरी वि जा उड्डीयाँ खणद्देण ।	
तो न हु पिच्छेह कंतं तथ तओ चिंतए एवं ॥	१०४
'नूणं परिहासेण लुको ^७ न णु होहिई महं दइओ ।'	
वाहरइ तओ - 'पिययम ! देसु महं ^८ दंसणं सिंघं ॥	१०५
मा कुण बहुपरिहासं बाढं उत्तम्मईं महं हिययं ।'	१५
जा एइ न एवं पि ^९ हु सासंक्षा उड्डिउं ^{१०} ताव ॥	१०६
परिमग्गइ सबत्तो तह वि अपिच्छंतियाँ सरे जाइ ।	
भमईं य वणविवरेसुं ^{११} कुणमाणी बहुविहे सदे ॥	१०७
'हा नाह ! ममं मोक्तुं ^{१२} दुहियमणाहं कहिं गओ इर्हिं ^{१३} ।'	
सोउणं पडिसदं ^{१४} धावइ तो ^{१५} तम्मुही बाला ॥	१०८ २०
विजङ्गंती खइरकंटएहिं पाएसु गलियंरुहिरोहा ।	
गिरिविवरे भमिऊणं पुणो वि सा जाइ लयंहरए ॥	१०९
एत्यंतरमिम स्त्रो दद्धूणं तीएं तारिसमवत्थं ।	
पडिकाउं अचयंतो लज्जाएं व दूरमोसरिजो ^{१६} ॥	११०

१ L^१बोहिया भाइओ. २ L^२सोगु द्व. ३ L सबे वि हु हिय०. ४ L लिभितु. ५ L^५बंदुमि. ६ L कुण्ठति नीसेसमयकिचं. ७ L असं. ८ L^८सूखं. ९ L भोए अनश्वलमे. १० A B इत्तो. ११ L उठिया. १२ L पिक्खह. १३ A B लिहाओ. L लिहो. १४ O D न हु हो०. १५ L देसि ममं. १६ L उत्तस्सपृ. १७ L एवं वि. १८ L उहिया. १९ L अपिच्छंतया. २० L समह. २१ A B^{११}विवरेसु. २२ L महं शुतुं. २३ L इर्हिं. २४ A B पविसदे. २५ L धावइ तओ तम्मुही. २६ L लाहर०. २७ L गहियशहि०. २८ O D कहूह०. २९ L^{१२}मोसरीओ.

	अस्थगिरीएँ द्वारो लहसिउं अबरोयहिमि निल्लुहो' ।	
	अहवा अत्थमह चिय द्वारो पडिकाउमचयंतो ॥	१११
	ऐत्थंतरमिम तो सा तथेव लयाहरमिम परिखिका ।	
5	भोगचा बीहंती नुवजाएँ पछुवत्थरणे ॥	११२
	उत्थरहै य तर्मनियरो सच्चत्थोवहयँलोवणप्पसरो ।	
	अहव पसरंति मलिणा परितुडा मिच्चनासमिम ॥	११३
	इय जा खणंतरेकं चिड्डुइ सा दुकिखया तहिं बाला ।	
	ता उग्गमेइ राया राय व तमारिखयकारी ॥	११४
	तं दट्टुण्णूससिया मण्णइ उज्जीवियं व" अप्पाण" ।	
10	अहवा फीऊसरुई आसासइ जं किमच्छेरं ^१ ॥	११५
	तो बहुविहचिंतावाउलाइ अहदुकिखयाएँ सा रयणी ।	
	चउजामनिमिया वि हु जामसहस्रं व वोलीणा ॥	११६
	अह उग्गयमिंमे द्वारे सा नम्मयसुंदरी दुगुणदुक्खवा ।	
	पुण रोविउं पयचा सुमरिय नियनाहगुणनियरं ॥	११७
15	अविय-	
	'हा पडिवण्णयँच्छल ! दकिखन्नयनीरपूरसरिनाह ! ।	
	हा करुणायर ! अहीयं ^२ कह मुका एकिया रणो ^३ ॥'	११८
	एवं ^४ विलवंती सा पुणो ^५ वि गच्छइ सरोवरं तेण ।	
	पुणरवि हिंडइ रणो ^६ पुच्छंती हरिणिमाई उ ^७ ॥	११९
20	'किं दिड्हो मह भत्ता कर्त्थर्है तुझमेहिं एत्थ भमडंतो ? '	
	पडिसहं सोऊणं पविमइ गिरिकुहरमज्जमिम ॥	१२०
	तत्थ वि तमपेच्छंती ^८ पुणो वि निगच्छइ तओ एवं ।	
	वोलीणा पंच दिणा आहारविवाजियाइ दठं ॥	१२१
	अह छट्टुमिम दिणम्मी भमडंती जाइ उयेहितीरमिम ।	
25	जस्थाइसि पंचहणाइ चिंतह तं सुणयं ^९ दहं ॥	१२२

१ L अस्थगिरीड. २ L विल्लुहो. ३ L हृथ. ४ L सुवजाए. ५ L उच्छरह.
 ६ A B हिम. ७ L सच्चत्थो पुहयलो. ८ L मसिणा परिसुहा. ९ L उत्तरिं.
 १० L दट्टुण्णं स. ११ O D विर्बं तु अ. १२ L मज्जह उज्जीविष्वयव अतारी. १३ L
 आसासइ तं वि मच्छेर १४ L बाउलाए. १५ L उदयसिम. १६ L जमय. १७ L
 "वश्वथ.", १८ L "गायर निय अहियं कह. १९ L एकिया अहं रवे. २० L दृष्ट विल.^०
 २१ L शुण. २२ L रसे. २३ A B हरिणिमाईए. L हरिणिमाईणि. २४ C D करथय
 २५ L "मिळंती. २६ L "वजियाए. २७ L उवहि. २८ L य वह. २९ L सुखं.

‘रे रे जीव ! अलक्षण ! मुहारें ^१ कि लिङ्गसे तुमं एवं ।	१२३
जं अश्वमवोवत्तं ^२ तं को हु पणासिउं ^३ सत्तो ॥	१२४
रे जीव ! तथा मृणिणा आहडुं जं तयं इमं मण्यो ^४ ।	१२४
ता संम्मभावणाए सहसुं तयं किं व रुण्येण ^५ ? ॥	५
इय चितिऊण तो सा गंतूण सरोवरम्मि नियदेहं ।	१२५
पञ्चवालिय संठाविय ठवणं तो वंदई देवे ^६ ॥	१२५
काऊण पाणविचिं फलेहिं तो गिरिगुहायं मज्जम्मि ।	१२६
मद्वियमयजिणपडिमं काउं वंदेह ^७ भत्तीए ॥	१२६
पूर्यई वरकुसुमेहिं कुणइ बलि बहुफलेहिं पकेहिं ^८ ।	
रोमचंचियदेहा संथुणइ मणोहरगिराए ॥	१२७ १०

अविय-

‘जय संसारमहोयहिनुहुंजंतूण तारणतरंड ! ।	
जय भैयभीयजणाणं सरणय ! जिणनाह ! जगपणय ! ॥	१२८
जय दुहियाणं दुहहर ! रागहोसारिविरियनिहलण ! ।	
जय मोहमल्पूरण ! जय चिताचत्तं ! जिणनाह ! ॥	१२९ १५
जय निहापरिवज्ञिय ! छुहापिचासाजराभयविमुक ! ।	
मयमायखेयवज्ञिय ! गयजम्मणमरण ! जय नाह ! ॥	१३०
जय हिर्विम्हय ! अपमाय ! देव ! सासयसुहम्मि संपत्त ! ।	
सिवपुरपवेसणेण कुणसु दयं मज्ज दुहियाए ॥	१३१
इय जिणथुहुजुत्ताएं सुनिकाइयकम्ममणुवंतीए ।	२०
जा जाह कोहैं कालो ता चितह अष्या एसा ॥	१३२
‘जह कह वि भरहवासे गमणं मह होह पुण्येजोएण ।	
तो सवसंगचायं काऊण वयं गहिस्सामि ॥	१३३
इय चितिऊण रयणायरस्स तीरम्मि उविभय ^९ तीए ।	
चिंधं महामहंतं ^{१०} जं पयडह भिन्नवहणं ति ^{११} ॥	१३४ २५

१ L मुहाह. २ L ^१वोवत्तं. ३ L ^१सियं. ४ L मज्जे. ५ L समभा०. ६ L सहसु. ७ L रुण्येण. ८ L तो वंदए देवो. ९ L ^१गुहाए. १० L मंडियजिणविंवं काउं देह. ११ L पूर्य. १२ L कुणइ बहुभनिडभरनिडभरेहिं. १३ L जवभीय. १४ L ^१दोसारी०. १५ A B चितावत्ता. १६ L मयसेसखेय०. १७ C D ^१मरणपरिमुक. L ^१मरणभरमोह. १८ L हियवि०. १९ A B ^१जत्ताए. २० L को वि कालो०. २१ L पुष्ट. २२ L डहियं. २३ L विंवं महे महंत. २४ A B ^१वहणित्त.

	१३५	१३६	१३७
	१३८	१३९	१४०
	१४१	१४२	१४३
	१४४	१४५	१४६
५			
10			
15			
20			

१ L हृष्ट्यं. २ A B तम्मि प्पप्सम्मि. C D जंतो संपत्तो तप्पप्सम्मि. ३ L चरियं.
 ४ L ओह्हे सा सहस्ता. ५ L विलगियं वणं रुजं. ६ L उलखिय. ७ L दं पृष्ठ
 पक्षिया रहे. ८ L चतं. ९ L पिछ्छह. १० L नहाणाई. ११ A B मोषगाईयं.
 १२ L उओ. १३ L कुले. १४ L पडहउଡि. १५ L नम्मया. १६ L गिभिय उवा-
 हणाई. १७ L चिह्नपत्तो जाह. १८ L जावत्थह. १९ L वस्थवा. २० L ओहणा,
 २१ L ओवावह. २२ L ओहाया. २३ L रक्षा पडिभ. २४ L भाडिपडि. २५ L शिन्ह.
 २६ L लिहचति अं अं तयं.

जो य इह पोर्यसामी आगमिही सो य अद्वसहसं तु । दीणाराण देही तुज्ज्ञं मज्ज्ञ प्पसाएणैँ ॥'	१४७
एसा तथ ववत्था वैसाण अतिथ राइणा समयं । हरिणीएँ तओ चेडी पट्टविया वीरदासस्स ॥	१४८
पासम्मि तीएँ भणिओ सो जह - 'वाहरइ हरिणी(णि)यौ तुब्मे ।'० तेण वि सा पट्टभणिया - 'जह वि हु रूवाइगुण्कलिया ॥ १४९ अण्णत्थी' तह वि अहं शुजामि न वजिउं नियकलचं ।'	१४९
तीए वि तओ भणियं - 'आगंतवं' तए तह वि" ॥	१५०
तो जाणिय भावत्थो अप्पइ दीणारसहसंमद्वहियं । सा वि तयं घेत्तृणैँ वच्छ हरिणीएँ पासम्मि ॥	१५१ १०
सा तं द्वुं जंपइ - 'किमेहणा एउ वणियपुत्रो ति" । सा वि पुणो गंतूणं अक्खइ हरिणीएँ जं भणियं ॥	१५२
तं सुणिय वीरदासो चितइ हियएण 'किं मह इमाओ । काहिंति' जओ सीलं भंजेमि" न पलयकाले वि ॥	१५३
गच्छामि ताव तहियं पच्छा काहामि जं जहाजुत्तं" । इय चितिऊण गच्छइ तीए भवणं अद्वसुरम्मं ॥	१५४
तो महुरमंजुलाहिं वियद्वुभणिईहिं० साणुरागाहिं । सा जंपइ सवियारं तह वि न सो चलइ मेरु व ॥	१५५
ऐत्थंतरम्मि कणो॒ कहियं हरिणीएँ तीए चेडीए । जह - 'सामिणि ! एयघरे अच्छैँ महिला अणण्णसमा ॥	१५६ २०
सा जइ कहिं वि तुब्मं आएसं कुणइ तो हु॒॑ रयणाण॒॑ । पूरइ निसंदेहं तुह गेहं किं चं बहुएणं ॥	१५७
जम्हा हु॒॑ रूवजोवणलावण्णगुणोहि॑ तीए सारिच्छा । दीसइ न मच्छलोए॑ तं सोउं हरिणिया लुद्वा ॥	१५८

१ L जो इह पोर्यसामी० २ L तुब्मं ३ L पसाएण ४ L रयणा ५ A B रिणिया ६ L रूवाइपरिक० ७ L अक्खरथी ८ L भणियं ९ L भणियं गंतवं १० C D तए कह वि ११ L उसहससम० १२ L घितूण॑ १३ L हरिणीह॑ १४ L वणियपुत्र॑ १५ L हरिणीय १६ L सुणिय १७ L काहिंति १८ L शुजामि १९ L जहाजुत्तं २० L चियहभणिईणि साणु० २१ L हृत्व॑ २२ L कज्जे २३ L हरिणीहिं तीए २४ L एसघरे अथइ २५ L अणक॑ २६ A B तुब्मे आएणं कुणह वो ह रय॑ २७ L रयणाह॑ २८ A B किं तथ बहु॑ २९ C D जम्हा ठ ३० L उच्छवणकावह॑

	चितह 'अवहरिउण आणेसु धरेमि कह वि पच्छाणँ' । तत्थुप्पणमई सा तो भणह तयं वणियपुलं ॥	१५९
५	'अप्पेहि नाममुहं लक्षणमेकं जेण ईएँ सारिच्छं । अणँ' नियकरजोग्मँ मुहं कारेमि' तो एसो ॥	१६०
	अप्पह य निवियप्पोँ सा वि तयं देह दासचेडीए । हत्थमिमि ततो एसा गंतूण नम्मयं भणह ॥	१६१
	'सो वीरदाससेट्टी' हकारह पञ्चयंत्थमह तेण । एयं मुद्दारयणं पटुवियं तुज्ञ ता एहि ॥'	१६२
	दट्टूण वीरदासस्स संतियं नाममुहियाँरयणं ।	
१०	तो सा वि ^३ निवियप्पा तीए समं जाह तथ गिहे ॥ अवदारेण पवेसिय छूँदा॒ गुत्तम्मि भूमिहरयम्मि ।	१६३
	मुहं पि वीरदासस्स अणियं कुणह पडिवत्ति ॥	१६४
	उर्ध्वेतु ततो ^४ एसो सट्टाणे जाह तथ तमद्धुं । गविसह सञ्चत्तो चिय पुच्छंतो ^५ परियणं सवं ^६ ॥	१६५
१५	जाव नै केण वि ^७ सिट्टा तीए वत्ता वि तो गवेसेह ^८ । उज्जाणहट्टमाइसु तथ वि नो ^९ जाव उवलद्धा ॥	१६६
	तो दुक्खपीडियंगो इमं उवायं विचित्तेए एसो । 'जेणउवहरिया वाला किं सो पयडेह मह पुरओ ॥	
	ता वच्चामि इओडहं बालं पयडेह जेण सो दुट्टो ^{१०} ।'	१६७
२०	इय भावणाई भंडं घेत्तण ^{११} चलह घरहुतं ॥ पत्तो भरुयच्छपुरे संजत्तियवणियसंकुले रम्मे ।	१६८
	तत्थञ्चित्थ तस्स मित्तो जिणदेवो नाम वरसहुतो ^{१२} ॥	१६९
	तस्सञ्चखह सो सवं भणिओ - 'तं जाहि तत्थं वरमित्त ।' कत्थ वि गवेसिउणं तं बालं एत्थं आणेही ॥	१७०
२५	सो वि तयं पडिवज्जिय सामग्रिं करिय जाह तत्थेव । जाणाविया य वत्ता नम्मयपुरिसव्विसयणाणं ॥	१७१

१ L अणिलु, २ L पच्छाण, ३ L तत्थप्पक्का०, ४ L °ण एह सा०, ५ L अहे, ६ L °जुग्मा०,
७ L निवियप्पा, ८ L तओ, ९ L मज्जणो भ०, १० L °सिट्टी, ११ L पच्छहत्थ०, १२ L °मुहया०,
१३ A B सा व नि०, १४ L छुड्हा, १५ L °बरम्मि, १६ L तओ, १७ L चिय पुच्छह०,
१८ O D °यणं सप्तरू, १९ १८ जा न वि केण, २० L केणह सि०, २१ L वि ता गवेसह०,
२२ L वि तो, २३ L °यं चिंतप०, २४ A B तओडह०, २५ L उट्टो, २६ L मावजाण०,
२७ L चित्तूण, २८ L °सट्टो, २९ L जाहि वर०, ३० L हृथ०, ३१ L °पुरि सोष्व,

सोङ्ग तयं ताणि' वि दुक्खाहाइं रवंति अहङ्करणं ।	१७१
एतो य नम्याए जं वित्तं तं निसामेह ॥	१७२
नाऊण वीरदासं गयं तओ हरिणियाएँ सा बुत्ता ।	
'भदे ! कुण वेसत्तं माणसु विविहाइं सोक्खाहाइं' ॥	१७३
सदरसरूपगंधे फासे अणुहवसु मणहरे निचं ।	१७४
मह घरवत्ता एसा सदा वि हु तुज्ञतणिय' ति ॥	१७४
तं सोउं नम्यसुंदरी वि' विद्विष्टु करयले दो वि ।	
पभणइ - 'मा भणै भदे ! कुलसीलविदूसणं वयणं ॥'	१७५
तो रसिऊणं हरिणी ताडावइ तं कसप्पहारेहिं' ।	
कुलियकिंसुयसरिसा खणेण जाया तओ एसा ॥	१७६ १०
'अज वि न किंचि नडं पडिवज्जु मज्ज संतियं वयणं ।'	
इय मेहरीएँ भणै भणइ इमाँ - 'कुणसु जं मुणसि ॥'	१७७
गाधयरं रसिऊणं जाव पवत्तेइँ' तिक्खदुक्खाहाइं ।	
सा वेसा ता इयरीं सुमरह परमिद्विवरमंतं ॥	१७८
तस्स पभावेण तओ तडै ति पाणेहिं हरिणियौ मुका ।	१८
रणो निवेइयम्मी' तम्मरणे भणइ तो राया ॥	१७९
'किंचि मस्तवं अणं' तट्टाणे ठवैहु गुणगणसमग्गं ।	
भो मंति ! ममाऽणन्ति(ति)' सिंघं संपाडसु इम'ति ॥	१८०
नर्वइणो आणाए मंती जां तथ जाइ ता सहसाँ ।	
दहूण नम्यं सो अचंतं हरिसिओ 'चित्ते ॥	१८१ २०
जंपइ - 'मेहरियपयं भदे ! तुह देमि रायवयणेण ।'	
सौं वि तयं पडिवज्जैँ परिभाविय निगमोवायं ॥	१८२
ठविउण मेहरिं तं मंती वि हु जाइ निययठाणम्मि ।	
सा वि हु हरिणादवं वेसाणं देइ परितुडा ॥	१८३
तं कहियं केणावि हु रणो' तेणावि जंपियं एयं ।	२३
'आणेह तयं एन्थं' जंपाणं जाइ तो रम्म ॥	१८४

१ L ताण. २ L भद्रेण कुण देसत्तं. ३ CD विविहाणि सोक्खाणि. ४ L विवहाइं सुक्खाहाइं ५ L °तणय ति. ६ L ता सोउं. ६ L °सुंदरी ति वि. ७ L भणइ भदे. ८ L ताडावइ कसप्पहारेहिं. ९ L भणइ मा कुण° १० L पयत्तेइ. ११ L वेसा मा यहरी. १२ L तओ छड ति. १३ L हरिणीया. १४ L रसो निवेइयम्मी. १५ L अचं. १६ CD ठवसु. १७ L मंति समाणसं. १८ L जक्खइणो. १९ L मंती ता तथ. २० L सहसा. २१ L °सिंघो दित्तो. २२ L मा वि २३ L पडिवज्जिय. २४ L रणो.

	आरोविज्ञ तस्मिं जा पुरिसा निति नयरमज्जोर्ण ।	१८५
	ता चितह 'मह सीलं को संडह जीवमाणीए ॥	१८५
	को पुण इथ उवाओ' चितंती नियहै एगढाणम्भि ।	१८६
	अहुहियदुभिगंधै पवहंते गेहनिद्वयं ॥	१८६
५	तं पेन्छिज्ञ 'जंपह - 'भो भो ! बाढं तिसाह्या अहयं' ।	१८७
	तो मेलावंह जाणं जाणवई दरिसिउं विणयं ॥	१८७
	जा आणंति जलं ते ताव इमा उत्तरितु जाणाओ ।	
	सद्विगियमप्याणं चिकिखल्लेणं॑ विलिपेह ॥	१८८
	पियह तयं दुगंधं॒ नीरं अमयं॒ ति भाणिउं बाला ।	
'१०	लोलऐं महीह पंसु॑ चिवह सिरे देह अकोसे॑ ॥	१८९
	पमणह य - 'अहो॑ लोया ! अहयं इंदाणीर्या ममं नियहै ।'	
	गायह नचह रोवह भयभीया सीलभंगस्स ॥	१९०
	पुरिसेहि॑ तयं सिडुं निवस्स सो मणिउं॑ गहं लगं ।	
	पेसेह भंत-तंताहवाइणो॑ तेहि॑ किरियाए ॥	१९१
१५	आठनाए भाले चढाविउं॑ लोयणे फुरुकुरंती॑ ।	
	अकोसिउणैं गाढं अहिययरगहं पदंसेह ॥	१९२
	तो तेहि॑ परिचना हिंडह नयरस्स मजङ्गयारम्भि ।	
	हिंभेहि॑ परियरिया हमंती कहुलिहुहि॑ ॥	१९३
	इय एवमाह सद्वं कवडेंगगहंदंसणं पयासेह ।	
'२०	सीलस्स रक्खणत्थं धम्मं हियएण सरमाणी॑ ॥	१९४
	अह अण्णया कयाई बहुविहलोए॑ परिबुडा बाला ।	
	निम्मलुभालियैतणू गायह जिणरामयं रम्मं॑ ॥	१९५
	तं दहुं जिणदेवो पुच्छहै - 'को तं गहो सि जिणभतो ।'	
	सा भणह - 'ससागारं तेण न साहेमि नियनामं॑ ॥'	१९६

१ L तस्मि. २ L नियय पुगै. ३ L अद्वहिय पृहंगंध. ४ L निष्ववण. ५ L तं ऊटियिण
जंपह सा भो बाढं. ६ L अहियं. ७ L तो मिसावह. ८ L जाणावह इरिसिओ.
९ A B °सिउं वयणं. १० L चिकिखलेण. ११ L दुगंधं. १२ L A B °धं अमयं नीरं ति.
१३ L लोकह महीए दसु. १४ L अकोसो. १५ L यहो. १६ L °णिय. १७ L नियहा.
१८ L °स्स तो मे अयं गहं. १९ L °भंत-तंतावेयणो २० L चढाविउं. २१ L
फुरुकुरंती. २२ A B आकोसि॑. २३ L लिहुकहेहि॑. २४ L सद्वं वहगं॑. २५ A B
°लोपृहि॑. २६ L °सालिय॑. २७ A B गायह जिणससयं धम्मं. २८ L °देवो पमणह.

बीयग्नि दिखे उजाणसंमुहं जाव चल्लिया एसा ।		
तो डिभाईलोगो नियतिं ^१ जाह सङ्गाणे ॥	१९७	
सा वि हु एगंतठिया वंदइ देवे विहीये जा तावै ।		
कसो वि हु जिणदेवो समागओ तो तयं दहुं ॥	१९८	
वंदामो ^२ ति भणिता पणमइ सीसेण सा वि वरसहुं ^३ ।		५
नाऊण नियचरियं अबखइ सवं ^४ जहावर्तं ॥	१९९	
तो जंपइ जिणदेवो - 'वच्छे ! तुह गविसैणत्थमायाओ ।		
भरुयच्छाओ अहयं पट्ठविओ वीरदासेण ॥	२००	
जम्हा सो महं मित्तो पाणपिओ पेसिओ अहं तेण ।		
ता परिचयसु विसायं सवं पि हु सुंदरं काहं ॥	२०१ १०	
पर किंतु हड्डमग्गे घडगसहस्तं घयस्त्स मेह तणयं ।		
जं चिक्कुइ तं तुमए लउडपहारेहि॑ मेत्तवं॑ ॥	२०२	
इय संकेयं॑ काउं दोन्हि॑ वि पविसंति नयरमज्जम्भि ।		
विहियं॑ च बीयदिवसे सवं जं मंतियं आसि ॥	२०३	
तो निवई॑ हक्कारिय जिणदेवं॑ भणइ - 'हा कहं तुज्जा ।		१५
हाणी महामहंता विहिया एथाए॑ पावाए ॥	२०४	
ता रयणायरपारे अम्है॒वरोहेण खिवसु एयं ति॑ ।		
जैणितथं॑ अच्छंती कुणइ अणत्थंतरे बहुए ॥	२०५	
आएसो॑ ति भणिता नियलाविय नेइ निययैठाणम्भि ।		
छोडिता प्हावेउ॑ परिहाविय भोइयं॑ विहिणा ॥	२०६ २०	
वहणे चडाविऊणं पतो खेमेण पुण वि भरुयच्छे ।		
''पविसितु निययगेहे जाणावइ नम्मयपुरम्भि ॥	२०७	
जा ते संवहिऊण॑ चलंति ता एइ सो तयं घेचुं॑ ।		
जणयाई॑ दहूणं कंठविलग्गा रुवइ तो सा ॥	२०८	
तैं उसभसेण-सहदेव-वीरदासाइ बंधवा सवे॑ ।		२५
सरिऊणं बालतं तीसे रोवंति॑ अहकलुणं ॥	२०९	

१ L डिभाईलोगो नियतिये. २ L हु एमंतटिया. ३ L ए वा जाव. ४ L वंदासु.
 ५ L ऋढं. ६ L सवं. ७ L गवेस०. ८ L महु. ९ L °स्स मर्भतणयं. १० L भितव्य.
 ११ L सैकेंड. १२ L दुक्षि. १३ A B विहिं. १४ L निष्वई. १५ L जिणदेवो.
 १६ A B एथाइ. १७ L रणायरपारे अम्हु. १८ ति is not found in L. १९ L जैणितयं.
 २० L आएसु. २१ L नियठाणम्भि. २२ L न्हावेउ. २३ O D भोइडं. २४ L भविसितु.
 २५ L संविहिक्कणं. २६ L विसुं. २७ O D तो. २८ L सवे. २९ O D रार्वति.

	शुद्धा य तेहि॑ सबं जा सा साहे॒ निययुत्तं॑ ।	
	सुणमाणाणं दुक्खं॑ सद्बाण वि॒ तक्षणं॑ जायं॑ ॥	२१०
	अह ती॑ ए संगमम्मी॒ विहिया॒ पूया॒ जिणिंदचंदाणं॑ ।	
	सम्माणिओ॒ य संघो॒ दिष्णाणि॑ महंतदाणाणि॑ ॥	२११
६	विहियं॑ वद्वावण्यं॑ विम्हयजण्णं॑ समत्थलोयाणं॑ ।	
	जिणदेवंसावओ॒ वि॒ हु॒ जाइ॒ पुणो॒ निययनयरम्मि॑ ॥	२१२
	जा॒ नम्यसुंदरिसंगमम्मि॑ दिवसा॒ सुहेण॒ वोलिति॑ ।	
	कइ॒ वि॒ तहि॑ ताँ॒ पत्तो॒ विहरंतो॒ साहुपरियरिओ॑ ॥	२१३
	मोरियवंससिरोमणिसंपृश्नरनाहनमियपयकमलो॑ ।	
१०	दसपुष्पधरो॒ सिरिथूलभद्रसीसो॒ महुरवाणी॑ ॥	२१४
	तियसाइवंदणिओ॑ अय(इ)सयनार्णेण॑ पयडियपयत्थो॑ ।	
	भवारविंदभाणू॒ सूरी॒ सिरिअजहत्थि॑ ति॑ ॥	२१५
	तो॒ नाऊण॑ स्वर्ण॑ समागयं॑ तस्स वंदणद्वाई॑ ।	
	भक्तिभरनिबभराइ॑ सद्बाणि॒ वि॑ जंति॒ उज्जाणे॑ ॥	२१६
१५	वंदिनु॑ तओ॑ स्वर्ण॑ नैच्चासन्नम्मि॑ सन्निविड्वाइ॑ ।	
	सूरी॒ वि॒ ताण॑ धम्मं॑ कहेइ॒ जिणदेसियं॑ रम्मं॑ ॥	२१७
	जह—‘एथं॑ संसारे॑ सकम्मफलभोइणो॑’ इमे॑ जीवा॑ ।	
	पार्विति॑ सुहं॑ दुक्खं॑ जं॑ विहियं॑ अण्णंजम्मम्मि॑ ॥’	२१८
	तं॑ सुणिय॑ वीरदासो॑ पुच्छइ॑ करसंपुडं॑ सिरे॑ काउं॑ ।	
	‘भयवं॑ ! किमण्णंजम्मे॑ विहियं॑ मह भाइधूयाए॑ ॥	२१९
	जेण॑ सीलजुया॑ वि॒ हु॒ पत्ता॒ एवंविहं॑ महादुक्खं॑ ।’	
	सूरी॒ वि॒ भणइ—‘सावय॑ ! जं॑ पुडं॑ तं॑ निसामेह॑’ ॥	२२०
	अतिथि॑ इह॑ भरहवासे॑ मज्जिमखंडम्मि॑ पव्वओ॑ विश्वो॑ ।	
२०	उत्तुंगसिहरसंचयसमाउलो॑ खलियरविपसरो॑ ॥	२२१
	तत्तो॑ इमा॑ पश्या॑ महानई॑ नम्मया॑ जहणैवेगा॑ ।	
२५	तीए॑ य अहिंडाइगंदेवी॑ वि॒ हु॒ नम्मया॑ अतिथि॑ ॥	२२२

१ L °माणाणं॑ सन्वाण. २ C D तक्षणे. ३ L दिज्ञाणि. ४ L विम्हयहियं॑.
 ५ L °संगमेण. ६ L वि॒ यहि॑ तो॒ पत्तो॑. ७ Thus verse does not occur in A B C D.
 ८ A B °जो॑ अडविहवरमाणपयडिय॑. C D °जो॑ दसपुष्पपगासपयडिय॑. ९ L °अज्जसुहस्रिय.
 १० L °काढाए॑. ११ A B सद्बाइ॑ जंति. L सद्बाण वि॑. १२ L तउ. १३ L तच्चास॑
 १४ L भम्मं. १५ L °भोयणो॑. १६ L पार्विति॑. १७ L °अज्जज॑. १८ L विम्हज॑.
 १९ A B विहान्म्होइ॑. २० L °समायतो॑ मोखलियरविएसरो॑. २१ L जयण॑. २२ L °द्वायग॑.

सा मिल्लतोवहया नम्मयतडसंठियं महासर्चं ।		२२३
धम्मर्हअणगारं दहूण कुणह उवसगे ॥		२२४
नाणविहे सुधोरे निवलचित्तं मुणि मुणेऊण ।		२२५
उवसंता संजाया सम्मतधरा ततों चविउं ॥		२२६
एसा हुं नम्मयासुंदरि ति जाया सुया उ तुम्हाणं ।		२२७
पुब्वभवब्भासेण य एईए नम्मया इहा ॥		२२८
जं तहयौं सो साहू खलीकओ दुँहचित्तजुत्ताए ।		२२९
तं सुनिकाह्यकम्मं शृतं एथाएँ दुष्प्रिसहं ॥'		२२१
तों सोउं नियचरियं संजायं तीएं जाहसरणं तु ।		२२२
संवेगगयाएँ तओ गहिया दिक्खा गुरुसमीवे ॥		२२३
दुक्करतवनिरयाए ओहिण्णाणं इमीएं उप्पणं ।		२२४
तत्तो पवत्तिषिते ठविया सूरीहि जोग्ग ति ॥		२२५
विहरंती य कमेणं संपत्ता कूवंद्रनगरम्मि ।		२२६
रिसिदत्ताए गेहे वसाहिं मणित्तु उत्तरिया ॥		२२७
बहुसाहुणीहि॑ सहिया कहइ य धम्मं जिणिदपण्णत्तं॑ ।		२२८
सुणह महेसरदत्तो रिसिदत्तासंजुओ निचं ॥		२२९
अह अणम्मिं दिणम्मी संवेगत्थं इमस्स सा गुणह ।		२२३
सरमंडलं असेसं जहा इमेयारिससरेण ॥		२२४
होइ नरो इयवबो तहा इमेयारिसेण इयवरिसो॑ ।		२२५
एवंविदेणं य पुणो इयंआऊ होइ अवियप्पो ॥		२२६
एवंविहसदेण होइ मसो गुज्जदेसभायम्मि ।		२२७
एवं विहेण य पुणो रेहा ऊ(रु)म्मि संभवह ॥		२२८
एमाई अनं पि हु सवं सरलक्खणं सुणेऊण ।		२२९
सो हु महेसरदत्तो चित्तम्मि विभावए एवं ॥		२२३
‘नूणं मह दहयाए सरलक्खणजाणियाए आहडो॑ ।		२२४
गुज्जपएसम्मि मसो रेहा वि य तस्सं पुरिसस्स ॥’		२२५

१ L °धरी तशो. २ L एसा ड. ३ L सहया. ४ L °कओ पुहचि॒. ५ L पदाह.
 ६ L सं सोउं. ७ L °चरिउं. ८ L °गयाह. ९ L ओहिनाण. १० L उप्पं.
 ११ L पवित्रमिते. १२ L जोग ति. १३ L °रंती कमेणं. १४ L कूवंद्रनगरम्मि.
 १५ A B °साहुणीए. १६ L °पश्चतं. १७ L अचम्मि. १८ L इप्परिसो. १९ L °लिहे
 य. २० L इचालाऊ. २१ L आयडो. २२ L तस.

	तो विलविडं पयसो - 'हा हा अहनिगिषणो अहं पावो' ।	२३६
	क्लो अणजाचवरिजो अवियारियकज्ञकारि ति ॥	२३६
	जेण मए सा बाला सरलक्खणजाणिया अरणम्भि ।	
	एगागिणी विसुका ईसावसविनडियेमणेण ॥	२३७
५	करपत्तं वररयणं हारवियं निच्छुयं अपुण्णोण ।	
	मरणेण विणा सुद्धी नत्थि महं किं चै बहुएण ॥'	२३८
	इय विलवतं सोउं भणइ इमा नम्या - 'अहं सा उँ ।'	
	कहइ य जं जहवतं नीसेसं अप्पणो चरियं ॥	२३९
१०	'तो संपइ मह भाया तुमं अओ कुणसु संजमं विउलं ।'	
	सो वि तयं सोऊणं खामइ परमेण विणएण ॥	२४०
	'खमसु तयं जं तद्या अहनिह्यक्लरचित्तजुत्तेण ।	
	धोरम्भि दुहसमुदे पक्षिकत्ता सुद्धसीला वि ॥'	२४१
	तो भणइ नम्या सुंदरी वि - 'संतप्प मा तुमं एवं ।	
	अणुभवियव्वे कम्मे निमित्तमित्तं तुमं जाओ ॥'	२४२
१५	जंपइ तओ महेसरदत्तो - 'गिण्हामि० संजमं इण्हि०' ।	
	नीसेसकम्मदलणं आगच्छह को वि जइ द्वारी ॥'	२४३
	एत्थंतरम्भि पत्तो अजसुहत्थीगुरु तओ एसो ।	
	तस्स सयासे गिण्है॒ रिसिदत्तासंजुओ दिक्खं ॥	२४४
	काऊण तवं दोणिण वि पवरैविमाणम्भि सुरवरा जाया ।	
२०	तत्तो वि चुया कमसो भोक्खं०' जाहिंति गयदुक्खं ॥	२४५
	मयहरिया वि हु०' निययं जाणित्ता आउयस्स पजंतं ।	
	विहियं विहिणाइणसं तियसो तियसालये०' जाया ॥	२४६
	तत्तो चविउं होही अवरविदेहे मणोहरो नाम ।	
	रायसुओ गुणकलिओ भोतुं०' रजं तहिं विउलं ॥	२४७
२५	लझूण संजमसिरि उप्पाडित्ता य केवलं नाणं ।	
	संबोहिऊण भविए गच्छस्सइ० सासयं ठाणं ॥	२४८

१ L सो विलविडं. २ A B °णो माहापावो. ३ L अरक्षम्भि. ४ L °जडीय०.
 ५ L लिपिड्यं अपुणेण. ६ A B किं तु बहु०. C D किं व बहु०. ७ L °या असेसागो.
 ८ L य व जं वर्तं. ९ C D तो. १० L गिण्हामि. ११ L इण्हि०. १२ L गिण्है॒.
 १३ L दुष्टि वि वालविमा०. १४ L मुक्खं. १५ L वि हु नियं नियर्व. १६ L आङ्गवस्स.
 १७ L °काष्ठए. १८ L भुत्तं. १९ L भव्वे गच्छसह.

इय पवरसईए नर्मदासुंदरीए
चरियमइपसत्थं कारयं निव्वुईए ।

हरिजणयसुहिंडीमज्ज्वाराउ किंची
*लिहियमणुगुणाणं देउ सोक्खं जणाणं ॥

॥ इति' नर्मदासुंदरीकथानकं समाप्तिः ॥ †

२४९

५

^१ L मुक्खं. ^२ इति is not found in L. ^३ L 'नकं सम्पत्तं' * In the margin of L उद्दरितम् is written as a gloss on लिहियम्. † Following words in different handwriting are written in L at the end नर्मदासुंदरीकथा श्रीसत्तमनीर्थभाण्डागारे मुक्का मु. मोहनसागरसौभाग्यसागराभ्याम् सं. १७०५ वर्षे ॥

जिण प्य ह सूरि र इय नमया सुंदरिसाँ

अख्य वि जस्स पहावो विथलियपावो य अखलियपयावो ।
तं बद्धमाणतिथं नंदउ भवजलहिवोहितथं ॥

१

पणमिवि पणइंदह वीरजिणिंदह
सिरिनमयासुंदरि गुणजलसुरसरि

चरणकमलु सिवलच्छकुलु ।
किंपि थुणिवि लिउँ जम्मफलु ॥

२

[१]

सिरिषद्धमाणु पुरु अतिथ नयरु
तहिँ बसइ सुसावगु उसहसेणु
तब्भज्जबीरमह्कुकिखजाय
सहदेव-बीरदासाभिहाण
नहु देइ सिट्ठु मिछ्छत्ति आणे
अह कूवचंदनयारागण
वणिउत्तरहद्दत्ताभिहेण
अम्पापिईहिं परिवज्जिआइ
पुरि बद्धमाणि सहदेवघरिणि
उपपस्त्रै मणो[र]हु पिअयमेण
गभाणुभावि तहिँ रहिउ चिन्तु
तहिँ कारिउ जिणचेइउं पविच्चु
अह नमयासुंदरि सुंदरीइ
लावश्चर्वनिरुपमकलाहिं
पिभमाइपमुहु सयलु वि कुडुंबु
उच्छाहिउ रिसिदत्ताइ पुत्तु
आवज्जिउ गुणिहिं सुसावयन्तु
नमया परिणीञ महेसरेण
रिसिदत्त तीइ कय पगचिसं
आणंदिउ सयलु वि नयरलोगु
ओलोअणि अह निअमुहु पमच
तंबोलपिक्क तिणि मुक्क जाघ

तहिँ संपरु नरवह धम्मपवह ।	१
अणुदिणु जसु मणि जिणनाहवयणु ।	२
दो पवरपुत्र तह इक्क धुअ ।	३
रिसिदत्त पुनि गुणगणपहाण ।	४
रिसिदत्त इधमपुसाइयाण ।	५
परिणीञ कवडवरसावपण ।	६
तहिँ पत्त चत्तधम्मा कमेण ।	७
दुउ पुचु महेसरदनु ताइ ।	८
सुंदरि नमयानइन्हाणकरणि ।	९
गन्तूण तथ पूरिउ कमेण ।	१०
सहदेविहिं नमयापुरु सविच्चु ।	११
मिच्छत्तरायजयपनु पन्त ।	१२
धूआ पसूश गुणसुंदरीअ(इ) ।	१३
तहिँ बद्धइ नमया तिमलाहिँ ।	१४
आणाविउ तहिँ पुरि निविलम्बु ।	१५
चवसाइ महेसरदनु पन्त ।	१६
पडिवज्जिउ रंजिउ ताहुं चिन्तु ।	१७
तउ कूवचंदि पहुतउ महेण ।	१८
जिणनाहधम्मि सासुरयजुत्त ।	१९
नमयगुणेहिं तह सयलवग्गु ।	२०
दप्पणि पिकिखवि चकिखत्तचित्त ।	२१
अह जंतह मुणिसिरि पडिअं ताव ।	२२

The original readings of the Ms. are noted here:—१ अखलिय. २ मिच्छत्ती-
आण. ३ °घरणि. ४ उपत्तु. ५ पूरीड. ६ रहीड. ७ °चेहेड. ८ आवज्जीड. ९ °बज्जीड.
१० °वित्तु. ११ पडीम.

मुणि उवरह “कुण्ठे जि सुणिवराण
इअै सुणिवि झाति उचरिमखणाड
सा नमिवि भणाइ “तुम्हि खमनिहाण
सावरस्स अणुग्गाहु मह करेह
मुणि भणाइ “भाषि पिययमविओगु
महै जाणिउ नाणिण कहिउ तुज्ज्ञ

आसायण होइ विओगु ताण” । २३
उसरिवि साहु जामाइ पमाउ । २४
पहणंतथुण्ठ दयपहाण । २५
अवराहु एकु मुणिवर ! खमेह” । २६
निअैनिवि(धि) डपुडवकम्मिण अभक्षु । २७
नहु साथु पहु मा विछु ! मुज्ज्ञ” । २८

॥ घसा ॥

इअै मुणिपहुवयणिहैं
पिअथमि आसासिअैं

अमिअैंसमाणिहैं
सीलि पसंसिअैं

अप्पुकर्क्षसंबेगजुयैं

करइ घम्मु निम्मलचरिय ॥ २९

[२]

अशया रुद्दत्तङ्गओ चहुण
पोथवणिजेण वधंतु मुकलावए
कह वि नहु ठाइ सह चलइ नमयासई
सुणिवि सरलक्खणं कहइ पहअगगए
पिङ्केसो अ वत्तीसवरिसो इमो
इय सुणिवि पियथमो^० चिन्तप दुहमा
इत्तियं कालमेसा मए जाणिआ
कुलकलङ्कस्स हेउ ति मारेमि वा
अलिअकुविअप्पुरिअमणो जा गओ
उत्तरिउ तथ पाणीअइंधणकए
तहैं परिसन्त सरवरह पालं गथा
सो वि छडुणमणो भणाइ चिह्सम पिएैं
सुत्तयं नमयं मुन्नु निहुर मणे
पुहु परिवारि सो कहइ रोअन्तओ
एअठाणाड चालेह लहु पवहण
इअै सुणिवि तेहैं भीषणहैं संचारिअैं
तथ विक्षिणिवि पणिअैं^० सलाभो गओ
रक्खसोवहवं नमयाए तुहं
जगगए नमया जाव इत्थन्तरे
विलवए “नाह हा कंत तं काहैं गओ
वीसासिअैंधायमहावपज्जालण
पुष्पजम्मे मए किं कर्यं दुक्कयं
पंच उववास काऊण अह चिन्तप
“चलइ जाइ मेरु उरगमइ पच्छिमरवी

जवणदीवम्मि बहुदव्वथज्ज्ञणकए । १
सयणवगं तहैं नमयं ठाधए । २
जा चलइ पवहणं कोइ ता गायहै । ३
नमया “गाइ जो पुरिसु सो नज्जए । ४
पिहुलवचछत्थलो सामलो सक्खो” । ५
जा इमं सुणइ सा नूणमसई इमा । ६
साविआ सीलविमल ति सम्माणिआ । ७
तिक्खसत्थेण जलहिम्म धहेमि वा । ८
रक्खसहीतु सहस ति ता आगओ । ९
नमयासहिउ सो दीतु अवलोअए । १०
निहेउं पय पुच्छए नमया । ११
तरुतले सुअहै जा ता सणियमुदुर । १२
झत्ति संपतु मायानिही पवहणे । १३
“भक्खिअैं रक्खसेण पिआ हा हओ । १४
जा कुणइ रक्खसो तुम्ह नहु भक्खणं” । १५
पवहणं जवणदीवम्मि तं पत्तयं । १६
निअपुरं कहइ अम्मापिऊणं तओ । १७
पुण वि परिणाविओ भुजए सो सुहं । १८
पिच्छए नेव तहैं पिअयमं परिसरे । १९
असरणं मं विमुनूण अइनिहओ । २०
सुगुरुआसायणादेवधणभक्खणं । २१
अकयअवराह जं जाइ पिउ मिलिहउं” । २२
सरिवि मुणिवरणु इय अप्पयं बोहप । २३
टलइ नहु पुदवकयकम्मु पुण कहमधी” । २४

धीरविअं चित्तमह कुणइ सा पारणं
लिप्पयमउ विकु ठावेवि गुहअन्तरे
“रक्खसुहीघु मिल्हेवि जाइ गम्मए
इय विचिन्तेवि चिंधं जलहितीरण
बद्धरे^१ कूलि पोषण बज्जंतओ
नमयं पिच्छिडं पुच्छुए वहअरे^२

छटुदिगि फलिहिं कयदेव्युरुसुमरणे । २५
थुणइ पूरह मणु ठवइ झाणन्तरे । २६
भरहसितमिम जिणदिक्ख गिन्हजाए । २७
भगपोअत्संसुअं उम्मए । २८
चिंधु पिक्खेवि पिउवन्धु ताहें आगओ । २९
कहइ रोअन्त सा विकु जं दुत्तरं । ३०

॥ घ्रता ॥

संबोहिवि जुत्तिहिं पेमपउचिहिं
पवहणि आरोविज सीलि पमोइउ

धीरदासु तहुहुहिड ।
बद्धरि^३ गउ नग्मयसहिड ॥ ३१

[३]

धीरदासु तहिं कूलि नरेसरि
हरिणी वेसा तहिं निवसेई
प्रवहणप्रति दीणारसहस्सु
दासि भणइ “तुम्हि सामिण चंडह”
तत्तिड धणु पेसइ तसु हस्तिथहि
धीरदासु एती कल(?) आणि
खोमिड हावधावविक्षाणिहिं
वीरु सदारतुदु तिणि जाणिड
व(वे)सं दासि भणइ प्रगन्ते
भयणि सुआ वा निरुवमरुवा
इअ भन्तिवि तिणि मुद्वारयणू
पडिछंदांदंसणमिसि पेसिअ
“तेडह तुम्हि एवडअहिनाणिहिं
नामसुह पिक्खवि चिंतिवि वहु
हरिणीगिहपच्छलि भूमीहरि
मुद्वा दासिहिं अपिअ धीरह
उट्टिड सिट्टिड जाइ नियमंदिरि
घरि वाहिरि पुरि न [ल]हइ सुद्धि
कहिय भूमिगिहाउ महासइ
सयलरिद्धि “एअह तहै सामिण
समगु एहु ता [मि]ल्हि असगहु”
वज्जहय वव भणइ महासइ
सीलु सयलदुक्खखयैकारणु
नरयनयरगोपुरु वेसत्तणु

पूर्ड नमया ठावइ मन्द(न्दिरि)रि । १
धीरपासि दासी पेसेई । २
निवपसाई सा लहइ अवस्सु । ३
वीरु सीलंनिहि तहिं नहि गच्छह । ४
हरिणि भणइ “अम्ह काजु न अत्थिहिं । ५
भणितिभङ्गि तिणि आणिड प्राणि । ६
न चलिउ जिम सुरगिरि बहुपवणिहिं । ७
कवडिहिं हरिणी सो वक्खाणिड । ८
“नारि ज दिट्टा सिट्टिगिहन्ते । ९
सा जह वेस तु हुई वसि देवा” । १०
मारिगउ अपिउ सिट्टि पद्धाणू । ११
मुद्वा नमया(यं) दंसिअ दासिअ । १२
धीरदासु आवउ अम्ह भुवणिहिं” । १३
सह दासिहिं नमया आविअ लहु । १४
पुष्वसिक्ख तिणि घट्टिअ निहुरि । १५
नमया दोसु देइ दुक्कमह । १६
ता नहु पिच्छह नमयासुंदरि । १७
भरुयच्छ गउ कयदुद्धि सरिद्धि । १८
जाणिड वीरु गयउ अह दंसाइ । १९
करडं होसि जह वेसा भामिणि । २०
हरिणिवयणु निसुणिवि नमया लहु । २१
“मह जीवन्तिअं सीलु न नससह । २२
सीलु सिद्धिसुरलच्छिहि कमणु । २३
उत्तमनिन्दिअं तसु किं वक्षणु” । २४

तं निमूणिवि तच्छ्रृङ् निलक्षणह
जह जलविहि वस्त्रवा मिलह
जाह धरणित्वु जह पाथाकह
तेमिह तरणि जह ससि विमु वरिसह
इये अचलंती बहुहा ताडह
कुणह सई परमिद्विहि सरण
जाणिउ सुदिन नरिन्दु निवेसह
खिन्तह “मञ्जस सीखु नहु भंजह
बेसागिह निगम्मु सुंदह मणि
आरोहिवि पहतहि उघडियह
कहमि तणु लिम्पणमिति निअहिअ
सहमयणिहैं पत्तहि किर फाडह
लंखइ धूलि भूअङ्गतासणि
सार मुणिवि निबु गुणिआ पेसह

हरिणी कण्ठरकमिवहि कुहरे । २५
तह वि न नमय सीलह चलह । २६
तुष्टिप डह गयणु जह मूलह । २७
तह वि न नमयसीखु विणहसह । २८
स(ल)हु मुहु पुण ससि न पाडह । २९
तसु पभावि हुइ हरिणीमरण । ३०
तसु पदि नमया कारणि मजह । ३१
इंदु वि” अह निनु तहि हकारह । ३२
जाणिवि निवेसिमसुखासणि । ३३
जन्ती पडह मज्जा सा खालह । ३४
गहिअ सीलरकखणि सज्जाहिअ । ३५
वथमितिणैं सा पमुइअैं हिअडह । ३६
नचह गायह सतीसिरोमणि । ३७
पाहणलंखणि ते वि तासह । ३८

॥ घटा ॥

इय गहिली जाणिय बुद्धिपदागिअ सीलसकलहिमिहि कलिअ ।
निघपमुहिहि लोइहिं मुक्त अमोहिहिैं भपह थुणह जिणु कखलिय ॥ ३९

[४]

मितह जिणदेवह कहइ वीरु
भरुअच्छह गच्छह नियपुरमिम
दिटु नश्नन्तीै विगलरुव
सा भणह “कहिसु वाणचेहअमिम”
सो बुद्धि देइ सा धरह चिन्ति
घयवणिअ कुणह निवपासि राव
“ए करह उवह्वु घणउ देसि
नरनाहवयणु मन्नेवि नियलि
भहयछि बन्दाविवि देव नीअ
रोअन्त कहइ बुत्तन्तु सयलु
नमयापुरिअ दसपुवधारि
वंदह सहदेवु कुडुम्बकलिउ
अह वीरदासु पुच्छह मुणिंदु
पुविल्लजमिम जं दुक्खजुत्त
अह कहइ मुणीसह “नमयाई
अहिठायग देवय आसि एह
पहिमापहिवधह मुणिवरहस
एए नहन्हाणह निन्दग ति

नमयवहअरुं तसु खिवह भारु । १
जिणदेव पत्तु अह कूलि लम्मि । २
जिणदेवि पुटु “तउ किं सरुव” । ३
अनोज्ज कहिउ वहअरु घणमिम । ४
अह घयघड फोडह गहिलिअ ति । ५
जिणदेवह कहइ नरिंदु ताव । ६
पवहणि आरोहिवि लह विदेसि” । ७
वंधिवि चडावि पवहणि विसालि । ८
जिणदेवि नमय पिथहरि विणीअ । ९
पियरिहिं पुरि उच्छवु विहित अतुलु । १०
सिरिअजसुहत्यि संपत्तु सूरि । ११
निसुणेवि धम्मु नमयाई सहिउ । १२
“किं नमयाई किउ कम्मविन्दु । १३
पहचत्त जिअन्ती कह वि पत्त ।” १४
एयाई विशगिरिनिगयाई । १५
पुविल्लजमिम मिच्छत्तगोह । १६
एगस्स नईतहि निसि टिअस्स । १७
पढमं पहिकूलुवसग्ग गत्ति” । १८

१ नमय०, २ ईय०, ३ ईय०, ४ पमुइअ०, ५ मुद्दिं०, ६ अमोहिहिैं, ७ वहइअ०,
८ नश्नन्ति०, ९ वहइअ०, १० विन्दु०, ११ नमयाई०, १२ यति०,

पच्छाणुकूल थीकेवपमुह
अकबुहिउ खमावह सा वि साहु
सा देवि चविवि सहदेवधूथ
पडिकूलिहि तसु हुड पहविअोगु
इय निअभवु निसुणि[वि भव]विरत्त
इकारसङ्घरगणहरेण
फुडअवहिनाणजुर्यं सह मुणिदि
कउ तीड(इ) महेसह निवियप्पु
“जाणिज्ञाह सत्यपमाणि सव्वु
मँ तुष्टि लिकिट्टि सुसील चत्त
नमयमुवलकिखवि चरणु लेइ
आराहिवि अणसणु सगिं जंति

कथ लोभहेउ देवीह तुसह । १९
मुणि कहिअ धम्मि तसु बोहिअहु । २०
हुय नमयासुन्दरि गुणिहैं गदय । २१
अणुकूलि सीलबोहणपओगु” । २२
चारित्तु लेइ नमय पवित्र । २३
सा ठविय महत्तरपदि कमेण । २४
विहरंत पत्त पुरि कूवचन्दि^१ । २५
सरलक्खणेण निदेइ अल्पु । २६
तउ नमया जाणिउ पुरिसद्गु । २७
कंता तसु पावह दिक्षल तुत्त” । २८
रिसिदत्तसहिउ सो तवु तवैइ । २९
तिजि वि अणुवमु सुहु अणुहवंति । ३०

॥ घत्ता ॥

कल्लाणह कुलहर होअउ जयकर नमयासुन्दरिसंधि वर ।
अव्वमथणि सहुह रहऑ अणग्धह पढत-सुणन्तह उदयकर ॥ ३१
सरिया वि सीलजुन्हा जीसे सुकयामएण तियलोअं ।
सिंचइ बीइन्दुकल व्व नमया जयह अकलङ्का ॥
तेरसैसय-अडेवीसे वरिसे सिरजिणपहुप्पसाएण ।
एसा सन्धी विहिया जिणिन्दवयणाणुसारेण ॥

॥ श्रीनर्मदासुन्दरीमहासतीसन्धी[:] समाप्त ॥

* * *

प्राचीन गुजराती गद्यमय नर्मदासुन्दरी कथा

॥ ५० ॥ हिव नर्मदासुन्दरीनी कथा कहइ ॥ एह जि जंबूदीपमाहि वर्धमानपुर नगर । तिहां संप्रति राजा राज कहइ । तीणइ नगरि रूपभ सार्थवाह वसइ । तेहनी भार्या वीरमती । तेहनइ विवि पुन(त्र) एक सहदेव १ बीजउ वीरदास २ । अनइं रुषिदत्ता एहवइ नामि पुत्री महारूपवंति यौवनावस्थाइ आवी । तेतलइ घणा महर्दिक व्यवहारीया मागइ । पणि श्रेष्ठि मिथ्यात्वीनइ आपइ नही । इसइ महर्दिक रुद्रदत्त नामि वणिगपुत्र वाणिज्यनइ हेति रूपचंद्रपुरहूंतउ तीणइ नगरि आवित । पणि ते कुवेरदत्त मित्रनइं घरि आवी ऊतरिओ । अनेक व्यवसाय करइ । आपणा घरनी रीतिइं तिहां रहइ । अन्यदा रुषिदत्ता सखीइं परिवरी वारणइ रमती दीठी । हिव रुद्रदत्त मित्र आगलि कहइ “ए कन्या कुमारिका छइ किंवा मांगी छइ” । तिवारइं कुवेरदत्त कहइ “ए कुमारिका छइ । पणि ए श्रेष्ठि जिनधर्म टाली अनेरा कुणहींनइं न आपइ” । तिवारइं रुद्र मिथ्यात्वीइ थकउ रुषिदत्तानइं लोभइं कपटश्राव[क] थई जैनधर्म पडिवजिउं । कांइ माया लगइं गाढाइ विवेकीना चित आवर्जियइ । पछइं रूपभसेन सार्थवाहि श्रावक भणी आपणी पुत्री रुषिदत्ता रुद्रदत्तनइं दीधी । तिहां पाणिप्रहण महोत्सव हुओ । केतला-एक मास तिहां अतिक्रम्या । तिसइ रुद्रदत्त सम्मानइं पूछी प्रिया सहित आपणइ नगरि आवित । तिसइ रुद्रदत्तनउ पिता वधूनइ आगमनि महाहवि(खि)ओ । इम घरि रहतां रुद्रदत्ति जिनधर्म छाडिउ । रुषिदत्ताइं पणि भर्तारना संसर्ग लगइ जिनधर्म छाडिउ । क्रमिइं महेश्वरदत्त पुत्र रुषिदत्ताइं जन्मिउ । क्रमिइं सर्व कला अभ्यसी मोटउ हुओ ।

इसइ रुषिदत्तानउ बडउ बांधव सहदेव भार्या सुंदरी सहित सुखिइं रहइ छइ । पहवइ तिणि सुंदरीइं अपूर्व सउंणउं देखिउं । तेहनइ योगि आधान धरिवा लागी । क्रमिइं झुँझि पामतइं एहवउ डोहलउ ऊपनउ । जाणइ जउ नर्मदानदी माहि जई ज्ञान करउं । ए वात भर्तार आगलि कही । पछइं सहदेव संघातनी रचना करी सुंदरीनइं साथि लेई चालिउ । हिव नर्मदानइं कांठइ आवी पूजा अचीं करी नर्मदामाहि पइसी जलक्रीडा कीधी । पछइं सहदेव व्यवसायनइ सुखिइं तिहां नगरनी स्थापना कीधी । नर्मदापुर नाम दीधउं । तिहां जिनमंदिर कराविउं । सम्यक्त्वपिंड पोषिवा भणी पछइं सघलाई व्यवहारीया आपणा नगर मूँकी तिहां आवी वस्या । इसइ पूरे दिवसे पुत्री जन्मी । पणि पुत्रजन्मनी परिहइं उत्सव कीधउ । नर्मदासुंदरी ए नाम दीधउं । क्रमिइं क्रमिइं सघलीइ कला अभ्यसी यौवनवस्थाइ आवी ।

इसइ नर्मदासुंदरीनउ रूप सांभली रुषिदत्ताइं चीतविउ “जउ माहरउ पुत्र महेशरदत्त तेहनइं हेति ए नमयासुंदरी मागीइ । अथवा मुझनइं खिंग् खिक्कार हुउ । जे मइ जिनधर्म छांडतइ हुं कुटुंबियइं छाडी । जे हुं पर्वतिधिना नामइं न जाणउ ते माहरा पुत्रनइं

કિમ દેસ્યા હો ?” ઇમ કહતી રોવા લાગી । તેણે ફૂછિં “તું અસમાધિ કરી કરીએ ?” તિવારાં રૂપિદત્તાં સર્વે હૃત્તાંત કહિતું । એવા મહેસરદત્ત પુત્ર મા-આપની વાત સાંભળી કહિવા લગત “તાત મજનાં તિંહી મોકલું । જિમ સઘલાઈ આવર્જી માઉલાની પુત્રી પરિણી માનં હર્ષ ઊપજાવં ।” પછીં પિતાં મહેસરદત્ત ચલાવિઠ । બોડે દિહાડે પંથ અવગાહી નર્મદાસુરિ આવિઠ । તિંહાં સહદેવનાં સ્થિલિઠ । હિં મહેસરદત્ત તિમ બોલાં તિમ ચાલાં જિમ સહદેવાદિક સહ્ર મનિ ચમત્કર્યા । પછીં ઉસંગિ બહસારી કહિવા લાગા “વત્સ તાં અમૃતા ચિત્ત આવર્જ્યા જિમ જાંગલી વિદ્યાં કરી સાપ વશી થાએ તિમ અન્હે તાં વશી કીધા । તરું વસ્તુ માંગિ જિ કરીએ માંગા તે આપઠ !” તિવારાં મહેસરદત્તિ નર્મદાસુંદરી માંગી । પછીં માતા-પિતાએ દીધી । તિંહાં મહેસરદત્તિ જિનધર્મ પઢિવજિઠ । શામ-શાપથ કીધા જુ હણી ભવિ જિનધર્મ ટાલી અવરધર્મ ન કરતું । પછીં મહાભાનંદિ મહોત્સવિ નર્મદાસુંદરીનાં પાણિપ્રહણ કીધાં । કેતલાએક દિન તિંહાં રહિતું । હિં નર્મદાસુંદરીં તિમ જિનધર્મના ઉપદેસ દીધા જિમ મહેસરદત્ત જિનધર્મનાં વિષા ગાઢત નિશ્ચલ હૂંઓ । પછીં કેતલેએક દિહાડે સસુરાનાં કહી ભાર્યા સહિત મહેસરદત્તિ આવી માતાપિતાનાં પ્રણામ કીધાં । તિસાં રૂપિદત્તા નર્મદાસુંદરીનાં ઉસંગિ બહસારી કહાં “વત્સિ તાં તિમ કરિવં જિમ સિદ્ધાત્વનાં નામ ઘરમાં ન રહાએ !”

હિં મહેસરદત્ત નર્મદાસુંદરી સુખિં કાલ ગમાડતાં સર્વે ખજનનાં માન્ય હૂંથા । અન્યદા નર્મદાસુંદરી ગડાલિ બાંઠી આરીસાહ આપણા સુખ જોવતી, તંબોલ ખાતી, અનેક ચિત્રમ કરતી લીલાલગી તંબોલ વારણા નાંદિઠ । ઇસાં મહાતમા, એક તલાં જાતા દુંતા તેહનાં માયા તંબોલ પઢિઠ । નેતલાં મહાતમાં કહિતું “ઇમ જે રૂબિની આશાતના કરાએ તે ભર્તાના વિયોગ પામાં !” ઇસાં તે મહાતમાના સકોપવચન સાંભળી વિષાદપર નમયાસુંદરી ગડાલિંહુંતી ઊનરી મહાતમાને પગે લાગી, કહિવા લાગી “હે મહાતમન ! હું વરાસી જે હું જિનધર્મ જાણતીંહુંતી એવડત અવિનય કીધાં । તરું હિં તુમ્હે બિશ્વનાં વસ્તુ છું । મજા ઊપરિ ક્ષમા કરત । તુમ્હેતત વહીં ઊપરિ કોપ ન કરત । પછીં મજા ઊપરિ કિમ કરિસ્યાં । તથાપિ મજા અભાગણી ઊપરિ શરાપ પરહાડ કરત !” તિસાં મુલિ બોલિઠ “હે વત્સ ! સામલિ, ખેદ મ ધરજે । જે મહાતમા હુંએ તે શાપ અનાં અનુપ્રાન ન કરાએ । પણ ન જાણતું માહરા સુખહુંત એવા વચન કિમહાં નીકલિઠ । અથવા વલી જે નીંબનાં કંડુઅપણા હુંએ તે કોઈ કરાએ છું સિંત ના ; તે તરું સભાવં જિ હુંએ !” ઇમ પ્રતિબોધી મહાતમા આપણા ઠામિ ગયાં । નમયાસુંદરી પાછી ઘરિ આવી । સુખિં ઘરિ રહાએ છું ।

ઇસાં અનેરાં દિવસિ મહેસરદત્ત વ્યવસાય ભણી જવનદ્વીપ ભણી ચાલિવા લગત । તેતલાં નમયાસુંદરી કહાં “સ્વામી ! હું પણ સાથિ આવિસુ !” પછીં નમયાસુંદરી સંઘાતિ ચાલી । હિં સમુદ્રમાંહી પ્રવાહણ બહસી ચાલતાં અર્ધપંથ અવગાહિત જેતલાં, તેતલાં રાત્રિનાં સમાં કુણહી એકણિ ગીત ગાયાં । તે ગીત સાંભળી નમયાસુંદરી ખરના લક્ષણ જાણતી હુંતી ભર્તાનાં આશ્રમ ઊપજાવા ભણી કહિવા લાગી “સ્વામીન ! જે એ ગીત ગાએ છું તે સામલાં બર્ણિ છું । સ્થૂલ હાથ છું । કુશ દેહ છું । શુદ્ધપ્રદેશી મજા

छह । शेष लांडन छह । आवीस वरसनउ छह । हीयउ पिहुलउ छह ।" इसादि लीना वचन संभली महेसरदत्त प्रभमाहि चीतबह "ए नमयासुंदरी कुसीलिनी संभाषिबह । अन्यथा एतली बात किम जाणइ । तउ हिव परीक्षा करउ ।" पछइं प्रभाति ते पुरुष तेही सर्वे अहिनाण जोई मनि निष्पत्त कीधउ "तां सही ए कुसीलिनी जि छह । इहां सदेह काई नहीं ।" पछइं गूढ कोप धरतउ चीतबह "एतला दिन हुं इम जाणतउ जु ए महासती छह । पणि तउ आज पारिखउ ढीठउ । तउ हिव एहनइ समुद्रमांहि ठेली डिउं । अथवा खाकरी केलिनी परिहं विखंड करउ ।" इम जेतलइ चीतबह छह तेतलइ अक्षात् निर्वामिक छायाखंभा ऊपरि चडीनहं कहह "अरे लोको ! प्रवहण राखउ । सिद पाडउ । नामर मंकउ । राक्षसउ द्वीप आविउ । जल-ईधणनी सामग्री लिउ ।" इम कही आपणउ प्रवहण राखिउ । सर्व संप्रह कीधउ । इसइ महेसरदत्त मायालगइं गूढ कोप धरतउ नर्मदासुंदरीनहं बनमाहि लेई गयउ । अनेक तलाव देखाड्या । वली सर्वे बन देखाडी संध्याई किहां एक बननिकुंजमाहि जई सूता । तेतलइ पूर्वोपार्जित हुःकर्मलगइं नर्मदानहं निद्रा आवी । तेतलइ महेसरदत्त नमया सूती जि मंकीनहं प्रवहणि आविउ । लोकानहं कहह "अहो ! लोको नासउ नासउ; कांता तउ राक्षसइ खाची । हुं नासी आविउ । तुम्हे चालउ, नहातर राखिस आवी खासीह ।" तिवारइ बीहता लोक प्रवहणि चडी चाल्या । पछइं महेसरदत्त चीतबह "मझं बिन्हइ बात कीधी । दुःसीलिनी ली पणि छांडी अनहं लोकनउ ई अपबाद राखिउ ।" हिव क्रमइं क्रमइ जवनद्वीप आविउ । तिहां घणउ धन उपार्जी आपणइ नगरि आविउ । अनइं प्रियानउ स्वरूप कहिउं । जु राक्षिसइं प्रिया भरखी । पछइं असमाधि करी नमियाना प्रेत कार्य कीधा । वली महेसर नवी वार परणाव्यउ ।

हिव नमयासुंदरी बनमाहि जिम सूती हुती तिम जि पुकार करती जागी । पणि आगलि भर्तार न देखइ । तिसइ नमया भोलपण लगइं कहह "खामी ! एहवउ हासउ न कीजइ ।" तउ ही पति नावइ । तेतलइ ऊठी बनमाहि जोवा लागी । पणि भर्ता न देखइ । तिवारइ नमया रोवा लागी । तिणि रोवतां जे बनमाहि स्वापद छह ते ही रोवा लागा । पछइं लताना घरमाहि रात्रिइ रही । पणि रात्र सउ वर्ष समान हुई । वली प्रभाति रुदन करती, बन जोवती, पांच दिन अतिक्रमावी, छटुइ दिनि जिहां प्रवहण हुंता तिहा आवी । देखइ तउ आगलि प्रवहण नहीं । तिवारइ गाढ़ी निरास्थकी रुदन करती ते मुनिनउ वचन चीति आविउ । पछइं थोड़ेरी असमाधि करिवा लागी । इम आपणउ पूर्वोपार्जित कर्म भोगवती, आत्मानहं प्रतिबोध देती, महासतीइं सरोवरि झान करी, बनमाहि देव वांदी, फलाहार करीनहं तापसी हुई । पछइं गुफामाहि माटीनी प्रतिमा करी, मननइं स्थिरता भणी फल-झले पूजी, आगलि बढ़ठी सिक्षाय करइ । एकाम्रचित्त दीक्षाना ध्याननहं तत्पर हुती रहइ ।

इसइ ते नमयानउ पीतरियउ वीरदास बब्यरक्कुल भणी जातउ हुंतउ तीणइ प्रदेशि जिहां गुफामाहि खामीनी रुति करइ छह तिहां आविउ । पछइं ते स्तुति सांभली वीरदास गुफामाहि पहठउ । तिसइ सार्वर्यरूपि वीरदासइं भव्रीजी देखी कंठि आँलिंगी शोक

અનંત હર્ષ વરતા પૂછિવા લાગત “હે વસ્તિ ! તું એકાકિની ઇહાં કાઈ અથવા તું કિમ આવી ?” ઇમ પૂછિએ હુંતાં નમયાં આપણા સર્વ કૃત્તાત કહિતં । પછીં વીરદાસ દૈવનાં ઉલ્લંઘા દેતા હુંતાં નર્મદાસુંદરીનાં સેઘાતિ લેઈ બબરકૂલ આવિત । તિસાં નમયાસુંદરી ઊતારાં મૂંકી પછીં વીરદાસ મેટિ લેઈ રાજાનાં મિલિવા ગયત । રાજાનાં બહુમાન દેઈ અર્થદાણ મૂંકિત । પછીં વીરદાસ ક્રિયાણ વેચિવા લાગત ।

હિં તિહાં હરિણી નામિ પણાંગના વસાં । પણ તે પ્રવહણી લોકકન્હલિ સહજ દીનાર લિએ । તે લેવા ભણી દાસી એક વીરદાસનાં ઉતારાં મોકલી । તિણિ દાસીં નમયાસુંદરી દીઠી રૂપવંતિ । તિણિ જરી હરિણીનાં કહિતં “જુ એહવં રૂપ પૃથ્વીમાંહિ નથી । એ જાત તાહરાં ઘરિ આવાડ તાત જાણે કલ્પવેલિ આવી । તીણાં દ્રવ્યની કોડિ ઊપાર્જિએ ।” પછીં હરિણીં ધન માંગિવાનાં મિસિ તેહ વીરદાસનાં ચરિત્ર જોવા ભણી વલી તેહ જિ મોકલી । તિસાં વીરદાસિ સહસ દીનાર દીધા । તિસાં દાસી પાછી આવી હરિણીનાં કહાં “ન જાળિયાં વીરદાસની બહિન છાં, અથવા સગી છાં, કિંવા દાસી છાં । તે જાળિયાં નર્હાં !” તિવારાં હરણી તેહનાં ઘરિ આવી । પછીં વીરદાસનાં બલાલ્કારિ આપણાં ઘરિ લેઈ ગઈ । મિશાંતર કરી વીરદાસ મોલવી હાથની વીટી નામાકિત લીધી । તે લેઈ વલી હરિણીં દાસી હાથિ નમયાસુંદરીકન્હાં મોકલી । નામાકિત મુદ્રા દેખાડી નમયાનાં ઘરિ આણી ભરુંહરાં લેઈ ઘાલી । મુદ્રિકા વલિ પાછી આપી । પછીં અખંડબ્રત વીરદાસ પાછી ઘરિ આવિત । જાં ઊતારાં જોવાં તાત નમયાનાં ન દેખાં । પછીં સર્વ નગર જોતા જોતા સાસંક હરિણીનાં ઘરિ આવિત; પૂછાં જુ “નમિયા કિહાં ?” તિવારાં તે કપટપંડિતા ન માનાં; કહાં “હું સ્યાં જાણાં !” તિસાં વીરદાસ ચંતબાં “એક કારેલી અનાં નીંબિ ચડી । તિમ એક વેશ્યા અનાં રાજાનાં બહુમાન । તાત એ સાથિ ન પહુંચિયાં । એક પરદેસ; બીજાં જીણાં ગોપવી તે કિમ આપિસ્યાં !” ઇમ ઘણી અસમાધિ કીધી । પછીં આપણી વસ્તુ લેઈ ઘણા લાભ ઊપાર્જા પાછી ચાલિત । ભરુંઅચિ નગરિ આવિત । તિહા આચ્યા પછીં પરમસિત્ર પરમશ્રાવક જિણદાસ તે આગલિ સર્વ વાત કહી । નર્મદાસુંદરીની સુદ્રિનાં હેતિ બબરકૂલ ભણી આપણાં ઠામિ સિત્ર મોકલિઓ ।

હિં હિરણીં વીરદાસ ચાલ્યા પછીં નમયાસુંદરીનાં કહિતં “હે સુભગિ ! સૌભાગ્યનાં નિધાન વેશ્યાપણા આદરિ । યૌવનનાં ફલ લિએ !” એ વચ્ચન જેતલાં હરિણી કહિવા લાગી તેતલાં નમયાં કાન ઢાંકી નાં કહિતં “એ વાત આજ પછાં મ કહિસિ । હું આજાસ્મ શીલની ખેંડના નર્હાં કરતં !” તિવારાં વેશ્યા કહાં “અસ્થારાં જન્મ સફલ, જે આપણી ઇચ્છાં વિલસાં, મોગ મોગવં !” તેતલાં નર્મદા કહાં “ઇણાં સુખિં સંસારના સુખ કાણ હારવાં । જાં મજનાં જીવિતબ્ય તાં માહરાં શીલરન્ન કુણ હરી સક્ખાં । કદાપિ મેરુ પર્વતની ચૂલિકા ચાલાં અનાં કદાપિ પશ્ચિમાં સૂર્ય ઊગાં; પણ માહરાં શીલ ભંગ ન કરતં !” પછીં હરિણીં અનેક દીન બોલ બોન્યા લોભ દેખાડિત । પણ તાત હી ન માનાં । તિવારાં હરણીં પાંચસડ નાડી નમયાનાં દેવાચી । પણ લગારાં તે સતીનાં [મન ?] શીલનાં પ્રમાણિ સુભિત નર્હાં । અનાં શીલ પણ રાખિત ।

तिसइ नमयानइ मारतां शीलनइ प्रमाणिइ हरिणी वेश्या मुई । पछइं बीजी वेश्या भवधीत हूंती पगे लागी । नमयानइ मनावइ “तूं अम्हारइ सामिनी था । प्रभुत्वपणइ आपणी इच्छाइं शील पालि ।” पछइं नमयासुंदरीइं ते वचन मानिउं । इम करतां प्रधानि नमया-सुंदरीनउं रूप देखी प्रार्थना कीधी । पणि मानइ नहीं । तिवारइं प्रधानि राजा आगलि जईं नमयाना रूपनी वर्णना कीधी । तेतलइ राजाइं नमयासुंदरी भणी पाळंखी मोकली । तिसइ राजाने सेवके जईं महाविस्तारि नमदासुंदरी सुखासनि बइसारी, माथइ चत्र धरी चलावी । एहवइ नमयासुंदरी शीलनी रक्षा भणी गहिली हुई । मोटउ एक नगरनउ खाल तेहमांहि ऊलली पडी । लोकानइ कहइ “अहो लोको ! माहरइ शरीरि यक्षकर्दम कहतां सूकडि कपूर केसर कस्तूरी लागी छइ ।” इम कहती सघलाई लोकानइ कादमसिउं छांटइ अनइ आपणा वस्त्र फाडइ । वली लोक साम्ही धूलि नाखइ । इसइ प्रधानि राजानइ कहिउं “खामी ! न जाणियइ छलमेद हूओ किंवा दृष्टि लागी; तिम ते गहिली थई ।” तेतलइ राजाइं मंत्रवादी तेज्ज्या । जेतलइ मंत्र गुणी गुणी सरिसब नाखइ तेतलइ नमयासुंदरी ते साम्हा पापाण नाखइ । तिम ते मंत्रवादी सर्व नासी गया । हिन नगरमांहि गहिलीनी परिइं किरइ । वीतरागना गीत गावइ ।

इसइ ते जिनदास श्रावक भख्वछहूतउ आविउ । तीणइ ते नमियासुंदरीनइ मुखि वीतरागना गीत सांभल्या । तिवारइं जिनदास आगलि आवी दयापरहूतउ कहिवा लागउ “हे सुभगि ! तुझनइ ए स्वउं थयउं ? तूं परम श्राविका जैन भक्ति दीसइ छइ ।” तिवारइं नमिया कहइ “तूं जउ जैन श्रावक छइ तउ माहरउ खरूप एकांति पूछे; पणि लोक देखता म पूछे ।” हिव अन्यदा गीत गावती बनमांहि जईं नमिया देव वांदी गीत गावइ छइ । तिसइ जिनदास पणि केडइ लागउ बनमांहि गयउ । तिहां तेहनइ ‘‘वांदू’’ इस कही जिनदास पूछिवा लागउ “तूं कउणि ?” तिवारइं नमयाइ आपणउं सर्व वृत्तात श्रावक आगलि कहिउं । तिवारइं जिनदास कहइ “बत्सि ! ताहरी मोटी बात । जिम तहइ शील राखिउ तिम बीजउं कोई न राखइ । हिव हूं ताहरइ कीधइ भख्वछहूतउ आविउ छउं । वीरदास मित्रइं हूं मोकलिउ । तउ हिव तूं खेद म धरिसि । जिम रुडउ हुस्यइ तिम हूं करिसु । पणि आज पछइं राजमार्गि जेतला पाणीना घडा आवइ तेतला तूं भांजे ।” इम सकेत करी बेंज नगरमांहि आव्या । पछइं नमया पापाण नाखइ, हाडला फोडइ, लोकनइ संतावइ । इसइ नगरनउ राजा नीकलिउ । तिणि ते गहिली दीठी । तिसइ जिनदास आगलि ऊभओ हूंतउ तेहनइ कहिउं “जउ इणि इ खीइं नगर सघलउ वानरानी परिइं संताविउ । हिव तिम करि जिम प्रवहणि बइसारी एहनइं परद्दीपि लेई जा; जिम व्याखि तूटइ ।” तिसइ जिनदासि वचन पडिवजिउं । मनमांहि हरिंउ । पछइं लोहार तेडी नमयानइ पणि अठीलि घाती प्रवहणि बइसारी, सर्व वावर प्रवहण भरी, अनेक वस्त्र वाना घाती, पछइं आप प्रवहणि बइसी चालिउ । मार्गि जातां अठीलि भांजी । वज्ञ आभरण पहिरावी नमदापुरि आणी । तिसइ पिताइं पुत्री आची जाणी पिता सामुहड आविउ । पछइं नमयासुंदरी माता-पितानइं पणि लागी । तारखारि रुदन करिशा लागी । तिसइ रुधमसेनादिक कहिवा लागा “भलउ हूंत जे अम्हे बेटी

जीकर्ते हीठी । तउ आज पुत्रीमइं नवउ जन्म हुओ ।” तेह भणी महामहोत्सव कहिवा लाभा । जैनप्राप्तादि पूजापूर्वक साधर्मिक वाटसल्यादिक कीथा । केतजएक दिन साधर्मिं जिनदास तिहाँ रही वीरदासनइं पूळी भक्तलाल आगिठ ।

इसह एकदा आर्य सुहस्तिसौरि दशार्थधर विहार करता नर्मदापुरि आव्या । तिवारइं नमयासुंदरी मा-बाप पीतरिआ सहित आचार्य समीपि आवी प्रणाम करी आगलि बइठी । तेतल[इ] श्री सुहस्तिसूरी धर्मलाभ कही बमोपदेश दीधउ । तिवार पछइं देशनानइं अंनि वीरदास गुरुनइं ग्रणमीनइं पूळिवा लागउ “खालिन् ! नर्मदासुंदरीइं भयांतरि कउण कर्म उपार्जित जे निर्दोषवद सुसीलथकी एवडां कष्ट पाम्या ?” तिवारइं भगवंत श्रुतनउ उपयोग देई पूर्वभव कहिवा लागा—“इणइं पृथ्वीपीठि वंथगिरि । तेहमाहि थकी नर्मदा नीकली हुइ । तेहनी अधिष्ठायिका मिथ्यात्वनी देवताइं एकदा महातमा एक धर्मरुचि प्रतिमाइं रहिउ देखी घणा उपसर्ग कीधा । तउ ही धर्मरुचि महातमा ध्यान ह्रूतउ न चूकइ । तिसह देवताए महातमानी क्षमा देखी प्रतिबूढ़ीहूती सम्बक्त्ववंति हुई । हिव ते मरी तुम्हारी पुत्री नर्मदा हुइ । अनइं पूर्विला अम्यासलगी नर्मदाज्ञा[न]नउ डोहलउ उपनउ । बली जे महातमानइं उपसर्ग कीधा तेह भणी दुक्खिणी हुई ।” ए वात सांभली नर्मदाइं दीक्षा लीधी । तिसह जातीस्मरण ऊपनउ । पछइं चारित्र पालतां बली अवधिज्ञान ऊपनउ ।

पछइ पवतिणिपद पासी रूपचंदमुरि आवी । पणि तप लगी कालक्रमइं कृशदेह हुई छह । पणि तिहाँ कुणहीं ऊलखी नहीं । पछइं ते नर्मदासुंदरी पर्व(व)तिणि महासतीने बुंदे परिवरी रुपिदत्तानइं घरि आवी धर्मलाभ कहिउ । तिसह रुषिदत्ताइं उपाश्रय दीधउ । तिहाँ महासती रही । हिव धर्मनउ उपदेस महासती सदा दिइं अनइं महेसरदत्त रुषिद-त्तातउ उपदेस सांभलइ । पणि कोई महासतीनइं ऊलखइ नहीं । इम अन्यदा संवेगरंग ऊपाइवा भणी महेसरदत्तनइं खरलक्षण जणाविउ । ते खरलक्षणोपदेस सांभली ते नर्मदासुंदरी चीति आवी । पछइं पश्चात्ताप करिवा लागउ “धिग् धिकार मङ्गनइ, जे मइं एहबोइ सती बनमाहि मूळी; तउ ते नमयाना कुण हाल होस्यइ ।” इम आपहणी शोक करतउ देखी दया लगइं महासती कहइ “ते हुं नमयासुंदरी जे तुझ आगलि बइठी छउ ।” तिवारइं महेसरदच चीतवइ “ए किसउं आश्रय । जोउ सप्तलइ कर्म जि प्रधान सबल जिम नचावइ तिम नाचीयइ । इहाँ किहनउ दोस नहीं ।” पछइं ऊठी महासतीने पगे लागी, आपणउ अपराध खमावी करी, वैराग्यरंगपूरित ह्रूतउ श्री सुहस्तिन् आचार्य समीपि जई ब्रत लीधउ । अनइं रुषिदत्ताइं पणि चारित्र लीधउ । पछइं बेहुं तप तपी चारित्र पाली सर्गनइं भाजन हुआ । अनइं नमयासुंदरी पणि प्रांतसमउ जाणी संलेखनापूर्वक अणसण पाली देवलोकि पुहुती । पछइं बली महाविदेहि छेत्रि ऊपजी दीक्षा लई सोकि पहुचिस्य ॥ श्री ॥

॥ इति श्री शीलोपदेशमस्त्वा बालाचबोधस्य वा० श्री० शेषहुंदर०
शीलोपरि नमयासुंदरीकथा ॥ श्री ॥

धोर सेवा मन्दिर पुस्तकालय

काल न०

लेखक मुरी भी महेश

शीर्षकनमया मुरी दरी ८२९०

खण्ड

कम सर्व्या